

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๗ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ที่	ชื่อย่อ	ข้อความที่	หมายเหตุ

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วัน อังคาร ที่ ๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๕ นาฬิกา.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้สมาชิกมาประชุม ๑๕๓ คน เป็นองค์
ประชุมแล้ว การประชุมตามระเบียบวาระ เรื่องที่ ๑ เรื่องที่ประธานสภาฯ จะแจ้งข้อที่ประชุม
ควยข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรี แจ้งในเรื่องกำหนดวันทรงผนวช
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก็จะได้ถามในที่ประชุมฟังตั้งต่อไปนี้

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

สุพงษ์ - จำรงค์ ก.๑/๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอไปซ้ำพเจ้าได้รับยุติความจากรัฐบาลขอเปลี่ยนระเบียบวาระประชุมสำหรับวันนี้ โดยขอให้ประชุมยกเอาร่างพระราชบัญญัติแรงงานซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว และร่างพระราชบัญญัติโครงการภาคใต้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วเช่นเดียวกัน ขึ้นพิจารณาก่อนวาระกระทู้ถาม จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นซ้ำพเจ้าถือว่าอนุมัติในเปลี่ยนระเบียบวาระประชุมใดตามที่รัฐบาลเสนอมานี้ เป็นอันว่าเปลี่ยนระเบียบวาระประชุมใด

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๕. ร่างพระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๖๓๓/๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๑ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของ
คณะกรรมการฯ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
แรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายจิตตะเสน ไชยาคำ	๒. นายฉาย วิโรจน์ศิริ
๓. พันเอก ชวง เขวงศักดิ์สงคราม	๔. นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์
๕. นายทองหล่อ บุญยะนิยม	๖. นายปกรณ์ อังศุสิงห์
๗. นายประพัฒน์ วรรณะสาร	๘. นายประมาธ สุตะบุตร
๘. นายเนคิจ กิระทัต	๑๐. จอมพลอากาศ พัน รณนากาศ
ฤทธาภาณี
๑๑. นายมาลัย หุวะนันท	๑๒. นายสังข์ พันธ์ในทัย
๑๓. นายสุรพงษ์ ศรีรัตน	๑๔. นายสุวิชัย พันธเศรษฐ
๑๕. นายหุศ แสงอุทัย	๑๖. ท้าวอรรถพรพิศาล
๑๗. นายอุทัย วิเศษสมิต	

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกนายเจ้าเป็นประธานกรรมาธิการ และ นายสุวิชัย พันธเศรษฐ
เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒
และที่ ๓ ต่อไป.

(ลงชื่อ) จอมพลอากาศ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พัน ร.ฤทธาภาณี

(พัน รณนากาศ ฤทธาภาณี)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

๒๕๕๕

ประสงค์ พ.

๒๕๕๕ พ.

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๔...

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๔... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก จอมพลอากาศพัน วัฒนากาศ อุทากาศ เป็น ประธานกรรมาธิการ และนายสุวิชัย หันชเชษฐ เป็น เลขาธิการกรรมาธิการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายเพ็ญ ภัชกุล
๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรคัดติ ๓ นาย คือ ๑. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สาส์ ๒. นายเพ็ญ ไชยรินทร์ และ ๓. นายโชติ คุณะเกษม
๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>มีผู้แปรคัดติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒ - ๓</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔ - ๕</u>	มีผู้แปรคัดติ	"
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีผู้แปรคัดติ	"
<u>ลักษณะ ๑ การคุ้มครองแรงงาน</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๑ การใช้แรงงานทั่วไป</u>	"	"
<u>หมวด ๑ กำหนดเวลาทำการ</u>	"	"
<u>มาตรา ๗</u>	มีผู้แปรคัดติ	"
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีผู้แปรคัดติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	มีผู้แปรคัดติ	"
<u>หมวด ๒ วันหยุด วันพักผ่อน และวันพักร้อน</u>	ไม่มีผู้แปรคัดติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	มีผู้แปรคัดติ	"
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีผู้แปรคัดติ	"

<u>ส่วนที่ ๒ การใช้แรงงานหญิง</u>	ไม่มีผู้ปร วัติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีผู้ปร วัติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีผู้ปร วัติ	"
<u>มาตรา ๑๕</u>	มีผู้ปร วัติ	"
<u>มาตรา ๑๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๘</u>	ไม่มีผู้ปร วัติ	"
<u>ส่วนที่ ๓ การใช้แรงงานเด็ก</u>	"	ไม่มีผู้ปร วัติ
<u>มาตรา ๑๙</u>	มีผู้ปร วัติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	ไม่มีผู้ปร วัติ	"
<u>มาตรา ๒๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๒</u>	มีผู้ปร วัติ	"
<u>มาตรา ๒๓</u>	ไม่มีผู้ปร วัติ	"
<u>มาตรา ๒๔</u>	มีผู้ปร วัติ	"
<u>ส่วนที่ ๔ การจ้าง</u>	ไม่มีผู้ปร วัติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	มีผู้ปร วัติ	"
<u>มาตรา ๒๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๘</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	ไม่มีผู้ปร วัติ	"
<u>มาตรา ๓๑</u>	มีผู้ปร วัติ	"
<u>มาตรา ๓๒ ทวิ</u>	กรรมาธิการ เ พิ่มขึ้นใหม่	"
<u>มาตรา ๓๒</u>	มีผู้ปร วัติ	"
<u>มาตรา ๓๓</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	"	มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๕ การทดแทน</u>	ไม่มีผู้ปร วัติ	"
<u>มาตรา ๓๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๖</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	มีผู้ปร วัติ	มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๙	"	"
มาตรา ๔๐	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๔๑	"	"
มาตรา ๔๒	มีผู้แปรญัตติ	"
ส่วนที่ ๖ สวัสดิการ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๓	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๔	"	"
มาตรา ๔๕	"	"
ส่วนที่ ๗ การตรวจตราและ		
<u>การควบคุม</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๖	"	"
มาตรา ๔๗	"	"
มาตรา ๔๘	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๙	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๐	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๒	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๓	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๔	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๕	มีผู้แปรญัตติ	กรรมวาจาการตัดออกทั้งมาตรา
ลักษณะ ๒ สหภาพแรงงาน		
<u>และสหพันธ์</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๑ การก่อตั้งสหภาพ		
<u>แรงงาน</u>	"	"
มาตรา ๕๖	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๗	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๘	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๙	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๖๐	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๖๑	"	"

<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ สมาชิกสภา</u>		
<u> แรงงาน</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๖</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	กรรมาธิการตัดออกทั้งมาตรา	
<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	"	"
<u>หมวด ๓ สิทธิและหน้าที่ของ</u>		
<u> สหภาพแรงงาน</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐ - ๓๓</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๔</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๓๖</u>	"	"
<u>หมวด ๔ วิธีดำเนินงานของ</u>		
<u> สหภาพแรงงาน</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๘</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๔๐</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๔๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๔๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๔๔</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๔๗</u>	"	"
<u>หมวด ๕ การควบคุมสหภาพ</u>		
<u> แรงงานเขาด้วยกัน</u>	"	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๔๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๕๐</u>	"	"
<u>มาตรา ๕๑</u>	กรรมาธิการตัดออกทั้งมาตรา	
<u>หมวด ๖ การเลือกสภา</u>		
<u> แรงงาน</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๒</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	"	"
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๕๕</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๕๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๕๘</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>หมวด ๗ สหพันธ์</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๐</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๑ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๑๐๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๓</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>ลักษณะ ๓ ความสัมพันธ์แรงงาน</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑ คณะกรรมการ</u>		
<u> แรงงานสัมพันธ์</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๐๕</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๖</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๐๘</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๐๘ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๑๐๙</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๑๐</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๑๑</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ การเซารวม</u>		
<u>เจรจาต่อรอง</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๒</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๔</u>	"	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ การระงับข้อพิพาท</u>		
<u>แรงงาน</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๕</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๖</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๑๗</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๗ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>หมวด ๔ การนัดหยุดงานและการ</u>		
<u>罷工งานกจ้าง</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑๘ - ๑๑๙</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ การกระทำอันไม่</u>		
<u>เป็นธรรม</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๐</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๑</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๒๒</u>	"	"
<u>ลักษณะ ๔ บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๓</u>	"	มีการแก้ไข
<u>ลักษณะ ๕ บทกำหนดโทษ</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๔</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๒๕</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๖</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๒๗ - ๑๒๘</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๒๙</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๓๐</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๓๑ - ๑๓๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๓๓ - ๑๓๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	"

มาตรา ๑๓๖	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓๗	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓๗ ทวิ	กรรมาธิการ	เพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๓๘	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓๙	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๔๐	"	"
มาตรา ๑๔๑	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๔๒	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๔๓	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๔๔	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๔๕	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔๖	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔๗	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๔๘ - ๑๔๘	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๕๐	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

บัญชีกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม " "

ท้ายพระราชบัญญัติ

๕. สรุปผลของกรรมาธิการนำคำแปรญัตติ เปรียบตามลำดับมาตรา

มาตรา ๓ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๘ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๑ นายโชติ ฤกษ์เกษม ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๓ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ขอแปรญัตติไว้
กรรมมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๗

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๘

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ นายเทียม ไชยนันทน์ ขอ
แปรญัตติไว้

มาตรา ๒๐

กรรมมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

มาตรา ๒๑

กรรมมาธิการแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

มาตรา ๒๒

นายเทียม ไชยนันทน์ ขอแปรญัตติไว้ "คำใช้ช่วยตาม
มาตรานี้ให้นายจางออก" ออก

มาตรา ๒๓

กรรมมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวนไว้
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

มาตรา ๒๔

กรรมมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

มาตรา ๒๕

กรรมมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

มาตรา ๒๖

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๗

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๘

นายเทียม ไชยนันทน์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๑

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๒

นายเทียม ไชยนิพนธ์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๓

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๔

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๕

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๖

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๗

นายเทียม ไชยนิพนธ์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๘

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๙

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ นายเทียม ไชยนิพนธ์ ขอ
แปรญัตติไว้

มาตรา ๔๐

กรรมาธิการชี้แจงและแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

มาตรา ๔๑

กรรมาธิการแก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเทียม ไชยนิพนธ์ ขอแปรญัตติไว้

มาตรา ๔๒

กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

มาตรา ๔๓

กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

มาตรา ๔๔

กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

มาตรา ๑๔๔

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๔๕

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

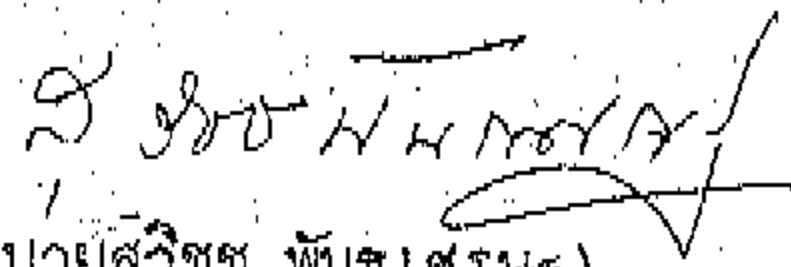
อนึ่ง นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ได้ขอแปรญัตติเพิ่มเป็น
บทลงโทษ มาตรา ๑๔๕ ทวิ

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

อนึ่ง นายเทียม ไชยนันทน์ ได้ขอแปรญัตติเพิ่ม มาตรา ๑๕๑

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๒. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว.

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ์)

เลขานุการ

ร่าง

พระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ลูกจ้าง" หมายความว่า บุคคลซึ่งตกลงทำงานให้แก่ นายจ้าง เพื่อรับค่าจ้าง

"นายจ้าง" หมายความว่า บุคคลซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดยจ่ายค่าจ้างให้ และให้หมายความรวมถึง บุคคลซึ่งมีอำนาจทำการจ้าง เลิกจ้าง และ ปลดลูกจ้างแทนนายจ้างได้

"ค่าจ้าง" หมายความว่า เงินซึ่งนายจ้างตกลงจะจ่ายให้แก่ลูกจ้าง ไม่ว่าจะเป็นการจ่าย เป็น รายปี รายเดือน รายบั้น รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชั่วโมง หรือจ่ายตามผลของงานที่ ลูกจ้างทำให้แก่นายจ้างเป็นการตอบแทนการท างานของลูกจ้าง

"สหภาพแรงงาน" หมายความว่า การรวมตัวของลูกจ้าง โดยซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ความคุ้มครองผลประโยชน์ในการทำงาน และเพื่อสวัสดิการของลูกจ้าง

"สหพันธ์" หมายความว่า การรวมตัวของสหภาพแรงงานตั้งแต่สองสหภาพ แรงงานขึ้นไป

"สภาพ การทำงาน" หมายความว่า การให้แรงงาน ลูกจ้าง เงินค่าทดแทนและ การ สวัสดิการเกี่ยวกับการทำงาน

"ผู้แทนร่วมเจรจาต่อรอง" หมายความว่า บุคคลซึ่งสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์แต่งตั้ง ให้เป็นตัวแทน เพื่อเจรจากับนายจ้างหรือสมาคมนายจ้างเกี่ยวกับสภาพ การทำงาน

"การร่วมเจรจาต่อรอง" หมายความว่า การที่ผู้แทน การร่วมเจรจาต่อรอง เข้าเจรจ กับนายจ้างหรือสมาคมนายจ้างเกี่ยวกับสภาพ การทำงาน

มาตรา ๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ สรรวจิตรแรงงาน พนักงานพิจารณา เงินค่าทดแทน นายทะเบียน และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดค่าธรรมเนียมในใบขึ้นอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ

การคุ้มครองแรงงาน

ส่วนที่

การให้แรงงานทั่วไป

หมวด

กำหนดเวลาทำงาน

มาตรา ๓ กำหนดเวลาทำงานของลูกจ้างโดยปกติจะเกินสี่ปีค่าสี่สิบแปดชั่วโมงไม่ได้

มาตรา ๔ กำหนดเวลาทำงานของลูกจ้างสำหรับงานอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือร่างกายของลูกจ้าง ห้ามมิให้เกินสี่ปีค่าสี่สิบสองชั่วโมง

งานใดเป็นงานอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือร่างกายของลูกจ้าง ในกำหนด ไม่โดยกฎกระทรวง ทั้งนี้จากกำหนดเวลาทำงานไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๕ ในระหว่างเวลาทำงานให้มีเวลาพักผ่อนติดต่อกันไม่น้อยกว่าวันละหนึ่งชั่วโมง เวลาพักผ่อนนี้ให้กำหนดหลังจากทำงานมาแล้วไม่เกินห้าชั่วโมง และไม่ให้มักรวมเป็นเวลาทำงาน

เวลาพักผ่อนดังกล่าว นายจ้างและลูกจ้างอาจตกลงกันให้มีเวลาพักผ่อนน้อยกว่าครึ่งวันหนึ่งชั่วโมงก็ได้ แต่จะต้องไม่น้อยกว่าครึ่งสามสี่ส่วนสี่ และเมื่อรวมกันแล้วจะต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง

บทบัญญัติในสองวรรคก่อนนี้มีให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ลูกจ้างทำงานในหน้าที่อันมีลักษณะที่จะต้องทำติดต่อกันไป หรือเห็นสมควรแก่สุขภาพของลูกจ้าง และเมื่อได้รับความยินยอมจากลูกจ้างแล้ว หรือกรณีที่เป็นงานฉุกเฉินโดยจะหยุดเสียมิได้

หมวด ๒

วันหยุด สัปดาห์ที่ ๒๗ และ สัปดาห์ที่ ๒๘ ของลูกจ้าง

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ สัปดาห์ที่ ๒๗ ให้ลูกจ้างมีสิทธิหยุดงานประจำ สัปดาห์ไม่น้อยกว่า สัปดาห์ละยี่สิบสี่ชั่วโมงติดต่อกัน

มาตรา ๑๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ ให้ลูกจ้างมีสิทธิหยุดงานประจำปีในวัน กรรมการแห่งชาติ คือ วันที่ ๑ พฤษภาคม ทั่วทุกปี และในวันอื่นตามประเพณีนิยม ซึ่งรวมกันกับ วันกรรมการแห่งชาติแล้วจะต้องไม่น้อยกว่าปีละสิบสามวัน วันหยุดงานตามประเพณีนิยมให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง

ลูกจ้างซึ่งได้ทำงานติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี นายจ้างต้องอนุญาตให้หยุดงานพักผ่อนประจำปีได้ไม่น้อยกว่าปีละหกวัน โดยไม่นับรวมวันหยุดงานประจำสัปดาห์และวันหยุดงานประจำปี ทั้งนี้ให้ลูกจ้างมีสิทธิเปลี่ยนวันหยุดงานโดยมิให้เสียหายแก่งานของนายจ้าง

มาตรา ๑๒ นายจ้างต้องอนุญาตให้ลูกจ้างหยุดพักรักษาตัวไม่น้อยกว่าปีละสามสิบวัน การหยุดพักรักษาตัวติดต่อกันตั้งแต่สามวันขึ้นไป ให้ลูกจ้างแสดงใบรับรองของแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง

ส่วนที่ ๒

การใช้แรงงานหญิง

มาตรา ๑๓ กำหนดเวลาทำงานของหญิงจะเกินวันละแปดชั่วโมงหรือสัปดาห์ละ สี่สิบแปดชั่วโมงไม่ได้ ถ้าจะต้องใช้หญิงทำงานเกินกำหนดเวลาดังกล่าว จะต้องไม่เกินวันละ สองชั่วโมงหรือสัปดาห์ละหกชั่วโมง

บทบัญญัติในวรรคก่อน มิให้ใช้บังคับแก่หญิงซึ่งทำงานประเภทซึ่งที่กำหนดใน พระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้นายจ้างใช้หญิงทำงานยก แบก หาม โยน ลาก หรือเข็นของหนักเกินอัตราน้ำหนักที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้นายจ้างใช้หญิงทำงานในสถานที่ทำงานและในระหว่างเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) สถานประกอบการอุตสาหกรรมในระหว่างเวลา ๒๖.๐๐ นาฬิกา กับ ๒.๐๐ นาฬิกา

(๒) สถานประกอบพาณิชย์กรรม หรือสถานประกอบธุรกิจอย่างอื่นในระหว่าง เวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา กับ ๒.๐๐ นาฬิกา

เว้นแต่เป็นงานอันมีลักษณะที่ต้องทำติดต่อกันไป หรือเป็นงานกะ หรือเป็นงานซึ่ง
ความลักษณะและสภาพจะต้องทำในระหว่างเวลาดังกล่าว แต่ทั้งนี้ในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้
อนุญาตแล้ว

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้นายจ้าง วิทยุที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี และยังมีไตทำงาน
สมรสหรือทำงานเป็นลูกจ้างเพื่อทำงานในสโมสรราตรี สถานเต้นรำ สถานฝึกสอนเต้นรำ
สถานขายและเสพสุรา สถานที่ที่ติดโรงแรม หรือสถานที่อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ หญิงมีครรภ์ซึ่งได้นำใบตรวจรับรองของแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง
มาแสดง มีสิทธิหยุดงานสามสิบวันก่อนวันคลอด และสามสิบวันภายหลังวันคลอด

ถ้าหญิงนั้นไตทำงานติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน และยังมีไตใช้สิทธิตามที่
มาตรา ๑๖ ก็ให้มีสิทธิได้รับค่าจ้าง เท่ากับอัตราที่ได้รับอยู่ ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

มาตรา ๑๘ ถ้าหญิงมีสิทธิหยุดงานตามมาตรา ๑๗ ยังไม่อาจทำงานได้เนื่องจาก
เจ็บป่วย หากมีใบตรวจรับรองของแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งผู้ประสงค์จะแสดงว่า การเจ็บป่วยนั้น
เกิดขึ้นจากการคลอดและไม่สามารถจะทำงานได้แล้ว ก็ให้มีสิทธิหยุดงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง
อีกไม่เกินสามสิบวัน

ส่วนที่ ๓

การใช้แรงงานเด็ก

มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้นายจ้าง รับเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบสองปี เข้าทำงานใด ๆ
เป็นลูกจ้าง

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้นายจ้าง รับเด็กที่มีอายุตั้งแต่สิบสองปีขึ้นไป แต่ยังไม่ถึง
สิบห้าปี เข้าทำงานใด ๆ เป็นลูกจ้าง เว้นแต่งานนั้นเป็นงานเบาหรือเป็นงานที่ใช้บุคคลใน
ครอบครัวทำ ซึ่งไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความเจริญเติบโตของร่างกาย และเวลาทำ
งานนั้นไม่ใช่เวลาเรียนตามปกติ ทั้งไม่เป็นภาระขัดต่อการศึกษาเล่าเรียนตามกฎหมาย
ว่าด้วยการประถมศึกษา

งานใดเป็นงานเบาให้กำหนดไว้โดยกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้นายจ้าง รับเด็กที่มีอายุตั้งแต่สิบสองปีขึ้นไป แต่ยังไม่ถึง
สิบหกปี เข้าทำงานเป็นลูกจ้าง เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๒๐ หรือเด็กนั้นได้รับอนุญาต
จากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว

มาตรา ๒๒ ในการขออนุญาตขุดหรือทำเหมืองแร่เป็นอุจกตามมาตรา ๒๑ ให้เด็กนำหลักฐานดังต่อไปนี้มาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

- (๑) เอกสารแสดงชนิดของงาน กำหนดชั่วโมงทำงานและอื่นๆ ที่นายจ้างออกให้
- (๒) เอกสารแสดงประวัติสุขภาพของเด็ก
- (๓) ใบตรวจสุขภาพของแพทย์แผนปัจจุบันซึ่งมีประวัติแสดงความสามารถของร่างกายว่าสามารถทำงานได้ และ

(๔) หนังสือแสดงความยินยอมจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
 คำให้การตามมาตรานี้ให้นายจ้างเป็นผู้ออก
 แบบใบอนุญาตให้เข้าทำงานได้ กำหนดให้โดยกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ กำหนดเวลาทำงานของเด็กที่มีอายุตั้งแต่สิบสองปีขึ้นไป แต่ยังไม่ถึง
 สิบหกปีจะเกินวันละหกชั่วโมงหรือสี่ชั่วโมงแล้วตามสิบหกชั่วโมงไม่ได้ และห้ามให้ให้เข้าทำงาน
 ระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา ถึง ๕.๐๐ นาฬิกา/เว้นแต่ในกรณีพิเศษนั้นผู้แสดงภาพขอขุด
 ขุด หรือขุดแสดงขุดซึ่งมีผู้ดูแลดังนี้
การทำงานดังกล่าวในวรรคก่อนนั้น ห้ามมิให้เด็กทำงานระหว่างเวลา ๒๐.๐๐
นาฬิกา ถึง ๕.๐๐ นาฬิกา เว้นแต่ในกรณีที่เด็กเป็นผู้แสดงภาพยนตร์ ละคร หรือการแสดง
อย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้นายจ้างรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่สิบสี่ขึ้นไป แต่ยังไม่ถึงสิบหกปี
ขุดหรือทำเหมืองแร่เพื่อทำงานดังต่อไปนี้

- (๑) งานคุมเครื่องจักร
- (๒) งานคุมปั้นจีน หรืองานยกของ
- (๓) งานค้ำเพิง
- (๔) งานทำความสะอาดเครื่องจักร ซึ่งอาจเป็นอันตรายแก่ผู้ทำได้
- (๕) งานซึ่งต้องทำให้ไต่หิน หรือไต่บันได
- (๖) งานนั่งร้านในการก่อสร้าง
- (๗) งานเกี่ยวกับวัตถุเคมีที่เป็นอันตราย หรือวัตถุมีพิษ
- (๘) งานเกี่ยวกับแก๊สอันตราย
- (๙) งานเกี่ยวกับการทำวัสดุหรือโลหะ หรือหิน หรือหิน ซึ่งอันตรายถึงชีวิต

๖ ระเบิด หรือ

(๑๐) งานอื่น ๆ ซึ่งความที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๕

การจ้าง

มาตรา ๒๕ อุจกตามที่หยุดงานตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มีสิทธิได้รับค่าจ้าง

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เป็นการมีลักษณะที่จะต้องทำติดต่อกันไปหรือเป็นการฉุกเฉิน ซึ่งถ้าจะให้อุจจางหยุดประจำสัปดาห์หรือหยุดงานประจำปีจะเสียหายแก่งานของนายจาง นายจางจะใช้ให้อุจจางทำงานในวันหยุดงานประจำปีตามที่กำหนดมาตรา ๒๕ หรือทำงานในวันหยุดงานประจำปีก็ได้ แต่นายจางจะต้องจ่ายค่าจ้างในอัตราไม่น้อยกว่าสองเท่าของค่าจ้างที่อุจจางได้รับอยู่

นายจางจะจ่ายค่าจ้างในวันหยุดงานในวันหยุดสงกรานต์หรือวันขึ้นปีใหม่ได้ แต่ในวันหยุดสงกรานต์หรือวันขึ้นปีใหม่ นายจางจะจ่ายค่าจ้างในวันหยุดสงกรานต์หรือวันขึ้นปีใหม่ได้ตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ได้ทั้งสิ้นก็ได้ ในกรณีที่นายจางจ่ายค่าจ้างในวันหยุดสงกรานต์หรือวันขึ้นปีใหม่ นายจางจะจ่ายค่าจ้างในวันหยุดสงกรานต์หรือวันขึ้นปีใหม่ได้ตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ได้ทั้งสิ้นก็ได้

ในกรณีที่การจ่ายค่าจ้างตามผลของงานของอุจจาง ในจำนวนค่าจ้างตามความ ความในวรรคแรกตามผลของงานของอุจจาง ที่ได้เพิ่มขึ้น

การให้อุจจางทำงานในวันหยุดงานพักผ่อนประจำปี ต้องได้รับความยินยอมจาก อุจจาง

มาตรา ๒๗ ค่าจ้างทั้งหมดต้องจ่ายทั้งสิ้นเป็นเงินตราไทย ถ้าจะจ่ายเป็นเช็ค หรือเงินตราต่างประเทศต้องได้รับความยินยอมจากอุจจาง

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้จ่ายค่าจ้างทั้งสิ้นเป็นเงินสดหรือแลกเปลี่ยนด้วยบัตร อาหาร สินค้า หรือสิ่งของใด ๆ แทนค่าจ้าง

มาตรา ๒๙ นายจางต้องจ่ายค่าจ้างให้แก่อุจจางในสถานที่ยังอุจจางทำงาน ถ้าจะจ่ายตามสถานที่อื่นต้องได้รับความยินยอมจากอุจจาง

ห้ามมิให้จ่ายค่าจ้างในสถานที่ขายเครื่องดื่ม อาหาร หรือสิ่งของใด ๆ เว้นแต่ ในกรณีที่จ่ายค่าจ้างแก่อุจจางซึ่งทำงานในสถานะนั้น

มาตรา ๓๐ ในการกำหนดค่าจ้างให้ถือคุณภาพและ ปริมาณของงานเป็นเกณฑ์ อันมีลักษณะและสภาพที่ส่วพออย่างเดียวกันให้กำหนดค่าจ้างเท่ากัน ไม่ว่าอุจจางที่จ้าง เป็นชายหรือหญิง

มาตรา ๓๑ อุจจางที่ทำงานเกินสี่ปีแต่ละสี่ปีแรก ชั่วโมงตามที่กำหนดในมาตรา ๗ หรือหญิงที่ทำงานเกินวันละแปดชั่วโมง หรือสี่ปีแต่ละสี่ปีแรก ชั่วโมงตามที่กำหนดใน

มาตรา ๑๓ นายจางต้องจ่ายค่าจ้างล่วงหน้าในอัตราไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของค่าจ้าง ที่อุจจางนั้นได้รับอยู่ ทั้งนี้เว้นแต่นายจางได้ตกลงจ่ายค่าจ้างล่วงหน้าในอัตราสูงกวานั้น อยู่แล้ว

ในกรณีที่การจ่ายค่าจ้างซึ่งตามผลของงานของลูกจ้าง ให้คำนวณการจ่ายค่าจ้าง
ในอัตราที่ไม่ใช่ของค่าจ้างที่จ้างโดยผู้รับจ้างซึ่งได้ปฏิบัติตามความในวรรคแรก ให้คำนวณตาม
ตามผลของค่าจ้างงานของลูกจ้างที่ได้เพิ่มขึ้นเช่นได้เช่นนี้

สำหรับบทบัญญัติในสองวรรคก่อน มีให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างที่เลิกจ้างซึ่งเลิกจ้างโดย
คำสั่งที่จ้างงาน โดยไม่มีการบอกกล่าวล่วงหน้า หรือสั่งงานประจำที่เลิกจ้างที่มีลักษณะหรือสภาพของ
งานซึ่งจะต้องทำโดยไม่มีกำหนดเวลาทำงานแน่นอน ตามที่ผู้จ้างกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ทวิ นายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่คำนวณค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง รายวัน หรือรายสัปดาห์ จะต้องจ่ายค่า
จ้างไม่น้อยกว่าเจ็ดวันต่อหนึ่งครั้ง

(๒) ในกรณีที่คำนวณค่าจ้างเป็นรายบักซ์ จะต้องจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าเดือนละสอง
ครั้ง ในระยะเวลาไม่เกินสิบหกวันต่อครั้ง

(๓) ในกรณีที่คำนวณค่าจ้างเป็นรายเดือน หรือรายปี จะต้องจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่า
เดือนละหนึ่งครั้ง หรือ

(๔) ในกรณีที่คำนวณค่าจ้างจากผลของงาน จะต้องจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าเดือนละ
สองครั้งในระยะเวลาไม่เกินสิบหกวันต่อครั้ง

ทั้งนี้ เว้นแต่นายจ้างและลูกจ้างจะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๒ ถ้านายจ้างผิดนัดในการจ่ายค่าจ้าง นายจ้างจะต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่
ลูกจ้างในระหว่างผิดนัดร้อยละสิบห้าต่อปี

ถ้านายจ้างจงใจผิดนัดในการจ่ายค่าจ้างโดยปราศจากข้ออ้าง เหตุอันสมควร เมื่อ
พ้นเวลาเจ็ดวัน นับตั้งแต่วันถึงกำหนดจ่ายค่าจ้าง นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างเพิ่มขึ้นให้แก่ลูกจ้าง
ร้อยละสิบห้าของเงินที่ค้างชำระทุกระยะเวลาเจ็ดวัน

ถ้านายจ้างพร้อมที่จะชำระค่าจ้างตามที่กล่าวในมาตรานี้ และให้นำค่าจ้างพร้อมทั้ง
ดอกเบี้ยหรือค่าจ้างเพิ่มไปมอบไว้ที่อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมาย การจ่ายดอกเบี้ย
หรือเงินค่าจ้างเพิ่มสำหรับเวลาต่อไปให้เป็นอันระงับตั้งแต่วันที่นำเงินค่าจ้างพร้อมทั้งดอกเบี้ยหรือค่า
จ้างเพิ่มไปมอบไว้เป็นต้น

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มิใช่เป็นการจ้างโดยมีกำหนดเวลา ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างออก
จากงาน และลูกจ้างนั้นได้ทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน นายจ้างต้องชี้แจงเหตุผลให้ลูกจ้างทราบ
และต้องจ่ายค่าจ้างค่าจ้างที่จ้างเงินชดเชยเท่ากับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ทั้งนี้
เว้นแต่นายจ้างได้ตกลงจ่ายค่าจ้างค่าจ้างที่จ้างเงินชดเชยเป็นจำนวนเกินกว่าที่บัญญัติแล้ว

ถ้านายจ้างให้ออกจากงาน และลูกจ้างนั้นไต่ท่างานมาแล้วไม่น้อยกว่า
หนึ่งเดือนแต่ไม่ถึงหกเดือน นายจ้างต้องชี้แจงเหตุผลให้ออกจากงานโดย
สามสิบวัน มีฉะนั้นต้องจ่ายค่าชดเชยเท่ากับค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับโดย
ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ทั้งนี้ เว้นแต่นายจ้างได้ตกลงจ่ายค่าชดเชยในอัตราสูงเกินกว่า
เป็นจำนวนเงินกว่านั้นอยู่แล้ว

บทบัญญัติในวรรคก่อน มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างให้ออกจากงาน
เพราะลูกจ้างกระทำความผิดอย่างร้ายแรง

การกระทำใดเป็นความผิดอย่างร้ายแรง ให้กำหนดให้โดยกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ ถ้านายจ้างให้ออกจากงานโดยไม่ใช้ความผิดของลูกจ้าง
ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าจ้างตามส่วนส่งวันหยุดงานพักผ่อนประจำปีตามที่ลูกจ้างพึงได้รับ
มีสิทธิหยุดงานพักผ่อนประจำปีได้ตามมาตรา ๑๑ วรรค ๒ ของอัตรานี้

ส่วนที่ ๕

เงินค่าทดแทน

มาตรา ๓๕ ถ้าลูกจ้างต้องประสบอันตรายถึงบาดเจ็บ ทุพพลภาพ หรือตาย
เนื่องจากการทำงานให้นายจ้าง หรือเจ็บป่วยด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพ
ของงาน หรือโรคซึ่งเกิดขึ้นเกี่ยวเนื่องกับการทำงานให้นายจ้าง หรือถึงตายด้วยโรค
ดังกล่าวนั้น นายจ้างต้องรับผิดชอบจ่ายเงินค่าทดแทน

โรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงาน หรือโรคซึ่งเกิดขึ้นเกี่ยวเนื่องกับ
การทำงาน ให้กำหนดให้โดยกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ นายจ้างต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามความจำเป็น เป็นส่วนหนึ่ง
ต่างหากจากเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๓๕

มาตรา ๓๕ การจ่ายเงินค่าทดแทนนั้น ให้กำหนดลดหย่อนตามความร้ายแรง
ของอันตราย หรือโรคตามมาตรา ๓๕

หลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินค่าทดแทนแต่ละกรณีจำนวนเงินค่าทดแทน
ให้กำหนดให้โดยพระราชกฤษฎีกา

ในกรณีถึงตาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพให้ เป็นจำนวนเท่ากับที่ลูกจ้างควรจะได้
รับเป็นค่าจ้างสำหรับสามเดือนเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากเงินค่าทดแทน

มาตรา ๓๘ การจ่ายเงินค่าทดแทนให้นายจ้างต้องจ่ายโดยลูกจ้าง หรือ
แต่ในกรณีที่ลูกจ้างตายก็ให้จ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่ผู้อยู่ในความอุปการะ ให้เสร็จสิ้นของลูกจ้าง
ค่าชดเชย ส่วนเงินค่าทำศพให้จ่ายแก่ผู้จัดการทำศพของลูกจ้างนั้น

มาตรา ๓๕ นายจ้าง ไม่ต้อง รับผิดชอบเงินค่าทดแทนในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) อันตรายเกิดขึ้นเพราะเหตุลูกจ้างเมาสุรา ของมีพิษ หรือยาเสพติดในไทย

(๒) อันตรายเกิดขึ้นเพราะเหตุลูกจ้างจงใจฝ่าฝืนคำสั่งของนายจ้างที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเพราะเหตุประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

(๓) อันตรายเกิดขึ้นเพราะเหตุลูกจ้างใจจงใจก่อให้เกิดขึ้นเอง หรือ ทำผิด/ทำ โดยก่อ สัมพันธ์กับบุคคลอื่น หรือ

(๔) ลูกจ้างกระทำอัศวินไปอาศรรวม

มาตรา ๓๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายถึงตาย หรือตายด้วยโรคตามมาตรา ๓๕ นายจ้างต้องแจ้ง เป็นหนังสือต่ออธิบดี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมาย โดยเร็วที่สุดแต่ต้อง ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่เวลาตาย ถ้าลูกจ้างประสบอันตรายถึงบาดเจ็บหรือทุพพลภาพ หรือเจ็บป่วย ด้วยโรคตามมาตรา ๓๕ ซึ่งไม่สามารถทำงานได้จนครบเจ็ดวันแล้ว นายจ้างต้องแจ้ง เป็นหนังสือ ต่ออธิบดี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ภายในสามวันนับแต่วันครบกำหนดเจ็ดวันดังกล่าว

มาตรา ๔๐ ในการเรียกร้องเงินค่าทดแทน ในลูกจ้างที่มีผู้อยู่ในความอุปการะของ ลูกจ้าง หรือผู้อยู่การะลูกจ้างแล้วแต่กรณีห้าครั้งลง เป็นหนังสือยื่นต่อพนักงานพิจารณาเงินค่าทดแทน ภายในหกสิบวันนับแต่วันใดประสบอันตรายถึงบาดเจ็บ ทุพพลภาพ หรือตาย หรือนับแต่วันใดทราบ ว่า เจ็บป่วยหรือตายด้วยโรคตามมาตรา ๓๕ ให้พนักงานพิจารณาเงินค่าทดแทนวินิจฉัยคำร้อง และแจ้ง ให้ ผู้ทำผิด ผู้ร้อง และนายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำร้อง ผู้ทำผิด ผู้ร้อง หรือนายจ้างมีสิทธิ อุดหนุนค่าวินิจฉัยของพนักงานพิจารณาเงินค่าทดแทนโดยทำ เป็นหนังสือยื่นต่ออธิบดีหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ยื่นอธิบดีมอบหมายภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับคำวินิจฉัย ในหนังสือวินิจฉัยอุดหนุนและแจ้ง ให้ ผู้ทำผิด ผู้ร้อง และนายจ้างทราบภายในสี่สิบวันนับแต่วันรับอุดหนุน เมื่อไม่เห็นชอบกับคำวินิจฉัย ของอธิบดี ผู้ร้องหรือนายจ้างที่มี ผู้ทำผิด ผู้ร้องมีสิทธิขอให้ศาลพิจารณา

มาตรา ๔๒ ในการวินิจฉัยคำร้อง เกี่ยวกับเงินค่าทดแทน ให้พนักงานพิจารณาเงิน ค่าทดแทนมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือสืบบุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งสำเนา หลักฐานหรือสำเนาเอกสารต่าง ๆ และ

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำงานในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงกับพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบ เรื่องราวเกี่ยวกับการประสบอันตรายของลูกจ้าง หรือการเจ็บป่วยด้วยโรคของลูกจ้างตาม มาตรา ๓๕ และให้มีอำนาจสอบถามขอเท็จจริง และเรียกเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ จากบุคคล ที่อยู่ในสถานที่ทำงานนั้นมาตรวจพิจารณาได้หากความจำเป็น ในการนี้บุคคลเหล่านั้นต้องให้ความ สะดวกตามสมควร

ในศักราชที่เข้าไปในสถานที่ที่ทำงานหรือก่อน ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วน ให้แจ้ง เป็นหนังสือให้ผู้ควบคุมของสถานที่ที่ทำงานในเวลาอันสมควร และให้พนักงานพิจารณาเงินค่าทดแทนแสดงบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน และชี้แจงเหตุผลให้ทราบ

ส่วนที่ ๖
สวัสดิการ

มาตรา ๕๓ นายจ้างต้องจัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่ม ห้องน้ำ ส้วม และเครื่องใช้อื่น จำเป็นสำหรับสุขภาวะอนามัยให้ครบถ้วนและอยู่ในสภาพที่ใช้ได้เสมอ ทั้งนี้ความถี่และปริมาณและคุณภาพซึ่งกำหนดโดยกฎกระทรวง

ถ้าพบ สภาพ สิ่ง ต่าง และ เครื่อง ใช้ อื่น ที่ ไม่ เป็น สภาวะ ที่ ใช้ ได้ เสมอ ให้ตัด ค่า ทด แทน ใน ข้อ นี้

มาตรา ๕๔ นายจ้างต้องจัดให้มีแพทย์ พยาบาลและหรือจัด จ้าง ในการปฐมพยาบาลตามสภาพของงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อช่วยเหลือลูกจ้างที่เมื่อประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ค่าใช้จ่ายตามมาตรานี้ให้นายจ้างเป็นผู้ออก

ถ้าพบ สภาพ สิ่ง ต่าง และ เครื่อง ใช้ อื่น ที่ ไม่ เป็น สภาวะ ที่ ใช้ ได้ เสมอ ให้ตัด ค่า ทด แทน ใน ข้อ นี้

มาตรา ๕๕ ในศักราชที่ทำงานซึ่งถูก จ้าง ทำงานอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือร่างกายของลูกจ้างตามมาตรา ๕ นายจ้างต้องจัดให้มีแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งตรวจร่างกายลูกจ้างอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

ส่วนที่ ๗

การตรวจตราและการควบคุม

มาตรา ๕๖ นายจ้างต้องจัดให้มีทะเบียน รายชื่อ ลูก จ้าง เวลาทำงาน ค่าจ้าง และขอ บังคับเกี่ยวกับการทำงาน รวมตลอดถึงใบอนุญาตให้เด็กเข้า ทำงานเป็นลูก จ้าง เก็บไว้ในสำนักงานพร้อมที่จะให้สารวัตรแรงงานตรวจได้ทุกโอกาส

นายจ้างต้องติดประกาศขอบังคับเกี่ยวกับการทำงานและข้อความอื่น ๆ เกี่ยวกับการทำงานไว้ ณ ที่เห็นได้ชัดแจ้งในสถานที่ทำงานนั้น

ทะเบียนรายชื่อ ลูก จ้าง เวลาทำงาน และค่าจ้างต้องมีรายละเอียดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๗ ทะเบียนพนักงานลูกจ้าง เวลาทำงานและค่าจ้างตามมาตรา ๔๖ ให้ นายจ้างเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๔๘ ให้สารวัตรแรงงานมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำงาน ระหว่างเวลาทำงาน เพื่อตรวจให้การปฏิบัติได้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และนายจ้างต้องอำนวยความสะดวกและให้ คำชี้แจงตามสมควร

ในกรณีที่ผู้เข้าไปในสถานที่ทำงาน ให้สารวัตรแรงงานแสดงบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่งาน และชี้แจงเหตุผลให้ทราบ

มาตรา ๔๙ ให้สารวัตรแรงงานมีอำนาจออกคำสั่งเพื่อให้ นายจ้างปฏิบัติการในที่ไม่ใช่ การพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๐ นายจ้างหรือลูกจ้างมีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งของสารวัตรแรงงานโดยทำเป็น หนังสือยื่นต่ออธิบดี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายใน เจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่ง ใน อธิบดีวินิจฉัยอุทธรณ์และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับอุทธรณ์ เว้นไม่เห็นชอบกับ คำวินิจฉัยของอธิบดี นายจ้างหรือลูกจ้างมีสิทธิขอในศาลพิจารณา

มาตรา ๕๑ ในการตรวจ ถ้ามีความจำเป็น สารวัตรแรงงานมีอำนาจนำแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ หรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งอธิบดีได้อนุมัติเป็นหนังสือเข้าไปในสถานที่ทำงานเพื่อปฏิบัติ การในที่ไม่ใช่การพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๕๒ สารวัตรแรงงานต้องทำรายงานผลการตรวจเป็นหนังสือเสนอต่ออธิบดี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันตรวจเสร็จ ถ้ามีการออกคำสั่งหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงใด ๆ ต้องรายงานให้ อธิบดีทราบทันที

มาตรา ๕๓ รายงานผลการตรวจของสารวัตรแรงงานให้ถือเป็นความลับของทางราชการ และห้ามมิให้เปิดเผย เว้นแต่จะเป็นการให้การต่อศาลหรือต่อทางราชการ

มาตรา ๕๔ เมื่อปรากฏว่านายจ้างฝ่าฝืนบทบัญญัติลักษณะนี้ สารวัตรแรงงานอาจให้คำ เตือนเพื่อให้ นายจ้าง โดยปฏิบัติการใหญ่ถูกต้องภายใน เวลาซึ่งกำหนดไว้ในคำเตือนเสียก่อนก็ได้ ถ้า นายจ้าง โดยปฏิบัติถูกต้องตามคำเตือนแล้ว สิทธิภาคีอาจมาฟ้องร้องจับไป
บทที่ ๓ / ๕๕ / บทที่ ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ลักษณะ ๒

สหภาพแรงงานและสหพันธ์

หมวด ๑

การก่อตั้งสหภาพแรงงาน

มาตรา ๕๖ ลูกจ้างมีสิทธิก่อตั้งสหภาพแรงงานได้

สิทธิดังกล่าวนี้ ข้าราชการประจำ ข้าราชการส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงาน สุนัขภิบาล และทหารกองประจำการจะไม่มีได้

ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้นับถือนับศาสนาหรือลัทธิลัทธิอื่นจะเข้าร่วมก่อตั้ง หรือเป็นสมาชิกได้ ในสหภาพแรงงานซึ่งลูกจ้างอื่นนับถือก่อตั้งหรือเป็นสมาชิกอยู่ไม่ได้

มาตรา ๕๗ ผู้มีสิทธิก่อตั้งสหภาพแรงงานตามมาตรา ๕๖ นั้น ต้องบรรลุนิติภาวะ และมีสัญชาติไทย

มาตรา ๕๘ สหภาพแรงงานต้องมีข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน และต้องจดทะเบียน

มาตรา ๕๙ ข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงานต้องมีข้อความอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่ตั้งสหภาพที่ใหญ่ของสหภาพแรงงาน
- (๑ ทวิ) ที่ตั้งสำนักงานใหญ่
- (๒) วัตถุประสงค์
- (๓) สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกในการประชุม การออกเสียงและอื่น ๆ
- (๔) การรับสมัคร เข้าเป็นสมาชิกและการให้ออกจากสมาชิก
- (๕) กำหนดจำนวนเงินและวิธีชำระ เงินค่าสมัคร เป็นสมาชิกและ เงินค่าบำรุง
- (๖) อำนาจและหน้าที่และกำหนด เวลาอยู่ในตำแหน่งของกรรมการอำนวยการ
- (๗) การเลือกตั้งและเลือกตั้งขอมกรรมการอำนวยการ และผู้แทน/ผู้ร่วมเจรจาต่อรอง
- (๘) การกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของสหภาพแรงงาน
- (๙) กำหนดเวลาและวิธีการ เรียกประชุมใหญ่และลงมติประกอบที่ประชุมใหญ่
- (๑๐) การดำเนินงาน ตลอดจนวิธีการพิจารณาในการนัดหยุดงาน และวิธีการอนุมัติ สัญญาการ รวมเจรจาต่อรอง
- (๑๑) การจัดการเงินและทรัพย์สินอย่างอื่น
- (๑๒) การรักษาเงินและการทำบัญชี
- (๑๓) การตรวจและการชำระบัญชี และ
- (๑๔) การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ

มาตรา ๖๐ ในการจดทะเบียนสหภาพแรงงาน ต้องทำคำขอ เป็นหนังสือ ลงลายมือ ของผู้ก่อตั้ง ไม่น้อยกว่า เจ็ดคนยื่นต่อนายทะเบียน ผู้ตั้งข้อสงสัยซึ่งผู้ก่อตั้งไม่พอใจที่จะแก้ไขคำขอจดทะเบียนต้องมีชื่อ อาชีพ หรือวิชาชีพ ที่อยู่และอายุของผู้ก่อตั้งทุกคน พร้อมทั้งแนบสำเนาข้อบังคับชั่วคราวไว้ด้วยสามฉบับ

ข้อบังคับชั่วคราวต้องมีข้อความอย่างน้อยเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๙

มาตรา ๖๑ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอ และเห็นว่าคำขอนั้นได้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้แล้วก็ให้รับจดทะเบียน แต่ถ้านายทะเบียนเห็นว่าวัตถุประสงค์อาชัฏต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดความไม่สงบในบ้านเมือง หรือมิได้เป็นไปเพื่อความคุ้มครองผลประโยชน์ในการทำงานหรือเพื่อสวัสดิการของลูกจ้าง นายทะเบียนมีอำนาจไม่รับจดทะเบียน

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่า คำขอที่ไต่ถามมานั้นไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แจ้งไปยังผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเสียให้ถูกต้อง

การรับหรือไม่รับจดทะเบียน ในนายทะเบียนแจ้ง เช่นหนังสือไปยังผู้ยื่นคำขอภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำขอหรือนับแต่วันรับคำขอแก้ไขเพิ่มเติม ผู้ยื่นคำขอมีสถานะบุคคลคือบิดาหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำแจ้ง ให้อธิบดีวินิจฉัยอุทธรณ์และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับอุทธรณ์ เมื่อไม่เห็นชอบกับคำวินิจฉัยของอธิบดี ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาคำ

มาตรา ๖๒ ให้สหภาพแรงงานที่ใดจดทะเบียนแล้ว เป็นนิติบุคคล

ให้นายทะเบียนที่ออกใบสำคัญการจดทะเบียนมอบให้สหภาพแรงงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันจดทะเบียน

มาตรา ๖๓ เมื่อใดจดทะเบียนสหภาพแรงงานแล้ว ให้ผู้ก่อตั้งสหภาพแรงงานเรียกประชุมใหญ่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันจดทะเบียน เพื่อ

- (๑) เลือกตั้งคณะกรรมการอำนวยการ และ
- (๒) พิจารณาข้อบังคับชั่วคราวเพื่อใช้เป็นข้อบังคับต่อไป

ให้นำสำเนาข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงานและรายชื่อ ที่อยู่ อาชีพ และหรือวิชาชีพของกรรมการอำนวยการไปจดทะเบียนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประชุมใหญ่ลงมติ

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงกรรมการอำนวยการ หรือแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน ให้กรรมการอำนวยการนำไปจดทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการลงมติ และให้นำมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๓ วรรค ๒ สดง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

สมาชิกสหภาพแรงงาน

มาตรา ๖๕ ผู้มีสิทธิเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงานนั้นต้องเป็นลูกจ้าง และมีอายุตั้งแต่สิบหกปีขึ้นไปหรือบรรลุนิติภาวะแล้ว

มาตรา ๖๖ สมาชิกมีสิทธิขอให้สหภาพแรงงานดำเนินการใด ๆ ดังต่อไปนี้ (๑) ให้สหภาพแรงงานควบคุมครองผลประโยชน์ในการทำงาน หรือเพื่อสวัสดิการของลูกจ้าง

(๒) ให้สหภาพแรงงานมีสิทธิไม่ทำงานหรือหยุดงานประท้วง (๓) ให้สหภาพแรงงานมีสิทธิเลือกตั้ง ส.ร. หรือ ส.ก. หรือ ส.พ. หรือ ส.ท. หรือ ส.ค. หรือ ส.ช. หรือ ส.ส. หรือ ส.ว. หรือ ส.ป. หรือ ส.อ. หรือ ส.น. หรือ ส.ร. หรือ ส.ก. หรือ ส.พ. หรือ ส.ท. หรือ ส.ค. หรือ ส.ช.

มาตรา ๒๔ สมาชิกมีสิทธิขอตรวจดูทะเบียนสมาชิก เอกสารต่าง ๆ หรือ บัญชี ของสหภาพแรงงาน เจ้าหน้าที่ของสหภาพแรงงานต้องให้ความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๒๕ สมาชิกภาพแห่งสหภาพแรงงานสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ที่ประชุมใหญ่วินิจฉัยให้ออก หรือ

(๔) เลิกมีลักษณะของสมาชิกให้เป็นสมาชิกตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๖ หรือขาดคุณสมบัติ

ตามมาตรา ๒๕

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสหภาพแรงงาน

มาตรา ๒๖ สหภาพแรงงานมีสิทธิเข้ารวมเจรจาต่อรองและทำสัญญาการร่วมเจรจา
ต่อรอง กับนายจ้างหรือสมาคมนายจ้าง

มาตรา ๒๗ สหภาพแรงงานมีสิทธิจัดการและดำเนินงาน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
ประสงค์ของสหภาพแรงงานและเพื่อประโยชน์ของสมาชิก

มาตรา ๒๘ สหภาพแรงงานมีสิทธิเรียกเก็บเงินค่าสมัครเป็นสมาชิกและเงินค่าบำรุง
การที่กำหนดในข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน

มาตรา ๒๙ สหภาพแรงงานอาจจัดตั้งบริการพิเศษ เพื่อให้สมาชิกมาติดต่อในเรื่อง
จัดหางาน และให้คำปรึกษาหารือ ในปัญหาและข้อขัดแย้งต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำงาน

มาตรา ๓๐ สหภาพแรงงานอาจจัดสรรเงินหรือทรัพย์สินเพื่อทำสวัสดิการของสมาชิก
หรือเพื่อสาธารณประโยชน์

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้สหภาพแรงงานจ่ายเงินของสหภาพแรงงานนั้น หรือจ่ายเงินร่วมกับ
สหภาพแรงงานอื่น บิบุคคลอื่นหรือบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการทางการเมือง

มาตรา ๗๖ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น การกระทำของ สหภาพแรงงาน สหพันธ์ หรือลูกจ้าง กรรมการอำนวยการ หรืออนุกรรมการ ของสหภาพ แรงงานหรือสหพันธ์ ผู้แทนผู้ร่วมเจรจาต่อรอง เจาหน้าที่ของสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ หรือสหภาพแรงงาน ในกรณีดังต่อไปนี้ไม่เป็นการผิดกฎหมายจะฟ้องร้องทางอาญาหรือทางแพ่งมิได้ กล่าวคือ

- (๑) เข้าร่วมเจรจาต่อรองกับนายจ้างหรือสมาคมนายจ้าง เพื่อเรียกร้องสิทธิ หรือผลประโยชน์ที่ควรได้
- (๒) หยุดงานหรือนัดหยุดงานหรือสั่งให้นัดหยุดงาน
- (๓) ตรีเตรียมการ ชักชวนหรือสนับสนุนสมาชิกของสหภาพแรงงานเดียวกัน หรือลูกจ้าง ในสถานที่ทำงานเดียวกัน ให้หยุดงานหรือนัดหยุดงาน
- (๔) ชี้แจงหรือโฆษณาข้อเท็จจริง เกี่ยวกับข้อพิพาทแรงงาน
- (๕) จัดให้มีการประชุมสมาชิกของสหภาพแรงงาน หรือลูกจ้าง หรือ
- (๖) ชุมนุมหรือเข้าร่วมกัน โดยสงบในกรณีนัดหยุดงาน

หมวด ๕

วิธีดำเนินงานของสหภาพแรงงาน

มาตรา ๗๗ ให้มีคณะกรรมการอำนวยการของ หนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ หนึ่งคนและกรรมการอื่นในนอกลกว่าสามคน เป็นผู้ดำเนินงานของสหภาพแรงงาน

คณะกรรมการอำนวยการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นเพื่อปฏิบัติกิจการตามวัตถุประสงค์ของสหภาพแรงงานได้

มาตรา ๗๘ กรรมการอำนวยการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นสมาชิกของสหภาพแรงงาน
- (๒) มีสัญชาติไทย และ
- (๓) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี

มาตรา ๗๙ กรรมการอำนวยการต้องไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือผู้ซึ่งศาลได้สั่งให้เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา ๕๑ ความเป็นกรรมการอำนวยการสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถึงคราวออกตามวาระ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพ

แรงงาน

(๔) ซากคุณสมบัติตามมาตรา ๕๖ เป็นผู้ต้องหาตามมาตรา ๗๕ หรือรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินกว่าสามปีขึ้นไป เว้นแต่ความผิดอันกระทำโดยประมาท หรือ

(๕) ที่ประชุมใหญ่วินิจฉัยให้ออก

มาตรา ๕๒ ความเป็นอนุกรรมการสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการอำนวยการที่แต่งตั้งอนุกรรมการเป็นสิ้นสุดลง ตามข้อบังคับว่าด้วย

วิธีการจัดการสหภาพแรงงาน หรือ

(๔) ที่ประชุมใหญ่หรือคณะกรรมการอำนวยการวินิจฉัยให้ออก

มาตรา ๕๓ กิจการดังต่อไปนี้จะกระทำมิได้โดยมติของที่ประชุมใหญ่

(๑) ตระ หรือแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน

(๒) คำวินิจฉัยการของสหภาพแรงงานอันเป็นผลกระทกกระทงเพื่อถอนส่วนใดไปของสมาชิก

เป็นส่วนรวม

(๓) เลือกตั้งหรือเลือกตั้งคณะกรรมการอำนวยการและคณะกรรมการร่วมเจรจาต่อรอง

(๔) กำหนดอำนาจของคณะกรรมการร่วมเจรจาต่อรอง

(๕) จัดสรรเงินหรือทรัพย์สินเพื่อวัตถุประสงค์การของสมาชิกหรือเพื่อสาธารณประโยชน์

(๖) เลือกตั้งผู้ตรวจสอบบัญชีสหภาพ

(๗) รับรองงบประมาณ รายงานประจำปี และงบดุล

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการสั่งนัดหยุดงานซึ่งคง ไม่น้อยกว่า สามคน

(๙) กวบสหภาพแรงงานเข้าด้วยกัน

(๑๐) ก่อตั้งหรือเข้าร่วมในสหพันธ์ และ

(๑๑) เลิกสหภาพแรงงาน

มาตรา ๕๓ คณะกรรมการอำนวยการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับ

ว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน

มาตรา ๔๔ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติหมายเลข ๒๕
ว่าด้วยคำแทนมาใช้บังคับแก่ความเกี่ยวพันในระหว่างสหภาพแรงงานกับกรรมการอำนวยการ
และกับบุคคลภายนอกโดยอนุโลม

มาตรา ๔๕ สหภาพแรงงานต้องจัดให้ทะเล เป็นสมาชิกเกินไว้ในสำนักงานพร้อมที่
จะให้นายทะเล เป็น หรือผู้แทนนายทะเล เป็นตรวจดูได้ในระหว่างเวลาทำงานของสหภาพแรงงาน
รายละเอียดของทะเล เป็นสมาชิกให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ ให้นำทะเล เป็นหรือผู้แทนนายทะเล เป็นมีอำนาจเข้าไปในสำนักงาน
ของสหภาพแรงงานเพื่อตรวจดูบัญชีและทะเล เป็นสมาชิก และในกรรมการอำนวยการ
อนุกรรมการผู้หรือเจ้าหน้าที่ของสหภาพแรงงานที่ตั้งอำนาจความสะดวกและให้คำชี้แจง
ตามสมควร

มาตรา ๔๗ สหภาพแรงงานต้องจัดให้มีการตรวจสอบบัญชีทุกปี และต้องเสนอใบ
สรุปพร้อมด้วยรายงานของผู้ตรวจสอบบัญชีต่อที่ประชุมใหญ่เพื่อพิจารณา เมื่อที่ประชุมใหญ่ได้รับ
รองแล้ว ให้ส่งสำเนาให้นายทะเล เป็นหรือผู้แทนนายทะเล เป็นในส่วนวันนับแต่วันที่ได้รับรอง

สหภาพแรงงานต้องจัดทำบัญชีทรัพย์สินของสหภาพแรงงานที่ประชุม
ใหญ่ในที่ที่ประชุมใหญ่ได้ตั้งรองแล้ว ให้ส่งสำเนาในทบทวนที่ประชุมใหญ่
ตามวันนับแต่วันที่ได้รับรอง

หมวด ๕

การควบสหภาพแรงงานเข้าด้วยกัน

มาตรา ๔๘ สหภาพแรงงานตั้งแต่สองสหภาพแรงงานขึ้นไป อาจควบเข้าด้วยกัน
เมื่อไม่ได้รับความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตั้งจากสมาชิกด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่ง
ของสมาชิกทั้งหมดของแต่ละสหภาพแรงงาน

การออกเสียงลงคะแนนดังกล่าวในวรรคก่อน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
ในข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่สหภาพแรงงานที่จัดตั้งขึ้นแล้ว หรือสหภาพแรงงานใด
ที่จัดตั้งขึ้นแล้ว ให้นำบทบัญญัติลักษณะนี้ หมวด ๓ และหมวด ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
แก่การควบสหภาพแรงงานเข้าด้วยกันโดยอนุโลม

มาตรา ๕๐ เมื่อใดที่ทะเล เป็นสหภาพแรงงานใหญ่ตามมาตรา ๔๕ ได้ตั้งนายที่
ประชุมใหญ่ที่ประชุมเล็กและออกการจทะเล เป็นสหภาพแรงงานเดิมรวมทั้งที่ประชุม และในที่ประชุม
ที่ประชุมใหญ่ที่ประชุมเล็ก และสหภาพแรงงานนั้น ยอมได้ไปทั้งสิทธิหน้าที่และควมรับผิดชอบ
ของสหภาพแรงงานเดิม

สมาชิกของสหภาพแรงงานเดิมซึ่งเลิกไป ย่อมเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงานตาม
วรรคก่อน

มาตรา ๕๑ เมื่อสหภาพแรงงานใดไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด
ใดในข้อนี้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสหภาพแรงงานใดไม่ปฏิบัติตาม
สหภาพแรงงานใดละเมิดข้อกำหนดสหภาพแรงงานใดไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ มาใช้บังคับโดยอัตโนมัติ

หมวด ๖

การเลิกสหภาพแรงงาน

มาตรา ๕๒ สหภาพแรงงานต้องเลิก เมื่อ

(๑) ผู้มีสิทธิได้รับความเห็นชอบตั้งที่ประชุมใหญ่จากสมาชิกด้วยคะแนนเสียงถึง
กึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดให้เลิก การออกเสียงลงคะแนนดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
กำหนดในข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน

(๒) เมื่อสหภาพแรงงานนั้นล้มละลาย หรือ

(๓) ผู้มีสหภาพฯ ที่เขาถูกขี้ออกจากทะเบียน

มาตรา ๕๓ เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่า สหภาพแรงงานใดไม่ปฏิบัติตาม
ใหญ่ของสภาพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ประชุมผู้ตั้งสหภาพแรงงานปฏิบัติตามข้อบังคับ
ระเบียบของประชาชนที่ออกโดย เกิดความไม่สงบในบ้านเมือง หรือมิได้เป็นไปเพื่อ
ความคุ้มครองผลประโยชน์ในการทำงานหรือสวัสดิการของลูกจ้าง นายทะเบียนจะขี้อ
สหภาพแรงงานนั้นออกเสียจากทะเบียนก็ได้ และแจ้งให้สหภาพแรงงานทราบ สหภาพแรงงาน
มีสิทธิอุทธรณ์ตั้ง การขี้ออกจากนายทะเบียนต่ออธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
โดยภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำแจ้ง ให้อธิบดีวินิจฉัยอุทธรณ์และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายใน
สามสิบวันนับแต่วันรับอุทธรณ์ เมื่อไม่เห็นชอบกับคำวินิจฉัยของอธิบดี ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอให้ศาล
พิจารณา

มาตรา ๕๔ เมื่อสหภาพแรงงานต้องเลิกตามมาตรา ๕๒ (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่
เลือกตั้ง ผู้ชำระบัญชี

ในกรณีที่สหภาพแรงงานต้องเลิกตามมาตรา ๕๒ (๓) ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้ง
ผู้ชำระบัญชี

เมื่อใดมีการเลือกตั้งผู้ชำระบัญชีตามวรรคก่อนแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ชำระบัญชี
ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่ไม่สุจริต ในทวิชนที่ ไม่พออธิบดีมีอำนาจเพิกถอนผู้ชำระ
บัญชีนั้นเสียแล้วแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีขึ้นใหม่

มาตรา ๕๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันสหภาพแรงงานต้องเลิก ผู้ชำระบัญชีต้อง

- (๑) จดทะเบียนเลิกสหภาพแรงงาน พร้อมทั้งระบุนามผู้ชำระบัญชีทุกคนไว้ด้วย
- (๒) โฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งหนึ่งถึงสองครั้ง เป็นอย่างน้อยว่า สหภาพแรงงานได้เลิกแล้ว และใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่เป็นหัวหน้าผู้ชำระบัญชี และ
- (๓) แจงเป็นหนังสือลงทะเบียนไปรษณีย์ไปยังเจ้าหน้าที่ซึ่งมีชื่อปรากฏในสมุดบัญชีหรือเอกสารของสหภาพแรงงานนี้ว่าสหภาพแรงงานได้เลิกและใหญ่เป็นหัวหน้าผู้ชำระบัญชี

มาตรา ๕๖ ผู้ชำระบัญชีต้องทำรายงานการชำระบัญชีเป็นก่อนนายทะเบียนทุกสามเดือน แสดงให้เห็นความเป็นไปของบัญชีที่ชำระอยู่นั้น

รายงานนี้ให้เปิดเผยแก่สมาชิกและให้เจ้าหน้าที่ตรวจดูได้โดยไม่มีเสียบค่าธรรมเนียม

มาตรา ๕๗ เมื่อการชำระบัญชีเสร็จสิ้นลง ผู้ชำระบัญชีต้องทำรายงานการชำระบัญชีและการจัดการทรัพย์สิน แล้วให้เรียกประชุมใหญ่เพื่อเสนอรายงานและชี้แจงต่อที่ประชุม

เมื่อที่ประชุมใหญ่ได้รับรองรายงานนั้นแล้ว ผู้ชำระบัญชีต้องนำรายงานการประชุมพร้อมทั้งสมุดบัญชีและเอกสารของสหภาพแรงงานไปมอบให้นายทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันประชุม

รายงานการประชุม สมุดบัญชี และเอกสารต่าง ๆ ในผู้มีส่วนได้เสียบตรวจดูได้โดยไม่มีค่าธรรมเนียม

มาตรา ๕๘ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในนามบัญชีแห่งรัฐทุกชนิดกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ๕๗๗๕ ๒๒ ๗๗๗๕ ๕ ว่าด้วยกรรมการชำระบัญชีทางหุ้นส่วนจดทะเบียนทางหุ้นส่วนจำกัดและบริษัทจำกัด มาใช้บังคับแก่การชำระบัญชีสหภาพแรงงานโดยอนุโลม

มาตรา ๕๙ เมื่อชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีสินทรัพย์เหลืออยู่จะแบ่งให้แก่สมาชิกของสหภาพแรงงานไม่ได้ สินทรัพย์นั้นจะต้องโอนไปให้แก่บุคคลอื่นตามที่ไต่ถามในข้อบังคับของสหภาพแรงงาน หรือตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตรของที่ประชุมใหญ่ ถ้าในข้อบังคับหรือที่ประชุมใหญ่มีไต่ถามบุคคลใดให้เป็นผู้รับ สินทรัพย์ที่เหลือนั้นให้ชำระบัญชีมอบแก่กรมประชาสงเคราะห์เพื่อการสวัสดิการของลูกจ้าง

หมวด ๓
สหพันธ์

มาตรา ๑๐๐ ใบออกก่อตั้งหรือเข้าร่วมในสหพันธ์ แต่ละสหภาพแรงงานจะต้องไ้
รับ/ได้ความเห็นชอบจาก สมาชิก จากสมาชิกด้วยคะแนนเสียง เกินครึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมด
การออกเสียงลงคะแนนดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการ
สหพันธ์

สหพันธ์ที่ประกอบด้วยสหภาพแรงงาน ให้มีสิทธิออกบัตรสมาชิกแก่สมาชิก

มาตรา ๑๐๑ ทวิ สหพันธ์ต้องจดทะเบียน ในสหพันธ์ที่จดทะเบียนแล้ว เป็นนิติบุคคล
ต่างหากจากแต่ละสหภาพแรงงานซึ่งได้รวมกันนั้น

มาตรา ๑๐๒ สหภาพแรงงานมีสิทธิที่จะส่งสมาชิก เป็นผู้แทนไปร่วมประชุมและเข้า
คำเป็นงานในกิจการของสหพันธ์

จำนวนผู้แทนของแต่ละสหภาพแรงงานให้กำหนดในข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการ
สหพันธ์

มาตรา ๑๐๓ คณะกรรมการอำนวยการของสหพันธ์ให้เลือกตั้งจากผู้แทนสหภาพ
แรงงานที่ส่งมาร่วมประชุมนั้น

มาตรา ๑๐๓ สหภาพแรงงานอาจขอให้สหพันธ์ส่งผู้แทนไปร่วมเจรจาต่อรองอีกด้วย

มาตรา ๑๐๔ ให้นำบทบัญญัติใน มาตรา ๑๐๑ ถึง ๑๐๓ มาใช้บังคับแก่สหพันธ์โดยอนุโลม
สหภาพแรงงานในลักษณะ ๒ หมวด ๑ ถึงหมวด ๒ มาใช้บังคับแก่สหพันธ์โดยอนุโลม

ความล้มพันธุแรงงาน

หมวด ๑

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

มาตรา ๑๐๕ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนเจ็ดคน ประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคน ผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน และผู้แทนฝ่ายรัฐบาลสามคน ให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์เลือกตั้งผู้แทนฝ่ายรัฐบาลหนึ่งคนเป็นประธานกรรมการ

มาตรา ๑๐๖ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ให้สหพันธ์ สหภาพแรงงานซึ่งไม่ได้เข้าร่วมในสหพันธ์และสมาคมนายจ้างมีสิทธิเสนอรายชื่อพร้อมด้วยคุณสมบัติของบุคคลที่สมควรเป็นกรรมการแรงงานสัมพันธ์แห่งละไม่เกินสามคนต่อรัฐมนตรี เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้ง

มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดกรรมการแรงงานสัมพันธ์ซึ่งคณะต้องออกจากตำแหน่ง เมื่อครบสองปีนับแต่วันแต่งตั้ง คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ที่ออกนั้นต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการไปจนกว่าคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

กรรมการแรงงานสัมพันธ์ ที่ออกจากตำแหน่งตามวรรคก่อน อาจได้รับการแต่งตั้งอีกก็ได้

มาตรา ๑๐๘ ความเป็นกรรมการแรงงานสัมพันธ์สิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก หรือ
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

มาตรา ๑๐๙ วิธี การแต่งตั้งตามมาตรา ๑๐๕ และการออกจากตำแหน่งตาม
มาตรา ๑๐๗ หรือมาตรา ๑๐๘ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๙ การประชุมทุกคราวต้องมีกรรมการแรงงานสัมพันธ์มาประชุมไม่ต่ำกว่าสี่คนจึงเป็นองค์ประชุม

การลงมติวินิจฉัยข้อพิจารณาของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ

กรรมการแรงงานสัมพันธ์หนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงลง
คะแนนเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑๐ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาทแรงงาน
- (๒) พิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาทการกระทำอันไม่เที่ยงธรรม
- (๓) จัดทำและพิมพ์รายงานประจำปีแสดงผลของการปฏิบัติงานให้แก่ประชาชนทราบ
- (๔) เสนอความเห็นเกี่ยวกับ ข้อพิพาทแรงงาน การรวมเจรจาต่อรอง การ

ระงับข้อพิพาทแรงงาน การกระทำอันไม่เที่ยงธรรม การปิดหน่วยงานและการปิดงานถาวร และ
(๕) トラชอบบังคับการประชุมและวางระเบียบการพิจารณาข้อพิพาทแรงงานของคณะ
กรรมการแรงงานสัมพันธ์

มาตรา ๑๑๑ ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามอำนาจและหน้าที่ ให้คณะกรรมการแรงงาน

สัมพันธ์ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์แต่งตั้งตามมาตรา ๑๑๖ และ
มาตรา ๑๑๗ มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือสอบถามกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์กรของ
รัฐบาล ให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและการปฏิบัติ รวมทั้งให้ส่งสำเนาหลักฐานหรือสำเนาเอกสารต่าง ๆ
- (๒) มีหนังสือสอบถาม หรือเรียกบุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งหลัก
ฐาน หลักฐานหรือเอกสารต่าง ๆ และ

(๓) เข้าไปในสถานที่ของบุคคลใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงกับพระอาทิตย์ตก
เพื่อตรวจสอบเรื่องราวเกี่ยวกับข้อพิพาทแรงงานหรือการกระทำอันไม่เที่ยงธรรม และให้มีอำนาจ
สอบถามขอเท็จจริง เรียกเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ จากบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นมาตรวจพิจารณาได้
ตามความจำเป็น ในการนี้บุคคลเช่นนั้นต้องให้ความสะดวกตามสมควร ในกรณีที่เข้าไปในสถานที่
ที่ถึงกล่าว ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วน ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ครอบครองสถานที่ทราบล่วงหน้าในเวลา
อันสมควร และต้องชี้แจงเหตุผล พร้อมทั้งแสดงหลักฐานการแต่งตั้ง

ในกรณีที่ไปสถานที่ใดในสถานที่ที่กล่าวมาแล้ว มิใช่เป็นกรณีเร่งด่วน ให้ผู้ส่งหนังสือ
ในเวลาที่สมควรก่อนที่บุคคลนั้นจะเข้าในสถานที่ และต้องชี้แจงเหตุผล พร้อมทั้งแสดง
หลักฐานการแต่งตั้ง

หมวด ๒

การเข้าร่วมเจรจาต่อรอง

มาตรา ๑๑๒ สหภาพแรงงาน หรือสหพันธ์วิชาชีพที่จะเข้าร่วมเจรจาต่อรองกับ นายจ้างหรือสมาคมนายจ้าง ในการเข้าร่วมเจรจาต่อรองให้คู่กรณีทั้งสองฝ่ายให้ความร่วมมือ และพยายามตกลงกันด้วยดี

สหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ตามที่กล่าวในวรรคก่อนจะต้องมีสมาชิกซึ่งเป็นลูกจ้าง ของนายจ้างที่ตนประสงค์จะเข้าร่วมเจรจาต่อรองเกี่ยวกับสภาพการทำงานนั้น

มาตรา ๑๑๓ ในการเข้าร่วมเจรจาต่อรอง ในผู้แทนเข้าร่วมเจรจาต่อรองเป็น ผู้มีอำนาจทำการแทนสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ได้

มาตรา ๑๑๔ สัญญาการร่วมเจรจาต่อรองต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของ คู่กรณี และอย่างน้อยต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

- (๑) สภาพการทำงาน
- (๒) การแก้ไขและระงับข้อพิพาทแรงงาน
- (๓) การยื่นเรื่องร่ำร้องทุกข์ของลูกจ้าง
- (๔) การศึกษาความในสัญญาเมื่อเกิดปัญหาขึ้น และ
- (๕) การแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดอายุสัญญา

เมื่อคู่กรณีทั้งสองฝ่ายได้ตกลงเห็นชอบในสัญญาการร่วมเจรจาต่อรอง ให้ถือว่า สัญญานั้นมีผลผูกพันนายจ้างและลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานที่เข้าร่วมเจรจาต่อรอง หรือ เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานที่ เข้าร่วมในสหพันธ์ร่วมเจรจาต่อรองนั้นทุกคน

หมวด ๓

การระงับข้อพิพาทแรงงาน

มาตรา ๑๑๕ เมื่อมีข้อพิพาทแรงงานเกิดขึ้นให้คู่กรณีนายจ้างหรือสมาคมนายจ้าง ฝ่ายหนึ่งกับสหภาพแรงงาน หรือสหพันธ์อีกฝ่ายหนึ่งพยายามหาทางตกลงกัน โดยการเจรจา หรือโดยการทำอนุญาโตตุลาการหรือโดยวิธีอื่นใดตามที่เห็นสมควร ถ้าหาที่ไม่อาจตกลงกันได้ ให้คู่กรณีทั้งสองฝ่ายยื่นข้อพิพาทนั้นเสนอต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ภายในกำหนดเวลาเจ็ดวันนับแต่ วันที่ปรากฏว่าไม่อาจตกลงกันได้

เมื่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยให้คู่กรณี ทราบทันที

มาตรา ๑๑๖ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์อาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลขึ้น เพื่อช่วยเหลือในการหาทางระงับข้อพิพาทแรงงานและในการปฏิบัติงานอื่นใด

มาตรา ๑๑๗ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์อาจแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนหนึ่ง หรือหลายคนขึ้น โดยความยินยอมของคู่กรณีทั้งสองฝ่าย เพื่อวินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงานได้

มาตรา ๑๑๗ ทวิ ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วย อนุญาโตตุลาการมาใช้บังคับแก่การตั้งอนุญาโตตุลาการตามมาตรา ๑๑๕ หรือ มาตรา ๑๑๗ โดยอนุโลม

หมวด ๘

การนัดหยุดงานและการปิดงานงคจ่าง

มาตรา ๑๑๘ เมื่อพนักงานที่สืบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้รับ ข้อพิพาทแรงงาน หรือเมื่อได้รับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์แล้ว สหภาพแรงงาน สหพันธ์ นายจ้าง หรือสมาคมนายจ้าง มีสิทธิสั่งนัดหยุดงาน หรือปิดงานงคจ่าง หรือสั่งปิดงานงคจ่างได้แล้วแต่กรณีในเมื่อได้แจ้งให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์และคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันนัดหยุดงานหรือปิดงานงคจ่าง

ในระหว่างก่อนพนักงานเวลาตั้งกล่าว ในวรรคก่อน นายจ้างจะให้ลูกจ้างออกจาก งานหรือรับลูกจ้างใหม่ หรือปิดงานงคจ่างไม่ได้ และสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์จะสั่งนัดหยุดงาน ก็ไม่ได้

มาตรา ๑๑๘ ในระหว่างเวลาตั้งกล่าวในวรรคก่อนแห่งข้อนี้ เมื่อได้ประกาศ สงคราม ประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือในระหว่างเวลาที่ประเทศสยามตกเป็นทาส ในดินแดนซึ่งประเทศสยามนั้นตั้งอยู่ซึ่งประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือในกรณีที่มีข้อพิพาทแรงงานเกี่ยวกับกิจการสาธารณูปโภค หรือกิจการอื่นตามที่กำหนด ในพระราชกฤษฎีกา ให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยและแจ้งให้คู่กรณีทราบภายในสี่สิบ วันนับแต่วันรับข้อพิพาทแรงงาน ให้สหภาพแรงงาน สหพันธ์ นายจ้าง หรือสมาคมนายจ้าง มีสิทธิ ยุทธการต่อรัฐมนตรีภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับคำวินิจฉัย ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยยุทธการ และแจ้งให้ คู่กรณีทราบภายในสี่วันนับแต่วันรับยุทธการ คำวินิจฉัยยุทธการของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด สหภาพ แรงงาน สหพันธ์ นายจ้าง หรือสมาคมนายจ้างต้องปฏิบัติตามและจะสั่งนัดหยุดงานหรือปิดงานงคจ่าง หรือสั่งปิดงานงคจ่าง โดยฝ่าฝืนคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีไม่ได้

หมวด ๕

ภาวะกระทำอันไม่เที่ยงธรรม

มาตรา ๑๒๐ ห้ามมิให้นายจ้าง

(๑) กระทำการใด ๆ อันอาจเป็นผลให้ลูกจ้างไม่สามารถทนทำงานอยู่ต่อไปได้ เพราะเหตุที่ลูกจ้างนั้นเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงาน หรือกำลังจะสมัครเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงาน

(๒) ให้ออกจากงานหรือเลิกจ้าง หรือกระทำการใด ๆ อันอาจเป็นผลให้ลูกจ้างไม่สามารถทนทำงานอยู่ต่อไปได้ เพราะเหตุที่ลูกจ้างได้ทำคำร้องหรือคำเนินการฟ้องร้อง หรือเป็นพยาน หรือให้หลักฐานต่อศาลในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้ออกจากงานหรือเลิกจ้าง เพราะเหตุที่ลูกจ้างนั้นเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงาน หรือกำลังจะสมัครเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงาน

(๔) มีให้ลูกจ้างเป็นหรือให้ออกจากสมาชิกของสหภาพแรงงาน หรือให้หรือตกลงจะให้เงินหรือทรัพย์สินแก่ลูกจ้างหรือเจ้าหน้าที่ของสหภาพแรงงาน เพื่อมิให้สมัครหรือรับสมัครลูกจ้างเป็นสมาชิก หรือเพื่อให้ออกจากสมาชิกของสหภาพแรงงาน

(๕) ชักขวางการดำเนินงานของสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ หรือชักขวางการใช้สิทธิของลูกจ้างในการเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน หรือ

(๖) เข้าแทรกแซงในการดำเนินงานของสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ โดยไม่มีอำนาจโดยชอบ

มาตรา ๑๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) บังคับหรือขู่เข็ญโดยทางตรงหรือทางอ้อมให้ลูกจ้างต้องเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน หรือต้องออกจากสมาชิกสหภาพแรงงาน หรือ

(๒) กระทำการใด ๆ อันอาจเป็นผลให้นายจ้างฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๐

มาตรา ๑๒๒ เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำอันไม่เที่ยงธรรมตามมาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๑๒๑ ในลูกจ้างหรือสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ในคำร้อง เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ในคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยคำร้องและแจ้งให้ลูกจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำร้อง เมื่อไม่เห็นตรงกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ลูกจ้างมีสิทธิขอให้ศาลพิจารณา

ลักษณะ ๕

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๒๓ สมาคมใดมีวัตถุประสงค์เพื่อในความคุ้มครองผลประโยชน์ในการทำงาน ของลูกจ้างตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ถือว่าเป็นการจดทะเบียนเป็นสหภาพแรงงานที่จัดสหพันธ์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

สมาคมใดได้จดทะเบียนเป็นสหภาพแรงงานที่จัดสหพันธ์ตามวรรคก่อนแล้ว ให้สมาคมนั้นเลิกไปนับแต่วันจดทะเบียนเป็นสหภาพแรงงานที่จัดสหพันธ์ และให้นายทะเบียนแจ้งให้นายทะเบียนสมาคมที่ชื่อออกจากทะเบียน

บรรดาทรัพย์สิน สิทธิและหน้าที่ของสมาคมดังกล่าว ให้ตกเป็นของสหภาพแรงงานที่จัดสหพันธ์โดยไม่ต้องชำระบัญชี

ลักษณะ ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๒๔ โทษปรับสำหรับความผิดที่เกิดจากการที่นายจ้างใช้ลูกจ้างหลายคน ทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ในหมวดเดียวกันของส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ หรือส่วนที่ ๔ แห่งลักษณะ ๑ ให้ปรับตามรายตัวของลูกจ้าง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๒๕ ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษปรับสำหรับความผิดในตามพระราชบัญญัตินี้มาแล้วห้าครั้งและได้กระทำความผิดอย่างเดียวกันซ้ำขึ้นอีกภายในเวลาสิบสองเดือน โทษปรับที่ลงโทษปรับแล้วห้าครั้ง ให้เพิ่มขึ้นโทษที่จะลงแก่ผู้รับเป็นสองเท่าของโทษที่ผู้พิพากษาผู้พิพากษาลงโทษปรับสำหรับความผิดครั้งหลังไว้

มาตรา ๑๒๖ นายจ้างผู้ใดให้ลูกจ้างทำงานเกินกำหนดเวลาตามมาตรา ๕ วรรคแรก ไม่ยอมให้ลูกจ้างพักผ่อนตามมาตรา ๕ ไม่ยอมให้ลูกจ้างใช้สิทธิหยุดงานตามมาตรา ๕ วรรค ๑ วรรค ๒ วรรค ๓ วรรค ๔ มาตรา ๑๐ หรือ มาตรา ๑๑ หรือไม่อนุญาตให้ลูกจ้างหยุดพักในวันพักร้อนตามมาตรา ๑๒ มีโทษปรับที่ศาลลงระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๒๗ นายจ้างผู้ใด

(๑) ใช้แรงงานหญิงอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรค ๑ แรก มาตรา ๑๔ วรรค ๑ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖

(๒) ไม่ยอมให้หญิงซึ่งอยู่ในสุภาพบุรุษทำงานตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ วรรค ๑

(๒) ทวิ รับเด็กอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือ

(๓) ใช้แรงงานเด็กอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ วรรค ๑ แรก มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔

มีตำรวจผู้ตรวจการพระราชโองการปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๑๒๘ นายจ้างผู้ใดจ่ายค่าจ้างอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรค ๑ มาตรา ๒๕ มีตำรวจผู้ตรวจการพระราชโองการปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๒๙ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ วรรค ๑ วรรค ๒ วรรค ๓ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ วรรค ๑ แรกหรือวรรค ๒ สอง หรือมาตรา ๔๗ มีตำรวจผู้ตรวจการพระราชโองการปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๓๐ ผู้ใด

(๑) ไม่ปฏิบัติตามคำเรียกร้องของพนักงานพิจารณาเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๔๒ (๑)

(๒) สักขวงการกระทำของพนักงานพิจารณาเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๔๒ (๒)

(๓) ไม่ยอมให้สารวัตรแรงงานเข้าไปในสถานที่ทำงาน หรือไม่อำนวยความสะดวก หรือไม่ให้คำชี้แจงแก่สารวัตรแรงงานตามมาตรา ๔๕ วรรค ๑ แรก หรือ

(๔) ไม่ยอมให้แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ หรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งอธิบดีได้อนุมัติ เข้าไปในสถานที่ทำงานตามมาตรา ๕๑

มีตำรวจผู้ตรวจการพระราชโองการปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๓๑ ผู้ใดเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงาน โดยรู้หรือว่าสหภาพแรงงานนั้น ยังไม่จดทะเบียนตามกฎหมายนี้ มีตำรวจผู้ตรวจการพระราชโองการปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ผู้ใดเป็นผู้ดำเนินงานของสหภาพแรงงานซึ่งยังไม่ได้จดทะเบียน มีตำรวจผู้ตรวจการพระราชโองการปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๓๒ ผู้ใดใช้ชื่ออักษรไทยประกอบด้วย "สหภาพแรงงาน" หรือ "สหพันธ์" หรืออักษรต่างประเทศซึ่งมีความหมายดังกล่าวประกอบในป้ายชื่อ ดวงตรา จดหมาย ใบแจ้งความหรือเอกสารอย่างอื่น เกี่ยวกับธุรกิจ โดยไม่มีได้เป็นสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ เว้นแต่

เป็นการใช้ที่ดินในการขอจดทะเบียนเกี่ยวกับการก่อตั้งสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ มีคู่สัญญาผู้ใด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทและปรับอีกเป็นรายวันไม่เกินวันละห้าสิบบาทจนกว่าจะ
เลิกใช้

มาตรา ๑๓๓ นายจ้างผู้ใดขัดขวางหรือหลีกเลี่ยงไม่ยอมเจรจาจากสหภาพแรงงาน
สหพันธ์หรือผู้แทนผู้เข้าร่วมเจรจาต่อรอง มีคู่สัญญาผู้ใดต้องระวางโทษปรับจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือ
ปรับหรือจำคุกปรับไม่เกินหนึ่งปีแต่ไม่เกินห้าปีหรือปรับ

มาตรา ๑๓๔ ผู้แทนผู้เข้าร่วมเจรจาต่อรองผู้ใดรับเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นจาก
นายจ้างเพื่อกระทำการอันเป็นเหตุให้ลูกจ้างต้องเสียผลประโยชน์อันควรได้ มีคู่สัญญาผู้ใด
ต้องระวางโทษปรับจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับสามเดือนหรือจำคุกปรับไม่เกินสามปี
หรือปรับสามปีหรือปรับห้าปี

มาตรา ๑๓๕ คู่สัญญาผู้ใดฝ่าฝืนผู้ใดฝ่าฝืนผู้แทนผู้เข้าร่วมเจรจาต่อรองกรรมการอำนวยการ
ของสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ หรือเจ้าหน้าที่ของสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ผู้ใดบังคับ
ให้นายจ้างให้เงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นเพื่อผลประโยชน์ของตน หรือผู้อื่นโดยทุจริต มีคู่สัญญาผู้ใด
ต้องระวางโทษปรับจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับสามเดือนหรือจำคุกปรับไม่เกินสามปี
หรือปรับห้าปีหรือปรับห้าปี

มาตรา ๑๓๖ สหภาพแรงงานใดเป็นสมาชิกของสหพันธ์โดยไม่ได้จดทะเบียน
คู่สัญญาผู้ใดมีคู่สัญญาผู้ใดมีคู่สัญญาผู้ใดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท
ผู้ใดเป็นผู้ดำเนินงานของสหพันธ์โดยไม่ได้จดทะเบียน มีคู่สัญญาผู้ใดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๓๗ ผู้ก่อตั้งสหภาพแรงงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ หรือคู่สัญญาผู้ใดฝ่าฝืน
คู่สัญญาผู้ใดฝ่าฝืนคู่สัญญาผู้ใดฝ่าฝืนคู่สัญญาผู้ใดฝ่าฝืนคู่สัญญาผู้ใดฝ่าฝืนคู่สัญญาผู้ใดฝ่าฝืน
ประกอบความมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินห้าสิบบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนนั้น

มาตรา ๑๓๘ ทวิ กรรมการอำนวยการของสหภาพแรงงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔
หรือกรรมการอำนวยการของสหพันธ์ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๔ ประกอบความมาตรา ๒๔ ต้อง
ระวางโทษปรับวันละไม่เกินห้าสิบบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนนั้น

มาตรา ๑๓๙ สหภาพแรงงานใดรับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ มี
ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๓๕ สหภาพแรงงานใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๕ มาตรา ๙๕ หรือมาตรา ๙๗
ที่ตราไว้ซึ่งสหพันธ์ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๔ ประกอบด้วยมาตรา ๙๕ มาตรา ๙๕ หรือมาตรา ๙๗
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

กรรมการอำนวยการสหภาพแรงงานผู้ใดรู้เห็นเป็นใจให้สหภาพแรงงานกระทำการ
ฝ่าฝืนมาตรา ๙๕ ที่ตราไว้ซึ่งหรือกรรมการอำนวยการสหพันธ์ผู้ใดรู้เห็นเป็นใจให้สหพันธ์กระทำการ
การฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๔ ประกอบด้วยมาตรา ๙๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๔๐ ผู้ใดไม่ยอมให้นายทะเบียนหรือผู้แทนนายทะเบียนเข้าไปในสำนักงาน
ไม่อำนวยความสะดวก หรือไม่ให้ความชี้แจงแก่นายทะเบียนหรือผู้แทนนายทะเบียนตามมาตรา ๙๖
ที่ตราไว้ซึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๔๑ ผู้ใดเป็นผู้ชำระบัญชีของสหภาพแรงงานไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๕
มาตรา ๙๖ หรือมาตรา ๙๗ ที่ตราไว้ซึ่งหรือเป็นผู้ชำระบัญชีของสหพันธ์ไม่ปฏิบัติตามมาตรา
๑๐๔ ประกอบด้วยมาตรา ๙๕ มาตรา ๙๖ หรือมาตรา ๙๗ ต้องระวางโทษปรับวันละ
ไม่เกินห้าสิบบาทตลอดเวลาที่ยังคงทำคามกิดนั้น

มาตรา ๑๔๒ เมื่อสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ใดเลิกตามพระราชบัญญัตินี้
กรรมการอำนวยการหรืออนุกรรมการของสหภาพแรงงานผู้ใดหรือกรรมการอำนวยการหรือ
อนุกรรมการของสหพันธ์ผู้ใดซึ่งว่างการดำเนินงานของผู้ชำระบัญชี ที่ตราไว้ซึ่งต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดยังคงดำเนินกิจการของสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ซึ่งได้เลิกไป
แล้วตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ตราไว้ซึ่งต้องระวางโทษปรับจำคุกไม่เกินหนึ่งถึงห้าปีหรือ
จำคุกปรับไม่เกินส่วนหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำคุกปรับ

มาตรา ๑๔๔ ผู้ชำระบัญชีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามมาตรา ๙๕ ที่ตราไว้ซึ่ง
ต้องระวางโทษปรับจำคุกไม่เกินหนึ่งถึงห้าปีหรือจำคุกปรับไม่เกินส่วนหนึ่ง
พันบาท หรือทั้งจำคุกปรับ

มาตรา ๑๔๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำเรียกร้องของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์
หรือบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์แต่งตั้งตามมาตรา ๑๑๑ (๒) หรือ
ชี้แจงว่างการกระทำของกรรมการแรงงานสัมพันธ์หรือบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งคณะกรรมการ
แรงงานสัมพันธ์แต่งตั้งตามมาตรา ๑๑๑ (๓) ที่ตราไว้ซึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๔ มีโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือปรับไม่เกิน ห้าพันบาท

มาตรา ๑๔๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๑๕ มีโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือปรับไม่เกิน ห้าพันบาทหรือทั้งจำคุกปรับ

มาตรา ๑๔๘ นายจ้างใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๐ มีโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือปรับ ไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ มีโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือปรับไม่เกิน ห้าพันบาท

มาตรา ๑๕๐ สภานิติบัญญัติใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ มีโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือปรับ ไม่เกินห้าพันบาท

.....
.....

บัญชีกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมโดยพระ ราชบัญญัติ

หมายเลข	รายการ	อัตรา
๑	ค่ากระดาษร้อง ฉบับละ	๒๕ สตางค์
๒	ค่าจดทะเบียนและออกใบสำคัญการจดทะเบียน ตั้งสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์	๒๕ บาท
๓	ค่าจดทะเบียนตั้งสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์	๕ บาท
๔	ค่าคำขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมในทะเบียน คราวละ	๕ บาท
๕	ค่าขอตรวจดูเอกสารครั้งหนึ่งเรื่องละ	๑ บาท
๖	ค่าขอให้คัดเอกสาร (ก) คัดขอความยอคำละ (ข) คัดสำเนาซึ่งเจ้าหน้าที่รับรองว่าเป็น สำเนาถูกต้อง รอยคำแรก รอยคำหลัง หรือ ๒ ของรอย	๑๐ สตางค์ ๑ บาท ๕๐ สตางค์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
คณะกรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการมีอะไรชี้แจงนอกจากที่รายงาน ถ้ามี
ไปรษณีย์แจ้งได้

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ์ กรรมการ : คณะกรรมการขอเรียนต่อที่ประชุม
สภาฯ นี้ว่า การพิจารณากฎหมายร่างงานนี้ได้กระทำกันมา แก่ไขกันมาอย่างมากมาย และนอก
จากนี้ได้ประชุมกันทั้งกลางวันกลางคืน และบางตอนก็ยังมีตกบ้าง มีผลพลวบางอะไรต่าง ๆ
เหล่านี้ ก็ใครที่ขออนุมัติที่ประชุมนี้ ใ้ขออนุมัติว่าเมื่อถึงมาตราใด ซึ่งยังมีข้อที่ควรแก้ไขหรือ
ตกเติมบ้าง ก็ขออนุมัติให้กรรมการนี้ไปเสนอเป็นรายมาตราไป เพราะจะเสนอทีเดียว นี่เห็น
จะเป็นการยุ่งยาก ก็ขอพอสั่งมาตรานั้น ถ้ามีที่จะแก้ไขกรรมการก็จะ ไ้ยกมือ ก็จะเสนอให้
ประชุมนี้พิจารณาแก้ไขตกเติมซึ่งมีอีกหลายมาตรา ขออนุมัติที่ประชุมอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการได้เสนอว่าเนื่องจากว่าในร่าง
พระราชบัญญัติแรงงานที่ไ้พิมพ์แจกท่านสมาชิกไปนั้น มีข้อความบางประการที่ยังตกเติมแก้ไขอยู่
บ้าง เพราะฉะนั้นก็เมื่อถึงมาตราใดที่มีการตกเติมแก้ไข แล้วละก็กรรมการจะไ้ชี้แจงเป็น
คราว ๆ ไป ขอให้แก้ไข

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : การบกพร่องต่าง ๆ นั้นท่านหมายถึง
ถึงว่าขาดตกบกพร่องในตัวอักษรหรืออย่างไร เพราะร่างพระราชบัญญัตินี้ใหม่ ข้าพเจ้าเพิ่ง
ไ้รับเมื่อคืนนี้เอง แต่อีกประการหนึ่งไ้เห็นได้ชัด คือมาตรา ๓๗ ถัดไปเป็นมาตรา ๓๕ ที่
ข้าพเจ้าเห็นอยู่แล้ว จะแก้กันเสียก่อนดีกว่า เพราะเป็นตัวมาตรา ไม่ใช่เนื้อความ เป็นข้อ ๆ
ประเดี๋ยวอ่านแล้วไม่ถูก ไม่ใช่ตัวข้างใน เป็นตัวมาตราเฉย ๆ อันเดียว

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ์ กรรมการ : เมื่อไปถึงตอนนั้น ก็ไ้ยกมือขอแก้

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

สพงศ - จ่างค์ . ๓.๑/๕

คือว่ามีเขียนไว้ เตรียมไว้แล้ว ถ้าไปขอแก้ตอนนี้ ก็หมายความว่า จะต้องแก้ไขไปทั้งหมดเสียก่อน มันจะเสียเวลาของสภา ฯ และอาจจะทำความสับสนให้แก่สมาชิกผู้มีเกียรติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขาพเจ้าขอจะขอเรียนว่าคั้งนี้ คือเท่าที่ขาพเจ้าทราบเท่าที่กรรมาธิการแก้ไขเกี่ยวกับการพิมพ์เท่านั้นแหละ เป็นต้นว่า "ประกอบ" ไปชื่คฆ่า "ประ" ออกเสีย เหลือแต่ "กอบ" มันเป็นอย่างนี้ ~~เขา~~ขอเติมลงไปมีเท่านั้น ส่วนมากเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าบอกตอนนี้ก็จะยุ่งกัน เขาจะบอกเมื่อถึงคราว ขาพเจ้าคิดว่าเห็นจะไม่น่าช้คของอะไร เห็นว่าอย่างไรคุณ

นายอารีป ันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ขาพเจ้าไม่ช้คของในเรื่องปัญหาที่จะขอแก้ไขอย่างใดทั้งสิ้น เพราะอย่างบางที่ขาพเจ้าอาจจะคลรองกับกรรมาธิการก็ได้ แต่ที่นี้ขอมาตรามันสลับกัน คือมี ๓๕ สลลงยั้น เวลาอ่านก็จะอ่านไม่ได้ พอ ๓๖ แล้วเป็น ๓๗ แต่ ๓๗ นั้นพิมพ์เป็น ๓๕ มันพิมพ์ผิดอย่างเดียว ไม่ใช่คอย่างอื่นเลย แก้เสียก็หมดเรื่องไป

นายสุวิชช พันธเศรษฐ กรรมาธิการ : ไม่ช้คของ ขอให้แก้มาตรา ๓๕ เป็นมาตรา ๓๗ แก้คำว่า ๓๕ นี้เป็น ๓๗ ที่อยู่หลังมาตรา ๓๖ นั้น ๓๖ ๓๕ นี้เอง ขอแก้เป็นเลข ๓๗ คือชื่คคำว่า ๕ แล้วก็เขียน ๗ ลงไปแทน

นายเทพ โชติณัฐิต (ศรีสะเกษ) : ที่กรรมาธิการแถลงมาเช่นนี้ก็แสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ใน กรรมาธิการยังไม่พร้อมที่จะเสนอสภา ฯ ค้วยเข้าไป แต่หากว่าวันนี้เผื่อจะปิดสมัยประชุม จึงต้องรีบเสนอเข้ามา และผมก็ไม่เห็นความจำเป็นว่าทำไมถึงจะต้องให้ประกาศกันในวันนี้ หรือให้ผ่านในวันนี้ พฤศจิกายนนี้ก็ยังมีเวลาอีก เพราะว่าพระราชบัญญัตินี้จะใช้วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะให้ค้แล้ว ผมว่ากรรมาธิการรับเอาไปแล้วแก้ไขให้มันเรียบร้อย ไม่ต้องมานั่งแก้กัน แล้ววันนี้เวลาก็เหลือไม่เท่าไรแล้ว

สภามหาชนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

สุพงษ์ - จำรงค์ ค.๑/๖

มีอยู่ถึงสองพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัตินี้เองก็มีถึงมาตรารอบกว่ามาตรา ซึ่งแก้เกือบทุกมาตรา เพราะฉะนั้นจะอภิปรายกันไปบึงยุงกันใหญ่ ผมคิดว่าตอนไปเสียดีกว่า แล้วยกเอาไว้เสนอพฤศจิกายน ถึงจะถูก

จอมพลอากาศ พัน รณอากาศ ฤทธิคุณ ประธานกรรมาธิการ : ความที่ท่านผู้มีเกียรติได้กล่าวมานั้น กระผมขอขอบคุณ แต่อย่างไรก็ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถือเป็นเรื่องสำคัญและแม้แต่รัฐบาลเองก็ให้ความช่วยเหลือเรื่องนี้หากร่างกฎหมายมาเป็นเวลานานหลายวันต่อเนื่องกัน แม้แต่เรื่องนี้ได้เข้ามาถึงขั้นกรรมาธิการแล้ว คองทำงานเคร่งเครียดตั้งแต่วันศุกร์มาจนถึงวันเมื่อวานนี้และเช้าวันนี้ก็ เนื่องจากมีการพิมพ์ผิดพลาดก็มี แล้วนอกจากนั้นข้อความบางตอนอาจจะขัดกันบ้าง ทั้งนี้เพราะว่ามีกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกันอยู่ เราจะต้องจัดให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้สมบูรณ์จึงได้พยายามช่วยกันแก้ไขให้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นขอท่านผู้มีเกียรติได้เห็นใจ แต่อย่างไรก็ตามคณะกรรมาธิการไม่ได้ทำอย่างลวกๆหรือลวกๆ เพื่อเจตนาให้เป็นกฎหมายที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้เฉพาะอย่างซึ่งท่านบอกว่ามีเวลาน้อยนั้นไม่จำเป็น อย่างไรก็ตามผมคิดว่าท่านทั้งหลายคงเสียดาย แม้แต่ในเช้าวันนี้กลางวัน ๆ นี้ไม่เสร็จก็หวังใจว่าคงจะทำงานในเวลากลางคืน เพื่อให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้คลอดออกไปทันความต้องการของประชาชน เพราะฉะนั้นในฐานะกรรมาธิการจึงขอเป็นขึ้น

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : ผมไม่ศรัทธาใจในการที่คณะกรรมาธิการจะเสนอร่างนี้เข้ามาในวันนี้ แต่ได้ตรวจดูทุกตัวบท ทุกมาตราแล้ว พร้อมทั้งคำแถลงชี้แจงของคณะกรรมาธิการแล้ว รู้สึกว่าร่างกฎหมายฉบับนี้มีละเอียดอ่อนอยู่มากทั้งตัวอักษรพิมพ์และทั้งข้อความต่าง ๆ มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าทางฝ่ายกรรมาธิการมีความตั้งใจที่จะเอากฎหมายนี้เสนอสภา ฯ ในวันที่จริง ๆ และขอความเห็นใจจากสมาชิก ผมในนามของสมาชิกฝ่ายค้าน

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๔๘๔ (สามัญ)

สุวงศ์ - จารงศ์ ๓.๑/๗

ก็จำ เป็นต้องขอบ้างเหมือนกัน คือถ้าหากว่ามีการหักทวงคืนอะไรกันขออย่าถือโทษอะไรมากนัก
ขอจะ คุมมือ ช่วยผ่อนผันกันบ้าง

จอมพลอากาศ พัน รณนากาศ ฤทธาคนี ประธานกรรมาธิการ : ไม่ขัดข้อง
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตัวอย่างนั้นก็คงเป็นไปตามที่กรรมาธิการ เสนอ

เพราะฉะนั้นต่อไปก็เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเลขาธิการอ่านได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๔...

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ชอนแก่น) : ผมได้พิจารณาในมาตรา ๒ นี้แล้วที่คณะ

กรรมาธิการมาตัดวันกำหนดประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ออก เปลี่ยนเป็นวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐
เป็นต้นไป คือเดิมนั้นมีว่า ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
ผมไม่เข้าใจความประสงค์ของคณะกรรมาธิการที่มาแก้แบบนี้ เพราะว่าการกฎหมายฉบับนี้เราก็ดู
กันอยู่ และในท่าทางการปฏิบัติของฝ่ายรัฐมาลกรูว่าเป็นกฎหมายอันจำเป็นและรีบด่วนในวาระ
แรกเราน่ากฎหมายนี้เข้ามาสู่สภา ฯ เราก็ได้เปลี่ยนวาระเช่นเดียวกับวันนี้

แสดงว่าจำเป็นและรีบด่วน แล้วในวันนั้นก็เช่นเดียวกัน แทนที่จะดำเนินการตามระเบียบวาระ ก็มีการ
 กระตุกต่างมากหลายกระตุกอยู่แล้ว เรายังต้องเปลี่ยนขึ้นมาอย่างนี้ แต่ผมไม่เข้าใจทำไมเมื่อจำเป็น
 และรีบด่วนนี้จึงต้องไปในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ นี้กรรมมาธิการนี้ทำไมไปเปลี่ยนเจตจำนงศของ
 ทางรัฐบาล ทำไมไม่ทำให้ตรงเจตจำนงศของรัฐบาลเดิม รัฐบาลนี้มีความประสงค์ที่จะให้กฎหมาย
 นี้ออกไปโดยรีบด่วนและคณะกรรมการก็แถลงเมื่อคืนนี้บอกว่าได้ประชุมกันทั้งกลางวันและกลางคืน
 ต้องการอยากจะใช้รีบด่วน และเหตุผลอันใดจึงต้องไม่ใช้ในวันถัดจากวันประกาศราชกิจจานุเบก-
 ษาเป็นต้นไป เลื่อนไปเป็นวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ อีกตั้งหลายเดือน อย่างนี้รีบด่วนได้อย่างไร
 นี้แสดงว่ากรรมมาธิการนี้ทำผิดไปจากความประสงค์หรือความมุ่งหมายของรัฐบาล อันนี้ขอหนึ่งละ
 หรือไม่เช่นนั้นนอกจากจะถามกรรมมาธิการนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลผู้เสนอกฎหมายนี้หรือเปล่า
 ถ้าหากว่าได้รับความเห็นชอบก็แสดงว่ารัฐบาลนี้มีเหตุผลอย่างไร ถึงต้องเปลี่ยนอย่างนั้น ก็ ข้าราชการ
 นายกรัฐมนตรี เองแถลงในวันนั้นมีการพูดมาถึงฝ่ายค้าน บอกว่าฝ่ายค้านพยายามที่จะประวิง
 ไม่ให้กฎหมายนี้ออกมาสู่สภา แล้วท่านก็ออกตัวว่าไม่ใช่กฎหมายหาเสียง ท่านอยากให้ออกเพื่อ
 เป็นประโยชน์แก่ลูกจ้างและนายจ้างทั้งสองฝ่าย ฝ่ายค้านต่างหากประวิงไว้ไม่ให้ออก อย่างนี้
 หรือไม่หาเสียง ท่านประธานฯ แล้วที่นี้ทำไมถึงเปลี่ยนเจตจำนงศไปอย่างนี้ อีกอย่างหนึ่ง ที่นี้
 ถ้าหากว่าการแกมอย่างนี้ ข้าราชการเห็นว่าผิดรัฐธรรมนูญมาตรา ๙๑ คือต้องประกาศในราช
 กิจจานุเบกษา อันนี้มีอะไรบอกไว้ว่าท่านจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือเปล่า แม้ใน
 กฎกระทรวงเราก็ยังมีบอกไว้ว่าจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาดังจะใช้บังคับเป็นกฎหมาย
 ได้ อันนี้มีอะไรบอกไว้ว่ารัฐบาลนี้จะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือเปล่า ถ้าสมมติว่า
 รัฐบาลนี้ไม่ประกาศแล้ว ไม่ได้ผิดกฎหมายอื่น จริง กฎหมายนี้ต้องประกาศราชกิจจานุเบกษา
 อันนี้เป็นทางปฏิบัติ แต่ถ้าสมมติว่ารัฐบาลไม่ประกาศแล้ว ผิดกฎหมายอะไร ผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญเอาอะไรลงโทษ มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นที่มาบอกไว้ว่าตั้งแต่วันที่
 ๑ มกราคม ๒๕๐๐ เป็นต้นไป นี้เป็นการที่ไม่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ไม่ได้มีอะไรยืนยัน

๑๗

เลยว่าคุณลงประกาศราชกิจจานุเบกษา อาจจะไม่ประกาศก็ได้ ถ้าหากว่าฝ่ายรัฐบาลไม่ต้อง
การที่จะใช้กฎหมายนี้

นายสุวิช พันธ์เศรษฐ (กรรมาธิการ) : ท่านสมาชิกฝ่ายค้านผู้มีเกียรติซึ่งได้อภิปรายมายืคยาวและเข้าใจว่ากรรมาธิการนี้ทำไม่ถึงกฎหมายเร่งด่วนกลับไปเขียนวันที่ ๑ มกราคม กรรมาธิการขอประทานชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ได้ทราบว่า ตามร่างเดิมนั้นได้ใช้คำว่าให้ใช้บังคับเมื่อพ้น ๕๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ที่นี้กฎหมายอันนี้ไม่ดูเข้าที่ไปแล้ว เหลือเวลาที่วันที่จะทรงลงพระปรมาภิไธยตามรัฐธรรมนูญ ก็คิดว่าจะเหลืออีกเกือบ ตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม ซึ่งประมาณ ๕๐ วัน จะยิ่งหรือหย่อนกว่ากันก็ไม่กี่วัน เมื่อเราออกไปเขียนบอกว่าวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ก็เป็นไปในทำนองเดียวกับกฎหมายอาญา ซึ่งให้เวลาสำหรับทั้งฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างเตรียมตัวตลอดจนการออกกฎกระทรวง คราวพระราชกฤษฎีกา ที่นี้ท่านบอกว่าไม่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามรัฐธรรมนูญนั้นต้องประกาศอยู่นั่นเอง ไม่จำเป็นต้องไปเขียนไว้ก็ต้องไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาจึงจะใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ เพราะในรัฐธรรมนูญมีแม่บทตราไว้เช่นนั้น เพราะฉะนั้นขอเรียนให้สมาชิกที่เข้าใจผิดได้เข้าใจเสียให้ถูกต้อง ไม่ควรเปลี่ยนแปลงอะไรเลย

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : คือในมาตรา ๒ นี้มีปัญหาที่จะต้องว่ากันอยู่เพียงสองอย่าง คือว่าจะเอาตามกรรมาธิการแก้ไขนี้หรือจะเอาตามร่างเดิม คือมาตรา ๒ นี้ ร่างเดิมมีอยู่ว่าพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น ๕๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และของใหม่นี้กำหนดให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นไป ถ้าพูดถึงผลของการที่จะได้รับจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าในร่างเดิมนั้นจะเหมาะกว่า เพราะในร่างเดิมนั้นกำหนดไว้ระบบชาติไว้ทีเดียว บอกว่าจะต่อให้มีการประกาศราชกิจจานุเบกษาดัง ๕๐ วัน คือในการที่ร่างเดิมเขียนไว้เช่นนั้นโดยมีวัตถุประสงค์ในอันที่จะให้ประชาชนทั่วไปทั้งกรมกรรมาธิการทั้งนายจ้างก็ดี ทั้งบุคคลเกี่ยวของทุกฝ่ายที่คั้น ได้พิจารณาหรือได้ศึกษากฎหมายฉบับนี้ให้เข้าใจแจ่มแจ้งแล้วก็ผลของการที่จะประกาศ

ใช้บังคับนั้นก็จะได้อัตโนมัติเรียบร้อยเช่นกัน แต่หากทางคณะกรรมการมาพิจารณาจะมาก็คงให้เป็นที่ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นไป มันก็จะเข้าหลักตามที่มีสมาชิกผู้มีเกียรติเพื่อนข้าพเจ้าซึ่งได้อภิปรายไปแล้ว คือว่ากำหนดที่ทางรัฐบาลจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปนั้นไม่มีข้อยืนยันอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าเราจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อไร เช่นสมมติว่าจะประกาศใช้วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ อย่างนี้แล้ว ก็ท่านอาจจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพียงวันที่ ๑๕ ธันวาคม อย่างนี้ก็ได้อีก เพราะฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าถ้าหากว่าจะเอาผลของการที่จะเอากฎหมายฉบับนี้มาใช้บังคับให้ประชาชนทั่วไปได้เข้าใจ มีความเข้าใจทราบซึ่งในกฎหมายฉบับนี้ ความเจตนาของกรมเจ้าท่าแล้วข้าพเจ้าคิดว่าในร่างเดิมนี้จะเหมาะกว่า หรือว่าทางคณะกรรมการจะมีข้อรับรองประการใดว่าการประกาศราชกิจจานุเบกษานั้นที่กระทำโดยรีบด่วนหลังจากที่สภานี้รับรองกฎหมายฉบับนี้แล้ว

นายสวนนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : เจตจำนงศความประสงค์ก็ตรงกันแล้ว จะต้องการให้ประชาชนใคร่ก่อนที่จะปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ทั้งนายจ้างและลูกจ้าง เพราะฉะนั้นมีปัญหาว่าประกาศราชกิจจานุเบกษา นั้นรัฐธรรมนูเขาเขียนไว้แล้ว กฎหมายทุกฉบับต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา อย่างนี้มีปัญหาว่าเมื่อเจตจำนงศต้องการให้ประชาชนรู้ก่อน ก็คือเป็นกันตรงกัน เพราะฉะนั้นฝ่ายรัฐบาลก็จำเป็นต้องประกาศ ซึ่งกรมเจ้าท่าก็ชี้แจงแล้ว อยู่เวลาอีกสามเดือนก็จะครบวันที่ ๑ มกราคม เพราะฉะนั้นถ้าเราจะไปเขียนไว้ ๕๐ วัน ก็รู้สึกฎหมายนี้เพื่อเป็นประวัติศาสตร์ในการฉลอง ๒๕ ศตวรรษ เพราะฉะนั้นเราจะเร่งใช้วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ ก็รู้สึกฎหมายนี้เป็นประวัติศาสตร์อันหนึ่งที่ใช้กฎหมายอันนี้ให้เขียนตรงตัวลงไป หรืออีกประการหนึ่งการค้นคว้ากฎหมายหรือการอ้างอิงกฎหมายในวันหนึ่งนั้น ถ้าหากว่าไต่ลง พ.ศ. ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์แล้วเป็นประโยชน์แก่บุคคลหรือผู้อ้างอิง เพราะฉะนั้นเราจะพูดเรื่องของพระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งเป็นกรเหมาะสมควรว่า ส่วนเจตจำนงศเพื่อประโยชน์ให้นายจ้างและลูกจ้างได้ทราบในกฎหมายนี้ก่อนที่จะปฏิบัติตามก็ ๕๐ วัน นี้ก็จะประกาศก็เหลืออีกสามเดือน ก็ ๕๐ วันเศษเล็กน้อย เพราะฉะนั้นเจตจำนงศในการที่จะปฏิ... ไม่มีปัญหา

ยอมตรงกัน แต่ผลต่ำกว่า ๑ มกราคม ๒๕๐๐ มันสวยในทางประวัติศาสตร์ แล้วมันสวยในการใช้และเหมาะกับกาลเทศะ ในการที่กฎหมายนี้ออกไปเพื่อความเห็นชอบทั้งนายจ้างและลูกจ้างให้ตรงกันในการที่จะฉลอง ๒๕ ศตวรรษ ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ของการออกกฎหมาย เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าที่กรรมการแถมานี้เป็นการเหมาะสมแล้ว

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : การที่เราจะออกกฎหมายใช้บังคับแล้วเราก็นั่งส่วนใหญ่ไปถึงประวัติศาสตร์นั้น อันที่จริงข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วยนัก เพราะเหตุว่าวิธีการที่จะออกกฎหมายมาใช้บังคับและทำให้ประชาชนรู้จักกันก็มีหลายประการด้วยกัน

ประการแรก วิธีออกกฎหมายของเราท่านจะสังเกตและเห็นว่า เราออกกฎหมายมานับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป พอออกมาเราก็พิจารณาดูว่านับแต่วันประกาศราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปนั้นไม่มีทางที่ประชาชนจะรู้ได้เลย ต่อมาเราแก้ไขใหม่เป็นว่าตัดไปจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๆ นี้ก็เกือบจะไม่มีทางที่ประชาชนจะรู้ได้เช่นเดียวกัน แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วเราก็จะตลกว่าเราไม่รู้จักกฎหมายนั้นก็ได้ ที่นี้เจตนารมณ์ในการที่มีกฎหมายฉบับนี้มีกำหนดว่า ๕๐ วันหลังจากที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว นับเป็นเจตนารมณ์ของผู้ร่างเดิม ถ้าหากว่าเราจะพิจารณาว่าถ้าหากว่าจะประกาศราชกิจจานุเบกษาแล้ว พ้นจากนั้น ๕๐ วันถึงใช้ได้ อย่างนี้เป็นหลักการที่แน่นอน ประชาชนทั่วไปก็ตาม จะเป็นนายจ้างก็ตาม ลูกจ้างก็ตาม เขาจะได้มีโอกาสตรวจกฎหมายฉบับนี้ของเขาได้โดยละเอียดถี่ถ้วนว่าเขามีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือว่าต้องรับผิดชอบ เขามีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายใหม่นี้ฉบับนี้อย่างไรบ้าง แต่หากว่าเรากำหนดไปว่าวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ และถืออ้างเพื่อประวัติศาสตร์ แต่ว่าแต่ที่จริงนั้นท่านจะรับรองได้ไหมว่ากฎหมายฉบับนี้จะประกาศในราชกิจจานุเบกษาก่อนวันที่ ๑ พฤศจิกายน คือหมายความว่า ตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม ๓ เดือนนี้ให้ไปเป็นไปตามเจตนารมณ์เดิมของผู้ร่างเดิมได้ไหม ท่านก็รับรองไม่ได้ เพราะเหตุว่าเมื่อร่างนี้ไปแล้วก็ต้องให้ในหลวงและที่ทรงพระบรมราชโองการและที่โปรดเกล้าฯ เห็นผู้พระนามมาอย่างนี้ ท่านจะรับรองเวลาได้ไหมว่าท่านจะให้ประชาชนสามารถจะรู้ล่วงหน้าได้ก่อน ๕๐ วัน

ข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐบาลไม่สามารถจะรับรองได้ เพราะฉะนั้นในการที่หลักการ ของการที่จะออกกฎหมาย
 ได้ดีนั้นก็ต้องมีเวลาพอสมควรในการที่จะอ่านกฎหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนี่เป็นเรื่องของกฎหมาย
 ฉบับใหม่มีหลักการใหม่ ๆ มา เพราะฉะนั้นเองแม้ถึงว่าผู้แทนราษฎร เองก็ต้องพิจารณา เพราะหนักนอย่าง
 ละเอียดถี่ถ้วน ก็ไหนเล่าประชาชนซึ่งไม่มีความรู้ความอะไรต่าง ๆ ถึงขนาดที่จะเข้าใจกฎหมายได้
 ก็ต้องมีเวลานานพอสมควรตามเจตนาเดิมของผู้ร่าง เพราะฉะนั้นในการที่เราจะเอาวันออกกฎหมาย
 ยามที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ แบบประมวลกฎหมายอาญานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่หลักการให้
 กฎหมาย เพราะว่าเราออกกฎหมายมาเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสทราบนาน แล้วเราก็ไม่ใช่หลักการ
 อย่างไรที่เราจะออกกฎหมายฉบับนี้หรือว่าประกาศราชกิจจานุเบกษา โดยร่างกฎหมายฉบับนี้ได้เป็อะไร
 อย่างไร เราก็ไม่สามารถจะกำหนดลงไปได้ เพราะฉะนั้นสิ่งอะไรที่มีนเป็นการแน่นอนเพื่อให้
 ประชาชนรู้แล้ว เราก็ไม่ควรเปลี่ยนแปลง เราไม่ควรถือการออกกฎหมายยามที่สำหรับกิ่งศักรรณนี้
 มันเป็นเรื่องของศาสนา ไม่ใช่เรื่องของการใช้กฎหมาย ท่านประธาน ฯ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : คือเหตุผลที่กรรมาธิการแก้ไขว่าวันที่

๑ มกราคม นั้น ไม่ใช่เรื่องออกกฎหมายอย่างเดียว คืออย่างจะให้หน้าที่ของนายจางกับตุ๊กจางนั้น
 ตั้งคนในวันที่ ๑ ด้วย เพราะเหตุว่าเรามีการเงินเดือน การให้เงินค่าล่วงเวลา การอะไรต่าง ๆ
 ถ้าหากว่าตั้งคนเสียในวันที่ ๑ ของเดือนใดเดือนหนึ่งอย่างนี้มันก็เป็น การเรียบร้อย ไม่เช่นนั้นก็
 เมื่อใช้กฎหมายไป มีครั้งเดือนกฎหมายเก่า อีกครั้งเดือนกฎหมายใหม่ อย่างนี้ก็เรียบร้อย มี
 ก็เป็นเหตุผลประการที่ ๑ ที่ว่ากรรมาธิการ เห็นว่าหน้าที่ของนายจางและตุ๊กจางนั้นควรจะต้องใน
 วันที่ ๑ ของเดือน แล้วก็ขอด้วยงบประมาณแผ่นดิน เราก็ตั้งมาอย่างนี้ด้วย ที่มีเมื่อตั้งคนในวันที่
 ๑ ของเดือนแล้วจะควร เดือนไหน กรรมาธิการก็ไม่นับดูก็เห็นว่า ๕๐ วันนั้นมันไปเรียกวันที่ ๑
 มกราคม แล้วเรื่องนี้กรรมาธิการก็ทราบนโยบายของรัฐบาลว่าจะรับประกาศใช้ให้เร็วที่สุด
 เพราะฉะนั้นในคำนำรัฐบาลนั้นไม่ต้องสงสัยจะต่งนำร่างพระราชบัญญัติขึ้นทูลเกล้า ฯ โดยเร็ว
 หลังจากที่ได้รับจากสภาแล้ว แล้วจะรับประกาศ ส่วนจะชานานเพียงใดนั้นก็ยังไม่ตามวิธีทางรัฐธรรมนุญ

ก็แล้วแต่ว่าจะมีพระบรมราชโองการให้เมื่อไร เพราะฉะนั้นกระผมก็เห็นว่าวันที่ ๑ มกราคม นี้ก็แล้ว
 แล้ว เมื่อเทียบดูประมวลกฎหมายอาญาที่ใหญ่กว่านี้สภานี้ก็อนุมัติไปให้ใช้ในวันที่ ๑ มกราคมแล้วทำไม
 ร่างกฎหมายนี้จึงจะไม่ควรรู้ใช้ในวันเดียวกัน และนอกจากนั้นแล้วความแน่นหนาแน่นนี้คิดกัน เช่นบอกว่า
 เราใช้ในวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ไม่ใช่ในวันที่ในหลวงทรงลงพระบรมราชโองการ
 ก็วันที่ในหัวราชกิจจานุเบกษา เขาพิมพ์ ราชกิจก็ไม่รู้ นายจางก็ไม่รู้ ลูกจางก็ไม่รู้ แต่เขาบอกว่า
 กฎหมายนี้ใช้ในวันที่ ๑ มกราคม ทุกคนรู้ รู้ว่าในวันที่ ๑ มกราคมเป็นต้น ไปนั้น เป็นวัน เริ่มใช้กฎหมาย
 ฉบับนี้ นายจางก็เตรียมต่าง ๆ ที่จะทำหน้าที่ตามกฎหมายนี้ที่เขาเห็นว่าอยู่ ลูกจางก็คุ้นเคยด้วยกัน
 ว่าสิทธิที่เขาได้ตามกฎหมายนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เพราะฉะนั้นการที่ให้ร่างกฎหมายนี้เกี่ยวกับนายจาง
 ลูกจางตั้งแต่วันที่ ๑ ของเดือนนั้นก็เป็นการสำคัญของการมาธิการนี้ คือไม่ได้คิดในแง่การงาน
 บานคืออย่างเกี่ยว คิดไปในแง่ปฏิบัติด้วย

นายอัมพร สุวรรณผล (ร้อยเอ็ด) : โค้ชทั้งห้ากรรมาธิการหลายท่าน

ชี้แจงแล้วก็ยังไม่เห็นด้วยในการที่กรรมาธิการได้เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขไปจากร่างเดิม คือเปลี่ยน
 ให้เป็นวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าเรากำหนดเวลาให้ *definite* ลงไป
 อย่างนี้แล้วก็จะเป็นอย่างนั้นว่าเวลาเกิดขลุกขลักขึ้นมาแล้วเราจะทำอย่างไร เป็นต้นว่าเวลาที่เรานำในตาม
 ร่างเดิมมัน ๕๐ วันนับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก็เห็นจะเป็นเวลาพอสมควร เพราะ
 เป็นเวลาที่ยืดหยุ่นได้ แต่ถ้าหากว่าเรากำหนดวันที่ ๑ มกราคม ท่านเห็นว่าเวลานี้ก็เป็นเวลาที่นาน
 ไข้อยู่คือตั้ง ๑๐๐ วันหรือตั้ง ๕๐ วัน แล้วก็เพิ่มขึ้นอีก ๑๑ วัน อย่างนี้จะเรียกว่าเวลานั้นยาวไม่ได้
 เพราะเหตุว่าถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ส่งร่างกฎหมายฉบับนี้ ไปให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลง

พระบรมราชโองการ, บังเอิญว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระองค์ท่านเห็นความสำคัญของกฎหมาย

ประกอบ

ฉบับนี้เหมือนกันอย่างรัฐบาล อย่างสภาผู้แทน

ทรงวิโตกฎหมายฉบับนี้สัก ๒๐ วัน—สมมติว่าอย่างนั้น สมมติว่าคือว่าพระราชอัชฌาศัยของ
 พระองค์ท่านเกิดทรงวิโตคืนมา แล้วส่งลงมาหรือไม่ส่งลงมา สภาผู้พิจารณาใหม่ใช้เวลาพิจารณา
 ของสภาอีก ๓๐ วัน รวมเป็น ๕๐ วัน ทั้งเวลาที่ขึ้นไปขึ้นมา ทั้งเวลาที่มีพระราชอำนาจนั้นมัน
 มากกว่า ๑๐๐ วันนี่แล้ว ถ้าอย่างนี้แล้วกฎหมายฉบับนี้ก็ใช้ไม่ได้เลยทั้งฉบับ ท่านจะว่าอย่างไร
 เพราะเหตุที่เราจะไปกำหนดพระราชอัชฌาศัยของพระองค์ท่านไม่ได้ในอย่างหนึ่ง ก็คืออย่าง
 หนึ่งเวลานี้มันจำกัดเหลือเกิน จำกัดเกินไป ถ้าหากว่าทำไว้อย่างเดิมคือเป็นการปิดหมุดแล้ว
 อย่างนั้นจะเหมาะกว่า กระผมมีความเห็นว่าอย่างนี้จะดี ดีกว่าที่จะไปแก้ไขร่างอันดีของเรา
 อยู่แล้ว.

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุตรดิตถ์) : กระผมเห็นว่าโคกอิปรายกันมาพอสมควร ขอ
 เสนอปิดอิปรายโคแล้ว ขอเสนอลงมติด้วย.

มีสมาชิกรับรอง

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทางฝ่ายพวก
 ข้าพเจ้าได้ขอแล้ว แล้วท่านรองนายกรัฐมนตรียอมรับแล้วทำให้เราพูดได้เต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 อย่างท่านผู้มีเกียรติจังหวัดร้อยเอ็ดโคกอิปรายเมื่อสักครู่นี้ ทางคณะกรรมการก็ไม่กล้าแข็ง
 เพราะเป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๒ คือถ้าพระมหากษัตริย์ทรงวิโตหรือว่าทรงไม่ส่งมาภายใน
 ใน ๒๐ วัน จนกว่าเราพิจารณาอีก ๓๐ วัน ๕๐ วันก็ยังไม่ใคร่แข็ง แล้วอีกอย่างหนึ่งโดยที่
 อาจารย์หยุด ฯ มาพูดถึงว่า ทำไมกฎหมายอาญาเราปล่อยให้ไปได้ ประเด็นนั้นมันเกี่ยวกับ
 กฎหมายมหาชน ซึ่งพวกเราผู้แทนราษฎรก็ปล่อยให้ผ่านไป เพราะจำเป็นต้องใช้บังคับ แต่
 กฎหมายฉบับนี้ไม่จำเป็นอย่างนั้น นี่อีกประเด็นหนึ่งที่ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยกับการที่จะขอปิดอิ-
 ปราย.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ๆ คุณอารีย์ ฯ มีท่านผู้เสนอให้ปิดอิปรายลงมติ
 แล้ว ถ้าหากว่าคุณเห็นว่าควรจะอภิปรายกันต่อไปอีก ก็ขอให้เปิดอภิปรายต่อไป

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : นั้นเป็นประการหนึ่ง แต่อีกประการหนึ่ง
ผู้เสนอลงมติเมื่อนี้ยังไม่มีการรับรองครม.เลย...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มี ๓ ข่าพเจ้ามองเห็น

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : นี่ที่ข้าพเจ้าเสนอเมื่อนี้ คือเสนอให้ขอ
ต่อสองกันอย่างที่ท่านรองนายกได้รับปากต่อสภาไว้ว่าจะให้มีการอภิปรายกันโดยละเอียด แล้วโดย
เฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อครั้นท่านผู้แทนจังหวัดร้อยเอ็ดก็ได้อภิปรายมาแล้ว ทางคณะกรรมการก็
ได้ชี้แจงว่า ถ้าหากว่าทรงวิโศนะ ความมาตรา ๗๒ รัฐธรรมนูญจะทำอย่างไร เมื่อเราเข้าใจ
แล้วอาจจะให้มันไปสบาย ๆ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาต่อกรรมการให้ชี้แจงว่าจะทำ
อย่างไร คือมาตรา ๗๒ ในรัฐธรรมนูญ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านจะเสนอขอให้เปิดอภิปรายต่อไปใหม่ละ จ้าเสนอ ๆ

เสียบ

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : คือข้าพเจ้าขอต่อสอง แล้วท่านรองนายก
ได้กรุณาชี้แจงแล้วด้วย. . .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องละท่าน เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าคิดว่าที่ประชุมคง
จะเข้าใจดีแล้วในการที่มีผู้อภิปรายและทางกรรมการก็ชี้แจงแล้ว จ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าจะขอให้
ที่ประชุมวินิจฉัยว่า สำหรับในมาตรา ๒ ที่เดิมมีไว้คำว่า มีการกำหนด ๕๐ วัน ตั้งแต่ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ทางกรรมการแก้เป็นตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็น
ต้นไป เพราะฉะนั้นขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า จะคงเป็นไปตามร่างเดิมหรือเป็นไปตามที่กรมา
ธิการขอแก้ไข ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามที่กรรมการแก้ไข
โปรดยกมือขึ้น

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เลิก พ. ๔/๓

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพาะ ฉะนั้นคงเป็นไปตามที่กรรมาธิการแก้ไข

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔

ประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ ได้ลงจาก
บัลลังก์ เพื่อไปเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทอัญเชิญสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี
ราชการแทนพระองค์ เสด็จพระราชดำเนินเข้าสู่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ขุนวิวัฒน์สุวิทยา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ทำหน้าที่แทนประธานสภา

ผู้แทนราษฎร

๑ ✓

นางสุนี เกลาน (นครสวรรค์) : ฉันมีความข้องใจมาก เพราะเหตุใดคณะกรรมการ
กิจการจึงไม่ได้รวมมติบุคคลไว้ในวรรค ๓ ซ่อนายจ้าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอย่างไร

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : มาตรา ๓ แล้วก็ให้มันไปมาตรา ๔

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่นกำลังอภิปรายมาตรา ๓

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ยอมสอบถามมาตรา ๓ เสียก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประธานสภา ขออนุญาตให้พูดแล้ว

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : นั่นเป็นมาตรา ๔ ไปแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓ คุณฟังผิด

นางสุนี เกลาน (นครสวรรค์) : ฉันมีความข้องใจว่า เพราะเหตุใดคณะกรรมการ
กิจการจึงไม่ได้รวมมติบุคคลไว้ในวรรค ๓ ซ่อนายจ้าง อยู่ในข่ายแห่งกฎหมายนี้ด้วย ซึ่ง
ในที่นี้มีแต่คำว่า "บุคคล" ฉันเองมีความเข้าใจว่า ถ้าเช่นนั้นแล้วมติบุคคลก็ไม่อยู่ในข่ายของ
กฎหมายนี้

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ กรรมการ : คณะกรรมการ ขอชี้แจงข้อข้องใจ
ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คำว่า "บุคคล" รวมทั้งนิติบุคคลด้วยตามประมวลกฎหมายแพ่ง เพราะ
ฉะนั้นก็เขียนบุคคล ก็รวมทั้งนิติบุคคล

นายอารีป ทัศนวิเศษกุล (นครราชสีมา) : สำหรับมาตรานี้ ขาดใจ
ในกรณีที่กรรมการได้เพิ่มคำว่า "เงิน" นำหน้าคำทดแทนว่า คณะกรรมการมีเจตนา
อย่างไรในการเพิ่มคำทดแทน เพราะตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕ เกี่ยวกับคำชดใช้ การเวนคืน
ที่ดินอะไรต่าง ๆ นั้นในรัฐธรรมนูญเราเขียนว่าคำทดแทนอื่นเป็นกรรม แล้วก็ไม่มีคำว่า "เงิน"
คำทดแทนอื่นเป็นกรรม ทำไมกรรมการจึงมาเพิ่มคำว่า "เงิน" ลงไป

นายสุวิชัย พันธุ์เศรษฐกร กรรมการ : คณะกรรมการขอชี้แจงว่าที่ใช้คำว่า "เงิน" คาทดแทนนั้นเพื่อให้ได้เข้าใจกันแจ่มชัดว่าคาทดแทนที่จะจ่ายให้แก่ลูกจ้างนั้นจะจ่ายเป็นอย่างไร ไม่ได้ ต้องจ่ายเป็นเงิน

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าสงสัยที่กรรมการแก้สหนภาพ แรงงานซึ่งเขาเขียนไว้เดิมว่า หมายความว่า การเข้าร่วมกันของลูกจ้าง ที่นี้เรามาเปลี่ยนเป็น ว่า หมายความว่า องค์การของลูกจ้าง นี้ที่ข้าพเจ้าสงสัยอยากจะให้คณะกรรมการชี้แจงให้ ชาวสอาคทหนอย เพราะว่าที่เราปฏิบัติมาแล้วองค์การต่าง ๆ นั้นจะออกไปตามกฎหมาย ในองค์ การทำเรือ องค์การรถไฟ ร.ส.พ.อย่างนี้ ซึ่งรัฐบาลเข้าร่วมมีทุน นี้เราบอกองค์การอย่างนี้ ซึ่งรัฐบาลไม่ได้เกี่ยวข้องกับจัดตั้งโดยใช้เงินของรัฐบาล เพราะฉะนั้นอาจจะทราบบว่ามีเหตุผล อยางไร เพื่อการเหมาะสมสำหรับเรื่องนี้

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการขอชี้แจงว่าสหนภาพแรงงานนี้ เดิมร่างว่า หมายความว่า การเข้าร่วมกัน คำว่าการเข้าร่วมกันนั้นเป็นแอคทิวิตี้ (activity) คือคล้าย ๆ การเข้าร่วมกันหนเดียว ความจริงนั้นสหนภาพแรงงานนั้นก็คือสมาคมของลูกจ้างนั่นเอง แต่ว่าเราไม่เรียกว่าสมาคมก็เพราะว่าเรามีกฎหมายพิเศษให้จดทะเบียนเป็นพิเศษ กรรมการ ก็เห็นว่าคำว่า "สหนภาพแรงงาน" อันหนึ่ง คือเป็น ลอแกไนเซชัน (organization) เป็นองค์ การที่มีการถาวร ลูกจ้างอาจจะตายไปเข้าออกมาใหม่ แต่ว่าสหนภาพแรงงานจะยังคงอยู่ และ โดยเหตุนี้กรรมการก็เห็นว่าเขียนคำว่า "องค์การของลูกจ้าง" ถูกต้องมากกว่า เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นตัวตนเป็นนิติบุคคล มีการตั้งอยู่เป็นการถาวร

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

สุวงศ์ - จ่างค์

๓.๖/๑

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีมติสมเด็จพะนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีกำลังเสด็จเข้าสู่ที่ประชุม ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายโปรดเป็นขึ้นเพื่อถวายความเคารพ

สมเด็จพะนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี เสด็จพระราชดำเนินเข้าสู่ที่ประชุม และเสด็จไปยังที่ประทับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร กราบขึ้นบัลลังก์

ที่ประชุมได้เป็นขึ้นถวายความเคารพแด่สมเด็จพะนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี

โดยพร้อมกัน

สมเด็จพะนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี ทรงประทับ ณ พระราชอาสน์

ที่ประชุมได้นั่งลงตามปกติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อจากนี้ไปจะได้อ่านประกาศแต่งตั้งผู้สำเร็จ

ราชการแทนพระองค์ ตามกระแสพระบรมราชโองการ

สมเด็จพะนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี และผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้เป็นขึ้นเพื่อรับ

ฟังกระแสพระบรมราชโองการ

๖๐

ประธานสภานุแทนราษฎร

ประกาศ

แต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่มีพระราชประสงค์จะทรงผนวชเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนาในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นการสมควรที่จะแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และทรงพระราชดำริเห็นว่า สมเด็จพระนางเจ้า สิริกิติ์ พระบรมราชินี เป็นผู้ทรงพระปรีชาสามารถในอันที่จะรับพระราชภารกิจในคราวนี้ได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๕ และ ความเห็นชอบของสภานุแทนราษฎร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง สมเด็จพระนางเจ้า สิริกิติ์ พระบรมราชินี เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในระหว่างที่ทรงผนวช.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงชื่อ) พลเอก ประจวบฉิม

ประธานสภานุแทนราษฎร.

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภานุแทนราษฎร : ต่อจากนี้ไปท่านซึ่งได้ทรงรับแต่งตั้งเป็นผู้สำเร็จ

ราชการแทนพระองค์ได้ สด็จมาสู่ขังที่ประชุมนี้แล้วจะได้ทำการปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่ตาม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๐ กต่อไป

เลขาธิการสภานุแทนราษฎรทูลเกล้าฯ ถวายคำปฏิญาณแด่สมเด็จพระนางเจ้า

๖๑

สิริกิติ์ พระบรมราชินี

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี ใต้ปิ่นขึ้นและทรงมีพระราชดำรัส
ปฎิญานว่า

"ข้าพเจ้า สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี ขอปฎิญานในที่ประชุม
สภาผู้แทนราษฎรว่า จะซื่อสัตย์สุจริตและจงรักภักดีต่อองค์พระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่
เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทยทุกประการ"

ที่ประชุมได้ปิ่นขึ้นรับทราบการปฎิญานพระองค์

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี ทรงลงพระปรมาภิไธย สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ทูลเกล้าฯ ถวาย แล้วเสด็จพระราชดำเนินกลับ

ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ถวายความเคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎรและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ ได้ลงจาก
บัลลังก์ ตามและลงเสด็จพระราชดำเนินกลับ

รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๒ ดำเนินการประชุมแทน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดำเนินการประชุมต่อไป คุณอารีย์

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นตรราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอประธานกราบเรียน

ดังนี้ คือว่าในการที่คณะกรรมการได้ทูลเกล้าฯ เฝ้าฯ ถวายปัญหาเพิ่มคำว่า "เงิน" นำหน้า"ค่าทดแทน"

นั้น อันที่จริงคำว่า"เงิน" นั้นมีอยู่หลายแห่งที่ไม่เพิ่มก็มี และบางแห่งเพิ่มก็มี แต่ว่าการมารักษาก็

รับแล้วว่ามีข้อขาดตกบกพร่อง เพราะฉะนั้นเขาถึงผ่านไป ๆ พิจารณากันถึงมาตราอย่างนั้น แต่

อย่างไรก็ตามมีอีกประเด็นหนึ่ง ที่ข้าพเจ้าขอลงใจใครจะให้กรรมการได้ชี้แจงให้ทราบโดยแจ้ง

ชัดด้วยว่า ในคำนิยามศัพท์เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ก็คือ สารวัตรแรงงานก็คือ เหตุไฉนถึงตัดคำว่า

"ผู้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ" ออก คณะกรรมการมีเหตุผลอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กฎหมายที่จะตามหลัง เขามาต่อจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือพระราชบัญญัติว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ก็ยังมีใจกว้าง ที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการนิยามศัพท์เหมือนกัน เราจะปล่อยให้กฎหมายนี้มีการสักระยะใด กรรมการชุดไหนพอใจอย่างไร ทำอย่างนี้หรือ หรือว่าเราจะวางใหม่ระเบียบแบบแผนเกิดขึ้น ท่านเปิดดูพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ที่จะเข้าสู่สภาฯ นี้ ในวันนี้เหมือนกัน ก็มีคำนิยามศัพท์ซึ่งใจว่า "ผู้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้" แล้วกฎหมายเก่า ๆ หลายฉบับเป็นต้นอย่างพระราชบัญญัติจัดการศึกษา สงเคราะห์เด็ก และกฎหมายที่อื่นก็ ก็ไม่มีคำว่า "ผู้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ" อยู่ทั้งนั้นแหละ คณะกรรมการมีเจตนาอย่างไร

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ กรรมการ : คณะกรรมการประธานชี้แจงว่าขอ
ให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อ่านดูในมาตรา ๖ ในมาตรา ๖ ใจกว้างว่า "ให้มีอำนาจแต่งตั้ง
พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตรแรงงาน พนักงานพิจารณาเงินค่าทดแทน นายทะเบียน และออกกฎ
กระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้" เมื่อมี "และ" อยู่หน้า ออกกฎกระทรวง ก็หมายความว่า
แต่งตั้งพนักงานต่าง ๆ นี้เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้โดยแล้ว เพราะฉะนั้นจึงเห็น
ว่าควรตัดออกเสียมันพุ่มเพื่อ

นายอัมพร สุวรรณผล (ร้อยเอ็ด) : ผมมีความสงสัยว่าทำไมกรรมการ
จึงได้เพิ่มคำว่า "รายปี" เข้าไปในวรรคต่อไปนั้นของมาตรา ๓ นี้ คือว่าที่สงสัยก็เพราะเหตุ
ว่าในมาตรา ๓๑ ตรี ที่กรรมการได้เพิ่มเข้าไปในเกี่ยวกับกรจ่ายค่าจ้างแรงงานนั้นก็โดยมก
ว่าบังคับไว้โดยเด็ดขาดแล้วว่า ค่าจ้างอะไรทำนองนั้น เพราะฉะนั้นก็มีความจำเป็นอะไรแล้ว
ที่จะต้องไปเพิ่ม "รายปี" เข้าไปซึ่งเพิ่มเข้ามาใหม่ โดยในร่างเก่าไม่มี นั่นอย่างหนึ่ง ขอให้
กรรมการชี้แจง และอีกอย่างหนึ่งนั่นคำว่า "สหภาพทำงาน" ซึ่งความจริงก็มีอยู่ในร่างเดิมแล้ว
กรรมการก็ไม่ได้แก้ไข จึงขอประธานตั้งข้อสงสัยในที่นี้ว่า ถ้าหากว่าผมจะอธิบายในวรรคที่
๑ ค.๖/๖

สัญญาแทนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

สุพงษ์ - จักรงค์

ต.๒/๕

ว่าครบสหภาพการทำงาน หมายความว่า การใช้แรงงาน ค่าจ้าง เงินค่าทดแทนและสวัสดิการ
 เกี่ยวกับการทำงานนั้น ในที่นี้ควรจะได้ใหม่ เพราะเหตุว่าทางกรรมการก็ได้ไม่ได้แก้ไข แต่ว่า
 เรื่องนี้มันจะไปยุ่งในเวลาต่อไปจะเป็นข้อเสียกฎหมายได้ เฉพาะอย่างยิ่งนายจ้างจะถือกฎหมาย
 วรรคนี้ เป็นข้อเสียกฎหมายได้อย่างชัดเจน เพราะเหตุว่าคำว่า "สหภาพการทำงาน" หมาย
 หมายความว่า การใช้แรงงาน ค่าจ้าง เงินค่าทดแทน และสวัสดิการเกี่ยวกับการทำงานนั้น ถ้าหากว่า
 เป็นคำว่า "และ" หมายความว่ามันรวมหมดทุกอย่างไม่ใช่หรือ ไม่ใช่คล้ายใดคบางอย่าง อย่างที่
 เราได้เคยได้เขียนกันมาในกฎหมายอื่น ๆ แล้ว

เกี่ยวกับการใช้แรงงานเท่านั้น หรือเกี่ยวกับพิพาทกันเรื่องค่าจ้างเท่านั้น หรือเงินค่าทดแทน
 เท่านั้น หรือสวัสดิการเท่านั้น แล้วยังเป็นทางออกทางหนึ่งที่น่าายจ้างจะบอกว่าจะไม่ใช้สหภาพ
 การทำงานแล้วมาพูดกันในที่นี้ไม่ได้ เพราะมันต้องรวมหมด เพราะเราใช้คำว่า "และที่นี้" ทั้ง
 กฎหมายเดิมก็เขียนว่า "และ" และกรรมาธิการก็ไม่ได้แก้ เพราะฉะนั้นสงสัยว่าถ้าเราจะแก้
 เสียจะไม่ดีหรือถ้าหากว่ามันบกพร่องอยู่

นายหยุด แสงอุทัย (กรรมาธิการ) : คือร่างเดิมก็เป็นอย่างนี้และกรรมาธิการ
 ไม่แก้เพราะถูกต้องแล้ว สหภาพการทำงานเวอร์คกิงคอนดิชัน (Working Condition)
 ก็ต้องรวมหลายอย่าง คือรวมว่าจะใช้แรงลูกจ้างอย่างไร ให้อาหารเท่าไร ให้เงินค่าทดแทน
 อย่างไร มีสวัสดิการอะไรให้แก่มูลจ้างบ้าง นี่ก็เป็นสหภาพของการทำงานไม่ใช่หรือ คือสหภาพ
 ของการทำงานก็เป็นคำย่อซึ่งรวมถึงปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ส่วนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเกรงไป
 ว่าตอนหลังจะไปทำให้นายจ้างหลีกเลี่ยง ไม่ใช่เช่นนั้น คือตอนหลังเมื่อมีข้อพิพาทแรงงานเกิด
 ขึ้นมันก็แล้วแต่ อาจจะพิพาทกันในบางส่วน เช่น ในเรื่องค่าจ้างหรือการใช้แรงงานก็ได้ แต่
 สำหรับบทนิยามสหภาพแรงงานนั้น สหภาพการทำงานนั้นต้องคลุมทั้งหมด เพื่อให้เห็นว่า
 สหภาพของการทำงานนั้นไม่ใช่การใช้แรงงานหรือค่าจ้างอย่างเดียว รวม ๕ อย่างด้วยกัน

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าใคร่ขอความกรุณาต่อท่าน
 ประธานฯ อย่างนี้ คือว่าเดี๋ยวนี้มันมีการสัมพันธ์กันขึ้นแล้วคือ อย่างข้าพเจ้าได้ขอซักถาม
 กรรมาธิการประเด็นหนึ่ง กรรมาธิการตอบไม่ทันเข้าใจกันก็ยังมีอีกประเด็นหนึ่งเกิดขึ้นมา
 ฉะนั้นขอข้ามไปประเด็นเดิมของข้าพเจ้าที่ได้กราบเรียนต่อสภาเมื่อครั้งนี้ในการขอใจคอ
 กรรมาธิการคือปัญหาเรื่องตัดคำว่า "เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้" ออก และกรรมาธิ
 การชี้แจงว่าให้ข้าพเจ้าดูมาตรา ๒ ซึ่งเกี่ยวกับว่ารัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทยอะไร
 ต่าง ๆ ข้าพเจ้าได้เรียนต่อสภาและกรรมาธิการชุดนี้แล้วว่า ได้มีกฎหมายตราว่าใครจะขาด
 สัตว์ ซึ่งตามหลังนี้เข้ามาได้เขียนไว้ชัดแจ้งอย่างข้าพเจ้าเข้าใจ คือมีอีกมาตราหนึ่งเหมือนกัน

เกี่ยวกับอย่างมาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ก็บอกว่าให้รัฐมนตรีรักษาการอะไร
 ต่าง ๆ แต่เหตุฉนั้นในข้อนี้มาถึงมีว่าปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยแล้ว ไม่ใช่ไม่มี มีอย่าง
 นี้ มันสับสนอลหม่านกันหมดแล้วกฎหมายอย่างนี้ คือท่านลองไปดูโรคระบาดสัตว์ อย่างกำนิยาม
 สัตว์ต่าง ๆ อย่างนี้กับมาตราสุดท้ายให้รัฐมนตรีรักษาการก็มีเหมือนกัน อย่างคำว่าสารวัตรหรือ
 นายทะเบียนอย่างนี้ของพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์บอกว่าหรือผู้ที่อธิบดีแต่งตั้งปฏิบัติตาม
 พระราชบัญญัตินี้ นี้ก็มีตรงที่ข้าพเจ้าเข้าใจ แต่กรรมวิธีการมาตัดออก ในบัญญัติกฎหมายแรงงาน
 นี้ และมาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ก็บอกว่ารัฐมนตรีมหาดไทยรักษาการ ก็ให้
 ออกกฎกระทรวงอะไรต่าง ๆ ให้ประกาศราชกิจจานุเบกษาอะไรมีเหมือนกัน มันลึกลับกัน
 ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ

นายสุวิชัย พินิจ เศรษฐศาสตร์กรรมาธิการฯ : คณะกรรมาธิการขอเรียนชี้แจงอีก
 ครั้งหนึ่งว่าสำหรับกรรมาธิการคณะนี้ไม่ได้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ เกี่ยวอะไรที่ท่านอ้างนี้ เรา
 ก็มาพิจารณาพระราชบัญญัติแรงงาน เรื่องนี้มติของคณะกรรมาธิการว่ามาตรา ๖ มีข้อความชัด
 แจง เราก็ตัดออกไป มันเป็นเช่นนี้ ถ้าหากท่านสงสัยก็เวลาถึงร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
 ท่านก็ถามกรรมาธิการชุดนั้น เพราะสถานที่ได้แต่งตั้ง

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : ผมขอยังใจในถ้อยแถลงของคณะกรรมาธิการ
 แถลงเมื่อคืนว่ากรรมาธิการชุดนี้ไม่ได้เกี่ยวกับกฎหมายโรคระบาดสัตว์ แต่ว่าสถานที่เกี่ยวนี้ ท่าน
 ประธานฯ กฎหมายจะเป็นกรรมาธิการชุดใดก็ตาม ออกจากสถานที่ ออกตัวอย่างนั้นไม่ได้ แล้ว
 กฎหมายอาญาทำไมเอามาอ้างได้ ไม่ใช่กรรมาธิการชุดนี้ทั้งหมดหรอก เพราะฉะนั้นทางออก
 อย่างนี้ไม่งามเลยครับ

นายทิม ภูมิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ผมยังสงสัยที่คนอารีฯ ชี้แจงเมื่อตะกี้
 ทางสภาจะเอาอย่างไร เพราะคนอารีฯก็ไม่ได้ยกมือ หรือถ้าหากว่าท่านประธานฯ จะให้ยก
 เรื่องนี้ไป ผมจะได้ขออภิปรายเรื่องอื่น

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ข้าพเจ้าใคร่จะกราบ
 กรรมาธิการก็เอา ให้มันเป็นระเบียบของกฎหมายสักหน่อย ท่านจะอ้างว่าบางท่านดูแล
 จังหวัดขอนแก่นบอกว่าสภา เป็นเรื่องของสภา อย่างเมื่อกี้ก็เกี่ยวกับท่านตัดคำว่า "คำปรารภ"
 นี้เกี่ยวกับประกาศในราชกิจจานุเบกษาออก ท่านก็อ้างกฎหมายเก่าอะไรต่าง ๆ มาได้ ก็เหตุ
 ใดนี่ยกกฎหมายวันนี้นั้นเกี่ยวกับมันสองฉบับ กรรมาธิการโดยรัฐบาลก็แต่งตั้งเข้ามาตั้งหลายคน
 แล้วข้าพเจ้ากราบก็เอานะ ให้เป็นระเบียบแบบแผนเสียที่ผิด จะเอาอย่างไรกัน วันเดียวสอง
 อย่างไม่เหมือนกันนี่

นายสุวิชัย พันทรเศรษฐ์ (กรรมาธิการ) : เวลานี้เรามาพิจารณาพระราชบัญญัติ
 แรงงาน เมื่อถึงตอนนี้ก็เป็นไปอย่างนี้ แล้วถ้าหากว่าเมื่อถึงร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
 ท่านก็อ้างขึ้นบอกว่ามันจะเอากันอย่างไร ถ้าตกลงก็เอากันตามนี้ก็ไม่มีอะไรที่จะผิดไปได้ คือว่า
 เราได้ชี้แจงแล้ว

นายเทียม ฅสงขลา (ราชบุรี) : ความจริงเรื่องที่ทางท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 อภิปรายก็ไม่มีสาระสำคัญอะไร แต่เกี่ยวกับเรื่องแบบเท่านั้น แต่ว่าท่านกรรมาธิการก็มีท่านเจ้า
 ของแบบนั่งอยู่หลายท่าน โดยเฉพาะท่านอาจารย์ หยุคฯ ถ้าจะลุกขึ้นแก้ข้อสงสัยเสียว่าทำไม
 แบบเป็นอย่างนี้เป็นอย่างไรก็เรื่องก็จะหมดไป ผมเห็นว่าเป็นอย่างนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว คุณเสนอว่าอย่างไร

นายเทียม ฅสงขลา (ราชบุรี) : เป็นเรื่องของการเดียวกันเรื่องแบบเท่านั้น
 ไม่มีเรื่องอะไรเลย ไม่มีสาระสำคัญอะไร เพราะฉะนั้นท่านกรรมาธิการประกอบด้วยเจ้าของ
 แบบคือว่าเลขาธิการกฤษฎีกาอยู่นั้นคือคือคุณเตอร์หยุคฯ ลุกขึ้นชี้แจงสักหนึ่งว่าที่แกอย่างนี้เพื่อ
 เป็นการตั้งแบบอย่างไรก็จะชัดเจนดี

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าอยากจะเรียนต่อสภาว่า
 อย่างนี้ คือว่าข้าพเจ้าไม่สงวนอะไรไว้อีก เพราะอย่างไรก็แพกัน แต่ว่าที่ไม่ใช่

๖๗

สาระสำคัญนั้นหามิได้ เป็นสาระสำคัญของกฎหมาย เพราะว่าเราแต่งตั้งเจ้าพนักงานมาเพื่อ
 อะไร เพื่อรักษาการเป็นไปตามพระราชบัญญัติและกฎหมายที่ออกมาเหมือนกัน ทว่าไม่หา
 ว่าไม่ใช่สาระสำคัญ ตัวเดียวกับสาระสำคัญ กฎหมายอาญาเขียนผิดตัวเดียวกับคนเขาตีคฤกคต
 เปลา ๆ ก็มี ทว่าในภาษากฎหมายไม่สำคัญ ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจและโดยเฉพาะอย่างยิ่งทาง
 รัฐบาลนี้เองจะชักเสียชื่อเสียงอันดีของท่านถ้าทำอย่างนี้ ออกกฎหมายวันเดียวกัน ๒ ฉบับไป
 เหมือนกัน ท่านว่าไม่มีสาระคือไม่ใช่สาระสำคัญ ข้าพเจ้าใครขอเรียนต่อสภาวันนี้จึงนับโดย
 ละเอียดย แต่ทว่าในข้อที่ว่าข้าพเจ้าจะขงใจหรือว่าจิตใจหรือไม่ ไม่จิตใจหรอก เพราะว่าจิตใจ
 ก็แพ้

นายชัยวัฒน์ อินทรพาณิชย์ กรรมการธิการ : กระผมชี้แจงในฐานะเป็นกรรมการ
 ผู้หนึ่งเหมือนกัน กระผมคิดว่าในขณะนี้เราพิจารณากันถึงเรื่องร่างพระราชบัญญัติแรงงานโดย
 เฉพาะ ปัญหาเฉพาะหน้าของเราคือพระราชบัญญัติแรงงาน และการที่กรรมการไปตัดคำว่า
 เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หลังคำว่า "สารวัตรแรงงานก็ดี" "พนักงานเจ้าหน้าที่ก็ดี" นั้น
 กระผมใคร่อยากจะขอให้ท่านสมาชิกที่ข้องใจนั้นได้โปรดพิจารณาเสียว่าที่กรรมการตัดนี้ถูก
 ไหมในกฎหมายนี้ ส่วนมันไปติดกับพระราชบัญญัติฉบับนั้นก็ไม่ได้พระราชบัญญัติฉบับนั้น ๆ ไม่ได้
 ตัดเหมือนนี้ ก็พูดกันในเรื่องนั้นอีกทีหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่คณะกรรมการตัดคำว่า
 "เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้" กรรมการได้ชี้แจงแล้วให้ดูในมาตรา ๒ ว่ารัฐมนตรีมี
 อำนาจอะไรบ้าง ออกกฎกระทรวง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตรแรงงาน พนักงาน
 พิจารณาเงินทดแทนนายทะเบียนและออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ แล้ว
 กรรมการเห็นว่าไม่ต้องการจะให้มีความซ้ำกันจึงตัดข้อความเหล่านั้นออก และเมื่อเห็นว่า
 พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ซึ่งจะตามมาฉบับนั้นไม่ถูกต้อง ก็ขอได้โปรดว่ากันถึงพระราชบัญญัติ
 ฉบับนั้นอีกทีหนึ่ง

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลั้มาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : ความจริงข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยที่กรรมการ
จะเที่ยวโยนไปโยนมาแบบนี้ เพราะเหตุว่าเราจะเริ่มต้นด้วยกฎหมายฉบับนี้อยู่แล้ว และฉบับ
ต่อไปถ้าหากว่าฉบับนี้เราผ่านไป ฉบับต่อไปเราก็ไม่มีทางจะแก้ไข ถ้าหากว่าเราเริ่มผิดหรือถูก
เรารู้เสียแต่เวลานี้แล้วละก็ ข้าพเจ้าคิดว่าเราควรจะแก้ร่างฉบับนี้ และเชื่อว่าท่านประธาน
กรรมการคงจะเข้าใจคืออยู่แล้วว่ามันเป็นเรื่องที่ผิดหรือเรื่องถูก ขณะเดียวกันพรรคของท่าน
เองได้เสนอกฎหมายเข้ามา ๒ ฉบับด้วยกัน แต่ว่าแบบที่เขียนมันไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเมื่อ
กฎหมายออกไปแล้วก็เหมือนกัน แบบนั้นมันก็ไม่ดี เพราะฉะนั้นเมื่อถ้าหากว่ามีสมาชิกเจตนาดี
ขอชี้แจงแบบนี้แล้วท่านไม่เอาด้วยมันก็เป็นเรื่องที่ช่วยกันไม่ได้ เพราะเหตุว่ากฎหมายนี้มันคง
ไม่เหมือนกันแล้วโดยลักษณะอย่างเดียวกัน คือว่าแบบมันต้องเขียนอย่างนั้นอยู่แล้ว ข้าพเจ้าจึง
เห็นว่าถ้าหากว่าเราจะแก้เราก็ควรแก้ไขฉบับนี้ เป็นแต่เพียงว่าขอให้คงไว้ตามร่างเดิมก็ไม่
ลำบากอะไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๓ นี้ กรรมการมีกรแก้ไขหลาย
แห่ง ซึ่งสมาชิกได้อภิปรายหักท้วงไว้แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวินิจฉัยว่าสำหรับ
มาตรา ๓ นี้จะคงไว้ตามร่างเดิมตามเสนอมาวาอย่างไร.....

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : มันมีอีกหลายแห่งมาตรา ๓ ผมขอพูดอีกสัก
หน่อย คือที่คุณอารีฯ ช่างใจในเรื่องคำว่าเงินค่าทดแทนที่กรรมการมาเพิ่มเงินขึ้นนั้น เพราะ
ฉะนั้นในตอนแรกคุณอารีฯ ก็ยังไม่ได้แสดงความข้องใจหรือคิดใจอย่างไร และสภาก็ยังไม่ได้
ลงมติ แต่ถึงอย่างนั้นก็ ถ้าจะถือว่าในตอนแรกที่คุณอารีฯ ช่างใจในเงินตอนแรกนั้นที่กรมา
ธิการตัดนั้น ในเรื่องสภาพทำงาน หากถือว่าเป็นอย่างนั้นไป ผมก็ข้องใจในเรื่องเงินค่าทดแทน
ในตอนหลังนี้อีก คือเจ้าพนักงานพิจารณาเงินค่าทดแทน ผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะเพิ่มคำ
ว่า "เงิน" เข้า ที่กรรมการชี้แจงบอกว่าที่เพิ่ม "เงิน" เข้านั้นก็เพราะว่าไม่มีบัญญัติไว้ใน
กฎหมายนี้ในมาตราหนึ่งบอกว่าค่าแรงงาน ค่าแรงงานให้จ่ายเป็นเงินตรา

ก็เมื่อค่าแรงงานจ่ายเป็นเงินตราแล้ว ปัญหาที่มีอยู่ว่าค่าแรงงานนั้นเป็นค่าทดแทนใหม่ เมื่อเป็น
 ค่าทดแทนแล้วเราจ่ายเงินไปมันก็เป็นค่าทดแทน เงินเป็นค่าทดแทนใหม่ เมื่อเงินเป็นค่าทดแทนได้
 เราก็ไม่จำเป็นต้องเติมคำว่า "เงิน" เข้าไป มันบอกอยู่แล้ว ค่าแรงงานให้จ่ายเป็นเงินตรา
 แล้วทำไมจึงมาเติมคำว่า "เงิน" เข้าไปอีกให้มันยุ่งยากยาวไปโดยใช่เหตุ แล้วเคอะเขินควบ
 ชาวเขาคิดว่าไม่จำเป็นจะต้องเติม เข้าไปเลย เพราะว่าเงินมันมันเป็นค่าทดแทนอยู่แล้ว แล้วค่า-
 ทดแทนนี้ในกฎหมายอื่น ๆ ก็มีอยู่แล้ว—แม้แต่ในรัฐธรรมนูญตั้งที่คุณอารีย์ ได้วางไว้มันก็ยังได้บอกว่า
 เงินเป็นค่าทดแทน แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราได้ทราบแล้วว่าคำว่า "เงิน" นั้นมันเป็นค่า-
 ทดแทนควบ มันก็ไม่จำเป็นจะต้องเติมคำว่า "เงิน" เข้าไป เพราะว่าจ่ายเป็นอย่างอื่นไม่ได้
 เพราะว่าในกฎหมายในมาตราอื่นบัญญัติไว้แล้ว เพราะฉะนั้นชาวเขาเห็นควรคัดออก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ต้องการอภิปรายแล้ว ชาวเขาจะขอให้
 ที่ประชุมวินิจฉัยสำหรับมาตรา ๓ นี้จะคงไว้ตามร่างเดิม หรือจะให้เป็นไปตามที่กรรมการแก้ไขมา
 ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะให้ เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
 ธิการแก้ไขมา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากแล้วท่าน เพราะมากกว่ากันหลายเท่า
 เป็นอันว่าให้ เป็นไปตามที่กรรมการแก้ไข ต่อไม่ เลขานุการ ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔ มีการแก้ไข

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ในมาตรา ๔ นี้กรรมการมาตัดและมา
 เติมเข้าโดยเอาความในมาตรา ๔ เดิมไปไว้มาตรา ๕ เอาความในมาตรา ๕ เดิมมาเป็นมาตรา ๔
 ผมเห็นว่าการที่มาสับเปลี่ยนแปลงกันเช่นนี้มันเป็นการทำให้เคอะเขินยิ่งขึ้น คือในมาตรา ๔ เดิมมัน

ได้บัญญัติไว้ว่า ในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะการรบหรือมีการสงคราม หรือในระหว่างเวลาที่
 ที่มีสถานการณ์ฉุกเฉิน อันอาจเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของประเทศ การรัฐบาลเห็นสมควรจะตรา
 พระราชกฤษฎีกาใช้บังคับพระธรรมนูญนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด หรือทุกท้องที่
 ที่ราชอาณาจักร หรือจะให้ใช้บังคับแก่สถานที่ทำงานแห่งหนึ่งแห่งใด หรือทุกสถานที่ทำงานก็ได้
 ทั้งนี้การตราใช้บังคับนี้มาไว้มาตรา ๕ แล้วก็เอาความในมาตรา ๕ คือคำว่า พาณิชยกรรม
 อุตสาหกรรม หรือธุรกิจประเภทหรือขนาดใด ซึ่งอยู่ในบังคับลักษณะ ๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้
 กำหนดในพระราชกฤษฎีกา อย่างนี้ผมเห็นว่ามันทำให้ข้อความละเอียดเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้า
 เราเอาคำว่า พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม หรือธุรกิจประเภทอื่น ทุกประเภทและขนาดซึ่งบัญญัติใน
 ลักษณะ ๑ นี้ขึ้นมาตอบ ๆ โดยยังมีได้บัญญัติไว้ก่อนในมาตรานี้เลยว่า การจะใช้บังคับนั้นจะใช้บังคับ
 อย่างไร แล้วแต่ผู้ขึ้นมาก็บอกว่าเอา พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม อะไรขึ้นมา บอกว่าให้กำหนดโดย
 พระราชกฤษฎีกา อย่างนี้

ผมเห็นว่าโดยข้อความแล้ว โดยไวภาษกรณหรือโดยการเรียงความก็ยังไม่เหมาะสมเลย โดยขึ้น
 ญาโดยไม่มีเหตุมีผลอย่างนั้น ความจริงควรจะต้องกล่าวถึงว่า ในมาตรา ๕ นี้ควรจะต้องกล่าวถึงว่า
 เราจะใช้ประกาศพระราชกฤษฎีกาในลักษณะใดบ้างอะไรอย่างนี้เสียก่อน หรือว่าถ้าหนดข้อความ
 ขึ้นเสียก่อน กล่าวถึงว่าอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมอะไรเสียก่อน นี้ไม่กล่าวเลย โดยขึ้นมาจะ
 ใช้ขนาดและในลักษณะใดในประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา นี้โดยขึ้นมาเฉย ๆ ข้อความเงินนั้น
 ก็คงพอเข้าใจพอฟัง ถึงอย่างนั้นข้าพเจ้าก็ยังเห็นว่ายังเกาะเขินอยู่ดี ยิ่งมากล้นกันบางอย่างก็ยิ่งเห็น
 ว่ามันเกาะเขินยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นจึงอยากขอฟังคำอธิบายของกรรมาธิการหน่อย.

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : กรรมาธิการได้สัมภาษจริง คือสัมภาษ ๕
 ไม่มาตรา ๕ มาตรา ๕ เป็นมาตรา ๕ เหตุผลที่สับสนก็เพราะเหตุว่ามันจะต้องใช้กฎหมาย
 เสียก่อนถึงจะมีการแก้ไขพระราชบัญญัตินี้เมื่อใดประกาศใช้ไปแล้ว เมื่อยังไม่ได้ใช้จะต้องไประบุ
 ว่าพาณิชย์กรรมอันใด อุตสาหกรรมอันใดหรือธุรกิจประเภทใดที่จะใช้ ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสม ไม่ใช่
 ว่าประกาศไปแล้วใช้ทันที เพราะฉะนั้นมันต้องใช้กฎหมายเสียก่อน แล้วเมื่อสถานการณ์ฉุกเฉิน
 ถึงต้องยกเว้นการใช้เป็นบางมาตราหรือบางส่วน เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงเห็นว่าเราต้องพูด
 ถึงเรื่องการใช้กฎหมายเสียก่อนจึงได้เอามาตรา ๕ มาเป็นมาตรา ๕ แล้วเมื่อได้ใช้กฎหมาย
 แล้วเราจะแก้ไข จึงได้กลับมาอยู่มาตรา ๕ เพื่อให้ตรงตามลำดับเวลา.

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ผมขออภิปรายในมาตรา ๕ ในมาตรา ๕ นี้ร่าง
 เก็บได้บัญญัติไว้ว่า ในระหว่างที่ประเทศมีการรบหรือสถานการณ์สงครามนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาล
 เห็นเป็นการสมควรจะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติทั้งหมดหรือบางส่วนก็ยอมทำได้ แต่ทว่า
 - กล่าวนี้ที่กรรมาธิการมาแก้ไขใหม่นี้ให้เห็นว่า รัฐบาลจะแก้ไข รัฐบาลมาแก้เป็นมาตรา ๕ ว่า
 เมื่อใดประกาศสงครามหรือประกาศใช้กฎอัยการศึก จะตราพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบังคับ ข้าพเจ้า
 เห็นว่ายังไม่เหมาะสม คือประการอย่างนี้ถ้าหากว่าเรายืนยันตามร่างเดิมแล้วละก็ มันทำให้เห็นว่า
 ในสถานการณ์สงครามก็ดี หรือในขณะที่รัฐบาลประกาศกฎอัยการศึกนั้นก็ดี ถ้าหากว่ารัฐบาลเห็น

๓๖

สภานิติบัญญัติ ๑๘/๕๕ ส.

เล็ก ก. ๔/๒

เป็นการสมควรยังให้ลุลพินิจแก่รัฐบาลอย่างไร ควรหรือไม่ควรแก้ไข โดยที่รัฐบาลจะ
 ประกาศพระราชกฤษฎีกาแก้ไข คราวนี้ที่กรรมการมาแก้ไขใหม่ไม่ได้ โอกาสหรือไม่ให้
 ลุลพินิจแก่รัฐบาลเลย ท่านประธานฯ ในระหว่างที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินก็หรือมีสถาน
 การสงครามก็ ข้าพเจ้าก็เชื่อ มีความเชื่อ มีความมั่นใจมีศรัทธาในพี่น้องกรรมกรหรือบุคคล
 ชนผู้ใช้แรงงานว่ายอมจะใช้ลุลพินิจของตนให้เหมาะสมว่าการควรไม่ควรแก้ไข จะเป็นภัย
 ตรายหรือความมั่นคงแก่ประเทศแก้ไขซึ่งเขาจะทำการสไตรค์หรือเรียกร้องค่าแรง ท่านประ
 ธานฯ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าการสไตรค์หรือการหยุดงานนี้เป็นอาวุธชั้นเดียวของกรรมกรเท่านั้น
 ที่จะทำได้ ส่วนนายทุนนั้นมีลูกไม้แจกจ่ายแก่ออกไปมากมาย ท่านประธานฯ ข้าพเจ้าขออภิปราย
 ต่อไปว่า ถ้าหากว่าในระหว่างที่มีสถานการณ์ฉุกเฉินหรือมีประกาศสงครามเช่นนี้แล้ว ถ้าหากว่า
 นิตินบุคคลซึ่งเป็นนายจ้างหรือบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นนายจ้างก็ตาม ถือเป็นโอกาสที่จะใช้
 ในระหว่างที่ประกาศสงครามนี้หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินนี้ เอารักเอาเปรียบกดขี่ขูดรีดลูกจ้างท่านจะหา
 อย่างไม่ไม่มีกฎหมายอะไรบังคับไว้เลย ข้าพเจ้าขอขอมติรัฐบาลที่ว่ารัฐบาลออกกฎหมาย
 ฉบับนี้มา ใต้มองเห็นความสำคัญของผู้ใช้แรงงาน

พ.กฏ.แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เขียน

ได้มองเห็นความสำคัญของผู้ใช้แรงงาน แล้วออกกฎหมายหมิ่นนี้เป็นที่สนใจ

พี่น้องกรรมกรเป็นส่วนมาก คราวนี้เรื่องกฎหมายหมิ่นที่มาแก้ไขใหม่ไม่เปิด

ใช้กลยุทธ์พิเศษ แต่ฉบับก่อนที่บังคับไม่ได้แก้ไขรัฐบาลอาจจะใช้กลยุทธ์พิเศษได้ ขาพเจ้า

ในเมื่อรัฐบาลใช้กลยุทธ์พิเศษแล้วรัฐบาลอาจไม่ประกาศแก้ไข หรืออาจจะประกาศ

เป็นเรื่องของรัฐบาล นี่คล้าย ๆ กับว่าอันโนมาตราที่แก้ไขใหม่แล้ว เมื่อประกาศภาวะฉุกเฉิน

หรือสถานการณ์สงครามแล้วรัฐบาลจะต้องประกาศตัดสิทธิ์ไปวางศิลาฤกษ์พระราชบัญญัติฉบับนี้

หรือบางส่วนของฉบับนี้ก็เป็นคน ขาพเจ้าจึงขงใจเป็นอย่างมาก

นายสุวิชช พันธเศรษฐ กรรมการธิการ : ขอให้ท่านดูในร่างเดิม ร่างเดิมไม่ได้เขียน

อย่างที่กรรมการธิการโดยร่างใหม่ คือตามร่างเดิมมันแม้แต่มีสถานการณ์เกิดขึ้นยังไม่ถึงประกาศ

สงครามก็สามารถที่จะแก้ไขได้ แต่เมื่อกรรมการธิการได้มาพิจารณาแล้วก็ไปเอาคำรัฐธรรมนูญ

ประกาศสงครามนะ ตามรัฐธรรมนูญประกาศใช้กฎอัยการศึก ตามรัฐธรรมนูญประกาศสถานการณ์

ฉุกเฉินนะ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๕ นี้เขียน

ไว้ให้ชัดแจ้ง แล้วที่พูดมาถึงตอนตราพระราชกฤษฎีกา อันนั้นมันบอกว่าเมื่อรัฐบาลเห็นสมควร

จะตรา แต่ในที่นี้ใช้คำว่า "จะตรา" แล้วไปอยู่ที่ท้ายจะเห็นว่าจะตราก็ได้ถ้าเห็นสมควรจะตราก็ได้

หรือไม่ตราก็ได้ จะใช้ตราสำหรับท้องถิ่นบางท้องถิ่นหรือทุกท้องถิ่นมันก็แล้วแต่ความเห็นสมควรฉบับ

นั้นเอง แต่นี่แก้ไขมันหนักเข้า คือ ๑. ประกาศสงคราม ๒. ประกาศใช้กฎอัยการศึก ๓. ประกาศ

สถานการณ์ฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ของ ๓ กรณีแบบนี้

ไม่ใช่กลุ่มอย่างที่มาตรา ๕ เดิม นี่ขอเรียนให้ท่านทราบว่าเรารัดตัวให้มาก ๆ ขน หงนกเพื่อผล

ประโยชน์ของทั้งสองฝ่ายทั้งนายจ้างและลูกจ้าง

นายทิม ภูมิพันธ์ (ตุลราชธานี) : ผมได้พิจารณาในมาตรา ๕ แล้วถ้าจะแก้แบบนี้

ดูมันละเอียดขึ้นเหลือเกินครับ เพราะคล้าย ๆ ยังไม่มีเรื่องจะใช้ก็ได้บัญญัติสิ่งที่จะใช้ไว้ก่อนแล้ว

เพราะฉะนั้นถ้าจะแก้แบบนี้ขาพเจ้าขอรองกรรมการธิการเสียสักหนึ่งจะได้ใหม่ อย่างนี้ขอให้เพิ่ม

กล่าวขึ้นข้างหน้าว่า พระราชบัญญัตินี้จะใช้แก่พาณิชย์กรรม อุตสาหกรรมหรือธุรกิจประเภทและขนาด
 ใดซึ่งอยู่ในลักษณะ ๑ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาอย่างนี้จะได้อความเหมาะเจาะขึ้น ที่กรรมการ
 การจะเห็นอย่างไรที่ข้าพเจ้าขอต่อรองอย่างนี้ เพราะถ้าเขียนไว้อย่างนี้ โฉมขึ้นมาไม่มีเรื่องแล้ว
 หากว่าบัญญัติประเภทไว้อก่อนแล้ว ต้องบอกว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะใช้แก่พาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม
 อย่างนี้ขอความคำนึง ข้าพเจ้าเห็นว่าใช้ได้แล้ว ตกลงนี้ถ้าไม่สมาเฉย ๆ อย่างนี้มัน
 ติอะเขิน เพราะฉะนั้นขอกรรมการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายแล้ว สำหรับในมาตรา ๕ นี้ข้าพเจ้า
 ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะเป็นไปตามร่างเดิมหรือเป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข
 ท่านผู้ใดเห็นสมควร เป็นไปตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรตามที่คณะกรรมการแก้ไข
 โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากแล้วท่าน คือไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕

นายประสิทธิ์ จุลละเกศ (สงขลา) : สำหรับมาตรา ๕ นี้ ข้าพเจ้ามีข้อสังเกตอยู่
 อย่างนี้ คือว่ากรรมการเดิมบอกว่าเมื่อใดประกาศสงคราม ประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือ
 ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ขอความ
 ระวังสงสัยคือว่าอย่างนี้ คือมันไม่เป็นระเบียบกัน คือว่าถ้าจะให้เหมือน ๆ กันก็ควรจะเป็นอย่างนี้ คือ
 ว่าประกาศใช้กฎอัยการศึกนี้มันก็มีกฎหมายกฎอัยการศึกอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าประกาศใช้
 กฎอัยการศึกหรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน

M/S

ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินนั้นก็จะประกาศได้ก็จะอาศัยกฎหมายฉบับเดียวกัน ก็กฎหมายว่าด้วย
 การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราตัดออกว่าตามกฎหมายว่า
 ด้ว้การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินแล้ว มันก็จะสอดคล้องต่อกันกับว่าที่เราใช้ขอ
 ความว่าประกาศใช้กฎอัยการศึก ประกาศใช้กฎอัยการศึกมันก็มีกฎหมายซึ่งเป็นแม่บทรับรองอยู่
 แล้วคือกฎหมายกฎอัยการศึกเท่านั้น จึงอยากจะเรียนถามกรรมการว่าการว่า เราควรจะตัดข้อความ
 ที่ว่าตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินออกเสีย เพื่อให้มันสอดคล้องต่อกัน
 กันกับข้อความที่ว่าประกาศใช้กฎอัยการศึก จึงไม่มีว่าตามกฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึก

นายสุวิชัย พันธุ์เกษมสรณ์ กรรมการ : เราได้ไต่ถามเอามาจากรัฐธรรมนูญ
 คือรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๑ นั้นใช้คำว่า ประกาศสงคราม และรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๐ นั้นก็ใช้
 คำว่า ประกาศใช้กฎอัยการศึก แต่ว่าสถานการณ์ฉุกเฉินนั้นเป็นไปตามกฎหมายปี พ.ศ. ๒๕๕๕
 เขาเขียนไว้อย่างนั้น เราก็ไต่ถามเอามาจากตัวเอง

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : กรรมการพูดอย่างนั้นไม่ถูก เพราะ
 เหตุว่าการที่จะประกาศใช้กฎอัยการศึกได้นั้นก็ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึก มัน
 เป็นไปอย่างนั้นต่างหาก ไม่ใช่รัฐธรรมนูญรับรองอะไร ไม่ใช่อย่างนั้น เราจะประกาศได้
 เราจะต้องอาศัยกฎหมาย กฎอัยการศึกมันมีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะให้มีกฎหมายว่าด้วย
 ความกฎหมายว่าด้วยสถานการณ์ฉุกเฉินแล้ว เราก็ต้องเติมข้อความให้มันเต็ม บอกว่าประกาศใช้
 กฎอัยการศึก ตามกฎหมายกฎอัยการศึกเหมือนกัน มันควรจะเป็นอย่างนั้น มันถึงจะเป็นข้อความ
 ที่กลมกลืนกัน เราไปใช้ข้อความมันลักลั่นกันเสียนี้ เพราะเหตุว่าการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน
 นั้น ถ้าหากว่ามันมีกฎหมายอยู่ฉบับเดียวแล้ว เราก็เอาชื่อกฎหมายนั้นออกเสียก็ได้ มันก็สอดคล้อง
 ต่อกันอย่างนี้มันดี เพราะฉะนั้นการที่กรรมการยืนยันแบบนี้ ชาวเขาไม่เห็นด้วย

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : เมื่อกรรมการไม่ชัดเจน ชาวเขาก็คงยากจะ
 ไล่ชี้แจงเพิ่มเติมสนับสนุนผู้ที่หักทวงต่อไป ท่านประธาน ฯ ชาวเขาก็คงมีความคิดเห็นอย่างที่ท่าน

๓๖

สมาชิกได้หักหัวงเมื่อตะกี้นี้ ซึ่งกรรมาธิการจะอ้างว่าประกาศสงครามในอาศัยรัฐธรรมนูญก็ดี หรือประกาศกฎอัยการศึกอาศัยอย่างนั้นอย่างนี้ก็ดี แล้วโดยว่าไม่ต้องอ้าง เพราะว่ามีรัฐธรรมนูญ อยู่แล้ว ความจริงนะการที่จะประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินได้นั้น รัฐบาลจะประกาศได้ก็ต่ออาศัย อำนาจตามกฎหมายเช่นเดียวกัน จะเป็นกฎหมายธรรมดากฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายใด ๆ ก็ตาม ถ้าจะใส่วัดอย่างนี้แล้วก็จะต้องเพิ่มลงไปอีกเบอะแบะ เช่นว่าเมื่อได้ประกาศสงคราม ตามรัฐธรรมนูญมาตรานั้น ประกาศกฎอัยการศึกตามรัฐธรรมนูญมาตรานั้น หรือประกาศสถานการณ์ ฉุกเฉินตามกฎหมายเรื่องนั้นเรื่องนี่ นี่มันเป็นเรื่องลึกลับกันอยู่ เชนนี้ ข้าพเจ้าสงสัยกรรมาธิการ มาตราตอนต้น ๆ นี้ก็ไม่อยากจะได้มถอบค่าอะไรให้มันพุ่มเพือช้ำแล้วช้ำอีก เชนว่า แต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าเพื่อปฏิบัติกรตามกฎหมายฉบับนั้นฉบับนั้นอะไรต่าง ๆ แล้วก็ตัดออกไป เพราะอ้างว่าเป็นที่เข้าใจ แล้วข้าพเจ้าก็ขอม แต่การเพิ่มเติมมาอย่างนี้เป็นการเพิ่มเติมโดย พุ่มเพือช้ำ ก็ไม่มีเหตุผลอย่างไรที่จะเติมลงไป เพราะว่าในการที่รัฐบาลจะประกาศสถานการณ์ ฉุกเฉินได้นั้นก็อยู่ที่อาศัยอำนาจตามกฎหมายอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องอ้างกฎหมายฉบับนี้ฉบับนั้น อย่างไรอีก ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่ากรรมาธิการก็ควรจะได้ชี้แจง ถ้าไม่ชี้แจงก็แสดงว่าจำนน ต่อเหตุผล ก็จะนั่งอยู่เฉย ๆ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดต้องการอภิปราย ข้าพเจ้าขอให้ ประชุมวินิจฉัยสำหรับในมาตรา ๕ ที่คณะกรรมการแก้ไขใหม่นี้ มีผู้อภิปรายไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นก็ขอให้ประชุมวินิจฉัยว่าจะใช้ตามร่างเดิม หรือว่าจะให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไขมา ท่านผู้ใดเห็นสมควรว่าให้คงเป็นไปตามร่างเดิม ขอให้ไปรคยยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไขมา ขอให้ไปรคยยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าจะไรครับ คุณบุญคุ้ม ?

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ในมาตรา ๕ นั้นผมขงใจ

แต่ว่าเป็นคนละทางกันกับท่านผู้มีเกียรติขงใจมาแล้ว คืออยากจะเรียนถามคณะกรรมการว่า เหตุใดท่านจึงออกกฎหมายมาในรูปนี้ คือว่ามาตรา ๕ นี้ ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายจงอ่านดูจะเห็นว่า ใ้บัญญัติ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะเสร็จไปแล้วนี้คุณ มาตรา ๕ นี้เสร็จแล้ว
นี้คุณ

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ยังไม่ครบ ยังไม่ผ่าน แต่มีมัน
อยู่ในมาตรา ๕ แต่มันคนละเรื่อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า มาตรา ๕ นี้คงเป็นไปตามที่กรรมการ
แก้ไข แล้วคุณ...

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : มีใครสัก
คน
มันคนละอย่าง คนละ
แง่ ไม่ใช่แง่เดียวกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แต่มันเป็นไปตามกรรมการแล้วนี้คุณ
ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าสงสัยอะไรแล้วก็ไปถามที่หลังก็ได้ เป็นข้าพเจ้าขอลงมติว่าเป็นไปตามร่างเดิม
หรือว่าเป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไขมา ที่ประชุมตกลงว่าขลิบให้ เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
แก้ไข มันก็หมดปัญหาแล้วนี้คุณ

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : แต่นั่นก็เป็นแง่ที่ผม...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็นั่งอยู่เป็นนาน คอยให้ออกาสพูด คุณก็ไม่พูด

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพโปรด
ฟังผมด้วย ผมไม่ใช่แง่เดียวกันกับคุณประสิทธิ์ ฯ เป็นคนละแง่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แต่อย่างไรก็ดี มันแก้ไขไม่ได้แล้วคุณ เพราะที่

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

สพงศ - จารงศ ๓.๑๐/๔

ประชุมตกลงแล้วให้ไปตามที่กรรมการแก้ไข เว้นแต่คุณจะขอปรองดอง กรรมการเข้า
ขอมก็ได

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : อย่างไม่ละครึบ ผมจะขอ
ปรองดอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขาพเจ้าจะขอมให้พูดสักรอบหนึ่ง แล้วกรรมการ
การเข้าขอมก็เป็นอันว่าตกลง

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : คืออยากจะเรียนตามคณะ
กรรมการว่า เพราะเหตุใดที่กรรมการจึงได้ออกกฎหมายมาในรูปนี้ คือว่าออกกฎหมาย
มาในรูปนี้ว่าให้อำนาจรัฐบาลที่จะออกพระราชกฤษฎีกาบาลลังกฎหมาย ท่านอ่านดู ในภาวะ
สงคราม ในภาวะฉุกเฉิน ในภาวะที่ฝึกปฏิบัติการศึกษาให้รัฐบาล ถึงไม่เขียนไว้ก็รัฐบาลนั้นแหละ
เป็นผู้ที่จะออกพระราชกฤษฎีกาบางตัว ไม่ได้ให้ใช้กฎหมายฉบับนี้ทั้งฉบับหรือบางส่วนในท้องที่
ใด ๆ ก็ได้ นี่เป็นการให้อำนาจแก่รัฐบาลที่จะออกพระราชกฤษฎีกาโดยหลักธรรมดาในนั้นแหละ
ท่านผู้เป็นประธาน ฯ กฎหมายไม่มีอันอื่นที่จะบาลลังได้ นอกจากกฎหมายด้วยกันนี้ถามหลักเป็น
อย่างนี้ นี่ท่านออกกฎหมายมาให้รัฐบาลออกพระราชกฤษฎีกาบาลลังกฎหมายนี้ ผมคิดว่า
กฎหมายนี้คือสัญญาโดยเฉพาะในเรื่องนี้ คือสัญญาว่าระหว่างประชาชนชั้นกรรมกรกับรัฐบาลนี้ว่า
ในเรื่องนี้รัฐบาลนี้จะต้องบริหารงานเกี่ยวกับกรรมกรไปตามกฎหมายนี้ รัฐบาลมีหน้าที่อย่าง
เดียว คือการบริหารงานตามกฎหมายนี้ แล้วสภา ฯ นี้เป็นผู้ที่ควบคุมบริหารงานออกนอกกลุ่ม
ทางสภา ฯ นี้ก็หักทวงได้ ที่นี้ท่านออกกฎหมายมาให้รัฐบาลออกพระราชกฤษฎีกาบาลลังกฎหมาย
นี้ผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะเรียนตามท่านกรรมการว่า เพราะเหตุใด
ท่านจึงออกมาในรูปนี้

นายสุวิชัย พันธเกียรติภูมิ กรรมการ : ประธาน ฯ ความจริงไม่ควรจะ

กษ

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๔๕๕ (สามัญ)

สุพงษ์ - จำรงค์ ๓.๑๐/๕

ใหญ่ในมาตรานี้ แต่ว่าเมื่อได้พูดมาแล้ว ก็บอกจะขอชี้แจงให้เห็นว่า ในมาตรานี้ไม่ได้ให้เลิก
 กฎหมายฉบับนั้น การเลิกกฎหมายต้องเลิกโดยพระราชบัญญัติ แต่การกระทำนี้เป็นขั้นพื้นฐาน
 (suspension) คือการงดใช้หรือเลื่อนการใช้ไปชั่วคราว อย่างในประเทศอังกฤษคือ
 สิทธิเสรีภาพประชาชนเป็นใหญ่ ถึงกฎหมาย Habeas Corpus Act กฎหมาย
 ที่คุ้มครองเสรีภาพประชาชน ถ้ามีเหตุอย่างนี้เขายังตราพระราชกฤษฎีกาให้งดใช้ได้ นี่แหละ
 เราทำตามหลักทุกประการ ไม่ใช่เลิกกฎหมาย ถ้าเลิกแล้วก็ต้องออกเป็นพระราชบัญญัติเลิกเลย
 แต่เป็นกรงดใช้ เป็นการเลื่อนการใช้ เรียกว่าขั้นพื้นฐาน (suspension) ไม่ใช่
 เป็นการที่เรียกว่าเลิกเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะพอแล้วท่าน ไม่มีทาง เพราะเหตุว่าทาง
 กรรมการเขายังเป็นอันแล้วที่ประชุมลงมติเสร็จแล้วคุณ ขอให้พอเถิดคุณ คือทำลำบาก ถอย่าง
 นี้ คือเมื่อถึงคราวจะพูด คุณก็ไม่พูด ก็จะไต่ว่ากันเสียให้มันจบ แต่คุณก็ไม่พูด เพราะฉะนั้นเมื่อ
 คุณไม่พูด ที่ประชุมลงมติกันเสร็จแล้ว คุณจะกลับมาพูดอีก มันไม่ใคร่หรอกคุณ แต่ว่าที่ข้าพเจ้าขอม
 -ให้คุณพูดนั้น ก็เพื่อประโยชน์ในการที่จะตรากฎหมายจะมีแง่อะไรบ้าง แต่กรรมการก็เป็นอัน
 แล้ว-ไม่มีทางหรอกคุณ เสียเวลาเปล่า ๆ

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : กระผมเห็นว่าจะเป็นประโยชน์
 คือท่านประธาน ฯ ก็จะได้ยินแล้วว่าทางกรรมการชี้แจงว่าเป็นการชั่วคราว กระผมเห็นด้วย
 ถ้าเป็นการชั่วคราว แต่ว่ากรรมการไม่ใช่คำว่าชั่วคราวไว้ ท่านประธาน ฯ โปรดอ่านดูก็ได้
 ถ้ามีคำว่า ชั่วคราว แล้ว ผมไม่เถียงเลย งดใช้ชั่วคราวนั้นได้ แต่ที่นี้ท่านกรรมการชี้แจง
 บอกว่าชั่วคราวก็เพิ่มคำว่าชั่วคราวลงไป แล้วผมก็เห็นว่าเป็นการถูกต้อง นี่อย่างนี้ไม่มี ไม่มี
 อย่างนี้ก็หมายความว่าความว่างคดีทั้งฉบับ แล้วเมื่อไรก็ได้ อาจจะเป็น ๑๐ ปี ๒๐ ปี ก็ได้ ทวนอย่า

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๔๘๘ (สามัญ)

ตงต - จำรงค ๓.๑๑/๒

สึมนะ วาสภา ๓ นึ้เตยเค็ยวเป็นผู้ออกกฎหมาย แล้วไปให้รัฐบาลออกพระ ราชกฤษฎีกามาตบลง
นึ้ มันไม่ถูกหลัก

ศ.สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

อุดม ๓๓

๑๒/๑

กรรมการจะเพิ่มคำว่า "ชั่วคราว" เป็นการชั่วคราว" ถัดมหน้าใด อย่างนี้ผมก็เห็นด้วย

ท่านกรรมการจะเพิ่มใดใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการเขาคงยืนยัน ข้าพเจ้าน่าหนักปัญหาเรื่องนี้ ต่อไปใด

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒ ลักษณะ ๑ การคุ้มครองแรงงาน ส่วนที่ ๑ การใช้แรงงานทั่วไป หมวด ๑ กำหนดเวลาทำงาน มาตรา ๑ ไม่มีกรแก้ไข มาตรา ๔

นายสุวิชัย พันธุ์เกษมสุ ุกรรมการ : สำหรับมาตรา ๔ นี้ ในบรรทัดแรก คำว่า "เป็นอันตรายต่อสุขภาพ" ขอเพิ่มคำว่า "อนามัย" คือ "ต่อสุขภาพอนามัยหรือร่างกาย" เมื่ออ่านแล้วได้ความว่า "เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือร่างกายของลูกจ้าง"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๔ วรรคสอง กรรมการขอเติมคำระหว่างคำ "สุขภาพกับหรือ" เติมว่า "และอนามัย" ดังที่ประชุมไม่ขัดข้องถือว่าให้เติมได้

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : สำหรับมาตรา ๔ นี้ข้าพเจ้าขงใจที่กรรมการได้แก้ไขคำว่า "ใน" เป็น "โดย" ข้าพเจ้าได้ตรวจดูหลายมาตราแล้ว อย่างเช่นมาตรา ๑๔ ก็คือ มาตรา ๒๔ ก็คือ ท่านใช้คำว่า "ใน" ท่านจะเอาอย่างไรแม้ "โดย" กับ "ใน" ของเดิมเขา "ใน" ท่านแก้เป็น "โดย" บางอันเขา "โดย" ท่านแก้เป็น "ใน" แล้วบางที่คงไว้ "ใน" ก็มี เช่นมาตรา ๑๔ กับมาตรา ๒๔ ท่านเอาอย่างไร

นายสุวิชัย พันธุ์เกษมสุ ุกรรมการ : นอกจากที่เพิ่มคำว่า "อนามัย" ทั้งสองวรรคแล้ว ขอชี้แจงที่ท่านสมาชิกสงสัยว่า "โดย" กับ "ใน" คือถ้าให้กำหนดแล้วเราใช้ "โดย" ถ้าว่าตามที่กำหนดแล้วใช้ "ใน" เป็นอย่างนี้ขอเรียนให้ทราบ

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : คณะกรรมการชี้แจงว่าตามกำหนดใช้คำว่า "ใน" อย่างนั้นหรือ คำว่า "ให้" นำหน้ากำหนด ข้าพเจ้าจะคอยดูต่อไป

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ที่กรรมาธิการขอเพิ่มคำว่า "อนามัย" เข้า
นั้นเป็นการเพิ่มใหม่หรือว่าพิมพ์ตกจากร่างเดิม อันนี้ถ้าหากว่าเป็นการเพิ่มใหม่ทำไมคนอื่นก็มีคำ
ว่า "สุภาพ" แล้วทำไมไม่ต่อ "อนามัย" ด้วย ทำไมไม่มาต่อที่เดียวเท่านั้นหรือจะขอต่อทุกแห่ง

นายสุวิชช พันธเศรษฐ ธุรการมาธิการ : คือทุกแห่งมีแล้ว และมันตกในสอง
วรรคนี้ ตกคำว่า "อนามัย" ไป ก็ขอเติมเสียให้เหมือนกันทุกแห่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเขาถามว่า "อนามัย" เป็นร่างเดิมพิมพ์ตกหรือ
กรรมาธิการเพิ่มเติม

นายสุวิชช พันธเศรษฐ ธุรการมาธิการ : คือกรรมาธิการที่ตกลงกันนั้น เวลา
พิมพ์ ๆ กลางคืน มันลืมไป เป็นอย่างนี้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ หมวด ๒ วันหยุดของลูกจ้าง
มาตรา ๑๐

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : มาตรา ๑๐ กรรมาธิการมาเปลี่ยนที่ของ
ประโยคนี้ ผมเห็นว่าของเก่าดีกว่าอยู่แล้ว คือของเก่าบอกว่าห้ามผู้ใดในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับ
แก่กรณีลูกจ้างต้องทำงานในหน้าที่อันมีลักษณะที่จะต้องทำติดต่อกันไปหรือเป็นงานฉุกเฉินโดยจะ
หยุดเสียมิได้ และเมื่อได้รับความยินยอมจากลูกจ้างแล้ว นี้เขาก็ได้ความก็อยู่แล้ว ทำไมกรรมา
ธิการถึงมาขีดเอา "หรือเป็นงานฉุกเฉินโดยจะหยุดเสียมิได้" เอากลับมาข้างหลังอย่างนี้ เอา
"หรือกรณีที่ เป็นฉุกเฉินโดยจะหยุดมิได้" เพราะเหตุใด โดยเหตุผลอย่างไร ถึงย้อนกลับมาอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทิมฯ นี้กลับความเท่านั้นใช่ไหม

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ลูกแล้ว กลับความ แต่ว่าขอความไม่สละ
สลวย ทำให้เสียความไปได้ คือไม่รัดกุมเหมือนอย่างเก่า เป็นอย่างนั้น

นายหยุด แสงอุทัย ธุรการมาธิการ : กรรมาธิการขอประธานชี้แจงว่างานสอง
ประเภทนั้นต่างกัน คืองานที่มีหน้าที่ต้องทำติดต่อกันไปนั้นเราเห็นว่าเฉพาะกรณีนี้จึงควรจะได้

๔๓

รับความยินยอมจากลูกจ้าง ส่วนงานฉุกเฉินเช่นไฟกำลังไหมอยู่ น้ำกำลังท่วม ก็เห็นว่าไม่ควร
 จะต้องได้รับความยินยอมของลูกจ้าง เพราะฉะนั้นจึงได้กลับคำเสียใหม่เป็นว่า "ต่างงานที่ต้อง
 มีลักษณะจะต้องทำติดต่อกันไปแล้ว จะใช้งานเขาได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของลูกจ้างแล้ว"
 แต่สำหรับกรณีที่มีงานฉุกเฉินโดยจะหยุดเสียมิได้ แต่ต้องการที่จะให้ลูกจ้างให้ความยินยอม ถือว่า
 ลูกจ้างกับนายจ้างนั้นมีประโยชน์ร่วมกันที่จะต้องการทำงานฉุกเฉินเช่นไฟไหม้ น้ำท่วมต่าง ๆ จะ
 มาขอร้องให้นายจ้างขอความยินยอมแล้วลูกจ้างก็บอกว่าฉันไม่ทำปล่อยให้ไฟไหม้ อย่างนี้ก็ไม่ใช่
 การสมควร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑

นายสุวิชัย พันธุ์เกษรฐ ฎกรรมาธิการ E : ก่อนที่จะผ่านหมวด ๒ ชื่อของหมวด
 ที่ว่าวันหยุดของลูกจ้าง คณะกรรมาธิการขอให้แก้ให้ถูกต้อง คือวันหยุดงานของลูกจ้าง เพราะ
 ว่าข้างล่างใช้คำว่าหยุดงานทั้งนั้น หมวด ๒ เรื่องเกี่ยวกับหมวดคำว่า "วันหยุดของลูกจ้าง"
 เมื่ออ่านแล้ว "วันหยุดงานของลูกจ้าง" ชื่อหมวด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในมาตรา ๑๐ กรรมาธิการขอเติมในภาคตั้ง คือ
 ในหัวข้อ มาตรา ๒ เติมคำว่า "งาน" ลงไป "วันหยุดงานของลูกจ้าง"

นายสวัสดิ์ พิ่งคน (ขอนแก่น) : ถึงมาตรา ๑๑ ใช้ใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยิ่งก่อน ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้อง ถือว่าให้เติมได้
 "วันหยุดงานของลูกจ้าง" ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๐

นายหิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : มาตรา ๑๐ นี้กรรมาธิการมาแก้คำว่า
 ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ วรรคแรกออก ทำไมถึงไปขีดเอาอย่างนี้ เพราะว่ากรณีที่ขีดออกก็ยอม
 มีความหมายต่างกับบังคับไว้ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการที่ขีดออกว่ามีความหมายอย่างไรบ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการเขาถาม อย่างนี้สมควรชี้แจงให้เขาก
 ทราบ สำหรับมาตรา ๑๐ กรรมาธิการได้ขีดภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๖ วรรคแรกเป็นอย่างไร

นายหยุด แสงอุทัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : คือกรมการปกครองได้เอามาตรา ๑๐ กับ มาตรา ๒๒ วรรคแรกมาพิจารณาแล้วก็เห็นว่าไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะไปเขียนคำว่า "ภายใน บังคับมาตรา ๒๒ วรรคแรก" อีกเพราะเหตุว่าสิทธิที่จะไต่ศาลจ้างเพิ่มเติมนั้นก็ปรากฏอยู่ใน มาตรา ๒๒ วรรคแรกแล้ว เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๒ วรรคแรกก็เป็นเรื่องที่น่าจ้าง เป็น เรื่องที่ให้สิทธิแก่นายจ้างที่จะให้ลูกจ้างทำงานและให้สิทธิลูกจ้างที่จะต้องไต่ศาลจ้างเพิ่ม เพราะ ฉะนั้นก็เห็นว่าความจำเป็นที่จะอ้างถึงในมาตรานี้ไม่มี จึงได้คัดออกให้สละสลวยเท่านั้นเอง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๑

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : มาตรา ๑๑ มีการแก้ไขโดยกรมการปกครอง เติมคำว่า "ในวันหยุดงานตามประเพณีนิยมให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง" เติมไม่มี อาจจะทราบเหตุผลว่าทำไมถึงเติมเข้ามา คือถ้าเติมเข้ามาหมายความว่าลูกจ้าง กับนายจ้างจะต้องมีการตกลงเสียก่อนตามประเพณี ถ้าหากว่าตกลงกันไม่ได้ท่านได้เขียนบท บังคับไว้ในมาตราใด

นายหยุด แสงอุทัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ที่กรมการปกครองเติมไปก็เนื่องจากมีผู้แปร ญัตติว่าวันหยุดงานตามประเพณีนิยมนั้นไม่แน่นอน ควรจะให้รัฐบาลกำหนดให้แน่นอน ทั้งนี้เมื่อได้ ปรึกษารายกับผู้แปรญัตติแล้วทางกรมการปกครองก็เห็นว่าประเพณีของท้องถิ่นนั้นอาจจะต้องการใหม่ การหยุดแตกต่างกันเพราะเหตุว่าลูกจ้างส่วนมากอาจจะนับถือศาสนาแตกต่างกัน เพราะฉะนั้น ถ้าจะให้รัฐบาลกำหนดเป็นการทั่วไปแล้วก็อาจจะไม่เหมาะสมด้วย โดยกรมการปกครองก็เห็นว่า มาตรา ๑๑ นั้นต้องการจะให้หลักประกันกับลูกจ้างว่าเป็นหนึ่งจะได้หยุดงาน ๓๓ วันตามประเพณี นิยม แต่ว่าประเพณีนิยมอันใดจะเหมาะสมกับจิตใจของนายจ้างกับลูกจ้างนั้นไม่ควรจะบังคับไว้ ให้ตายตัว เพราะฉะนั้นกรมการปกครองก็เห็นว่าถ้าไม่พูดเสียเสียก็ไม่รู้ว่าวันใดจะเป็นวันหยุดงาน ตามประเพณีนิยม แต่จะเขียนให้ตายตัวก็ไม่เป็นการสมควร จึงได้ปล่อยให้นายจ้างกับลูกจ้างนั้น เขาตกลงกันตามที่จะเห็นสมควร เช่นลูกจ้างเป็นจีนล้วนเขาอาจจะหยุดตรุษจีนอะไรของเขา หรือถ้าว่ามีศาสนาอิสลามเขาอาจจะหยุดตามประเพณีของเขาอย่างนี้ก็เป็นการยืดหยุ่น

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : กระผมได้เข้าใจในคำชี้แจงของกรรมาธิการที่ว่า วันหยุดงานตามประเพณีนิยมของลูกจ้างหรือนายจ้างนี้อาจจะไม่ตรงกัน เพราะต่างลัทธิทางศาสนา ที่นี้กระผมข้องใจอยู่ว่าไหน ๆ คณะกรรมาธิการนี้ไ้มาแก้ตามผู้แปรญัตติแล้ว ไม่ได้คำนึงถึงว่าปัญหา ยุ่งยากจะพึงเกิดขึ้น สมมติว่าลูกจ้างเขาไปอ้างว่าวันนี้แหละครับเป็นวันหยุดตามประเพณีของผมแล้ว นายจ้างบอกว่า ไม่ใช่ ไม่ให้หยุดละวันนี้ เมื่อตกลงกันไม่ได้แบบนี้ มีบทบัญญัติที่จะระงับข้อพิพาท นี้ไว้ที่ไหนบ้าง นอกจากชั้นศาล

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมาธิการ : ถ้าหากว่าการทำงานนั้นการหยุดงานประจำปี เขาอาจจะตกลงกันก่อนที่จะเข้าทำงานหรือตกลงกันไว้ตั้งแต่ต้นแล้วมีการประกาศของนายจ้างไว้ แล้ว หรือถ้าหากว่ามีข้อขัดแย้งอะไร สหภาพแรงงานเขาก็ต้องเข้าจัดการให้เป็นที่เรียบร้อยไปได้ เพราะฉะนั้นไม่น่าจะมีปัญหาอะไร

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : กระผมไม่มั่นใจหรอก แต่ว่าก็จะไม่ขัดต่อสิ่งที่ไปจะ เสียเวลา แต่ว่าไม่มั่นใจกับคำชี้แจงของกรรมาธิการนะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป เลขาธิการ ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

นายเทพ โชคินุชิต (ศรีสะเกษ) : ปัญหาเฉพาะวรรค ๒ ที่นายจ้างต้องอนุญาตให้ หยุดงานพักผ่อนประจำปีได้ไม่น้อยกว่าปีละหกวัน ความจริงเรื่องนี้ไม่มีการแก้ไขหรอก แต่ว่าอยากจะได้ ความกรรมาธิการว่า ที่ว่าไม่น้อยกว่าปีละหกวันนี่ในเมื่อเขาได้ทำงานติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปี สมมติ ว่าเขาทำงานมาสิบปี แต่เขาต้องการหยุดหกสิบวัน จะเกิดปัญหาอะไรขึ้นใหม่ และเขียนอย่างนี้ไว้ มันจะเกิดปัญหาขึ้นหรือเปล่า ขอให้กรรมาธิการชี้แจงให้ฟังซิ

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ ขุนคลังฤทธิศึกษากร รองประธานสภา ผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ จึงดำเนินการประชุมแทน)

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : คือประเด็นที่เราให้ลูกจ้างหยุดงานหกวัน เขาไปเก็บ

สภามุขมนตรี ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

ฉันทนา. ๑๓/๒

รวมไม่ได้ ลูกจ้างก็ควรจะใช้สิทธิเสียโน่นนั่น ก็เหมือนอย่างข้าราชการก็มีสิทธิหยุดงาน แต่มีใบ
ไม่ใช้สิทธิก็หมดไป ไม่ใช่ว่าไม่หยุดงานมาสิบปีจะเก็บไว้ถึงหกสิบวัน ไม่มีแบบอย่าง

นายเทพ โชติณัฐ (ศรีสะเกษ) : ถ้าหากว่าทางกรมการศึกษาดังนั้น
นั้นเป็นความเข้าใจ แต่ถ้าวาดตามนี้แล้วละก็ เดียวพวกลูกจ้างจะเกิดใช้สิทธิในการที่
หยุดปีละหกวันนั้นในเมื่อทำงานมาครบหนึ่งปี เขาก็หยุดหกวัน แต่ถ้าเขาทำงานมาสองปีเขาเกิดหยุด
สิบสองวัน ฉะนั้นจะมีทางอะไรที่จะให้มันชดเชยยิ่งกว่านี้ได้ไหม นี่ความจริงก็ไม่มีอะไร
หรอก แต่เพื่อจะให้กฎหมายนั้นมันไม่คงโตเถียงกัน ในภายหลังสำหรับลูกจ้างกับนายจ้าง ฉะนั้น
ถ้าหากว่าทางกรมการศึกษาดูเห็นว่าที่เขียนไว้แบบนี้ความเข้าใจจะเป็นอย่างกรมการ
แต่ถ้าทางลูกจ้างเขาเกิดอาจจะเถียงสิทธิขึ้นมา จะเอาอะไร ไปแก้กับเขา มันอาจจะเกิดยุ่งกับขึ้นมา

นายหยุด แสงอุทัย กรมการ : ชัดแล้ว คือมาตรา ๑๑ วรรคแรก บอกว่า
หยุดงานประจำปี ก็หมายความว่า ประจำเป็นปี ๆ ปีไหนก็ปีนั้น ไม่ควรแก้ไข กรมการขอขึ้นชั้น

พ.ยู.แทนราษฎร ๑๕/๕๕ ส.

เล็ก | ต.๑๕/๑

ว.๓๐ น.

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : สำหรับมาตรา ๑๑ สองสัปดาห์สองประการ
 ประการแรกก็ข้อความที่กรรมาธิการเดิมบอกว่า กับวันกรรมกรแห่งชาติ อันที่จริงถ้าหากว่า
 เราจะดูภาษาคำพูดซึ่งใช้อยู่ในมาตรา ๑๑ แล้ว ก็จะได้เห็นโดยชัดว่ามีรวมกันอยู่แล้ว ก็คือว่า
 ลูกจ้างมีสิทธิหยุดงานประจำปีในวันกรรมกรแห่งชาติและในวันอื่นตามประเพณีนิยม ซึ่งรวมกัน
 อยู่แล้ว จะไม่น้อยกว่าปีละ ๑๓ วันเท่านี้ก็พอแล้ว ข้อความไปเดิมบอกว่า กับวันกรรมกรแห่งชาติ
 ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นต้องเติม เพราะว่ามันชัดอยู่แล้ว มีคำว่า และ อยู่แล้ว แล้วก็ถ้ประ
 การหนึ่งสำหรับวันที่ ๑ พฤษภาคมนั้น ก็ได้ทราบว่าในวันกรรมกรแห่งชาติ ซึ่งเป็นมติของคณะ
 รัฐมนตรีแล้วปฏิบัติตามประเพณีของชาวโลกมาแล้ว เราถือเป็นวันเมย์เดย์ คือวันที่ ๑ พฤษภาคม
 คิดว่าเราไม่จำเป็นต้องไปใส่ไว้ในกฎหมาย เพราะเป็นที่รู้จักกันอยู่แล้ว แล้วต่อไปกฎหมายฉบับนี้
 มันใช้กันอีกตั้งหลาย ๆ ปีต่อไปอย่างนี้แล้ว เมื่อว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงวันกรรมกรของโลก
 ขึ้นมาอย่างนี้ละก็ กฎหมายฉบับนี้มันก็เสียไปในตัว แล้วข้อความที่พิมพ์เพื่อยและไม่ต้องเป็นสิ่งที่มันมี
 ชัดอยู่แล้ว อย่างเป็นต้นว่า คือวันที่ ๑ พฤษภาคมอย่างหนึ่ง กับข้อความที่เดิมว่า กับวันกรรมกร
 แห่งชาติอีกอย่างหนึ่ง เป็นข้อความที่ชัดเจนอยู่แล้ว ก็ไม่ต้องไปใส่ แล้วก็วรรคสุดท้าย ก็คือว่า
 วันหยุดงานตามประเพณีนิยมให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ข้อความมันหมด
 อยู่แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะขอยกมาข้างล่างดีกว่า เพราะเหตุว่าถ้าให้ติดต่อกันอยู่แล้วมัน
 จะฟังดูดีมันอยู่ ควรจะขอยกมาอีกบรรทัดหนึ่ง มีอยู่ ๓ ประการด้วยกัน.

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการก็ไม่ชี้แจง ท่านก็ไม่ได้อ
 แปรญัตติ ท่านยังคิดใจอะไรที่จะให้เป็นไปตามร่างเดิมหรืออย่างไร ขอตกลงใช้ใหม่

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : ไม่ใช่ ที่ตกลงก็มีครับ แล้วก็ความจริง
 กรรมาธิการน่าจะใจกว้างชี้แจงให้บางอย่างซึ่งทางสมาชิกเข้าใจของใจ อย่างวันที่ ๑ พฤษภาคม
 ถือโอกาสไปชี้แจงเฉย ๆ แบบนั้นมันเป็นการแสดงถึงความไม่เข้าใจระหว่างซึ่งกันและกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ เข้าใจแล้ว เมื่อกรรมาธิการเขา
ก็ไม่ได้ตกลงตามที่ท่านขอร้อง มันก็ไม่มีอะไร ก็มีว่าจะเอาตามร่างเดิมหรือที่กรรมาธิการแก้
แล้วว่าเรื่องนี้ท่านก็คงจะเข้าใจก็ คงจะไม่คิดใจอะไรใหม่ ขอให้ท่านไปนะ เมื่อไม่ยอมกันแล้วนี่

นายประสิทธิ์ จุลละ เกษ (สงขลา) : อย่างท่านประธานพูดอย่างนั้นมันถูกครับ คง
พูดง่าย ๆ แต่ว่าการที่พิจารณากฎหมายนี้เราควรจะทำความเข้าใจระหว่างสมาชิกกับกรรมาธิการ
เป็นอย่างนั้น... ..

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยว เข้าใจแล้ว ๆ คือกรรมาธิการก็
ไม่ยอมตามที่ท่านกล่าวมานั้น.....

นายประสิทธิ์ จุลละ เกษ (สงขลา) : คือฝากข้อสังเกตไว้สำหรับกรรมาธิการ มันมี
อะไรควรชี้แจงสมาชิกเขา ควรจะชี้แจงให้ฟังเพื่อความราบรื่นของกฎหมายที่มันจะออกไปเท่านั้น
ไฉนมันจะไม่แปลกปลาอะไรหรือ....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องไหวติงอะไรใหม่ เอาต่อไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๒ ส่วนที่ ๒ การใช้แรงงานหญิง มาตรา
๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : มาตรา ๑๔ มีอนุบทเดียว คือเกี่ยวกับการตีความ
ในกฎหมาย ถ้าหากว่ากฎหมายเขียนละเอียดถี่ถ้วนไว้เราก็ต้องพิจารณาโดยละเอียด ถ้าหากว่า
กฎหมายเขียนหยาบ ๆ เราจะใส่มันก็หยาบเหมือนกัน นี่เกี่ยวกับการตีความ เดิมมีว่าห้าม
มิให้นายจ้างในหญิงทำงานยก แยก หาม หูบ หรือ เข็ม แต่กรรมาธิการมาเพิ่มคำว่า ลาก ก็
แสดงว่าทางกรรมาธิการนี้ถ่วงมาก ละเอียดยกที่เดียว คือความหมายของคำว่า ลาก
หรือ เข็ม ต่างกัน แต่ไม่ใ้ค่านึงถึงว่าทำไมไม่เอาห้ามมาไว้ด้วย แยก หาม แยกก็ไม่เหมือน
หาม ท่านประธานฯห้ามก็ไม่ไร ห้ามมีลักษณะหนึ่งต่างหาก ถ้าหากว่าทางกรรมาธิการนี้เห็นว่า
ลากกับเข็มนี่ต่างกัน ก็ควรที่จะเห็นคำว่า ห้ามกับแยก นี่ต่างกับห้ามด้วย.

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ์ กรรมการ : กำลังยกมือจะขอใหม่ มันตกคือว่า หาย แล้วก็ หาย แล้วก็ หาย แล้วก็ ลากหรือเซ็น สำหรับมาตรา ๑๕ ก็ท่านพูดเสียก่อนยังไม่ทันยกมือ ยังไม่ทันพูด เพราะอันเดิมเขามีแล้ว มันหายไป คำว่าห้ามแควรรคนั้นเอง เมื่ออ่านแล้ว ได้ความว่า ห้ามยก แยก ห้าม หาย หาย หาย ลากหรือเซ็น.

นายหิม ภูมิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : กรรมการได้เพิ่มคำว่า ลาก เช่นนี้ ผมก็มีความเห็นสอดคล้องกับผู้แข็งแรงเมื่อตะกี้ เพราะไม่เห็นความสำคัญอะไรเลยที่จะไปเพิ่มเข้าอีก ถ้าเพิ่มก็ควรจะมีให้มันมากกว่านี้อีก ดูเหมือนว่าร่างเดิมที่ส่งไปให้ผมเป็น ลาก ไม่ใช่ ลาก อย่างนี้เอา ลาก ใส่อีกก็จะดี เพราะว่า ลาก มันงานหนักเหมือนกัน ลากไม่ลากไปอย่างนี้ ถ้าท่านไม่ใดแกอย่างนั้น ข้าพเจ้าขอเพิ่มว่าควรจะมี ลาก เข้าอีกอันหนึ่ง ลาก ลาก ใด ก็หนักเหมือนกัน ทำไมไม่เพิ่มให้หนักไป เพราะฉะนั้นถ้าไม่เห็นความสำคัญคำว่า ลาก หรือ ใด ก็ไม่ควรเพิ่มคำว่า ลาก เข้า เพราะว่ามีปรากฏอยู่แล้วข้างล่างนี้ว่า ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง เพราะมีตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง เมื่อจะกำหนดคำว่า ลาก หรือ ใด ได้ คำว่า ลาก ก็จะกำหนดได้เหมือนกัน ทำไมจะต้องมาเพิ่มให้มันเสียเวลาเข้าไปอีก นี่ขอให้กรรมการลองชี้แจงชี้ คำว่า ลาก กับคำว่า ลาก อันไหนมันจะหนักกว่ากัน

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เขียน ๑๕/๑

คำว่า "โต" เหล่านี้ ลากมันจะหนักกว่าโตใหม่ กระผมเห็นว่าโตมันหนักกว่าลากอีก บางครั้งลาก
ลากไม่ถึงหนักกว่าลากอีก ผู้หญิงทำไมได้ควบ ดากมันทำลำบาก เพราะฉะนั้นขอกรรมมาธิการชี้แจง
ควบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมมาธิการก็ไม่ทำอะไร เชิญคุณเพทาย ฯ

นายเพทาย โชตินุชิต (ธนบุรี) : คือความจริงเท่าที่สมาชิกสงสัย ไม่น่าจะสงสัยเลย

เพราะเรื่องน้ำมันเกี่ยวกับอัตราน้ำหนักแบกหามทุบลากหรือใช้ดูน้ำหนักขึ้น น้ำหนักที่กำหนดไว้ในกฎ
กระทรวง มันเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดอัตราน้ำหนักอะไร อย่างนั้นบอกว่ามี ชุกอีก ไม่อย่างนั้นถ้าหากว่า
อย่างนั้น เรื่องชุกเรื่องอะไรอีกมันหลายเรื่อง นี่มันเรื่องอัตราน้ำหนัก คือว่าอยากจะรวมรัด ถ้าได้
เข้าใจในการอ่านกฎหมายแล้วก็เร็ว ถ้าไม่อย่างนั้นก็ว่ากันอีกวันนี่จะไม่เสร็จ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทิม ฯ ขอเดชะนา ขอเดชะ

นายทิม ภูมิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : กระผมก็อยากจะฟังคำกรรมมาธิการชี้แจง ถ้าชี้แจง
อย่างนี้กระผมก็พอใจแล้ว

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๕

นายสุวิชช พันธเศรษฐ กรรมมาธิการ : สำหรับมาตรา ๑๕ วรรคสุดท้ายนั้น

ซึ่งมีคำว่าตามลักษณะและสภาพ ตกคำว่า "ที่" ตามลักษณะและสภาพที่จะต้องทำในระหว่างเวลา
ดังกล่าว เมื่ออ่านแล้ว แล้วก็วรรคแรกที่จะต้องทำติดต่อกันไป บรรทัดแรกที่จะต้องทำติดต่อกันไป
บรรทัดที่ ๒ สภาพที่จะต้องทำ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แก่แล้วโตความว่าอย่างไร ขอให้เลขาธิการ

อ่านที่แก่

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : แก่แล้วคงเป็นดังนี้ วรรคสุดท้าย"เว้นแต่เป็นงาน

อันมีลักษณะสภาพที่" นั้นแห่งหนึ่ง อีกแห่งหนึ่งบรรทัดที่ ๒ วรรคนั้น"ในลักษณะและสภาพที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอไป

สัญญาแพนราชมิตร ๑๘/๕๕ ส.

เขียน ๑๘/๒

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๖

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุครธานี) : มาตรา ๑๖ นี้ กรมมาชิการเพิ่ม

สถาน คือห้ามหญิงที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปียังไม่โตทำการสมรสเข้าไปในสโมสรสถานที่เต็นท์นั้น
 ผมเห็นด้วย ที่นี้กรมมาชิการมาเพิ่มคำว่า ที่ชายและเสพสุราและที่โรงแรม สองอันนี้ผมยังสงสัย
 อยู่ว่า กรมมาชิการตีความของคำทั้งสองคำนี้ไปอย่างไร และมีวัตถุประสงค์อย่างไร สถานชาย
 และเสพสุรานี้ะ ท่านประธาน ฯ โปรดอย่าลืมว่าร้านเล็ก ๆ มีอยู่ตามห้องแถวเพิงห้องเคี้ยว
 เขาขายสินค้าอย่างอื่นด้วย และมีป้ายแดงไว้ที่เคาน์เตอร์ขายสุราก็ด้วย ฉะนั้นนี้คิดว่าเขาจ้างมา
 เป็นลูกจ้างไม่ต้องลาออกหมดหรือ อันนี้กระผมสงสัย แล้วก็โดยเฉพาะคำว่า "โรงแรม" กรมมาชิการ
 มาเพิ่มคำว่า "โรงแรม" ห้ามไม่ให้เด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปียังไม่โตทำการสมรสนี้ โรงแรมนี้ผมได้
 ทราบมาเด็กหญิงของไทยเราก็มีที่ไปเรียนที่เมืองนอกเมืองนา ถ้าเมื่อสำเร็จคนอายุ ๑๘ ปีนี้เขา
 ก็ทำงานทำไม่ได้ที่ท่านประธาน ฯ เขาจะทำอย่างไร เขาเรียนถึงปริญญา แล้วโรงแรมท่านตี
 ความหมายของคำว่าโรงแรมไปในแง่ใด สงสัยกรมมาชิการจะแปลคำว่า "โรงแรม" ฝึกไป มอง
 คำว่า "โรงแรม" ไปในทางอกุศล หากว่าเป็นสถานที่อื่นแล้วทราบ ครงกันข้ามโรงแรมไฮเตลเป็น
 สถานพักผ่อนเพื่อความสบายของผู้เดินทาง หากไม่มาห้ามไม่ให้เขาทำงานในโรงแรมนี้ด้วย กระผม
 สงสัย

นายหุค แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการไม่ได้แก้หลักการ คือ
 หลักการมีอย่างใดก็เป็นอย่างใด-นั้นแก้ชักขึ้น เช่นสถานที่ขามสุรา กรรมการเติมคำว่า
 "และเสพ" เพราะเหตุวารานขายส่งอย่างนั้นมันเก็บของที่จะทำให้หญิงเสียหาย คือเร่ากตัว
 วารานขายเหล่านี้ คนจะไปลงตามผู้หญิงหรือผู้หญิงแก่ไม่สามารถจะบีบบังใจได้อายุน้อย ส่วน
 สถานที่พักนั้น เราก้เห็นว่าเราเขียนโรงแรมดีกว่า เพราะเหตุว่ามีกฎหมายว่าด้วยโรงแรม
 คือกรรมการแก้หลักการ แล้วก็ไม่มีการปฏิบัติ กรรมการเพียงแต่แก้ด้อยค่าให้ชักขึ้นเท่านั้น
 ๗๖๕
 เอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ส่วนที่ ๓ การ
 ใช้แรงงานเด็ก มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวกับอารีย์ ฯ ในมาตรา ๒๐
 นี้มีนายเทียม ไชยนิรันดร์ ขอแปรญัตติคัดค้านว่า "คำใช้จายตามมาตรานี้ให้นายจ้างเป็นผู้ออก"
 คัดค้านนี้ออก คุณเทียม ไชยนิรันดร์ มาใหม่ ไ้มา เป็นอันว่าในเรื่องของคุณเทียม ฯ ก็ผ่าน
 ไป คุณอารีย์ ฯ เชิญได้

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ในมาตรา ๒๐ อนุ ๔ โดยเพราะ
 ขาพเจ้าสงสัยที่กรรมการคัดค้านว่า "หนังสือ" ออกและใช้ "เอกสาร" แทน เอกสารนั้น
 ตามกฎหมายอาญาประมวลกฎหมายอาญาที่ออกไปใหม่ "นั้นหมายความว่าถึงกระตาคหรือรั้วติดกัน
 จึงทำให้ปรากฏมีความหมายหรือตัวอักษรหรือตัวเลข แขนยั้ง ภาพถ่ายไปอย่างนั้น นี้กฎหมาย
 อาญานี้ขามศัพท์ว่าอย่างนี้ กฎหมายอาญานี้ขามศัพท์ของคำว่าเอกสารในลักษณะอย่างนั้นโดย
 เฉพาะอย่างปึงในมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ อนุ ๑ ของกฎหมายฉบับนี้เองก็ใช้คำว่า"หนังสือ"
 เกี่ยวกับทำหนังสือเป็นเรื่องราวขอหุคอะไร หนังสือรับรองต่าง ๆ ใช้หนังสือ ท่านจะแก้ดอย่าง

โรกิ้นแน

นายหุค แสงอุทัย กรรมการ : คือโดยเหตุที่สภา ฯ นี้เองได้ผ่านร่าง
 ประมวลกฎหมายอาญาไป คำว่า "หนังสือ" เราแก้เป็น "เอกสาร" ตามประมวลกฎหมายอาญา
 ก็ถูกต้องตามที่ท่านโลกลาวมาแล้ว ที่นี้มีคำว่า "หนังสือ" เหมือนกัน แต่ที่นั่นแปลมาจากคำว่า เป็น
 หนังสือ คืออิน โรตติง (*in writing*) คือให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือนั้นคล้าย ๆ เป็น
 ลายลักษณ์อักษร แต่เราใช้ศัพท์ซึ่งเคยผ่านสภา ฯ นี้ว่าเป็นหนังสือ แต่นอกจากนั้นหนังสือในรัฐา
 ที่เป็นกระดาษหรือว่าสิ่งชี้ชัดเขียนนั้น เราได้แก้เป็น "เอกสาร" ทุกแห่ง

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ถ้ากรรมการชี้แจงอย่างนี้
 ข้าพเจ้าก็เลยเกิดข้อข้องใจขึ้นมาทันที เพราะว่ามันหมายถึงการแสดงความยินยอมจากบิดามารดาหรือ
 ผู้ปกครอง ท่านจะใช้เอกสารเป็นเครื่องหมายในการแสดงความยินยอมอย่างนั้นหรือ หรือว่าใช้
 หนังสือเพราะ โดยปกติต้องใช้หนังสือเป็นการยินยอม เหมือนอย่างเรามีสัญญากันว่า ถ้าผู้เราจะ
 ออก.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดให้ตรง คือว่าเรื่องที่ปลั้งกัน
 เลื่อนทุกเรื่อง คือไม่ได้ขึ้น ขอให้พูดตรง ๆ

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : คือว่าถ้ากรรมการอภิปราย
 ชี้แจงเมื่อครู่นี้ ทำให้ข้าพเจ้าเลยเกิดความข้องใจมากขึ้นมาใหญ่ เพราะโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ในอนุ ๔ ของมาตรา ๒๒ นี้หมายถึงการแสดงความยินยอมจากบิดาหรือผู้ปกครอง การแสดง
 ความยินยอมนั้นเราใช้เป็น "เอกสาร" ซึ่งตามความหมายของกฎหมายอาญาแล้ว ก็ไม่หมายถึง
 ว่าเป็นหนังสือ เป็นเอกสาร คือว่าเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีเครื่องหมายที่ใช้เป็นเอกสารได้ ท่านจะ
 เห็นได้ว่า อย่างสมมติว่าเรามีสัญญาเช่าบ้านก็ดี อย่างทำเป็นหนังสือลายลักษณ์อักษรอย่างนี้ โดย
 แจ่มชัดว่าจะเช่าบ้านภายในเวลาเท่านั้นเท่านี้ นั้นเราก็ใช้อย่างนั้น แล้วก็ในที่นี้เองก็มีคำว่า

"หนังสือ" อย่างที่ท่านกรรมาธิการได้กรุณาชี้แจงว่า นั้นเป็นการไรหิ้ง (*writing*)
คือยืนยันกันในที่นี้ ข้าพเจ้าก็ชอบที่จะยืนยันเหมือนกัน เพราะเป็นการแสดงความยินยอมของ
ผู้ปกครอง ผู้ปกครองจะมาใช้เครื่องชี้แจงเอาเฉย ๆ ว่ายินยอมค่างนั้นมันเป็นการไม่ชอบ
จึงคิดว่าควรจะเป็นหนังสือถึงจะถูกต้อง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็กรรมาธิการก็ได้ชี้แจงแล้ว ที่ไม่
ยอมชี้แจงอีก ก็เป็นอันว่าใหม่านไป คุณอารีย์ ฯ ยังคิดใจอย่างไร

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : การที่กรรมาธิการชี้แจง
ข้าพเจ้าถือว่า - โดยที่ของยอม - ข้าพเจ้าตามกฎหมายว่าอย่างนั้น ก็อาจารย์กฎหมายแดงนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดาละครับ คิดใจใหม่ครับ คิดใจ
ใหม่ อะไรใหม่ หรือจะเอาตามร่างเดิม

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ถ้าอย่างนี้หมายความว่าถึงจะต้อง
ยอมข้าพเจ้า จะต้องเอาตามข้าพเจ้า

จอมพลอากาศ พัน รณนภาากาศ ฤทธาคนี ประธานกรรมาธิการ : การที่
กรรมาธิการไม่พูด ก็ถือว่าเป็นยืนยันทุกครั้งไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องไหวศ เพราะว่ามีตามร่าง
เดิมที่กรรมาธิการแก้ เพราะไม่ได้แปรญัตติ

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ไม่คิดใจแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่คิดใจ ต่อไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๓

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : มาตรา ๒๓ เดิมคืออยู่แล้ว แต่กรรมาธิการ

เปลี่ยนประ โยศต่าง ๆ ในตอนท้ายนี้ ให้เป็นวรรค ๒ ขึ้นมา ข้าพเจ้าไม่คิดใจในการที่จะแต่ง

ประโยคขึ้นมาใหม่ให้เป็นวรรค ๒ แต่มาใช้คำว่า "การทำงานดังกล่าวในวรรคก่อนนั้น" ใน
 วรรค ๒ นี้ในวรรคแรกไม่มีการทำงานเลย ไม่ได้อ้างถึงการทำงาน เราว่าถึงหลักภาษาไทยกัน
 ในการที่จะ~~พูด~~ความขึ้นไปว่าการทำอย่างนั้นอย่างนี้ หมายความว่ากระทำการไปก่อนแล้ว นี้ไม่มี
 ทานประธาน ๆ ในวรรคแรก มาตรา ๒๓ ว่ากำหนดเวลาทำงานของเด็กที่มีอายุตั้งแต่ ๑๒ ปี
 ขึ้นไป แต่ยังไม่ถึง ๑๖ ปี จะเกินวันละ ๖ ชั่วโมงหรือสี่ปดาค์ละ ๑๖ ชั่วโมงไม่ได้ ไม่ได้อ้างถึง
 การทำงานเลย พูดถึงการกำหนดเวลาทำงานต่างหาก แต่พอมาถึงวรรค ๒ นี้มาแต่งขึ้นใหม่ว่า
 การทำงานดังกล่าวในวรรคต้น ในวรรคก่อนนั้นการทำงานที่หนักเกินไป เดิมเขาที่อยู่แล้ว เดิม
 เขาว่าคือไปว่า ห้ามมิให้ใช้ทำงานระหว่างเวลา ๒๐ นาฬิกา กับ ๒๕ นาฬิกา เขาว่าไปอย่างนี้
 นี้ที่อยู่แล้ว ถ้าจะอ้างเช่นนั้น ต้องมีมาก่อน ห้ามมิแต่งขึ้นมาอย่างนี้ เสด็จหากว่าเดิมขึ้นมาเป็น
 วรรคสองว่าอย่างนี้ การกำหนดเวลาทำงานดังกล่าวในวรรคก่อน ห้ามมิให้ใช้เด็กทำงานระหว่าง
 เวลาเท่านั้นเท่านั้นอย่างนี้ได้

นายสุวิทย์ พันธเศรษฐ กรรมการ : มันชัดแจ้งอยู่แล้ว ถ้าเด็กไม่ทำงาน
 เราจะไปกำหนดเวลาทำงานได้อย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อกำหนดเวลาทำงาน ก็หมายความว่า
 เด็กนั้นต้องมาทำงานจึงกำหนดไว้ไม่ให้เกิน ๑๖ ชั่วโมง แล้วร่างเดิมก็บอกว่ามิให้ใช้ทำงาน ถ้า
 อย่างนั้นร่างเดิมมันก็มีคชช เพราะฉะนั้นเราเอาจากร่างเดิมนั้นลงมาว่าการทำงานดังกล่าวใน
 วรรคก่อนก็หมายความว่าการทำงานที่ห้ามนั้นเองก็มิให้เด็กทำงานระหว่างนั้น ซึ่งตรงอยู่แล้วชัดแจ้ง
 ขอยืนยัน

นายสวัสดิ์ ฟังคน (ขอนแก่น) : เอาอีกแล้ว ที่แรกผมตั้งใจ ทางประธาน
 กรรมการบอกว่าเราจะละลุ่มอล่วยกันละ ทำทางพอที่จะผ่อนผันกันได้แล้วละ นี้เราพูดภาษา
 ไทยกันครับ เขาจะไม่เข้าใจหรือว่าภาษาไทยที่พูดในสภา ๆ นั้นมันใช้ได้หรือไม่ได้ เคียงนี้ข้าพเจ้า
 ต้องไปเรียนภาษาไทยใหม่อีกแล้ว มาตรา ๒๓ นี้วรรคแรก นี้เขาบอกว่ากำหนดเวลาทำงาน ทาน
 เข้าใจหรือเปล่าเวลานี้ลักษณะงานมันต่างกัน การทำงานหมายถึงว่าการทำงานหนัก การทำงาน

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๔๔๕ (สามัญ)

สุพงศ์ - จำรงค์

ก.๑๒/๕

เขาลักษณะอย่างนั้นอย่างนี้ อันนี้ไม่ได้หมายถึงการทำงานเลย หมายถึงเฉพาะเวลาทำงานเท่านั้น ห้ามไม่ให้ใช้เด็กทำงานตั้งแต่เวลาเท่านั้นเท่านั้น ไม่ได้พูดขึ้นมาเลย ขอให้ปรึกษาหารือ ปรึกษาภาษาต่างประเทศมาเลย ปรึกษาภาษาไทยแท้ ๆ เรียนกันมาแล้วทั้งนั้น พรรคแรกเขาไม่ได้พูดถึงการทำงาน ท่านเข้าใจหรือเปล่า ว่าการทำงานกับเวลาทำงานเหมือนกันหรือต่างกัน นี่ขอให้ชี้แจงด้วย ถ้าท่านเข้าใจอย่างนั้น ทำไมการทำงานดังกล่าวในพรรคก่อนนี้ พรรคก่อนมีการทำงานที่ไหน ท่านอ้างมา มีแต่กำหนดเวลาทำงานเท่านั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการยืนยันใช้ใหม่ครับ

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้ามีส่วนอื่น เพราะกรรมการ

ไม่ตอบ หมายถึงว่ายังยืนยัน คือประเด็นที่ข้าพเจ้าขอตรวจสอบอย่างนี้แก้ไขเป็นพรรคสองตั้งแต่การทำงานเป็นต้นมา ที่ชี้แจงไต่ถาม คือกำหนดเวลาทำงานของเด็ก ๒๐ นาทีเท่ากับ ๕ ชั่วโมง ห้ามมิให้ใช้บังคับ ข้าพเจ้าอยากขอประธานกรรมาธิการเรียนตรวจสอบอย่างนี้ คือว่าท่านคำนึงถึงเด็กประถมหรือเปล่า กระเป๋าสมุด ๆ ต้องออกเที่ยวแรก ๕ โมงเช้า เด็กมาทำงานที่ ๕ โมง ทำให้รถออกสาย ขณะนี้การคมนาคมเราก็คับขันของเด็กไปโรงเรียนก็ลำบาก อยากขอร้องให้เป็น ๕ โมงเช้า นี่กรณีหนึ่ง อีกกรณีหนึ่งอย่างตอนเลิก ๒๐ นาทีที่ ข้าพเจ้าใคร่ขอความกรุณาว่าเป็น ๒๕ นาที เพราะเกี่ยวกับการคมนาคมเป็นสาธารณะูปโภคเหมือนกัน ประเด็นนี้เกิดขัดข้องกับใหญ่ เพราะโดยเฉพาะเด็กกระเป๋าใช้เด็กอายุต่ำ ๆ ทั้งนั้น ๑๒ - ๑๓ ขวบพูดง่าย ๆ อย่างท่านจะข้ามเรือไปท่าเรือไฟบางกอกน้อย รถไฟออก ๕ โมง ๕๐ อย่างนี้ เด็กเขาต้องมาเตรียมเรือที่ ๕ โมง นี่ข้าพเจ้าขอความกรุณาเท่านั้นเอง ถ้าให้ดีกว่า

๕๑

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการยืนยัน เห็นจะไม่ต้อง
ว่าต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๔ ส่วนที่ ๕ ค่าจ้าง

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : มาตรา ๒๔ อนุมาตรา ๕ ถ้ากรรมาธิการไม่ผิด

ก็ถือว่าผู้พิมพ์พิมพ์ผิด อันนี้จะยอมหรือไม่ยอมว่ากันมา อนุมาตรา ๕ เดิมเขาว่า "งานเกี่ยวกับการ
การทำวัตถุระเบิดหรือในการใช้หรือขนส่งหรือวัตถุดังกล่าวระเบิด" กระผมไม่เข้าใจ อยากรจะ
ขอคำชี้แจงจากกรรมาธิการ เดิมไปนี้มันเหลือเกินท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นผมถึงสงสัยว่า
กรรมาธิการไม่ผิด ผู้พิมพ์ก็พิมพ์ผิด มันเหลือเกิน

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (กรรมาธิการ) : อ่านได้ความอย่างนี้ อนุ ๕ "งาน
เกี่ยวกับการทำใช้หรือการขนส่งวัตถุระเบิด ~~และอื่นหรือ~~"

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : เมื่ออ่านอย่างนั้นแล้วก็ไม่ตั้งใจ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนที่ ๕ ค่าจ้าง มาตรา ๒๕

นายอารีย์ คันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ท่านผู้เป็นประธานฯ นึกได้ยว คือว่า

กรรมาธิการไปตัดคำว่า "มีสิทธิได้รับค่าจ้าง" ตัดคำว่า "ได้" ออก ตัดทำไม เพราะว่ามาตรา

๑๗ วรรคสองก็ว่ามีสิทธิได้รับค่าจ้างเหมือนกัน ขอได้โปรดเปิดย้อนไปมาตรา ๑๗ วรรคสอง

ก็มี ถ้างั้นนั้นได้ทำงานตัดต่อกันมาแล้วมันน้อยกว่า ๒ เดือน มีสิทธิได้รับค่าจ้าง ท่านที่ตัดออก

หมายความว่าอย่างไร ยิ่งยืนยันหรือนิ่งเฉย ๆ อีก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่จริงได้ความเท่ากัน มีสิทธิได้รับหรือ
มีสิทธิรับก็เหมือนกัน ก็ต้องรับอยู่วันยังค่ำ

นายอารีย์ คันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าตามกรรมาธิการ ๆ ยังไม่

ตอบข้าพเจ้าท่านประธานฯตอบเสร็จ คือมาตรา ๑๗ วรรคสอง อันนี้ท่านตัดคำว่า "ได้" ออก

ไป ตัดทำไมขอความกรุณาด้วย

๕๗

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (กรรมมาธิการ) : ขอให้เหมือนกันทั้งสองแห่ง คือว่า
ในคำนิยามใช้คำว่า "รับค่าจ้าง" เพราะฉะนั้นเราก็คิดว่า "ใคร" หกแห่งรวมทั้งที่ท่านได้
หักท้วงมานั้นด้วย บางทีมันอาจจะผ่านหูตาไปและขอขอมติด้วย

นายอารีย์ คันถิเวทกุล (นครราชสีมา) : คือว่าต้องตัดหน้านี้ใช้ใหม่ ตัดมาตรา
๒๕ นี้ใช้ใหม่ ตัดมาตรา ๑๗ ตัดไม่ใคร่สภาพานไปแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไร เมื่อตกลงกัน ท่านชี้ของ
หรือไม่

นายอารีย์ คันถิเวทกุล (นครราชสีมา) : ผมไม่ชี้ของ คือหวังให้กฎหมายนี้
สมบูรณ์

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๖

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (กรรมมาธิการ) : สำหรับมาตรา ๒๖ นี้คณะกรรมการ
ขอให้แก้ไขในบรรทัดที่ ๒ จะให้ลูกจ้างหยุด หมายความว่าหยุดงาน ขอเพิ่มคำว่า "งาน"
ไป แล้วคำว่า "หรือ" หน้า "หยุดงานประจำปี" นั้นขอตัดออก แล้วก็เติมต่อท้ายคำว่า "ประจำ
ปี" ว่าอย่างนี้ "หรือหยุดงานพักผ่อนประจำปี" แล้วในบรรทัดที่ ๓ คำว่า "หรือ" ตัดออก คือ
ทำงานในวันหยุดงานประจำปี แล้วมาต่อท้ายคำว่าหยุดงานประจำปีว่าอย่างนี้ "หรือทำงานใน
วันหยุดงานพักผ่อนประจำปี" ซึ่งเป็นข้อความที่ตกไป เมื่อแก้แล้วมาตรา ๒๖ จะอ่านได้ความดัง
นี้ "ในกรณีที่ เป็นงานอันมีลักษณะที่จะต้องทำติดต่อกันไปหรือเป็นงานฉุกเฉิน ซึ่งถ้าจะให้ลูกจ้าง
หยุดงานประจำปี สิ้นสุด หรือหยุดงานพักผ่อนประจำปี จะเสียหายแก่งานของ
นายจ้าง นายจ้างจะให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดงานประจำปี สิ้นสุด ทำงานในวันหยุดงานประจำ
ปีหรือทำงานในวันหยุดงานพักผ่อนประจำปีก็ได้ แต่นายจ้างจะต้องใช้ค่าจ้างในอัตราไม่น้อย
กว่าสองเท่าของค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่"

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๗

๑๘/๕๕

นายประสิทธิ์ จุลละเกตุ (สงขลา) : สำหรับมาตรา ๒๗ นี้ข้าพเจ้าคิดว่ามีความสำคัญอยู่เหมือนกัน เพราะเหตุว่ามาตรา ๒๗ นี้เป็นปัญหาเรื่องร่างเพื่อจะให้ลูกจ้างนี้รับค่าจ้างเป็นเงินตราไทย ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่าเจตนาของร่างเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๗ นี้ที่กรรมาธิการเดิมหรือคำว่า "หรือเงินตราต่างประเทศ" นั้น อันที่จริงก็เป็นส่วนย่อย แต่ว่าความต้องการของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงว่าอย่างนี้ คือว่าอันที่สองถ้าหากว่ามาตรา ๒๗ นั้น เราเป็นแต่เพียงว่าร่างนอกค่าจ้างทั้งหมดต้องจ่ายเป็นเงินตราไทยเท่านั้นพอแล้ว ส่วนข้อความที่ว่าจ่ายเป็นเงินเช็คหรือเงินตราต่างประเทศ ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้างนั้น อันที่จริงข้าพเจ้าคิดว่าไม่ควรจะเปิดช่องไว้ให้นายจ้าง เขาจะหาทางหลีกเลี่ยงจ่ายเงินเป็นเช็คซึ่งจะทำให้เป็นการชักช้าเสียเวลาไป เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าลูกจ้างตกลงกับนายจ้างใดก็ไม่จำเป็นต้องเขียนเป็นกฎหมายไว้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะร่างกฎหมายเพื่อประโยชน์สำหรับลูกจ้างแล้วเราควรจะเขียนข้อความสั้น ๆ แค่ว่าเพียงว่าค่าจ้างต้องจ่ายเป็นเงินตราไทยเท่านั้นก็พอแล้ว นอกจากนั้นเป็นข้อตกลงของเขาเองซึ่งไม่เป็นผิดกฎหมายถ้าหากว่าอันนี้ไม่เหมือนกับมาตรา ๒๕ ซึ่งมีบัญญัติว่ามีความผิด ส่วนมาตรา ๒๗ นั้นถ้าหากว่าจะมีข้อตกลงกับก็ถือว่าเป็นนิติกรรมอย่างหนึ่งในการที่จะจ่ายเช็คหรือจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศได้ ถ้าหากว่าเราร่างกฎหมายเพื่อประโยชน์สำหรับลูกจ้างก็ควรจะขอข้อความแต่เพียงว่าค่าจ้างต้องจ่ายเป็นเงินตราไทย ไม่ควรจะเปิดช่องไว้ให้นายจ้างที่จะจ่ายเป็นเช็คหรือเงินตราต่างประเทศให้กับลูกจ้าง เพราะฉะนั้นก็อยากจะตามความเห็นของกรรมาธิการ ถ้าหากว่าเห็นว่ามาตรานี้เราร่างเพื่อประโยชน์กับลูกจ้างแล้วละก็มันจะเป็นข้อความดังที่ข้าพเจ้าได้เรียนชี้แจงมานี้

นายหยุด แสงอุทัย ๕กรรมาธิการ ๕ : กรรมาธิการขอชี้แจงว่ามาตรา ๒๗ พูดเป็นเชิงบังคับ คือบอกค่าจ้างทั้งหมดต้องจ่าย เพราะฉะนั้นก็เพื่อจะให้เป็นการประหยัดแล้วก็ต้องเติมคำไปว่าถ้าจะจ่ายเป็นเช็คต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง นี้ก็เป็นร่างเดิม ไม่มีผู้ใดแปรญัตติ ที่นี้กรรมาธิการก็เห็นว่าบริษัทบางแห่งเขาจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศเช่นบริษัท

เดินอากาศเป็นต้น มันจำเป็น เพราะเขาต้องไปใช้ต่างประเทศ เราจึงจะให้มีการตกลงกันได้
 เพราะอย่างไรก็ตาม เราก็ต้องเอาคำว่าถ้าจะจ่ายเป็นเช็คไว้ เพราะฉะนั้นจะเข้าใจว่าเช็ค
 เท่านั้นถึงจะยินยอมได้ ถ้าเป็นเงินตราต่างประเทศยินยอมไม่ได้ เพราะฉะนั้นเพื่อความชัดเจน
 จึงได้เติมขึ้น

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : ที่กรรมาธิการชี้แจง ๆ เป็นกรณีที่ต้อง
 เติมข้อความ "หรือเงินตราต่างประเทศ" แต่ความประสงค์ของผมไม่ใช่อย่างนั้น คือว่าหาก
 ความถึงว่าถ้าหากว่าเราจะบัญญัติมาตรานี้เพื่อประโยชน์กับลูกจ้างแล้วละก็ที่จะต้องจ่ายเงินตรา
 ไทยแล้วละก็เราไม่มีความจำเป็นจะต้องไปเขียนข้อความอย่างนั้น ถ้าหากว่ากรรมาธิการเห็น
 ควดยและคัดข้อความอย่างเขาพเจ้าว่า ซึ่งสภาเห็นชอบควดยแล้ว เขาพเจ้าคิดว่ากฎหมายฉบับนี้จะ
 สมบูรณ์ดี โดยเฉพาะสำหรับมาตรานี้เป็นประโยชน์สำหรับลูกจ้างโดยเฉพาะ คือเราไม่ควรจะ
 เปิดเงื่อนไขให้ทางฝ่าย.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้วครับ ประธานโทษ คือว่าท่าน
 พูดนี้ก็หลายครั้ง เห็นจะเป็นที่เข้าใจ ท่านต้องการแต่ในทางกรรมาธิการจะยอมที่ปฏิบัติเช่นนั้น
 หรือไม่ กรรมาธิการยืนยันท่านจะไปรุดพูดประการใด กรรมาธิการยืนยันแล้ว ท่านยังคิดใจให้
 โหวตหรือ

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : ผมพูดเกือบจะหมดอยู่แล้ว ท่านประธาน
 ไม่ควรห่วงอะไรมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนั้นจะมีประโยชน์อะไร

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : จะเสร็จอยู่แล้วครับ คือว่าทางฝ่าย
 กรรมาธิการเขายังไม่ใคร่แข็งแรงตามที่ข้าพเจ้าได้ขอร้องมา นี่ถ้าเขาแข็งแรงเสียหน่อยบอกว่าขอ
 ความอย่างว่าไม่นั้นอะไรก็ไม่เอาเหมือนกันไม่ต้องเสียเวลา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชี้แจงคือถาวรบริดกดี เรื่องนี้พูดมาก
 นายเป็นวาระที่ ๒ กรรมาธิการไม่ชี้แจง

สภาผู้แทนราษฎร ๒๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

ฉันทนา

๖๑
๕๘/๑

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข

นายทองสืบ ศุภะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ในมาตรา ๒๕ นี้เขียนว่า

ห้ามมิให้จ่ายค่าจ้างหมคหรือทั้งหมดแน

นายสุวิชช พันธเศรฐ์ กรรมวิธีการ : ก็กำลังจะแก้ไข ทานประชาชน ๆ ไม่มอง

ดูข้างนี้บ้าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวิชช ๆ หนักไปแล้วคุณสุวิชช ๆ

มากไปแล้ว มาตรา ๒๕ ในขณะที่ยกมือด้วยกัน คุณสุวิชช ๆ อย่าพูดอย่างนั้นในฐานะกรรมวิธีการ
คุณอย่าให้มันมากไปนัก

นายสุวิชช พันธเศรฐ์ กรรมวิธีการ : มาตรา ๒๕ นี้กรรมวิธีการกำลังจะขอ

แก้ไข เพราะไปตัดคำว่า "ทั้ง" ออก เลยอ่านไม่ไถ่ความ เพราะฉะนั้นขอให้คงคำว่า "ทั้ง" นี้ไว้
อ่านไถ่ความอย่างนี้ ห้ามมิให้จ่ายค่าจ้างทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ฯลฯ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาถามแล้วก็ตอบก็เหมือนกัน จะต้อง

ไปเอาก่อนเอาหลังอะไรกัน ต่อไป เลขาธิการ ๆ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข

จอมพลอากาศ พิน รณนากาศ ฤทธาคนี ประธานกรรมวิธีการ : เพื่อให้ง่ายเขา

รวให้เลขาฯ คอยมองทางนี้ เพราะเมื่อก่อนมีมติต่อสภา ๆ ไว้แล้ว ยังมีข้อความที่จะต้องแก้ มี
ถ้าจะเกี่ยวพันกัน ขอให้เชิญดูทางนี้ก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงครับ

จอมพลอากาศ พิน รณนากาศ ฤทธาคนี ประธานกรรมวิธีการ : ขอขอบคุณ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป เลขาธิการ ๆ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข

นายสุวิชช - พันธเศรฐ์ กรรมวิธีการ : สำหรับมาตรา ๓๑ ในวรรคสุดท้ายนั้น

สภาผู้แทนราษฎร ๒๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

ฉันทนา. ๒๘/๒

วรรคสุดท้ายในบรรทัดที่ ๒ "งานอันที่มี" ในคำว่า "ที่" นั้นขอตัดออก มันเกินไป คืออ่านแล้วได้
ความว่า งานอันมีลักษณะ ฯลฯ

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : มาตราที่วรรคสุดท้ายที่กรรมาธิการแก้ไขแล้ว
ขอบอกว่าที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อครั้งนั้น เห็นด้วยแล้วที่บังคับมีอีกอันหนึ่งที่มีมอยากจะทำ ความตกลง
กับกรรมาธิการ คืออ่านต่อไปอีกสักนิด หรือสภาพของงาน กระผมอยากจะขอตัดคำว่า "ของงาน"
ออก เพราะว่าถ้าเราอ่านมาตั้งแต่ต้นมันมีคำว่า "งาน" อยู่ตอนต้นแล้ว อ่านได้ความว่าอย่างนี้
ในสองวรรคก่อน มีให้ใช้บังคับแก่งานอันมีลักษณะหรือสภาพซึ่งจะต้องทำ คำว่า "ของงาน" ถัดออก
เพราะว่าถ้าคงไว้แล้วมันซ้ำกันอยู่ว่า ในสองวรรคก่อนมีให้ใช้บังคับแก่งานอันมีลักษณะหรือ
สภาพของงาน อย่างนั้นซ้ำกันอยู่ ถัดคำว่า "ของงาน" ออกได้จะสวยขึ้นอีกมาก

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ กรรมาธิการ : กรรมาธิการยอมแก้ตามที่ท่านและขอ
ขอบคุณด้วย

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป เลขานุการ ฯ อ่าน

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๑ ทวิ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ กรรมาธิการ : สำหรับมาตรา ๓๒ วรรคสุดท้ายนั้น
บรรทัดที่ ๓ คำว่า "เงินค่าจ้าง" ทั้ง ๒ แห่งนั้น ขอตัดคำว่า "เงิน" ออก อ่านได้ความว่า
"หรือค่าจ้างเพิ่ม" และ "วันที่นำค่าจ้างพร้อมทั้งดอกเบี้ย" แล้วในบรรทัดสุดท้ายนั้นตัดคำว่า "ไป"
ออกด้วย เป็น "ไว้เป็นต้นไป"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ขัดข้อง ต่อไปเลขานุการ ฯ อ่าน

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔

ส่วนที่ ๕ เงินค่าทดแทน มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗

มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข

นายสุวิทย์ พันธุเศรษฐ์ กรรมการ : สำหรับมาตรา ๓๘ บรรทัดที่ ๓ ที่แก้ไข
คำว่า "ทำ" และตัดคำว่า "ศพ" นั้นมันกลับกัน คือคำว่า "ทำ" นั้นตัดออก คงมีคำว่า "ศพ" ไว้
เมื่ออ่านแล้วได้ความว่า ให้จ่ายแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างนั้น

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : ขาพเจ้านิไตของใจตรงนี้ ยาก
สวรองกับกรรมการสักเล็กน้อย คือขอให้เพิ่มคำว่า "หรือผู้อุปการะ" ในระหว่าง "ผู้อยู่ใน
ความอุปการะของลูกจ้าง" เพราะในมาตรา ๕๑ ซึ่งการเรียกเงินค่าทดแทน ตามที่ใช้ใ
ทั้งผู้อุปการะและผู้อยู่ในความอุปการะได้ และกฎหมายกำหนดว่าเห็นจำเป็นกำหนดที่กม. อย่างนี้จะเอา
อย่างไร หรือผู้อุปการะ

นายหุศ แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการได้พิจารณาปัญหาที่มาก่อนแล้ว
คือมาตรา ๓๘ นั้นเป็นเรื่องซึ่งว่าใครจะมีสิทธิรับค่าทดแทน เราก็เห็นว่าคนที่จะได้รับนั้นควรจะ
เป็นลูกจ้างหรือผู้อยู่ในความอุปการะเท่านั้น ส่วนผู้ที่อุปการะนั้นไม่ควรจะได้รับค่าทดแทน เช่นบิดา
ยังมีเงินทองตั้งมากมาย ลูกตายลง ทำไมจะให้ค่าทดแทนแก่บิดา อย่างนี้กรรมการไม่เห็นด้วย
เพราะว่าค่าทดแทนนั้นในกฎหมายนี้เราให้โดยไม่ได้คำนึงว่านายจ้างเขาผิดหรือเปล่า

คือเพื่อเป็นการชดเชยในการที่ให้นิติกรรมในความอุปการะนั้นได้มีเงินทองไว้สอย ส่วนในมาตรา
 ลักมาตรา ^{๕๑} คือมาตรา ๕๑ นั้นเป็นเรื่องให้สิทธิที่จะร้องแทนกันได้ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการ
 ก็เห็นว่านอกจากผู้ที่อยู่ในอุปการะแล้ว ผู้ที่เป็นอุปการะลูกจ้าง เช่นพ่อแม่ป้าตายายลูกจ้าง
 ไปนอนเจ็บอยู่โรงพยาบาลก็ให้ขอแทนได้ เพราะฉะนั้นมันเป็นคนละเรื่อง คือเรื่องมาตรา ๕๑
 นั้นเป็นเรื่องให้สิทธิที่ได้รับ กรรมาธิการก็เห็นว่าควรจำกัดเฉพาะลูกจ้างเองหรือผู้ที่อยู่ใน
 อุปการะของลูกจ้าง แต่มาตรา ๕๑ นั้นเป็นเรื่องให้สิทธิที่จะยื่นคำร้องก็เลยเพิ่มผู้อุปการะ
 แก่ลูกจ้าง เช่นบิดามารดา ป้าตายายอะไรต่าง ๆ .

นายอารีย์ ต้นทิเวชกุล (นครราชสีมา) : อย่างนี้ถ้าสมมติว่าถ้า เขาไม่มีคนอุปการะ
 เลยไม่ให้อย่างนั้นหรือ แล้วกฎหมายว่าน่าจะช่วยให้ผู้อุปการะก็ให้ อยู่ในความอุปการะก็ให้
 โดยเฉพาะอย่างปึงนี้เรียกค่าทดแทน อย่างนี้มันไม่ใช่เงินอย่างอื่น มันเงินค่าทดแทน ไม่ใช่
 ให้รางวัลเขาไปเฉย ๆ ผลอันนี้ควรจะได้แก่ผู้ที่เสียชีวิตไปหรืออะไรไปต่าง ๆ เหล่านี้แก่
 ลูกจ้างคนนั้น เมื่อคนนั้นไม่ได้ทายาทเขาคงจะได้ ทายาทมันได้หลายสภาพ ทายาทอย่างผู้
 สืบสันดานหรืออะไรต่าง ๆ เขากำหนดชั้นไว้ในกฎหมายแล้ว กฎหมายแพ่งก็มีอยู่แล้ว แล้ว
 ท่านก็ออกกฎหมายกันมาไม่มีเรื่อง ๆ นี้กฎหมายว่าเห็นจำเป็นจะให้สิทธิแก่ผู้อุปการะได้ช่วย แล้ว
 อันนี้ท่านก็จะไม่ให้ แต่ว่าสิทธิร้องเรียนเพื่อเรียกขอรับเงินท่านให้ ก็ท่านอย่าให้เสียเลยดีกว่า
 หรือ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕๑ ถ้าถึงแล้ว เวลาถึงมาตรา ๕๑ คำว่า ผู้อุปการะเรียกครอง
 เงินทดแทนนี้ท่านก็อย่าได้เสียก็แล้วกัน เพราะท่านไม่ให้ เขานี้ ข้าพเจ้าคิดว่าเราควรจะได้
 อะลุ่มอล่วยกันได้ มันไม่เสียหายอะไร.

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : ร่างเดิมก็ไม่มี แล้วก็ไม่มีผู้แปรตุติ แล้วตาม
 หลักกฎหมายทั่วไปก็ไม่มีใครเขาให้ เพราะเขาเห็นให้แก่ตัวลูกจ้างเองหรือคนที่อยู่ในอุปการะ
 ซึ่งเมื่อลูกจ้างตายก็เดือดร้อน แต่ผู้อุปการะในลูกจ้างนั้นก็เป็นคนที่มีเงินทองของอุปการะอยู่
 แล้ว เงินค่าทดแทนนี้ไม่ใช่บ้านว่า จะไม่คิดเอาบ้านมาหักออกมาได้ไม่ได้ เป็นเรื่องซึ่งว่า

๖๘

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

ได้ก ท.๑๘/๒

สมควรว่าลูกจ้างทำงานโรงสีเกิดการเจ็บขึ้น ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่เป็นความผิดของใคร และตามประมวลแพ่งเรียกค่าทดแทนไม่ได้ กฎหมายนี้ก็ให้เพื่อความ เป็นธรรมแก่สังคม เพราะฉะนั้นก็ต้องให้แก่ตัวลูกจ้างเองหรือผู้ที่อยู่ในอุปการะลูกจ้างเท่านั้น ส่วนคนซึ่งให้ความอุปการะ ก็คือบุคคลแก่ลูกจ้าง ไม่มีเหตุผลอะไรจะรับค่าแทนไป กรมมาธิการขอยืนยัน.

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าก็เข้าใจระเบียบที่ว่า ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิที่จะมาขอค่าอะไรทั้งสิ้น แต่ด้วยความสมบูรณ์ของกฎหมายและเพื่อความ เป็นระเบียบ เป็นผลดีแก่รัฐบาลนี้และกรมมาธิการชุดนี้เอง จึงได้ขอร้องให้เพิ่มคำว่า อุปการะ ขึ้นมา ท่านพิจารณาให้ทีในมาตรา ๕๑ ท่านให้สิทธิผู้อุปการะร้องเรียนได้ เหตุใดจึงไม่ให้ สิทธิเขาในการได้รับเงินเล่า มันลึกลับ ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าไหวศอกก็แพ้ แต่เราหวังคือ คอกกฎหมาย หวังคือต่อประเทศชาติ หวังคือความสมบูรณ์ของคณะกรมมาธิการที่ร่างนี้เอง.

ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรมมาธิการยืนยันก็ขออ่านไปแจกจ่าย คุณอารีย์ ๗

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๕ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๑

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : มาตรา ๕๑ นี้คณะกรมมาธิการมาเติมคำว่า หรือผู้อุปการะเข้า ผมขอคัดออกเพื่อจะให้ไปสอดคล้องกับมาตราที่อธิบายกันเมื่อตะกี้ ให้มัน รับกันได้ คือถ้าหากว่าให้สอดคล้องในการเรียกร้องใจก็ควรจะให้สอดคล้องในมาตรานั้นด้วย เมื่อไม่ให้ในมาตรานั้นก็ไม่ควรจะให้สิทธิในมาตรานี้.

หลวงอมรเทพพิภบาล กรมมาธิการ : ที่เราเติมคำว่า ผู้อุปการะลูกจ้างลงไป ให้มีสิทธิร้องไค่นั้น ก็เพราะเหตุว่าคำนึงถึงว่าตัวลูกจ้างนั้นเริ่มป่วยจนพูดไม่ได้หรือทำไม่ได้ แต่ไม่ตายก็ให้รองแทน ที่นี้ถ้าไม่ให้รองแทนใครจะร้อง อยู่ในอุปการะก็ไม่มี เราให้สิทธิ จะทำได้ ให้มีผลดีกว่า เพราะฉะนั้นจึงได้เติมไว้และขอยืนยัน.

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : แล้วถ้าเขาตายละ ท่านเขียนตรงไหน

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เลิก ค. ๑๘/๓

ว่าไม่ไหว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามเท่านั้น เพื่ออย่างนั้นสั้น ๆ อย่างนี้ดี

หลวงอรอดพรพิภพ กรรมการ : ตอบสั้น ๆ ว่าถ้าหากว่าเขามีลูกมีหลาน

ผู้ปกครองเขาก็อาจจะร้องแทนลูกแทนหลานเขาได้ ควรจะให้สิทธิร้องใดเท่านั้น ไม่ใช่ได้
อะไร.

นายอารีย์ คันทีเวชกุล (นศ.ราชสีมา) : ถ้าเขาไม่มีลูกมีหลานแล้ว มีแต่
อุปการะแล้วทำอย่างไร ท่านเขียนกฎหมายแล้วท่านนึกเอาเอง ไม่มีที่ไหนในโลกเรา
เขียนกฎหมายให้คนอื่นที่อ่านไม่เข้าใจข้อความ กรุณาเดชะนา เราเอาความสมบูรณ์ด้วยกัน
ไม่ใช่มาเอาชนะเอาแพ้อะไรกันเลย เพราะในวาระ ๒ - ๓ แล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการยืนยันแล้ว อย่าไหวคเลย
มันเสียเวลา พอแล้ว

เลขที่การสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๘๒

นายสุวิชช พันธเศรษฐ กรรมการธิการ : มาตรา ๔๒ วรรคสุดท้ายตามร่างที่คัดค้านว่า "ทำงาน" ออก ไลน์นั้นขอให้คงคำว่า "ทำงาน" ไว้ เพราะในอนุ ๒ ใช้คำว่า เข้าไปในสถานที่ทำงาน แล้วในบรรทัดที่ ๒ ให้ผู้ครอบครองสถานที่ทำงานนี้ทราบล่วงหน้า ขอแก้ไขถูกต้อง

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : สำหรับมาตรา ๔๒ อนุ ๒ คือในวรรคแรกที่คณะ กรรมการธิการแก้ไขคำว่า "ถึง" เป็น "กับ" นั้น ข้าพเจ้าขอประธานทราบเรียนว่าควรจะเป็น "และ" เพราะตามกฎหมายอาญาท่านเขียนไว้ใช้คำว่า "และ" คือกลางคืนหมายความว่าพระอาทิตย์ตก และ พระอาทิตย์^{ขึ้น}เราจะเอาใหม่ ระเบียบแบบแผนอย่างนี้หรือไม่เอา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบใจ ถัดไปผู้ตรวจบริษัทยักษ์น้ำมันจะเร็วขึ้น เคี้ยว ๆ กรรมการกำลังปรึกษากัน

นายสุวิชช พันธเศรษฐ กรรมการธิการ : เอาตามกฎหมายอาญาไม่ชัดของ แต่ว่าถ้าพูดถึง ระหว่างมันต้อง "กับ" ระหว่างใครกับใครอะไรอย่างนี้ แต่ว่าท่านจะเอาตามนั้นไม่ชัดของ จะเอาเป็น "และ" ได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่คิดใจ ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนที่ ๒ สวัสดิการ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : มาตรา ๔๕ ในเรื่องที่ได้กำหนดนายแพทย์ นางพยาบาล หรือปัจจัยในการปฐมพยาบาลโดยกฎกระทรวงนั้น ในชั้นรับหลักการข้าพเจ้าเคยพูดแล้วว่า การที่จะกำหนดอะไรในกฎกระทรวงนั้น ถ้าไม่จำเป็นก็อย่าไปเขียนไว้ ควรจะได้อำนาจในที่นี้ให้กำหนดแต่เอาละไหน ๆ ท่านก็เขียนมาอย่างนี้ แต่โครงการ เขียนอย่างนี้กลับกลายเป็นว่าแคบกว่าเดิมด้วยซ้ำ เดิมข้อความว่าสภาพของงานประเภทใดจะให้แพทย์ พยาบาล หรือปัจจัยในการปฐมพยาบาล ประเภทใดจำนวนเท่าไรให้กำหนดในกฎกระทรวง แต่ตามร่างใหม่นี้ เรื่องจำนวนไม่พูดถึง มีแต่เพียงว่า ถ้าใดควรจะให้แพทย์ มีพยาบาล หรือปัจจัยในการพยาบาลนั้นให้กำหนดในกฎกระทรวง คือกำหนดให้หมายความว่ากำหนดให้งานชนิดนั้นมีแพทย์มีพยาบาล มีปัจจัย ที่นี้เรื่องจำนวนแล้ว ความจริงท่านไปตัด มันแคบเข้าอีก จำนวนควรจะมีเท่าไร ลักษณะงานอย่างไร คือว่าควรจะมีให้พอเพียง ก็เขียน

ให้ชั้เงินและถูกต้องใหม่ ถ้าท่านเห็นคววว่าควรจะได้กำหนดจำนวนไว้ จระเขียนไว้ตรงไหนอย่างไร
ขอให้มีชั้คแจ้จ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยอมใหม่ทางกรรมาธิการ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : กรรมาธิการขอประทวนชั้แจ้จว่าได้ใช้คำว่า "ตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง" เพราะฉะนั้นกฎกระทรวงก็อาจจะกำหนดจำนวนขนาดต่าง ๆ ได้ ตามที่ท่านสมาชิก
มีเกียรติของการ เพราะฉะนั้นก็ตรงอยู่แล้ว ที่นั้ข้อสำคัญคือว่าเราได้ขมวดไวข้างท้ายแล้วว่า
เพื่อช่วยเหลือถูกจ้งได้ทันท่วงทีเมื่อประลยุสันตรายหรือเจ็บป่วย นั้คเป็นการบังคับอยู่แล้วว่าจะมี
จำนวนเท่าไร โดยปริมาณอย่างไรก็อยู่ที่นี้ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการก็เห็นว่าตามที่กำหนดในกฎ
กระทรวงนี้ชั้คและตรงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่ยอม แล้วนี่ว่ามันจะอยู่ในกฎกระทรวง

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พีจิตร) : ข้าพเจ้าเข้าใจความมุ่งหมายของท่าน กรรมาธิการ
ได้ชั้แจ้จ แต่ขอความมันยังหละหลวม ท่านกรรมาธิการโปรดกรุณาด้วย คำว่า "ทันท่วงที" นี้สมมติ
ถ้าโรงงานมีคนงานอยู่ ๑๐๐ คน มีหมอนอยู่คนเดียว ก็หมอนคนเดียวนะ เขาพยายามช่วยให้ทันท่วงทีที่สุด
แล้ว แต่มันช่วยกันได้แค่นั้น แล้วควรจะมีคำว่า "พอเพียง" ด้วย เพื่อช่วยเหลือถูกจ้งให้พอเพียง
และทันท่วงที นี้ถ้าตัดจะไปตัดคำว่า "จำนวน" ในกฎกระทรวงวรรค ๒ ออกเสียก็ควรพอเพียงด้วย
ทันท่วงทีและพอเพียงด้วย เพียงแต่ทันท่วงทีเฉย ๆ หมอนน้อยคนเจ็บป่วยมากเป็นทางหลักเสีย
ไปขอมาจ้ง เพราะฉะนั้นขอให้กรรมาธิการแก้ไขข้อความให้ได้สมความมุ่งหมายนี้ด้วย เพราะ
ความมุ่งหมายตรงกันอยู่แล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการ ฯ สืบหน้าแล้ว
นอกไม่ตอง ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๕

นายสุวิชช พันธเศรษฐ์ กรรมการ : มาตรา ๕๕ บรรทัดแรกนั้น ขอเพิ่ม
คำว่า "อนามัย" อย่างเดียวกัน คือ "ต่อสุขภาพอนามัยหรือร่างกายของลูกจ้าง" เมื่ออ่านแล้ว
ได้ความว่าอย่างนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีใครขัดข้อง เชิญต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนที่ ๗ การตรวจตราและการควบคุม
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ มีการแก้ไข
มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๕๕ กรรมการคัดออกทั้งมาตรา ลักษณะ ๒ สหภาพแรงงานและสหพันธ์ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๑ การก่อตั้งสหภาพแรงงาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข มาตรา ๕๗
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มีการแก้ไข

นายสุวิชช พันธเศรษฐ์ กรรมการ : สำหรับมาตรา ๕๙ อนุ ๑๔ การ
แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับนั้น ขอใหม่คำว่า "ว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน" ตกลงด้วย
แล้วที่นี้ในข้อ ๑๔ นั้น "การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน" แล้ว
สำหรับในอนุ ๑๐ นั้น "การดำเนินงาน" เป็น "การดำเนินการ" เหมือนกันอย่างที่มีมาแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีใครขัดข้อง ต่อไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มีการแก้ไข

นายสุวิชช พันธเศรษฐ์ กรรมการ : มาตรา ๖๐ ในวรรคที่ ๒ และวรรค

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

สพด. - จารงศ. ก.๒๑/๒

๗/๑

ที่ ๓ มีคำว่า "ข้อบังคับชั่วคราว" ข้อบังคับชั่วคราวนี้ต้องเพิ่มคำว่า "ข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงานฉบับชั่วคราว" ทั้งสองแห่ง เมื่ออ่านแล้วได้ความว่า "สำเนาข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงานฉบับชั่วคราว"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปได้

เลขาราชการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ์ กรรมการ : ในมาตรา ๒๓ อนุ ๒ "ข้อบังคับชั่วคราว" นั้น ก็ขอให้แก้ไขเช่นเดียวกันคือ "ข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงานฉบับชั่วคราว"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปได้

เลขาราชการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข หมวด ๒

สหภาพแรงงาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗ กรรมการที่คัดออกทั้งมาตรา มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข

หมวด ๓ สิทธิและหน้าที่ของสหภาพแรงงาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ์ กรรมการ : มาตรา ๓๑ คำว่า "ค่าเนื้องาน"

นั้นขอแก้ไขเป็น "ค่าเนื้องาน" เหมือนกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แก่ตามกรรมการเสนอต่อไป

เลขาราชการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ์ กรรมการ : สำหรับมาตรา ๓๕ นั้น คำว่า

"นิติบุคคลอื่นหรือบุคคลใด" นั้นขอแก้ไขเป็นคำว่า "บุคคลอื่น" เมื่ออ่านได้ความว่า "กับ

สหภาพแรงงานอื่นหรือบุคคลอื่นเพื่อค่าเนื้องานทางการเมือง" คำว่า "กิจ" คัดออก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ่านใหม่ครับ

๓๓

นายสุวิชัย พันธุ์เกษมสรณ์ กรรมการ : มาตรา ๗๕ ห้ามมิให้สหภาพแรงงาน
จ่ายเงินของสหภาพแรงงานนั้น หรือจ่ายเงินร่วมกับสหภาพแรงงานอื่นหรือบุคคลอื่นเพื่อ
ดำเนินการทางการเมือง "นิติบุคคลอื่นหรือบุคคลใด" นั้นใช้คำว่า "หรือบุคคลอื่น" แทน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปลว่า ตัดออก ตกไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๗๖ มีการแก้ไข

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : มาตรา ๗๖ นี้ที่ตอนท้าย ๆ นะเดิมว่า "ใน
กรณีดังต่อไปนี้ไม่เป็นการผิดจะฟ้องร้องทางอาญาหรือทางแพ่งมิได้" แต่กรรมการมาเติม
"อื่น" เข้าไปให้รวมเป็น ๆ ประโยคเดียวกันเข้าไปเสียแล้ว ก็เมื่อรวมเข้าไปแล้วคงเอา
"มิ" ออก ในกรณีดังต่อไปนี้ไม่เป็นการผิดอันจะฟ้องร้องทางอาญาหรือทางแพ่งได้ "มิได้"
อย่างนี้ไม่ได้แล้ว เพราะฉะนั้นต้องอ่านให้ไต่เป็นดังนี้ "ในกรณีดังต่อไปนี้ไม่เป็นการผิดอัน
จะฟ้องร้องทางอาญาหรือทางแพ่งได้" ดังนี้

นายหุศ แสงอุทัย กรรมการ : ขอโปรดเกล้าฯ แก่ท่านนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : หมวด ๕ วิธีดำเนินการของสหภาพแรงงาน
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๐
มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มีการแก้ไข

นายสุวิชัย พันธุ์เกษมสรณ์ กรรมการ : มาตรา ๘๒ บรรทัดแรกนั้นขอเพิ่ม
คำว่า "ก็แต่" ข้างหน้า" โดยมติของที่ประชุมใหญ่" คือว่าแก้ แล้วอ่านได้ความว่า "กิจการ
ดังต่อไปนี้จะกระทำก็แต่โดยมติของที่ประชุมใหญ่" "กิจการ" นั้นคำว่า "กิจ" ตัดออก

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : มาตรา ๘๒ หรืออนุมาตรา ๒ ที่กรรมการ
ไปตัดในอนุมาตรา ๒ ว่า "เลือกตั้งผู้ตรวจสอบบัญชีและผู้ชำระบัญชี" คำว่า "และผู้ชำระ
บัญชี" ควบเหตุยกอย่างไร เพราะว่ามีผู้ชำระบัญชีนี้ควรจะได้รับพิจารณาจากที่ประชุมใหญ่

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

สัพพต - จารึก ค.๒๖/๕๖

เหมือนกับบริษัทต่าง ๆ เหมือนกันขอโทษที่แจ้งหนอย

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : พิดออกเพราะเหตุว่า เรื่องผู้ชำระบัญชี นั้น เราบัญญัติไว้ในตอนหลังที่เกี่ยวกับการเลิกสหภาพแรงงาน ก็คงไม่ได้ใส่ไว้ที่นี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อไป ไม่สงสัยแล้ว

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๓ มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข หมวด ๕ การควบคุมสหภาพแรงงานเข้าด้วยกัน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ กรรมการคัดออกทั้งมาตรา หมวด ๖ การเลิกสหภาพแรงงาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข

นายสุวิชช พันธเศรษฐ กรรมการ : มาตรา ๕๔ วรรคที่ ๓ ขอเพิ่มคำว่า "บทบัญญัติใน (๒)" ข้างหน้าคำว่า "วรรคก่อนแล้ว" อ่านใดความดังนี้ "เมื่อใดมีการเลือกตั้งผู้ชำระบัญชีตามบทบัญญัติในสองวรรคก่อนแล้ว"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อไปได้ เพิ่มแล้ว

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๕

นายสุวิชช พันธเศรษฐ กรรมการ : สำหรับมาตรา ๕๕ อนุ ๓ ขอเพิ่มคำว่า "ทาง" หน้าคำว่า "ไปรษณีย์" คือเมื่ออ่านแล้วใดความว่า "แจ้งเป็นหนังสือลงทะเลไปรษณีย์ไปยังเจ้าหน้าที่"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกถึงต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ ไม่มีการแก้ไข

นายสุวิชช พันธเศรษฐ กรรมการ : มาตรา ๕๗ ขอเพิ่มคำว่า "ภาค" ใต้งค์กับแห่งมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ " ข้างหน้าคำว่า "เมื่อการชำระบัญชีเสร็จสิ้นลง" อ่านใดความว่าอย่างนี้ "มาตรา ๕๗ ใต้งค์กับแห่งมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ เมื่อการชำระ

๓๓

สภาผู้แทนราษฎร ๑๕/๒๕๕๕ (สามัญ)

สพงศ

จากรังศ

๓๒๖/๕

เสร็จสิ้นลง ผู้ชำระบัญชีต้องทำรายงานการชำระบัญชีและการจัดการทรัพย์สิน แล้วให้เรียกประชุมใหญ่เพื่อเสนอรายงาน และชี้แจงต่อที่ประชุม" ในวรรคนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปได้ มีนว่าเดิมตามทว่าน

๑๖๓

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (กรรมมาธิการ) : มาตรา ๕๕ ในบรรทัดที่ ๒ ในข้อ
บังคับตอนท้ายว่าด้วยวิธีการจัดการของสหภาพแรงงาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าแก้คำที่กรรมมาธิการขอแก้ไข
เชิญต่อไป

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : หมวด ๓ สหพันธ์ มาตรา ๑๐๐

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (กรรมมาธิการ) : มาตรา ๑๐๐ สำหรับบรรทัดที่ ๔ คำ
ว่า "สหพันธ์" ขอแก้เป็น "สหภาพแรงงาน"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ่านได้ความว่าอย่างไร ทางนี้จะได้อ่าน
แก้ไขตรง ที่แก้ไปนี้ อ่านได้ความว่าอย่างไร

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (กรรมมาธิการ) : มาตรา ๑๐๐ เมื่อแก้แล้วอ่านได้ความ
ดังนี้ ในการก่อตั้งหรือเข้าร่วมในสหพันธ์แต่ละสหภาพแรงงานจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก
สมาชิกด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมด การออกเสียงลงคะแนนดังกล่าวให้เป็น
ไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับว่าด้วยวิธีการจัดการสหภาพแรงงาน

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๐๐ ทวิ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒
มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ ลักษณะ ๓ ความสัมพันธ์แรงงาน หมวด ๑ คณะกรรมการแรงงาน
สัมพันธ์ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๙ ทวิ มาตรา ๑๐๙
มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : มาตรา ๑๑๑ นี้ อนันต์ ก็คงจะเป็น
"และ" ไขใหม่ครับ คือที่ตก "ในระหว่าง" คงเป็น "และ"

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : หมวด ๒ การร่วมเจรจาต่อรอง มาตรา ๑๑๒
มาตรา ๑๑๓

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ กรรมการกิจการฯ : ในบรรทัดแรกมาตรา ๑๑๓ ในการ
เข้าร่วม "เข้า" ตัดออก เมื่ออ่านแล้วได้ความว่า "ในการร่วมเจรจาต่อรอง"

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๑๔ หมวด ๓ การระงับข้อพิพาทแรง
งาน มาตรา ๑๑๕

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ กรรมการกิจการฯ : มาตรา ๑๑๕ บรรทัดที่ ๔ "นำข้อ
พิพาท" ขอเติมคำว่า "แรงงาน" เมื่ออ่านได้ความว่า "นำข้อพิพาทแรงงานนั้นเสนอต่อคณะ
กรรมการแรงงานสัมพันธ์"

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๗ ตรี
หมวด ๔ การนัดหยุดงานและการปิดงานงตจาง มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๑๙ หมวด ๕ การ
กระทำไม่เที่ยงธรรม มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ ลักษณะ ๔ บทเฉพาะกาล
มาตรา ๑๒๓

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ กรรมการกิจการฯ : สำหรับมาตรา ๑๒๓ นั้น ขอเพิ่ม
ความค้อยในวรรคแรก คือวรรคแรกให้เพิ่มความต่อไปนี้ "ให้เพิ่มความในลักษณะ ๒ หมวด ๑
มาใช้บังคับแก่สมาคมที่จดทะเบียนโดยอนุโลม" ที่จดทะเบียนเป็นสหภาพแรงงานโดยอนุโลมคือ
ค้อยนี้ เมื่อเติมเข้าไปแล้วอ่านได้ความว่าดังนี้ "สมาคมใดมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความคุ้มครอง
ผลประโยชน์ด้วยการทำงานของลูกจ้างตามพระราชบัญญัตินี้ให้คำ เินการจดทะเบียนเป็นสหภาพ
แรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับโดยให้เพิ่มความในลักษณะ ๒ หมวด ๑
มาใช้บังคับแก่สมาคมที่จดทะเบียนเป็นสหภาพแรงงานโดยอนุโลม"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าแก้ตามที่กรรมการฯ ขอเพิ่ม

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ลักษณะ ๕ บทกำหนดโทษ มาตรา ๑๒๔
มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖

๑๖

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : มาตรา ๑๒๕ นี้ร่างเดิมเขาเป็นสอง
เท่า ที่นี้ถ้าเราเพิ่มเป็นเท่าหนึ่ง คือไม่ได้เพิ่มเลข "เป็น" ผมขอแก้เป็น "เล็ก" คืออ่านได้ความ
ว่า โทษที่จะลงแก่ผู้รับอีกหนึ่งเท่าของโทษที่กำหนด

นายหยุด แสงอุทัย (กรมการ) : มาตราที่เราลอกมาจากประมวลกฎหมาย
อาญา อาจจะเขียนให้เหมือนกัน ที่แรกผมก็ยังเห็นกับท่านสมาชิก ที่นี้จำได้ว่าเราแก้ให้
เหมือนกับประมวลกฎหมายอาญา เพราะฉะนั้นไม่ต้องแก้ คือเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่า เข้าใจแล้ว

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (กรมการ) : สำหรับมาตรา ๑๒๘ นั้น คำว่า
"หรือ" ที่ตัดออกไปนั้นขอให้งดไว้ อ่านได้ความว่าดังนี้ "นายจ้างผู้ใดจ่ายค่าจ้างอันเป็นการ
ผิดมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕"

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๒๙ มาตรา ๑๓๐ มาตรา ๑๓๑

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (กรมการ) : สำหรับมาตรา ๑๓๑ ขอให้แก้ "งาน"
เป็น "การ" "ผู้ว่าเนินการ"

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔

มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (กรมการ) : มาตรา ๑๓๖ วรรคที่สอง ผู้ใดเป็น
ผู้ว่าเนินงาน ขอแก้เป็น "ผู้ว่าเนินการ"

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๗ ทวิ มาตรา ๑๓๘

มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา

๑๔๕

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : มาตรา ๑๑๕ ที่ว่าด้วยเรื่องผู้ชำระ
บัญชี ผู้ชำระบัญชีนี้มี ๒ พวก พวกหนึ่งชำระบัญชีให้แก่สหภาพแรงงาน อีกพวกหนึ่งชำระบัญชีให้

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

อุดม ๒๒/๕

แก้สหพันธ์ เพราะฉะนั้นควรจะเขียนให้เหมือนกับมาตรา ๑๔๑ ผู้ใดเป็นผู้ชำระบัญชีของสหภาพ
แรงงาน ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๕ พวกหนึ่ง มีความผิด และอีกหรือเป็นผู้ชำระบัญชีของสหพันธ์
ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐๔ ประกอบด้วยมาตรา ๕๕

นายหยุด แสงอุทัย (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการไม่ขัดข้องแก่คำที่เสนอได้
แต่ว่าผู้ชำระบัญชีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๕ หรือผู้ชำระบัญชีของสหพันธ์ไม่ปฏิบัติตามมาตรา
๑๐๔ ประกอบด้วยมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอมความเข้าใจสักหน่อย คือเมื่อ
เสร็จการพิจารณาแล้วก็ขอให้กรรมาธิการมารับความเข้าใจหรือมาแก้ไขให้ตรงกับทางเจ้าหน้าที่
ที่ อาจจะตก ๆ หล่น ๆ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (กรรมาธิการ) : มาตรา ๑๔๘ คำว่า "นายจ้างใด"
ขอแก้เป็นว่า "นายจ้างผู้ใด" คือเดิมคำว่า "ผู้" ข้างหน้า "ใด"

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๕๐ บัญชีกำหนดอัตรา
ค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : เป็นอันว่าหมกกันไซใหม่ มาตรา ๑๕๐

ประธานโทษ ท่านประธานฯ ขอประนีประนอมกับกรรมาธิการ เสียหน่อย ขาพเจ้าก็พยายามมา
ตั้งแต่เช้าก็ยังไม่สำเร็จสักครั้ง คนอื่นเขาสำเร็จไปหลายครั้งแล้ว คือมาตรา ๗๗ นี้ที่ผ่านมา
ขาพเจ้าเห็นว่าควรแก้ไขให้ถูกต้องดีกว่า ขอประธานโทษ มาตรา ๗๗ หน้า ๑๖

๑๒

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

ฉันทนา. ๒๓/๑

ให้มีคณะกรรมการอำนวยความสะดวกหนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่นไม่
น้อยกว่าสามคน ฯลฯ ประธานกรรมการนี้ปกคิมันก็มีหนึ่งคนเท่านั้นแหละ ไม่ต้องไปเติมคำว่าหนึ่งคน
หรือ ประธานไม่มีหลายคนได้ อันนี้ขอแก้สักหน่อย ขอสำเร็จสักครั้งเถอะ เอ้อออกเสียคำว่า
"หนึ่งคน" นี้ ขอกรรมการ คือประธานกรรมการไม่มีหลายคนครับ ไม่ต้องบอกว่าหนึ่งคน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการว่าอย่างไรครับ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พีจิตร) : มาตรา ๗๗ หน้า ๑๖ ครับ

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมการ : เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าเราจะไม่มีหนึ่งคน
ก็ถามว่า ประธานกรรมการและกรรมการอื่นไม่น้อยกว่าสามคน มันโยงถึงประธานไปด้วย เพราะ
ฉะนั้นเราแยกออกไปว่า ประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นไม่น้อยกว่าสามคน

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ก็เพื่อต่อกับคำประนีประนอมของคุณเผด็จ ๆ
นี่ก็ครับ ถ้าหากว่าเอาหนึ่งคนไม่ได้ เอาคนหนึ่งครับ ดีกว่าได้ความดีครับ ประธานกรรมการ
หนึ่งและกรรมการอื่น อย่างนี้ขอประนีประนอมจะได้ใหม่ครับ อย่างนี้ได้ความดี

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คนหนึ่งได้ใหม่ เอ้อ แกว่งศีรษะไม่ยอม
ว่า คุณสวัสดิ์ ๆ จะเอาอย่างไรอีก ที่จริงมันไม่มีธรรมเนียม มันเลยไปถึงไหนแล้ว

นายสวัสดิ์ พิงคณ (ขอนแก่น) : เป็นเรื่องขอถึ้นครับ วันนี้จะปิดไปแล้วท่านประธาน
ขอเพื่อความเรียบร้อยของกฎหมาย ไม่ใช่เพื่อตัวใคร ๆ เพื่อทั้งหมด ที่คณะกรรมการชี้แจงเมื่อคืน
ก็ว่าหากว่าไม่เขียนไว้ก็ทำให้เข้าใจผิดไป ความจริงไม่เข้าใจผิดหรือครับ เขียนวรรคไว้สำหรับ
ประกอบด้วยประธานกรรมการ แล้วถึวรรค แล้วต่อไปนั้น และกรรมการอื่นเท่านั้น ดังนั้นมันก็
เข้าใจเท่านั้น ถ้าไปประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน คล้าย ๆ ก็ว่ามันอาจจะมีหลายคนได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยอมใหม่ครับอย่างนี้ ไม่ยอมอีก ป้ายันแล้ว
ว่า ข้อที่ผิด ก็เป็นอันว่าข้อไปนี้เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ถอนไปขอปรึกษา
ในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติแรงงานฉบับนี้สมควรให้ประกาศใช้ เป็นกฎหมายได้

๐๖๖

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๔๕๕ (สามัญ)

ฉันทนา. ๒๓/๒

ล.ไป โปรคบกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๐๘ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรคบกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันวามติของสภานี้ให้ร่างพระราช

บัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป

โดยที่ยังมีเรื่องอยู่หลายเรื่องที่จะต้องปฏิบัติต่อไป คือว่าต่อไปก็ต้องถึงวาระ
การประชุมเพราะวันนี้มันก็จะสิ้นแล้ว แล้วก็ถัดไปก็เรื่องที่ตั้งมา ออ เดียว ๆ ครั้น มันมีร่าง
พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์อีกอันหนึ่งที่ต่อไป ต่อไปนี้ก็ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรค
ระบาดสัตว์ พ.ศ.๒๔... ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาวาระที่ ๒
เพราะเป็นเรื่องอยู่ที่ขอเข้ามาติดกัน

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เล็ก ต.๒๔/๑

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกรรมาธิการ เข้าประจำที่
กรรมาธิการ เข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการมีอะไรจะชี้แจงบ้าง

นายชัชวาลย์ อินทะพันธ์ กรรมาธิการ : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังมีพิมพ์ผิดอยู่บ้าง

แห่ง จึงขอประธานแก้ไขที่ประชุมเสียเดี๋ยวนี้ คือขอให้เปิดดูหน้า ๒ มาตรา ๒๐ บรรทัดสุดท้าย
 คำว่า ให้ข้อความในมาตรา ๔ วรรค ๒ ซึ่งเป็นตัวเลขนั้นขอแก้ไขเป็นตัวเลข ๒ เว้น
 เป็นตัวเลข แล้วก็มาตรา ๒๒ ในหน้า ๗ วรรคที่ ๒ ของมาตรา ๒๒ ผู้ถูกยึดพัสดุใน
 วรรคหนึ่ง อ่านเป็น ผู้ถูกยึด พัสดุ มาตรา ๒๒ วรรค ๒ มาตรา ๒๒ บรรทัดที่ ๒ นับ
 จากบรรทัดสุดท้ายขึ้นมา คำว่า ให้โรคระบาดแพร่หลาย สัตว์แพทยนั้นติดกันไป ขอบนวรรค
 หนึ่ง หน้า ๔ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ ในมาตรา ๓๑ ก็ขอวรรคในหลังคำว่า สัตว์แพทย
 ในบรรทัดที่ ๓ ของมาตรา ๓๑ แล้วมาตรา ๓๒ อนุ ๓ ข้อ ข. บรรทัดที่ ๒ คำว่า เมื่อสัตว์
 หรือซากสัตว์นั้นเป็นโรคหรือมีโรคระบาดในขณะนั้น กรรมาธิการขอเติมดังนี้ เติมว่า มีสัตว์
 นั้นเป็นโรคระบาด เติมคำว่า นั้น เป็นโรคระบาดเข้าหลังคำว่า สัตว์ อ่านได้ความว่า
 เมื่อสัตว์นั้นเป็นโรคระบาดแล้วอ่านต่อไป หรือสัตว์แล้ว ขอเติม หรือ สัตว์หนึ่ง หรือสัตว์
 หรือซากสัตว์นั้นเป็นพาหะของโรคระบาดในขณะนั้น เมื่อเติมตามที่กรรมาธิการขอร้องแล้ว อ่าน
 ได้ความว่า เมื่อสัตว์นั้นเป็นโรคระบาด วรรค หนึ่ง หรือสัตว์หรือซากสัตว์นั้นเป็นพาหะของ
 โรคระบาดในขณะนั้นต่อไป หน้า ๑๐ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๕ บรรทัดสุดท้าย ในกรณี
 ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔ วรรค ๑ ขอเติมคำว่า การ อ่านได้ความว่า ในกรณีไม่ปฏิบัติตาม
 มาตรา ๔ วรรค ๑ เติม การ เข้าไปตัวหนึ่ง มาตราต่อไป หน้า ๑๑ มาตรา ๔๕ ตรี บรรทัด
 ที่ ๒ คำว่า มีความผิด ขอให้ตัดออกเหมือนมาตราอื่น ๆ ในบรรทัดที่ ๒ มาตรา ๓๓ วรรค
 ๒ ที่ว่ามีความผิดนั้น กรรมาธิการล้มตัดออกไป ขอตัดออกด้วย และในบรรทัดที่ ๑ ขอประธาน
 โทษ ท่านประธานที่เคารพ ในคำว่า หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ขอเปลี่ยนคำว่าไม่ปฏิบัติ

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เลิก พ.๒๔/๒

มาตรา ๓๓ วรรค ๑ หรือวรรค ๓ หรือฝ่าฝืนเงื่อนไข ข้อโทษ ข้อตัดคำว่า ไม่ปฏิบัติตาม หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรค ๒ ต้องระวางโทษ แล้ว มาตรา ๕๐ บรรทัดที่ ๑ หรือแปลงประทับที่ตัวสัตว์นั้น วรรคหนึ่ง แล้วบรรทัดที่ ๒ ของ เจ้าพนักงานหรือท่าลายนั้น วรรคหนึ่ง แล้วอันสุดท้ายที่ขอแก้ไขใบสุดท้าย นี้ชี้ท้ายพระราช บัญญัติในหน้า ๒ ลำดับที่ ๗ คำว่า ตา ล้อ นั้น ข้อตัดออก คงอ่านไต่ความว่า ใบอนุญาตให้ ท่าการค้า ช่าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กับสุกร ไม่มีคำว่า ตา ล้อ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวยกขึ้นมีผลดังที่ ดำเนินการประชุมต่อไป)

๗๖

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เดือน ๒๕/๑

นายทองสืบ ศุภะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ความที่ท่านกรรมการขอแก้โดยคำ
ที่ใดมีอยู่อีก คือในพระราชบัญญัตินี้มีคำว่า "ราชอาณาจักร" อยู่ ๑๗ คำ แต่ที่มีการันศตัว ร. นั้น ๓ คำ
ในหน้า ๒ โปรดดู ส่วนในที่อื่น ๆ ไม่มี เพราะฉะนั้นใครจะขอให้การันศให้เหมือนกับที่อื่น ๆ

นายชัยวัจน์ อินทะพันธ์ กรรมการ : ขอให้เป็นไปตามบทบัญญัติ เรื่องพระราช
บัญญัตินี้เมื่อผ่านไปแล้วขอได้ฝากให้เจ้าหน้าที่ที่จะส่งไปพิมพ์ราชกิจจานุเบกษา ขอได้โปรดแก้ตามท่านมหา
ไซของใจด้วย

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ที่จะถามท่านมหา ผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าเรา
การจะมีการันศมันถึงจะถูก เพราะฉะนั้นจะเอาอย่างไรกันแน่

นายทองสืบ ศุภะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ในพระราชบัญญัตินี้เองมีคำว่า "ราชอาณาจักร"
อยู่ ๑๗ คำ แต่คำว่า "ราชอาณาจักร" นั้นมีการันศตัว ร. อยู่เพียง ๓ คำในหน้า ๒ ส่วนอีก
๑๔ คำนั้นไม่มีการันศ ที่ไม่มีการันศนั้นก็ถูกต้องตามบทบัญญัติและตามรัฐธรรมนูญที่ใช้มาแล้ว เพราะ
ฉะนั้นอยากจะให้เสมอกันและเป็นไปตามบทบัญญัติ ความที่กรรมการได้ชี้แจงนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อที่ประชุมนี้ไม่มีข้อข้องใจความที่กรรมการขอแก้ไข
ก็เริ่มดำเนินการพิจารณาในรายละเอียดต่อไป เลขานุการอ่านได้

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๘๘
ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ มาตรา ๓ หวิ

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ถึงมาตรา ๓ หวิแล้ว คือเกี่ยวกับเรื่อง
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ เมื่อก็ได้พูดมาที่หนึ่งเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน อันนั้นไม่มี ขาดเจ้าก็ได้
อ้างแล้วว่าตามพระราชบัญญัตินี้อยากจะทราบว่าการันศจะเห็นความเห็นของตัวหรือว่าจะเอา
ระเบียบแบบแผน ตามเท่านั้น

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ กรรมการ : เพื่อให้เหมือนกันให้ชัดได้ ให้เหมือน

๒๓

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เขียน

๒๕/๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คัดว่าอย่างไรครับ พุทไม่ตัด

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ กรรมการธิการ : เพื่อให้เป็นแบบเดียวกันให้ตัดคำว่า

"เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้" ออกได้ เพื่อให้เหมือนกับพระราชบัญญัติแรงงานซึ่งผ่านไปแล้ว

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔ มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖

กรรมการธิการคัดออกทั้งมาตรา มาตรา ๗ มีการแก้ไข หมวด ๑ การป้องกันโรคระบาด ไม่มี

การแก้ไข มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ กรรมการธิการคัดออกทั้ง

มาตรา หมวด ๒ เขตปลอดโรคระบาด ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข หมวด ๓ เขตโรคระบาด ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒

มาตรา ๒๓

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ กรรมการธิการ : มาตรา ๒๓ นี้กรรมการธิการขอคัดออก

เพราะว่าโคบัญญัติไว้ในมาตรา ๗ เพิ่มเติมเป็นส่วนหนึ่งแล้ว ไม่จำเป็นจะต้องเขียนซ้ำอีก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๓ กรรมการธิการขอคัดออก ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้อง

ก็ หักคัดออกตามที่กรรมการเสนอได้ ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข

หมวด ๕ เบ็ดเตล็ด ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มาตรา

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖ ทวิ กรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มาตรา ๓๙

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข หมวด ๖ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑

มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ กรรมการธิการคัดออกทั้งมาตรา มาตรา ๔๕

มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ ทวิ กรรมการธิการ

เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๑ ทวิ กรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มีการแก้ไข

๕๖

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เขียน

๒๕/๓

ผู้ถืออำนาจการพิมพ์ มีภาระแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไป
พิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศ
ใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ โดยพร้อมเพรียงกัน **ไปพอสมควร**

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศใช้กฎหมายนี้
ได้โดยพร้อมเพรียงกัน ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๒ กระทั่งตาม

กระทู้ถามอันคืบหนึ่ง เรื่องการเสริมประสิทธิภาพของประเทศไทย ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรี
ท่านนายกรัฐมนตรีได้ขอเลื่อนไป เพราะยังไม่พร้อมที่จะตอบ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ตอบได้แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้น สำหรับคุณประภาส ๆ อยู่หรือเปล่า
(นายประภาส คงสมัย (ศรี) ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ตั้งกระทู้ถามไม่อยู่ในที่ประชุมนี้ กระทู้ถามควม
อันคืบ ๒ ของนายยี่น สืบบุญการณ ถาม เรื่องการช่วยเหลือชาวนาจังหวัดสุรินทร์ ถาม
กระทรวงเกษตร เชิญ

นายยี่น สืบบุญการณ (สุรินทร์) : กระทู้ถามเรื่องชาคนานี้ได้ถามมานานแล้ว
ทางรัฐบาลก็เพิ่งจะตอบในตอนนิคมสมัยประชุมนี้ ก็ไหน ๆ จะถามแล้วก็ขอชักเพื่อไปประกาศ
แก่ราษฎรให้ทราบรายสัปดาห์เล็กน้อย ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามว่าถ้าการกระทรวง
เกษตร ดังต่อไปนี้

เนื่องจากชาวนาจังหวัดสุรินทร์ได้ประสบแล้งไม่มีน้ำจะบริโภคทำนา จึงขอให้
รัฐบาลส่งผู้นำไปช่วยเหลือโดยด่วน ขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลได้จัดการช่วยเหลือแล้วประการใด
๒. การส่งเรือนาคไปช่วยผู้นำไปยังจังหวัดนั้น ท่านได้จัดการส่งสัมพันธกับ
เจ้าหน้าที่จังหวัดและอำเภอประการใด ได้ผลหรือไม่
๓. ในการช่วยเหลือคราวนี้ได้รับผลหรือหาไม่ และถ้าไม่ได้ผล ได้เตรียมการ
ช่วยเหลือแล้วเป็นประการใด
๔. โครงการจัดระบบอาชีพของภาคอีสานซึ่งเป็นความหวังของชาวอีสานอยู่
มากนั้น ๆ พล ๆ จะดำเนินการต่อไปประการใดมีทุนที่จะช่วยเหลือแล้วหาไร

จอมพล ป. พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : กระทรวงเกษตร
ขอตอบกระทูถามของท่านสมาชิกวุฒีมี่เกียรติดังต่อไปนี้

ขอ ๑. กรมชลประทานได้ดำเนินการช่วยเหลือสูบน้ำให้น้ำในท้องที่อำเภอต่าง ๆ
ในจังหวัดสุรินทร์แล้วดังนี้

ก. รถนาถ ๑ คันสูบน้ำที่บ้านกุดน้ำเขียว อำเภอรัตนบุรี ช่วยเหลือน้ำ
ได้ประมาณ ๓ พันไร่ และไถยบายไปสูบน้ำที่ตำบลบึง อำเภอเมือง ช่วยเหลือน้ำประมาณ
๓ พันไร่

ข. เครื่องสูบน้ำขนาด ๔ นิ้ว ๒ เครื่องสูบน้ำที่อำเภอศรีขรภูมิ ช่วย
เหลือน้ำประมาณ ๑ พันไร่

ค. เครื่องสูบน้ำขนาด ๔ นิ้ว ๑ เครื่อง สูบน้ำที่บ้านแกใหญ่ ตำบล
แกใหญ่ อำเภอศรีขรภูมิ ช่วยเหลือชาวนาได้ ๒ ไร่

ง. เครื่องสูบน้ำขนาด ๔ นิ้ว ๒ เครื่อง สูบน้ำที่บ้านสวายปะ
ตำบลบึง อำเภอเมือง ๑ เครื่อง และสูบน้ำที่บ้านมอถวน ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง
๑ เครื่อง ช่วยเหลือน้ำทั้งสองแห่งประมาณ ๓๕๐ ไร่ รถนาถและเครื่องสูบน้ำดังกล่าวปัจจุบัน
นี้โคหักสูญ เพราะปรากฏว่ามีฝนตกลงมามากจนมีน้ำเพียงพอแก่การหว่านแล้ว

ขอ ๒. ที่ผู้ถามการส่งเรือภาคเห็น ไม่ใช่ เรือภาคไปไม่ได้ การส่งรถนาถหรือ
เครื่องสูบน้ำไปยังจังหวัดนั้น กรมชลประทานได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่อำเภอ และจังหวัด โดย
ทางอำเภอหรือทางจังหวัดเป็นผู้พิจารณาว่าจะให้สูบน้ำที่ท่าใด ก่อนหลัง และให้ความสะดวก
ในการติดตั้งขนย้ายเครื่องสูบน้ำ ขุดร่องน้ำเพื่อส่งน้ำเข้าให้ถึงนา จัดเตรียมหาสูบ และให้
ความสะดวกอื่นแก่เจ้าหน้าที่ที่จะสูบน้ำ ซึ่งจะได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอ ๓. การช่วยเหลือสูบน้ำให้น้ำในท้องที่ต่าง ๆ ในจังหวัดสุรินทร์ครั้งนี้ได้รับ

ผลคือตามที่ได้เรียนมาแล้วในข้อ ๑. ซึ่งจะได้ช่วยเหลือเนื้อหาเคบประมาณ ๓,๕๕๐ ไร่ ถ้ายังไม่พอ กรมชลประทานก็จะเตรียมเครื่องสูบน้ำช่วยเหลืออีกต่อไป

ข้อ ๔. โครงการจัดระบบอาชีพของราษฎร ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. จะได้ดำเนินการต่อไปโดยพยายามจัดเพื่อกำหนดอาชีพของประชาชนให้ดีขึ้นทุกทาง การดำเนินการตามโครงการใช้งบประมาณของกระทรวงทบวงกรมซึ่งเป็นเจ้าของเรื่อง และเป็นองค์บังคับงบประมาณมีจำกัด จึงจำเป็นต้องจัดทำสิ่งที่จำเป็นแก่เกษตรกรและจำเป็นแก่การทำมาหากินของประชาชนก่อน ย่อมทราบคืออยู่แล้วว่าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้นการขาดแคลนน้ำเป็นเรื่องสำคัญที่มีความจำเป็นจะต้องรีบจัดทำ เพราะฉะนั้นโครงการในระยะ ๒ - ๓ ปีข้างหน้านี้จะได้เร่งรัดการชลประทานก่อน ส่วนอาชีพอื่น เช่นการทำนา การเพาะปลูกพืชไร่ การเลี้ยงสัตว์และการประมงก็จะได้นำส่งเสริมต่อไปตามกำลังเงินและเจ้าหน้าที่ที่จะได้รับ ส่วนที่ท่านถามว่าคณะกรรมการจัดระบบอาชีพราษฎรนั้น มีเงินอยู่เท่าไร ขอตอบว่าไม่มีเงินงบประมาณแม่แต่สตางค์เดียว

ขุนวิเทศจรูญการ (เพชรบุรี) : ผมขอเสนอให้พักสักระยะหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้เสร็จดีกว่า มันจะเสร็จอยู่แล้ว กระจุกเดียวเท่านั้น เอากระจุกเดียวเสียให้หมด เห็นจะไม่ตองพักกระจุกเดียวของเขา ก็ควรจะได้ให้ตามต่อไป

ขุนวิเทศจรูญการ (เพชรบุรี) : จะมีกล่าวปิดประชุม แล้วมีพระบรมราชโองการอีกไซ้ใหม่ครับ จะเอารวดเดียวนี้ ถ้าอย่างนั้นผมขอถอน

นายปิ่น สืบบุญการณ (สุรินทร์) : ถามไถ่หรือยัง หมกหรือยังท่านขุนฯ ถ้าอย่างนั้นผมจะพักต่อไป ท่านประธานฯ ที่เคารพ ตามที่ ฯ พล ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรที่ตอบกระทู้นี้ โดยเฉพาะข้อ ๒. การส่งรถนาไปช่วยนั้นได้จัดการสัมพันธุประการ

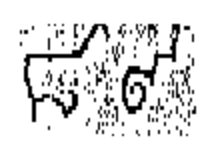

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

สุพงษ์ - จารงต์

พ.๒๖/๕

โต เรื่องนี้ตามที่ พล.ร. ตอบมานั้น เรียกว่าตอบตามแบบฉบับ โดบเฉพาะสิ่งสำคัญที่สุดนั้น เมื่อ
 พล.ร. โตสั่งเจ้าหน้าที่ส่งรถนาคไปถึงจังหวัด แล้วเจ้าหน้าที่เหล่านี้ไม่ติดต่อกับทางจังหวัด
 เลย เข้าใจว่าเจ้าหน้าที่ชลประทานไม่ใช่เป็นคณะกรรมการอำเภอ เมื่อรถไปถึงแล้วก็ขับไป
 ตามถนนไป ๆ มา ๆ หาน้ำไม่มี แล้วก็ไปตามชาวเขาวัว ผู้แทน ๆ ยื่น ๆ จะให้ไปสูบน้ำที่
 โหนด ชาวเขาวัวก็จะไปสูบน้ำที่ตำบลบึงก็โต ที่ตำบลรัตนฯ ก็โต นี้คุณติดต่อกับทางจังหวัด
 แล้วหรือยัง

สภานิติบัญญัติ ๑๘/๕๕ ส.

อุทธรณ์ ๒๗/๑

ก็ตอบไม่ได้ความ ข้าพเจ้าก็ไปติดต่อกับทางจังหวัด ทางผู้ว่าราชการจังหวัดก็ตอบไม่รู้เรื่องไม่
รู้อะไรมาอย่างไรไปอย่างไร มาอย่างไร อย่างนี้เป็นต้น นี่เป็นเรื่องซึ่งทำให้เสียผลประโยชน์
ของประชาชนอย่างยิ่ง จึงใคร่จะกราบเรียน ขาดว่า การส่งอะไรไปจังหวัดนั้นขอความกรุณา
ได้สัมพันธ์กับจังหวัดให้แน่เสียก่อน เพื่อจะเป็นประโยชน์ของประชาชน

อีกข้อหนึ่ง เรื่องความขาดแคลนน้ำ นี่เป็นชีวิตชีวาของประชาชน ฉะนั้นก่อนเมื่อก
เจ้าหน้าที่ผู้แทนแต่ละคนติดต่อกัน ขาดว่า ควรจะเคาะครอน เพราะภาคอีสาน ขาดว่า ก็เคยเห็น
มาแล้วว่าเป็นภาคที่กันดาร ถ้ารดไม่ไปช่วยเพียง ๓ วันเท่านั้นแล้วในน้ำก็แห้งแล้งไปหมด ฉะนั้น
จึงขอประทานให้ ขาดว่า ได้ติดต่อกับช่วยเหลือให้มากที่สุด โดยเฉพาะในระยะนี้ตามที่รดไปช่วยแล้ว
จะไปสูบน้ำใส่ สูบน้ำใส่ก็ฝนไม่ตกแต่ก็เมาน้ำก็ร้อนทำให้กล้าฉิบหายไปเป็นจำนวนมากเหมือนกัน

ประธานสภานิติบัญญัติ : คุณจะชักอะไรก็ชักตไปทีเดียวให้ ข้า เรื่อง

นายปิ่น สืบการณ (สุรินทร์) : โดยเฉพาะขอจัดระบบอาชีพ การจัดระบบอาชีพ

นั่นเป็นความสำคัญของภาคอีสานเป็นอันมาก ภาคอีสานใดกันที่กันทั้งภาคเลยที่ได้ยว ครั้นต่อมา
การช่วยเหลือ ขาดว่า เคยช่วยเหลือไปครั้งหนึ่งคือจัดเงินไปช่วย แต่การจัดเงินไปช่วยนั้นดูไป
เป็นเรื่องธรรมดา ฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถาม ขาดว่า ว่าในเรื่องจัดระบบอาชีพนี้จะจัดการช่วย
เหลือให้เป็นองค์การสำคัญ ๆ เพื่อช่วยเหลือชาวอีสานสักองค์การหนึ่งจะไต่หรือไม่ แล้วเรา
เมื่อจัดการไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ขอความกรุณาให้เจ้าหน้าที่มีสภาตำบล มีสภาจังหวัด
ได้รวมไม่รวมมือในเรื่องนี้ควนจะไต่ประโยชน์ ถ้า ขาดว่า ไปสั่งแก่จังหวัดแล้ว เรียกว่าไม่ได้
ความจะไต่หรือไม่

จอมพล ป. พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : การจัดการไปช่วยเหลือ

ที่ท่านว่าเจ้าหน้าที่ระดับภาคไม่รู้เรื่องว่าจะไปช่วยเหลือที่ไหนนั้น ก่อนอื่นที่จะไป ทางกรมชล
ประทานก็ได้วิทยุและโทรเลขไปถึงจังหวัดสุรินทร์ว่าจะจัดการไปช่วยเหลือที่นั่นที่นี่ ซึ่งในเรื่องนี้
เจ้าหน้าที่ชลประทานซึ่งไปจากกรุงเทพฯ ก็ไม่สามารถจะไปได้ เพราะชลประทานที่นั่นไม่มี

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

อุดม ธิเบศ ๒๗/๖

ก็ต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่นคือผู้ว่าราชการประจำจังหวัดและนายอำเภอ ส่วนจังหวัด และนายอำเภอเขาไม่รู้เรื่องนั้นข้าพเจ้าตอบไม่ได้

ขอสงวน การขาดแคลนน้ำในข้าพเจ้าในฐานะกระทรวงเกษตรทราบดี จึงได้ไปจัดระบบ อ่างซีฟั้ง ๑๐ วัน เมื่อคราวที่แล้วเพื่อจะได้อบรมถึงการขาดน้ำแต่ละจังหวัด มีที่ใดเราจะแก้ไข อย่างไรบ้าง และในเรื่องนี้กระทรวงเกษตรรับรองว่าหากท่านขอความช่วยเหลือมา เป็นต้นว่า ฝนในต่อไปนี้จะแล้งแล้วจะขอเครื่องสูบน้ำ ขอเรียนว่าเครื่องสูบน้ำนี้ไม่ได้เรียกกลับ เวลา ประจำอยู่ที่จังหวัดสุรินทร์ทั้งหมด คงจำนวนข้าพเจ้ากล่าวแล้วในข้อหนึ่ง หรือถ้าไม่พอ ท่านจะ ต้องการอีกเพราะเวลานี้เราได้เตรียมในเรื่องรถไฟหรือโคเตียมรถสูบน้ำหรือเครื่องสูบน้ำไว้ ที่กรมชลประทานพร้อมแล้วเพื่อแก้ไขปัญหาด่าง ๆ เพราะฉะนั้นเรา拭目ที่จะช่วยเหลือโดยใกล้ชิด แต่บางครั้งบางคราวถ้าหากว่าเราได้ตั้งไปไม่สำเร็จตามความมุ่งหมายของท่าน ก็ขอให้ท่าน เสนอมาอีก เราจะได้จัดการลงโทษหรือจัดการกวัดขี้หน้าต่อไป

ส่วนการจัดระบบอ่างซีฟั้งนั้น เราก็ไม่ได้คำนึงอะไร แต่เวลานี้เรากำลังปรึกษากับกระทรวงมหาดไทยอยู่ เพราะว่าทางกระทรวงมหาดไทยก็มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า วิจัยนาการท้องถิ่น แล้วก็ทางอีกส่วนหนึ่งมีคณะกรรมการจัดระบบอ่างซีฟั้ง ในเรื่องนี้เราจะปรึกษาทางกระทรวงมหาดไทยก่อน เพราะว่าถ้าไปทำหลายฝักหลายฝ่าย เจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่นจะลำบาก แต่ถึงอย่างไรก็ดีแม้แต่ว่าคณะกรรมการจัดระบบอ่างซีฟั้งจะไม่สำเร็จ แต่ว่าในหน้าที่ข้าพเจ้าซึ่งอยู่ในกระทรวงเกษตรก็จะพยายามทุกวิถีทาง เพราะว่าลักษณะภูมิประเทศทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือมันไม่พันไป หน้าที่ของกระทรวงเกษตรแต่ละกรม กรม การข้าว กรมกสิกรรม กรมปศุสัตว์ กรมประมงและกรมป่าไม้มีอยู่พร้อมแล้ว ตลอดจนกรม ชลประทานข้าพเจ้าจะได้พิจารณาและจะวางโครงการต่อไปข้างหน้า ในเวลานี้กระทรวง เกษตรกำลังเร่งกรมต่าง ๆ สำหรับจะวางโครงการในพุทธศักราช ๒๕๐๐ ต่อไปโดยรีบด่วน

๑๗๑

นายปิ่น สืบนุกาณ (สุรินทร์) ขอมพระคุณที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรได้ให้ความแจ่มแจ้ง กระจ่างถึงสิ่งอันหนึ่งคือ โดยสำคัญที่สุดก็คือเรื่องน้ำ ขอเรียน
ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรสักข้อหนึ่ง คือระบบอาชีพนั้นเป็นระบบสำคัญที่
จัดไปแล้ว จัดข้อ ขุดสระน้ำ ๓ หนอง ๓ ประโยชน์ก็ไม่สมควร กระจ่างใครจะเรียนถามว่า
อาชีพฯ จะจัดระบบอาชีพปิดห้วยใหญ่ ๆ อย่างลำชี ลำปลายมาศ ลำมูล ที่ใดที่หนึ่งซึ่งให้เป็น
ประโยชน์แก่ประชาชนจะใดหรือไม่

ส่วนอีกเรื่องหนึ่ง คือเรื่องชลประทาน ชลประทานที่สำคัญสำหรับเก็บน้ำช่วยเหลือประชาชน
ในจังหวัดสุรินทร์นั้นได้สร้างมาแล้ว ๒๐ ปี จนเวลานี้ก็ยังไม่มีความช่วยเหลือไปไหน นี้ก็
จะเร่งให้สำเร็จใน ๒๕๐๐ นี้จะใดหรือไม่

อีกข้อหนึ่ง เรื่องรถที่ ๗๗๗ ส่งไปนั้นเจ้าหน้าที่ไปแสดงกับประชาชนว่าจะต้องสูบน้ำ
สามแสนคิวบิกเมตร ต้องมีน้ำเท่านั้นถึงจะสูบได้ และมีเนื้อที่น้ำ ๓ พันกว่าไร่ เหล่านี้จะสูบได้
อาชีพฯ ที่เคารพ ภาคอีสานที่ไหนจะเก็บได้ถึงสามแสนคิวบิกเมตร แม้แต่กลางน้ำก็ยังเก็บน้ำไม่อยู่
นี่แหละเป็นเรื่องยุ่งยากให้ราษฎร ราษฎรก็มารบกวนแต่ผู้แทนราษฎร นี้ ๗๗๗ จะแก้ไขได้ไหม
น้ำเล็ก ๆ น้อย ๆ อยู่ตามห้วยตามลำคลองนี้ได้สูบช่วยเหลือชาวบ้านจะใดไหม นี้เจ้าหน้าที่แล้ว
ระเบียบที่เดียว เพราะฉะนั้นขอประชาชน ถ้าเป็นจริงแล้วขอความกรุณาให้ ๗๗๗ ได้แก้ไข
ไปยังเจ้าหน้าที่จะใดหรือไม่

จอมพล ปิ่น ชูณหะวัณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : กรมชลประทาน ไป
เรื่องการนำที่จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดสุรินทร์แล้วกรมชลประทาน
มีโครงการและมีแผนอยู่ในจังหวัดสุรินทร์ นอกจากอ่างเก็บน้ำและงานสูบน้ำช่วยเหลือชาวบ้าน
แล้ว ได้มีโครงการที่สำรวจลำชีเล็ก ซึ่งกันเขตแดนระหว่างจังหวัดบุรีรัมย์และสุรินทร์และห้วย
ห้วยทราย ซึ่งกันระหว่างเขตจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ เพื่อพิจารณาสร้างโครงการชลประทาน
ประเภทใดประเภทหนึ่งต่อไป เช่นเหมืองฝายหรืออ่างเก็บน้ำ ทั้งนี้แล้วแต่สภาพของน้ำและภูมิ

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

ออกม.ที่ ๒๗/๕

ประเทศที่จะได้จากการสำรวจนั้น งานสำรวจอุทกวิทยาดังกล่าวนี้จะได้เริ่มในปี ๒๕๐๐ นอกจากนี้ทางทิศเหนือจังหวัดสุรินทร์ กรมชลประทานได้ร่วมกับกรมประมงสงเคราะห์ทำการสำรวจระดับภูมิประเทศมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๘ และขณะนี้กำลังดำเนินการอยู่ จะเสร็จสิ้นในปีนี้ ครั้นแล้วจะได้พิจารณาปรับปรุงทุ่งกุลาร้องไห้ ให้ทำการเพาะปลูกได้ โดยชักน้ำจากลำน้ำมูลหรือลัดเก็บกักไว้ในห้วยเสี้ยวและลำพลับพลา ซึ่งไหลผ่านมาทางทุ่งนี้ เวลานี้กรมชลประทานกำลังส่งตัวเรือบาคและเครื่องเรือมาขึ้นไปประกอบที่จังหวัดอุบลราชธานี ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปช่วยร่วมกันที่จังหวัดสุรินทร์ต่อไป ในฤดูฝนเรือบาคนี้จะประกอบเสร็จภายใน ๒๕๐๐ นอกจากนี้ที่จังหวัดสุรินทร์นี้ทางกรมชลประทานและกระทรวงเกษตรก็เป็นห่วงเป็นอย่างยิ่ง เราพยายามที่จะดำเนินการในเรื่องนี้น้ำนี้ให้สำเร็จโดยเร็วโดยเรียนมาโดยต่อไป

๕๓

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

ฉันทนา. ๒๘/๑

ส่วนที่ว่าเครื่องสูบน้ำเจ้าหน้าที่ชลประทานไม่สูบน้ำให้ว่าจะต้องมีพื้นที่นาสัก ๓ พัน ๕ พันไร่
 เรื่องนี้ก็เพราะว่าเราประหยัดเนื่องจากในเรื่องค่าน้ำมัน เพราะสูบแต่ละแห่งนั้นก็ดึงค่าน้ำมัน
 เป็นจำนวนมาก ถ้าจำนวนที่นาเล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้าราษฎรสามารถที่จะช่วยตนเองได้โดยเครื่อง
 จุกกระทักหรือเครื่องกังหันลมอะไรอย่างนี้ก็จะทำให้งบประมาณของชลประทานประหยัดลงได้ ถ้าไป
 สูบน้ำทุกหนทุกแห่งนั้นงบประมาณไม่พอ แต่ถามแม้ว่าจำนวนตั้งแต่ ๑๐๐ ไร่ขึ้นไปนี้ใช้เครื่องสูบน้ำเล็ก
 เราก็จะพยายามช่วยเหลือต่อไป

นายปิ่น สืบบุญการณ (สุรินทร์) : กระผมขอซักอีกสักนิดหนึ่งคือ กระผมโทรจะเรียน
 ตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรว่า เมื่อกี้กระผมได้รับคำตอบว่า พวกเราจะปิดหน่วยที่พัน
 และมีคำสั่งแล้วก็พร้อมด้วยล่ามผู้ซึ่งจะสูบน้ำไปช่วยทุ่งกุลาร่อง ให้เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนนั้น
 ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า ฯ พล ฯ จะทำเมื่อไร และมีงบประมาณเท่าไร พันข้อหนึ่ง อีกข้อหนึ่งก็
 เรื่องการสูบน้ำ ถ้า ฯ พล ฯ ไปให้ราษฎรแกออกแกก็ขยับเป็น เพราะแกก็ยากจนเป็นอันมาก แก
 จะไปเอาน้ำมันที่ไหน อะไรที่ไหน เหล่านี้เป็นต้น ไหม ฯ ก็ไปช่วยคิดว่าที่เราจะเอาข่าวสารไป
 แจก ขอความกรุณาสูบน้ำเวลานี้ ถ้าไม่สูบน้ำช่วยแล้วก็ชาวในนาฉิบหายหมด นี้ ฯ พล ฯ จะช่วย
 ได้ไหมครับในเรื่องนี้ เพราะเวลานี้ราษฎรกำลังปักดำนา ๓ ๔ พันไร่ ๆ แล้วก็ดูท่าที่ฝนก็จะไปอีกแล้ว
 เพราะฉะนั้นขอความกรุณา ฯ พล ฯ ช่วยเหลือส่งไปเป็นพิเศษ อย่าให้มีปัญหาแก่เจ้าหน้าที่ทาง
 จังหวัดจะดีหรือไม่

จอมพล ปิบ จุฑนะวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : ในเรื่องงบประมาณ
 สำหรับปิดหน่วยที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วนั้น คือการจะปิดหรือไม่ปิดนั้น เวลานี้เราต้องสำรวจจัดกษณะ
 ภูมิประเทศเสียก่อน คือบางแห่งถ้าแม้ว่าภูมิประเทศมันไม่เหมาะก็กับที่เราจะปิดก็หน่วยหรือลำคลอง
 เราก็ก็นั่น เราทำอ่างเก็บน้ำ ถ้าลำห้วยลำคลองบางแห่งนั้นน้ำไหลตามไร่นาตลอดปีเราก็จะจัดการปิด
 ลำห้วยนั้น เพราะฉะนั้นในขณะนี้เราตอบไม่ได้ว่าจะใช้ในลักษณะใด จะปิดกันกั้นน้ำหรือจะทำเหมือง
 ฝายหรือจะทำประตูระบายน้ำหรือจะทำอ่างเก็บน้ำ ยังตอบไม่ได้ ส่วนที่ท่านถามว่าเปิดไรจะได้อะไร

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สว.ม.๓)

ฉันทนา. ๒๕/๒

กล่าวเป็นการในเวลาไม่กี่เดือนแล้วที่เราได้เริ่มดำเนินการสำรวจมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ แล้วก็มีโครงการที่เมื่อสำรวจได้แล้วเราก็จะตั้งงบประมาณ ถ้าจะในปี ๒๕๖๐ ก็ได้เราจะตั้งงบประมาณ แต่ที่เราตั้งงบประมาณไปแล้วนั้นก็แล้วแต่กำลังเงิน แต่ข้าพเจ้าก็เชื่อมั่นใจว่าจะพยายามจับคู่ความสามารถ เพราะลักษณะภูมิประเทศทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้ข้าพเจ้าทราบดี ก็อาจจะว่าทุกตำบลซึ่งข้าพเจ้าได้สำรวจมาแล้ว และก็เห็นแล้วว่าประชาชนทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้ ก็อร่อนถึงกับต้องอพยพมาหางานทำทางภาคกลางภาคใต้ ก็ตั้งใจไว้ว่าต่อไปจะไม่ให้พี่น้องของเราทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือระเห่ ร่อนมาหางานทำในภาคใต้หรือภาคกลาง เพราะเหตุว่าเราไปดูลักษณะภูมิประเทศทั่ว ๆ ทางภาคอีสานแล้วมีพื้นที่ทำมาหากินก็ถดถอยไป เว้นแต่เราไม่แก้ไขระบบ เราไม่ได้ชักชวนกันมา เราไม่ได้จัดนิคมใหม่ให้ถึง ครั้นจะจัดหมลทุกจังหวัด ๆ งบประมาณมันก็ไม่พอ ก็อาศัยขอรองทานผู้ว่าราชการจังหวัด เวลาในการจัดระบบอาชีพหรือการตั้งนิคมสร้างตัวเองไม่หมายความว่า จะต้องรอบสองรอบ-กรอบครัวเรือน ข้าพเจ้าได้ชี้แจงผู้ว่าราชการจังหวัดไปแล้ว คือเพียงชี้ให้เห็นถึงความเป็นนิคม

๓๕/๐๓

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เล็ก ค.๒๕/๑

นิคมเล็กหรือนิคมใหญ่สุดแล้วแต่นิคมคุณนรฯกับนิคม นี่ข้อสำคัญคือว่าพื้นที่ที่ราษฎรแห้วมาหากิน
 ให้มันได้ประโยชน์ ให้มันมีงานให้อยู่ตลอดปีที่ราษฎรทุกวันนี้อย่างไปต่างป่า แล้วบอกว่า แหม ค่า
 บดนั้นงอกงามก็เหลือเกิน ก็ป่ามันมีอยู่มาตั้ง ๕ - ๕ ร้อยปีแล้วมันจะไม่งามอย่างไร ถ้าอีก
 ปีสองปีไม่มีเสียแล้ว บริเวณนั้นเขายังมีนั้นฝนตกดี แล้วก็ต่างป่าใหม่ ๆ ปลูกอะไรไม่ลำบาก
 พออีก ๒ ปีถึงเสียแล้ว หนีไปแล้ว หาตัวไม่พบ มีแต่หญ้าคาขึ้น แต่แท้ที่จริงนั้นลักษณะภูมิประ
 เทศภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้นเกิดกุลแก่ประชาชนอยู่แล้วนี่ เราจะต้องคิดแปลงแก้ไขให้มัน
 เหมาะสม แล้วในเวลาทั้ง ๕๕ จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น เราได้เลือกนิคมสร้างคน
 เองไว้แล้วทุกหนทุกแห่ง เว้นแต่บางประมาณไม่พอ เวลานี้เราก็ทำได้ทั้งกลางบริเวณคงพอ
 เป็น แล้วก็ทำได้อีกแห่งหนึ่งที่คงแม่ฮ่องสอน ก็ทำได้สองแห่ง เพราะงบประมาณไม่พอ
 ถ้าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายช่วยกันส่งเสริมให้มันงบประมาณเรื่องจัดนิคมสร้างตนเองและเรื่อง
 หาน้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว ข้าพเจ้ารับรองว่าอีก ๕ ปีพี่น้องเราจะไม่ต้องลงมา
 หากิน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเป็นเมืองสวรรค์ต่อไป.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบแล้วท่าน เห็นจะพอแล้วท่าน

นายปิ่น สืบบุญการณ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ขอสักนิดเดียวและครับ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้วท่าน ท่านตอบแจ่มใสละเอียดตลอดแล้วท่าน
 ท่านก็รับรองแล้ว

หมดเวลาจะถามแล้ว คอไป.....

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอความกรุณา
 สักหน่อยเถอะครับ ความจริงกระผมไม่มีสิทธิอะไรที่จะขอความกรุณา แต่สำหรับความกรุณา
 นั้นกระผมเข้าใจว่าความสำคัญอยู่ที่การให้ ไม่ใช่อยู่ที่การขอ....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องอะไรท่าน

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : หมายความว่าคนที่กระทุ้งของผมโดยผ่านหนังสือแล้ว
ความเข้าใจผิดของกระผมคาดคะเนว่าจะไม่ถึงกระทุ้ง กระผมก็เลยถือว่าเป็นความผิดของกระ
ผมเอง แต่อยากจะขอความกรุณาว่าจะขอถามชักรัฐบาลเกี่ยวกับกระทุ้งถาม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาไว้คราวหน้าเถอะ

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : คราวหน้านั้นอีกหลายเดือนครับ กระผมคิดว่าทาง
ฝ่ายรัฐบาลคงจะไม่ขัดข้อง - และที่ประชุมนี้คงจะไม่ขัดข้องที่จะให้ซักถาม สำหรับกระทุ้งนั้นเราใช้
เวลาเพียง ๓ ครั้งเท่านั้น แล้วก็เป็นที่กระทุ้งที่อาจจะให้เป็นผลแก่รัฐบาลนี้ได้ เพราะ ปัจจุบันนี้
ประชาชนกำลังสนใจอยู่ในเรื่อง ระบบเศรษฐกิจที่แก้ไขมีอยู่หลายอย่าง ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ให้ท่านถามได้

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : กระผมขอขอบพระคุณเป็นอย่างมาก กระผมใคร
ขอตั้งกระทุ้งถามรัฐบาลดังนี้

ขณะนี้ปรากฏว่า การเงินของประเทศตกอยู่ในสภาพฝืดเคือง เงินมีได้หมุนเวียนไป
ตามปกติ สินค้ากำลังล้นตลาด ทำให้สื่อให้เห็นว่ากำลังซื้อภายในประเทศกำลังลดลง ความเป็นอยู่
ของประชาชนถูกระทบกระเทือนจากสภาพเช่นนี้โดยทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้แก่มวล
ข้าราชการผู้น้อย และมวลผู้ประกอบการใช้แรงงานตลอดถึงชาวกสิกรซึ่งเป็นกำลังส่วนใหญ่ของ
ประเทศ วงงานอุตสาหกรรมประสบความอดแวง อุตสาหกรรมหลายชนิดผลิตสินค้าได้แล้วขาย
ไม่ออก สินค้าเหลือเป็นภูเขา ข้อพิพาทระหว่างกรมกรและนายทุนประทุขึ้นเรื่อย ๆ เหล่านี้
ล้วนเป็นผลเสียหายต่อเศรษฐกิจของชาติทั้งสิ้น จึงขอถามว่า

๑. รัฐบาลนี้ยอมรับหรือไม่ว่าสภาพที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นข้อเท็จจริงซึ่งถูกต้องอันสืบ
เนื่องมาจากนโยบายการดำเนินงานทางเศรษฐกิจของรัฐบาลเป็นมูลเหตุ

๒. รัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะป้องกันวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังจะ
เกิดขึ้นนั้นอย่างไร และจะแก้ไขโดยวิธีใดให้การเศรษฐกิจของประเทศเข้าสู่สภาพปกติเป็น

๑๒

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เขียน ๓๖/๑

จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอตอบกระทู้ของท่านผู้มีเกียรตินี้ ความจริงกระทู้ของท่านที่ถามมีอยู่ ๒ ข้อ ข้อ ๑ และข้อ ๒ แต่ว่าข้อ ๑ และ ข้อ ๒ นั้น เมื่อขึ้นเคยแก้ความนำที่ท่านได้กล่าว แต่ว่าความนำที่ท่านได้กล่าวว่าการเงินของประเทศอยู่ใน สภาพฝืดเคือง เงินมีไหลหมุนไปตามปกติ สินค้าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ รัฐบาลขอปฏิเสธว่า ไม่เป็น ความจริง เพราะฉะนั้นข้อ ๑ และข้อ ๒ ก็ไม่มีอะไรจะตอบ

นายประภาส คงสมัย (ตรง) : ก็เป็นคำชี้แจงที่ได้ผลสำหรับคณะของรัฐบาล แต่เป็นเรื่องของใจสำหรับฝ่ายค้านและประชาชนอยู่ในปัจจุบันนี้ คือเท่าที่พูดมา นายกรัฐมนตรี คำชี้แจงนั้นเราก็ทราบได้ว่ารัฐบาลนี้ไม่ทราบข้อเท็จจริงอันถูกต้อง คือหมายความว่าในระหว่างประชาชน มีความ ในระหว่างฝ่ายค้านซึ่งหมายถึงพวกข้าพเจ้าก็ตามต่างพากัน เข้าใจผิดในเรื่องข้อเท็จจริง ที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้ หมายความว่าไม่ฝ่ายหนึ่งก็ฝ่ายใดจะต้องเป็นฝ่ายผิด แต่ในฐานะที่รัฐบาล เป็นผู้ปฏิบัติงาน ผลงานของแผนเศรษฐกิจนั้นเราจะต้องดูจากผลการกระทำในปัจจุบัน ผลที่ปรากฏ เราก็มองเห็นแล้วว่าเป็นอย่างไร แม้รัฐบาลจะปฏิเสธในเรื่องข้อเท็จจริงที่ว่าก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจอยู่ในปัจจุบันนี้ตามที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจง แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเป็นประจักษ์ หมายความว่าประชาชนทั้งหลายและคอสมัชชิกฝ่ายค้าน ให้เห็นว่าข้อปฏิเสธของรัฐบาลนั้นเป็นข้อปฏิเสธ ไม่ถูกต้องนัก ถึงที่ข้าพเจ้าใคร่จะขอชี้แจงสักเล็กน้อย....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอพยายามให้สั้น ๆ ละเอื้อมท่าน

นายประภาส คงสมัย (ตรง) : กระผมจะพยายามให้สั้น ๆ แต่จะสั้นอย่างพอม่า ฝ่ายคณะคงจะลำบากสักหน่อย....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ค่อยไป

นายประภาส คงสมัย (ตรง) : คือหมายความว่าในปัจจุบันนี้ ในปัญหาที่เกี่ยวกับ ความยุ่งยากทางเศรษฐกิจนั้นทางฝ่ายประชาชนก็ตาม ทางฝ่ายค้านก็ตามมองเห็นข้อเท็จจริง อย่างถูกต้องตรงกันว่า เราอยู่ในภาวะที่กำลังจะประสบกับวิกฤติทางด้านเศรษฐกิจอย่างแสนหนักที่สุด

๑๗/๑

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เขียน

๓๐/๒

ตั้งข้อสังเกตที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงมาให้ทราบแล้ว แต่รัฐบาลพยายามปฏิเสธ ไม่ใช่ปฏิเสธข้อหาพเจ้า
 ในขณะนี้รัฐบาลได้พยายามปฏิเสธตลอดเสมอมา ซ่อนเป็นธรรมดาสำหรับงานที่ลับเหลวก็นิยม
 ที่จะมีคดีนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม ท่านประธาน ฯ ผลของงานที่ได้กระทำมาแล้ว
 ที่ให้เห็นชัดว่าปัจจุบันนี้เราอยู่ในฐานะเช่นไรแน่นอนที่สุดขอเท็จจริงบอกเราว่า ประชาชนกำลัง
 ประสบความยุ่งยาก ถ้าหากท่านมองไม่เห็นถึงความยุ่งยากอันนี้ ท่านไม่สามารถที่จะแก้ไขทาง
 เภรชฎกิจได้เลย ข้าพเจ้าคิดว่าในปัญหาต่าง ๆ นั้นเรามีหลักวิชาร่วมกันอยู่ข้อหนึ่ง ไม่ว่าคานทหาร
 หรือคานอะไรทั้งสิ้น ข้อนั้นก็คือเมื่อเราจะแก้ปัญหาลักษณะอย่างใด เราจำเป็นต้องรู้ว่าความ
 คืบคลานนามางของสิ่งเหล่านั้นให้ออกของกระบวนการ ความ ถ้าเรายังเข้าใจผิดในกระบวนการเหล่านั้น
 ในข้อเท็จจริงเหล่านั้นแล้ว เราก็ไม่สามารถจะแก้ปัญหานั้นได้...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันเป็นการอภิปรายเสียแล้วละคุณ

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : กระผมตั้งใจจะชี้แจงก่อน เพราะว่าท่านนายก ฯ
ได้ปฏิเสธข้อเท็จจริงอันนี้....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือจะพูดถึงหลักการพูดไป ต่อจากนั้นก็ถามชื่อว่า
 ก็นั้นมันเหลืออยู่ ไอนั้นมันเหลืออยู่ ขยายไม่ออก แล้วว่ากันอย่างไร ผมคิดว่าเฉพาะ ๆ ก็คือ ได้
 ล้างน้ำมันเอาคำรามากว่ากันแล้วคุณ ขอให้หักเออะคุณ ขอกรุณาหักเออะจะมีเหตุผลอะไรบ้าง ก็เอา
 กี่ สั้น ๆ ไม่ใช่เอาหลักการอะไรกันมา

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : ครับ กระผมจะชี้แจงถามต่อไปภายหลังจากที่กระผมได้
 อธิบายให้เห็นแล้วว่าข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เป็นประจักษ์พยานให้แก่คำถามของกระผมต่อไปนี้มันอยู่ใน
 ลักษณะเช่นไรแล้ว คือหมายความว่ากระผมจะยืนยันสักครั้งหนึ่ง ณที่นี้ว่าสภาพที่กระผมได้กล่าวถึงนั้น
 เป็นสภาพข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง แต่ถ้ามองว่ารัฐบาลนี้ไม่ยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นกระผม
 จึงว่าเป็นที่จะต้องชี้แจงต่อไปดังนี้ ประการที่ ๑ กระผมแม้แต่จะ โค้งคำปฏิเสธโดยสิ้นเชิงจาก
 ท่านนายกแล้ว เพื่อที่จะให้หายข้อข้องใจ กระผมจึงใคร่จะชี้แจงว่า ในเฉพาะคานปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เขียน ๓๐/๓

การเงินนั้น สภาพความหมุนเวียนของการเงิน กระทบไม่ต้องชี้แจงถึงเรื่องอื่นหรือ ใคากันง่าย ๆ
ในปัญหาที่เกี่ยวกับว่าเงินฝืด เราไม่ต้องดูอื่นไกล ลักษณะที่เงินกำลังสะดุด หมายความว่าเงิน
หมุนเวียนอยู่อย่างสะดุดนั้น การขายสลากกินรวบทั่ว ๆ ไปทั่วประเทศโดยเฉพาะจังหวัดของกรม

ปรากฏว่าชายคิบบายคือเป็นหน้าเทา แต่ปัจจุบันนี้เพียงมาสองบาทเท่านั้น ชายกันแทบแยะ
เดินกันหัวบั้น หมายความว่าเจ้ามือโค่เพียง ๑๐ - ๒๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น แต่ก่อนหนึ่งโค่ถึง
๕๐ - ๖๐ เปอร์เซ็นต์ นี่ก็เป็นการปรากฏการณ์อันหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าเป็นการที่เงินฝืดเคือง
ในท้องตลาด ยิ่งกว่านั้นอำนาจในทางซื้อของประชาชน คือหมายถึงการที่ประชาชนจะหาเงิน
หาทองมาได้เพื่อจับจ่ายใช้สอยนั้นก็ลดน้อยลงไป เค็ยวันนี้...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ ไม ไรเช็กนี้คุณ

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : กระผมจึงอยากขอกว่าข้อเท็จจริงอันนี้เป็นสิ่ง
ที่ถูกต้องหรือไม่ ท่านรัฐบาลจะยอมรับหรือไม่ว่าเป็นความจริง เช่นนั้นเป็นประการหนึ่ง

ที่อีกประการหนึ่ง เรื่องสินค้าที่กำลังล้นตลาด ข้อเท็จจริงนี้ปรากฏว่า ในตลาด
ทุก ๆ จังหวัดที่เป็นย่านการค้า สินค้าเหลือเพื่ออยู่ในร้านค้า ในโกดังสินค้า ปีทางรัฐบาลจะ
ยอมรับหรือไม่ว่า เป็นความจริงเช่นนั้น นั่นอีกประการหนึ่ง ที่ข้าพเจ้าอยากจะใคร่ซักเป็น
ข้อที่ ๓ ว่าเมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนั้น รัฐบาลนี้มีทางที่จะแก้ไขวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น
ขึ้นนี้อย่างไรหรือไม่ ข้าพเจ้าขอทราบ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ก็รัฐบาลขอปฏิเสธแล้ว แต่ว่า
เมื่อท่านจะถามเป็นรายละเอียดโดยไม่จำกัดในข้อ ๑ ข้อ ๒ แต่ไปแยกเอาในหน้าของท่าน
มาซัก ก็ขอตอบดังนี้

ประการหนึ่ง ข้าพเจ้าจะขอชี้ให้เห็นว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้นดีขึ้น เพราะ
เหตุว่า ราษฎรทำมาหากินร่ำรวยมากขึ้น เพราะฉะนั้นจึงมีผลทำให้รัฐบาลเก็บรายได้ของแผ่นดิน
ดินมากขึ้นในปีนีกว่าปีที่แล้ว และทุก ๆ ปีมากขึ้น นี่เป็นประการหนึ่ง ด้ราษฎรยากจนแล้ว
รายได้ของแผ่นดินจะต้องตกต่ำดังที่เป็นมาแล้วใน ๒๐ - ๓๐ ปีมานี้ นี่เป็นพยาน ด้ราษฎร
ไม่มีเงินจะเอาเงินที่ไหนดมาเสียภาษี และรายได้จะเอาที่ไหน ก็รายได้ของกระทรวง

การคลัง เขาบอกอยู่ทุก ๆ วัน เขาบอกว่าเขาได้มากขึ้น มากกว่าปีที่แล้ว ชาวเขาจากท้องที่นั้น
 ว่าราษฎรมีรายได้มากขึ้น รัฐมีรายได้มากขึ้น ฐานะเศรษฐกิจก็ดีขึ้น จนประมาณปี
 คั้งไว้ ๕ พันล้านเหลือ ๒ พันล้าน ชาวเขาจะโคงหัวกับ ท่านบอกความจริง ว่าเศรษฐกิจมันจะ
 แย่ แต่มันไม่เป็นอย่างนั้น มันดีขึ้น

ในประการที่สอง ท่านยอมรับอยู่แล้ว เมื่อมีสถานการณ์ขึ้นในประเทศใหม่ ๆ
 การเงิน คำนวณเงินยอมตกลงไป เพราะเหตุว่าการค้าขายการส่งสินค้าออกน้อยกว่าสินค้า
 เข้าม่า เพราะฉะนั้นก็ประเทศไทยในระยะปีที่แล้ว การเงินยังไม่เสถียรภาพ แต่ในปีการ
 เงินมีเสถียรภาพอยู่ในอัตราเปอร์เซ็นต์ ๕๗ แล้วก็ดอลลาร์ละ ๒๐ ก็เมื่อเงินมันมีเสถียรภาพ
 มันก็เป็นผลรวมของเศรษฐกิจของเราดี ชาวเขาก็จะรีบกับท่านไม่ไคว่า เศรษฐกิจมันเสื่อม
 โทรม และนอกจากนั้นท่านก็บอกว่า ไปเอารายย่อย ท่านก็บอกว่าเวลานี้สลากกินรวมนั้นขาย
 ไม่ค่อยได้ การที่สลากกินรวมขายไม่ได้ ท่านจะไปตีความเอาออกว่าการเงินฝืดเคือง ค่าของ
 การใช้จ่ายของมันน้อยลงอย่างไรได้ ท่านทราบไหมว่า เวลานี้ตำรวจเขาจับคดีเรื่องสลาก
 กินรวม เรากำสั่งปราบสลากกินรวมนั้นแหละ แสดงว่าการปราบของรัฐกลไคผล คนถึงไม่มี
 การจะซื้อ เป็นความคิมมากกว่า คนที่ไม่ สลนสลากกินรวม ท่านก็บอกว่าไม่คิ มันก็ไม่ถูกละครับ
 ท่านผู้แทน ๆ คิอมันกัตัวถูกจับ นอกจากนั้นท่านก็บอกว่า ูใหม่ว่าสินค้ามันลนตลาค ูกักการที่
 สินค้ามันลนตลาคนั้น ท่านจะไปตีความว่าเศรษฐกิจมันจะบ่นปืออย่างไร สินค้าไคมามันคองใช้
 เงินไซใหม่ ครับ ถ้าคนไม่มีเงินจะไปซื้อสินค้ามาจากนอก ลนตลาคอย่างไร สินค้าลนตลาคก็
 แสดงว่าสถานะเศรษฐกิจของบ้านเมืองคิ ราษฎร ร่ารวบ จึงไปสั่งของเขาเอามา เฉพาะอย่าง
 บึงรถยนต์นะ เคิมบ้านเคิมเมือง เพราะเศรษฐกิจมันคิ แต่ท่านอย่าลิมว่ารัฐบาลนั้นนัไม่ไซ
 รัฐบาลคอมมิวนิสต์อย่างที่ท่านได้เคยไปเห็นมา เพราะฉะนั้นท่านจะ ไปเอาสถานการณ์ใน
 ประเทศจีนที่ท่านไปเห็นมา ๆ เทียบกันอย่างนี้ไม่ได้ คนละ เรื่อง เพราะประเทศเรานี้คิ

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

สุพงษ์ - จำรงค์

ก.๑๖/๒

ราษฎร ของราษฎร โคราษฎร เพื่อราษฎรเราเป็นประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นเกรงธุรกิจ
 ของรัฐบาลนี้มันก็เป็นของราษฎร โคราษฎร เพื่อราษฎร คือเสรี ไม่ใช่อำนาจในประเทศจีน
 ที่ขานไปเห็นมา เพราะฉะนั้นราษฎร เขารับปรุงของเขาเอง ข้าพเจ้าได้สอบถามขนาดการชาก
 แล้วบอกว่า เวลานี้เป็นอย่างไร เขาบอกว่าที่แล้วมานั้นราษฎรมีเงินมาก เขาว่าเศรษฐกิจ
 ดิ่งชันต่ำมาก หวังกำไร แต่เมื่อสิ่งมาลดราคาแล้วราษฎรเขาเอง เขาจึงหยุด เมื่อเขา
 หยุดแล้ว เขาก็ไม่สั่งเข้ามา เมื่อไม่สั่งเข้ามาทำให้เงินต่างประเทศเราไหลย้อนลง และสินค้า
 ที่อยู่ในขณะนี้ปรากฏว่าใครระบายออกไปและราคาถูกลง เขาก็ระบายออกไป และ นอกจาก
 นั้นแรงงให้เห็นว่าการตั้งสินค้าเวลานี้จักจะหยุด แต่เหตุผลแห่งการหยุดยังไม่เป็นไปถึงในท้อง
 ตลาด อีกหน่อยจะถึง แต่เวลาตรงกันข้ามกลับมารอบสอง เพราะเหตุว่าราษฎรมีเงินทอง
 โคยที่ขายแร่ ขายยาง ขายข้าวออกนอกไปก็เกิดมีเงินมากขึ้น ~~ของเงิน~~ และที่ประกอบกับ
 เหตุการณ์ของโลกไมตรี กำลังที่จะตั้งสินค้าเข้ามาอีก ในขณะที่เพราะเหตุว่าสินค้าขึ้น เพราะ
 ฉะนั้นเรื่องของราษฎรเอง เขาก็ปรับปรุงของเขาอยู่อย่างนี้ บางวัน บางสมัย เมื่อเงินของ
 เขาคือ เขาก็ตั้งสินค้ามา แล้วสินค้านั้นก็ลดราคา เขาก็หยุด เมื่อหยุด เขาก็เงินนั้นก็ตก แล้ว
 เสร็จแล้วเขาก็ตั้งเข้ามาอีก เป็นเรื่องของกาที่หยุด หมายความว่าสินค้านั้นลดราคาเวลานี้
 เพราะเหตุว่าเขาไม่ขาย หมายความว่า คือเขาปรับให้เขาระดับปกติ เพราะว่าซื้อสินค้า
 มากมันเกินไป เขาก็ปรับให้เขาระดับปกติ นี่เป็นหน้าที่ของราษฎร ในประเทศที่ปกครองโดย
 ประชาธิปไตยอย่างของเรา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงว่า ~~สิ่งที่ข้าพเจ้าประสงค์ได้ว่า ข้าพเจ้า~~
 ถึงได้บอกว่า ข้าพเจ้าขอประกาศโดยสิ้นเชิงแล้วก็ไม่ทำอะไรอีก

นายประภาส คงสมัย (ตรึง) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำชี้แจงของ ท่าน ฯ นายก
 รัฐมนตรีแล้ว แต่อกที่จะข้องใจอยู่อีกหลายประการไม่ได้ เพราะเหตุว่าดูเหมือนกันนะของเรา
 จะไม่ตรงกัน และข้าพเจ้าไม่อาจจะชี้แจงได้มากนัก เพราะ ~~ว่า~~ ฉะนั้น ท่านประธาน ฯ

ก็บอกว่า เป็นเรื่องที่จะพูดมากก็ใครจะรวบรวมก็ตามว่า เหตุใดสินค้าที่มันตลาดนั้นจึงล้นตลาด
 อยู่ได้นั้นในประการหนึ่ง มีหมายความว่าอำนาจซื้อของประชาชนเริ่มตกต่ำไปหรือประการ
 หนึ่ง เป็นประเด็นหนึ่ง การที่สินค้าในตลาดเหลือในโกดังก็ตาม ในร้านค้ามากมายก็ตาม
 นั้นหมายความว่าอำนาจซื้อของประชาชนตกต่ำไปหรือประการ หนึ่ง

ที่นี้ประการที่สอง ที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวชี้แจงให้ชาวพ.เจ้าเคียบเคียบ
 ไปว่ารัฐบาลของเราได้เก็บภาษีจากประชาชนเนื่องจากความร่ำรวยของประชาชนเราได้
 มีภาษีเพิ่มขึ้นมากมาบอกยกของ เป็น ๕ พัน ๖ พันล้านอย่างนั้นนะ ชาวพ.เจ้าใครจะถามว่า
 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้คิดถึงค่าของน้ำเงินเทียบเคียงกับสมัยก่อน ๆ นี้หรือเปล่า ๕ พัน
 ๖ พันล้านนี้เมื่อคิดเทียบน้ำเงินตามสถิติที่ชาวพ.เจ้าได้ดู เหมือนจะทราบจากองค์การของฝ่าย
 รัฐบาลเองว่า บาทหนึ่งเทียบเท่ากับ ๕ สตางค์ ฯพณฯ ได้คิดถึงปัญหาข้อนี้หรือเปล่า จึง
 ได้ว่าคองว่าเราเก็บภาษีรายได้จากประชาชนได้สูงขึ้น เพราะเหตุว่าประชาชนร่ำรวยนั้น
 ประการที่สอง

ประการที่สาม ชาวพ.เจ้าใครจะถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีว่า สินค้าออกของ
 เราเป็นเหมือนบอกว่าสินค้าข้าว เหตุใด ฯพณฯ จึงยืนยันว่าภาวะเศรษฐกิจของเราอยู่ใน
 ลักษณะปกติ สินค้าออกของเรานี้ตามที่ชาวพ.เจ้าได้สังเกตตลอดเวลามารวม ๗๐ ปีอยู่แล้ว
 สินค้าสำคัญอยู่ ๔ ประการ คือ แร่ ยาง ไม้ และข้าว แล้วทั้ง ๔ ประการนี้ปัจจุบันนี้ได้ตก
 น้อยลงไปทุกขณะ นี้ตามรายงานของฝ่ายรัฐบาลทั้งสิ้น แม้แต่ข้าว นาที่ร้างอยู่เป็นล้าน ๆ ไร่
 แล้วก็ยางเหมือนกันลดลงไปทุกขณะ นี้ชาวพ.เจ้าทราบอย่างนั้น จึงใคร่อยากจะทราบว่าเมื่อ
 ภาวะการณเป็นอยู่เช่นนี้ ห่าไม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีจึงถือว่าเป็นการที่ภาวะเศรษฐกิจ
 อยู่ในภาวะปกติ ชาวพ.เจ้าขอลถามอย่างนี้

สภาผู้แทนราษฎร ๔/๕๕ ส.

อุดม ธน

๓๒/๑

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ก่อนที่จะตอบ ขอเรียนว่าหลักฐานที่
รัฐบาลนี้ตอบนั้นเป็นหลักฐานที่ได้มาจากกระทรวงมหาดกรมของรัฐบาลทุกกระทรวง แล้วเขาสง
มารวมที่สภาเศรษฐกิจ เจ้าหน้าที่สภาเศรษฐกิจได้นำเสนอ นายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
ใครที่จะคอนวินซ์ (convince) อยากจะบอกว่าท่านผู้แทนนั้นคงไม่ได้รับความรู้สึกเท่ากับ
รัฐบาล เพราะว่าท่านไม่มีกระทรวงมหาดกรม เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า

ประการที่สอง ข้าพเจ้าขอตอบว่า ท่านบอกว่าสินค้าตลาด ทำไมมันยังล้นอยู่
ข้าพเจ้าตอบเมื่อก่อนแล้วว่ามันเรียกว่าเป็นระยะช่วงช่วง เขาก็ครั้งหนึ่งสินค้าล้นอยู่ เขาก็หยุด
แล้วก็ขายออกไป ข้าพเจ้าบอกเวลาที่แล้วมันล้นแล้ว เขาก็หยุดแล้ว บัดนี้กำลังเริ่มสิ่งใหม่ ก็
จะรับสินค้าแล้วซึ่งเป็นฤดูเกี่ยวข้าว เพราะฉะนั้นท่านอย่านึกเลยว่าจะกลัวว่าสินค้ามันจะอยู่อย่าง
นี้ตลอดไปจนชั่วฟ้าดินสลาย ข้าพเจ้าคิดว่ามันกลับเข้าไปเอง นอกจากนั้นท่านบอกว่าอำนาจซื้อ
ตกต่ำ ก็แบ่งเป็นสองอย่าง อำนาจซื้อนั้นท่านก็บอกแล้วว่าสินค้าล้นตลาด และไม่ใช้อำนาจซื้อ
ของประเทศหรือที่มีมันมี ถ้าไม่มีอำนาจซื้อที่ดี จะสั่งสินค้าเข้ามาล้นตลาดอย่างไร แต่ว่าอำนาจ
ซื้อของประชาชนนั้นอาจที่จะเป็นไปได้ในเมื่อท่านได้คิดถึงเทียบกับสินค้าที่กองอยู่ แต่ท่านผู้มี
เกียรติท่านก็ไปคิดถึงอำนาจซื้อของประชาชนในระดับปกติแล้วท่านจะคิดว่าอำนาจซื้อไม่ได้ตกต่ำ
เลย คือเป็นปกติ ท่านไปคิดถึงอำนาจซื้อว่าของกับคน อืม แล้วท่านจะให้กินอีก อำนาจซื้อมัน
ก็ต่ำ แต่เวลาที่มันหิวเข้าอำนาจซื้อก็มี เพราะฉะนั้นอำนาจซื้อของประเทศนั้นดี ซึ่งเข้ามาบรรเทา
เต็มบ้านเต็มเมือง แต่อำนาจซื้อของประชาชนนั้น ในขณะนั้นมันสูงเกินกว่าปกติมันกลับ
มาสู่ระดับธรรมดาของมัน ไม่ใช่ว่าอำนาจซื้อล้นหายไป นอกจากนั้นท่านบอกว่าภาษีที่ได้ขึ้นเป็นได้
มากเพราะค่าน้ำเงิน ข้าพเจ้าคิดหรือเปล่า ข้าพเจ้าคิดว่า ก็บอกเมื่อก่อนก็บอกก่อนท่าน ถึงกับบอก
ว่าค่าน้ำเงินยังมีเสถียรภาพ เมื่อรัฐบาลคณะนี้ได้มาเมื่อก่อนจะรับช่วงมานั้นของพรรคเสรี
มันงศศิลาจะรับช่วงมานั้นพอ ๖๕ เคี้ยวนี้เหลือ ๕๗ ค่าน้ำเงินมันดีขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าเก็บ
ภาษีที่ตัวเอง ~~ออก~~ ค่าน้ำเงินท่านไปเปิดดูเดิมนั้นก็ราคาพอหนึ่งก็อยู่ในราว ๕๕ - ๕๖

๕๖ - ๕๖ ๑๖ ไร่ดเบบควบี่ ๗๖ - ๗๖ - ๗๖ ก็กว้างดยระหว่างมีสลงสามบาทหตุยระหว่าง

นี่ เพราะฉะนั้นแสดงให้เห็นว่าค่าน้ำเงินปีนี้กับปีที่แล้วนั้น ปีนี้ดีกว่าปีที่แล้ว ในช่วงระยะ ๒ เดือน
 เท่านั้น เพราะฉะนั้นภาษีที่ไคซึนไม่ใช้ เพราะว่าเงินเราก็คง ขาดเพื่อบอกตั้งแต่นั้นแล้วว่าเงิน
 เราไม่ได้ตก เงินเราคือขึ้น เพราะฉะนั้นที่ไคก็เพราะเหตุความเจริญรุ่งเรืองในทางเศรษฐกิจ
 ของบ้านเมือง นอกจากนั้นท่านก็บอกว่าท่านว่าสินค้าออกของเรานั้นน้อย ข้าพเจ้าไม่ได้ตกลงว่า
 สินค้าออกน้อยกว่าสินค้าเข้า ทั้ง ๆ ที่สินค้าลดตลาด เพราะเหตุว่าผู้ลการศาระหว่างประเทศ
 นั้นมันก็อยู่ระหว่างไคทำอะไรบ้างขาดทุนบ้าง ไคทำอะไรบ้างขาดทุนบ้างตลอดมา ซึ่งเป็นวิสัยของ
 การค้าในระหว่างประเทศ แต่ว่าเมื่อพูดถึงส่วนร่วมแล้วผู้ลการค้าในระหว่างประเทศนั้นเรา
 ไม่ได้ขาดทุน เรากลับไคทำอะไร เราจึงมีเงินเหลือไปซื้อสินค้าเข้ามากองไว้ เราจึงมีเงินเหลือ
 ไปซื้อรถยนต์ เรายังมีอะไรทำอีกด้วย ท่านก็บอกว่าการผลิตสินค้าของเกษตรกรรมไม่คืออะไร
 ต่าง ๆ พวกนี้มีแต่ลดน้อยลง เช่นข้าวเป็นต้น ท่านพูดว่าข้าพเจ้าก็ไปตอนต้นว่าท่านไม่ใจหลัก
 ฐานที่แท้จริง เพราะท่านไม่มีกระทรวงทบวงกรมเสนอท่าน ท่านก็อาจจะไปติดต่อกับเพื่อนฝูง
 ซึ่งหลักฐานมันลับลี้มี เขาไม่ให้ อยากจะบอกกล่าวว่ามีข้าพเจ้าเข้ามา รัฐบาลนี้เข้ามาเป็นข้าว
 ที่เหลือส่งออกไปนอกประเทศนั้นประมาณ ๒ แสนตัน แล้วมีที่แล้วเท่าไร ๑ ล้าน ๕ แสน แล้ว
 ปีนี้เท่าไร ๑ ล้านสี่แสน แล้วในปีหน้าเนี่ยส่งมาจากการชลประทานที่เขื่อนชัยนาทนั้นส่วนนี้จริงและก็ได้
 เริ่มแสดงผลออกมาแล้ว ปีหน้าจะไคข้าวลงอย่างน้อยประมาณ ๑ ล้าน ๕ แสนตัน จะส่งไปนอก
 เพราะฉะนั้นคือทุกอย่างมันดี ทุกอย่างมันเจริญขึ้น คย่างนี้แล้วข้าพเจ้าก็ไม่สามารถจะรับคำที่
 ท่านกล่าวว่าแพมเค็มที่ ฐานะเศรษฐกิจของเมืองไทยรอแรม มันก็ไม่ว่าจะรับ ข้าพเจ้าจึงขอว่า
 ปฏิเสธโดยสิ้นเชิงอีกครั้งหนึ่ง

นายประภาส คงสมัย (ตรึง) : ข้าพเจ้าขอซักถามอีกสักเล็กน้อย ตามที่ ข้าพเจ้า
 ไคชี้แจงถึงอำนาจซื้อนั้น ข้าพเจ้า ไคชี้แจงหนักไปในทางอำนาจซื้อของประเทศที่ซื้อสินค้าต่าง
 ประเทศเข้ามา แต่เท่าที่ข้าพเจ้าซักถามนั้นข้าพเจ้ามุ่งหมายที่จะให้ ข้าพเจ้า ไคชี้แจงว่าอำนาจ
 ซื้อของประชาชน คือข้าพเจ้ายืนยันที่จะร้องเรียนว่าอำนาจซื้อของประชาชนในปัจจุบันนี้ตกต่ำ
 ไปจริง และ ข้าพเจ้า ไคโต้แย้งข้าพเจ้าว่าอำนาจซื้อของประชาชนนั้นก็มีไคตกต่ำลงไป นี่เป็น

ขอเท็จจริงที่ประชาชนจะเป็นผู้ตัดสินใจในข้อนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่สนใจที่จะซักถามอะไรอีก ที่มีข้าพเจ้า
 ใครจะซักถามในปัญหาที่ว่าค่าน้ำเงินของเรานั้นเท่าที่เรารู้จักกันมาหรือว่าแข็งแรงกันมาในขณะที่เรา
 หมายถึงว่าค่าน้ำเงินที่ตกค่าไปจากค่าน้ำเงินสมัยก่อน ๆ ที่ล่วงมาแล้วมิได้หมายความว่าไปเทียบเงิน
 ปอนด์หรือเงินดอลลาร์ของต่างประเทศเขา กรณีเช่นนั้นไม่ใช่เป็นปัญหาที่เราจะมาพูดในวันนี้และ
 ข้าพเจ้าไม่ใช่ตั้งประเด็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าตั้งประเด็นว่าค่าน้ำเงินของเราในปัจจุบันนี้เมื่อเทียบ
 ส่วนตามงบประมาณแผ่นดินแล้วจะเห็นได้ว่าไม่มากไปกว่าสมัยก่อน ๆ เท่าไรเลย นี่เพราะฉะนั้น
 ขอให้ พวกๆ โคซี่แข็งแรงละเอียดกว่าความเข้าใจอันนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องแค่นั้นเพียงไร

~~ข้อ~~ การที่ พวกๆ โคซี่แข็งแรงว่าสินค้าของเราในประเทศเหลือมากนั้นสิ่งเข้ามามากนั้น
 ข้าพเจ้ายังสงสัยอยู่ว่าที่เหลือนั้นจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจซื้อของประชาชนอีกด้วย คือหมาย
 ใจว่าในระยะปัจจุบันนี้พอค่าไม่อาจที่จะขายสินค้าของตัวเองออกไปโคกคลองแก้วอย่างแต่ก่อนนี้
 ลักษณะการอย่างนี้เราอยากจะเรียกว่าเป็นเรื่องที่นอกเราและพ้องเราประการหนึ่งว่าประชาชน
 ของเรากำลังตกทุกข์ได้ยากลงทุกวัน พวกๆ เข้าใจในเรื่องเหล่านี้อย่างไรแค่นั้น ที่นี้พูดถึงสินค้า
 ลืออย่าง ที่ข้าพเจ้าโคซี่แข็งแรงแล้วนั้น พวกๆ ก็ยืนยันกับข้าพเจ้าว่า พวกๆ ก็กระทรวงที่จะแข็งแรงให้
 ทราบได้ว่าตามสถิติไม่มีโคกตกค่าลงเลย พูดถึงการขายข้าวของเราก็โคกขายไปเป็นจำนวนมาก
 ซ่อนั้นเรื่องที่ย้ายเหลืออยู่เป็นจำนวนมาก พวกๆ ตอบแข็งแรงข้าพเจ้าว่าเช่นนั้น การที่เหลือจากการ
 ขายนั้นเกี่ยวกับความสามารถในการขาย มิได้หมายความว่าเราผลิตข้าวภายในประเทศมากขึ้น
 การผลิตข้าวในประเทศนั้นเราจะต้องดูจากเนื้อที่ประการหนึ่ง และดูจากจำนวนไร่ตลอดปีประการ
 หนึ่ง เท่าที่ปรากฏนั้นเป็นหลักฐานจากกระทรวงเกษตรเองซึ่งโคกแจกแก่สมาชิกสภาผู้แทน เรื่องพวก
 ก็ยืนยันต่อข้าพเจ้าว่าปัจจุบันนี้เนื้อที่ในการทำข้าวนั้นการปลูกข้าวนั้นลดน้อยลงไปล้านกว่าไร่ในปี
 ๒๕๕๕ นี้อย่างนี้ เราเรียกไมโคกหรือว่าเป็นการที่ทำให้เนื้อที่ในการปลูกข้าวของเราลดน้อยลงไป
 ข้าพเจ้าถือว่าอย่างนี้ ไม่ใช่หมายความว่าเรายังเหลือข้าวขาย การเหลือข้าวขายนั้นเป็นการที่ว่า
 เราขายไม่ออก เกี่ยวกับสมรรถภาพ เราไรสมรรถภาพในการขาย เราจึงขายไม่ออก เพราะ
 ฉะนั้นขอให้ พวกๆ โคซี่แข็งแรงแก่ข้าพเจ้าเพื่อให้แจ่มแจ้งลึกลึกครั้งหนึ่ง

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

ฉันทนา ๓๓/๑

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบดังนี้ คือ เอวสั้น ๆ คือว่า
 คือที่ท่านบอกว่าอำนาจซื้อของประชาชนตกต่ำนั้น ข้าพเจ้าก็บอกแล้วว่า มันไม่ตกต่ำ คือหมายความว่า
 ว่าจะอยู่ที่แถวมาชั่วระยะเวลาหนึ่งนั้นอำนาจซื้อของมาจากต่างประเทศมันสูงขึ้นไปแล้วเวลานั้น
 กำลังจะกลับมาสู่ระดับปกติ ก็เมื่อของมันมากตามนั้น ๒๕ ล้านเมื่อสิ่งของมาจากนอกมันมากขึ้นไป
 เพื่อเขาเตรียมไว้ขายในฤดูฤดูหนึ่งแล้วคงมีมันขายไม่ออก แล้วท่านจะไปบังคับบอกให้คน ๒๕ ล้าน
 มาซื้อ ถ้าเขาไม่ซื้อก็แปลว่าอำนาจซื้อตกต่ำนั้นข้าพเจ้าขอปฏิเสธ แล้วนอกจากนั้นข้าพเจ้าขอเติมอีก
 ว่าท่านอย่าลืมว่าของที่ส่งมาจากนอกมากนั้นเพราะอำนาจซื้อของชาติไทยนั้นมีมากถึง ๒๕% ของของมา
 ไรใหม่ครึ่ง แต่ในเวลาเดียวกันท่านจะบอกว่าอำนาจซื้อของประชาชนตกต่ำมันก็ไม่ได้อีก เพราะ
 เหตุว่าสิ่งของมาจากนอกมันได้เงินมาจากที่เราส่งของไปนอก ก็เมื่อเราส่งของไปนอกได้ก็เราได้
 เงินมากก็แปลว่าราษฎร ๒๕% ขึ้นมากนั่นเอง เมื่อราษฎรผลิตขึ้นมากราษฎรก็มีเงินมากกว่าใน
 สมัยก่อน ตามสถิติว่าครัวเรือนเมื่อก่อนนี้ ๓๐๐ บาท เดือนนี้หนึ่งเกือบถึง ๕ พัน ตามที่ฝรั่งเขา
 ช่วยที่สภาเศรษฐกิจเขาว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นอำนาจซื้อของชาติไทยมันก็ตกต่ำตามที่ผมบอกแล้วว่า
 ของมันได้มากมากกองพะเนินเทินทึก ถ้าไม่มีเงินจะไปซื้อของเขามาอย่างไร รายได้ของประเทศก็
 ด้เงินก็มีเสถียรภาพ แล้วที่ท่านจะไปบอกว่าอำนาจซื้อของประชาชนตกต่ำไม่ได้ เมื่อท่านข้าพเจ้า
 ก็ได้ตามปัญหาที่ตลอดเกม ๆ แห่งธนาคารชาติ—ว่าอย่างนี้ไซ้ใหม่ เขาบอกว่าเป็นความจริง
 —ว่าอำนาจซื้อและอำนาจขายเวลานี้อำนาจซื้อที่ซื้อของมาจากเมืองนอกมันก็มีสูงมาก อำนาจซื้อ
 ของประชาชนก็อยู่ในระดับปกติ แต่อำนาจของมันมากองมาก เขามองอีกหน่อยมันก็โง่งไปสู่ปกติ
 ว่าอำนาจซื้อไม่ได้เปลี่ยนแปลง เขาอธิบายอย่างนั้น ข้าพเจ้าก็เชื่อเขา แล้วก็มีความรู้สึกเช่นนั้นว่า
 นอกจากนั้นท่านบอกว่าคุณค่าเงินของเราตกต่ำ ข้าพเจ้าก็บอกว่าคุณค่าเงินของเราจะตกต่ำหรือ
 ไม่ตกต่ำมันเปรียบด้วยดุลการการค้าระหว่างประเทศ ท่านยอมรับว่าดี และเมื่อดุลการค้าต่างประเทศ
 ทั่วโลกถ้าไรก็แสดงว่าเงินคงคลังของเราหรือรีเซฟทุนสำรองในธนาคารชาติของเราก็มามาก ท่านผู้

สถาปัตย์กรรมการ ๑๕/๖๕๕๕ (สามัญ)

ฉันทนา ๓๓/๒

สภา ฯ ฝ่ายสนับสนุนที่ได้อนุมัติให้ออกกฎหมายให้หักเอาทุนสำรองนั้นเอามาช่วยการศึกษาของราษฎร
 เมื่อปีนี้เอง ก็เมื่อทุนสำรองมันเกิน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์อย่างนี้ ท่านก็ยังไม่บอกว่า เศรษฐกิจมันยังไม่ดีอีก
 แล้วที่ราษฎรยากจนอ่านหนังสือไม่มี ก็ตัวเลขมันอย่างนี้แล้วที่ธนาคารฝรั่งเขาก็รับรองกับค่างานปี ถ้าพ-
 เจ้าก็ไม่รู้จะว่าอย่างไร ท่านจะบอกว่าถ้าอย่างนั้นอาจที่จะเป็นไปได้ เงินบาทหนึ่ง เดียวปีศาจจะซื้อ
 ของไม่ได้เท่ากับบาทหนึ่งเมื่อตอนโน้นนั่นเป็นความจริง ข้าพเจ้าก็ขอเสนอว่ามันอาจจะได้เพราะ
 ความเจริญของบ้านเมือง เมื่อบ้านเมืองมันมีความเจริญขึ้นแรงงานราคามันก็แพงขึ้น เมื่อแรงงาน
 ราคามันแพงขึ้น *cost production* มันก็แพงขึ้นเป็นของธรรมดา ท่านไปอยู่เมืองนอกฝรั่ง
 ไดนาข้าวโมงหนึ่งไม่ได้ ๑ ดอลลาร์เขาไม่ได้ให้อะไรนั่นเพราะบ้านเมืองเขาเจริญแรงงานของเขา
 ก็แพงเขาก็ขายกันแพง ในประเทศที่ *Underdevelop* ที่ล้าหลัง แรงงานมันไม่ถึงแพง แต่
 เวลานี้เมืองไทยของเรา เพราะว่าพรรครัฐบาลมันรุ่งเรืองมันเจริญขึ้น แรงงานของเราจึงได้แพง
 ขึ้น แพงจนกระทั่งเมื่อต้นสถานีได้รับรองแรงงานของประชาชนชาวกรรมกรว่าสมควรรับแรงงานนี้
 ได้แล้วที่จะอุดหนุนเหมือนนานาประเทศ ก็เมื่อแรงงานมันเจริญขึ้นมันก็แพงอาจที่จะเป็นไปได้ เมื่อถกสน
 ว่าจะไม่จ้างคนหุงข้าวเดือนละ ๒ บาท เดียวนี้ไม่มีใครเขาทำ เพราะว่าคนหุงข้าวเมื่อก่อนนี้
 ก็นุ่งผ้าลายเก่า ๆ แล้วก็ได้เสื้อในตัวหนึ่ง เดียวนี้คนหุงข้าวนุ่งเสื้อที่นุ่งกะโปรง

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เล็ก ก. ๓๕/๖

มันก็แรงขึ้น ไม่รู้จะทำอย่างไร มันก็เหมือนกับเมืองนอกเราหาคนใช้ไม่ได้ พอจะนั้น
 มันไม่ใช่ทั้งนั้น มันเรื่องที่น่าจะสำคัญผิด นอกจากข้อหนึ่งท่านบอกว่าในขณะที่ของมันล้มแล้ว
 /นั้นอีก
 เมื่อไรจะหมดไป ท่านเคยคิดไหมว่าตามธรรมชาติของเมืองเรานั้นละ สินค้าที่มีขายก็เปิด
 ชาวเก็บเก็บแล้ว หน้าแล้งนั้นก็ไปมาค้าขายกันได้ ชาวบ้านก็ขายข้าวขายของพืชผลของตัวเอง
 มีเงินก็จัดแจงซื้อของซื้ออะไร ทำบุญบวชนาค โคนจุกกัน หน้าแล้ง เวลาที่ท่านจะไปไหนก็ได้
 น้ำออกเจ๊งไปหมด เพราะฉะนั้นในระยะนี้ในระยะเดือน ๑๑ น้ำนอง เดือน ๑๒ น้ำทรงนี้
 เป็นระยะทุก ๆ ปี ท่านไปดูตัวเลขสถิติการค้านั้นในนอย แต่ว่าพออีก ๒-๓ วันมันดี แล้วพวก
 พ่อค้าเขารู้ว่าเขาเตรียมสิ่งกันใหม่ทั้ง ๆ ที่เขาของล้นตลาด เขามองหน้าแล้งนี้ เพราะว่าที่หน้า
 ทะเลว่าข้าวมันดีถึง ๑,๕๐๐,๐๐๐ ตัน สำหรับรัฐบาลทะเลเฉพาะส่งไปนอก ก็ในนี้ประมาณ
 อีก ๒,๐๐๐,๐๐๐ ตัน ส่งไปนอกประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ ตัน เขากะว่ามันจะดี บางทีจะดีขึ้น
 แรกก็จะดีขึ้น เพราะฉะนั้นเขาเชื่อว่าสินค้าที่กอง พอถึงหน้าแล้งชาวบ้านแคว้นขึ้นก็โดนอุททำบุญ
 บวชนาคอะไรต่าง ๆ พวกนี้ ท่านคอยดูหน้าแล้งที่กองนี้จะหมด กลัวสินค้าจะขึ้นราคาไป
 เพราะว่าของมันไม่มี กล้วยเหตุนี้ก็ยังไม่สามารถจะรับได้ว่าค่านาจของมันตกต่ำ นอกจากนั้น
 ก็ขอปฏิเสธอีกนั่นแหละ.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะพอแล้วคุณ

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : ขอนิดเดียวครับ คือของใจอีกนิดเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้วคุณ

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : ที่ ขพตฯ ได้ชี้แจงว่าค่าการค่าได้เปรียบนั้นนะ

ข้าพเจ้าใครจะชี้ว่า ค่าการค่าจากประเพณีไหนบ้างที่ได้เปรียบ และรวบรวมแล้วมันได้
 เปรียบอย่างไร เท่าที่ทราบมันเสียเปรียบเขาตลอดเวลานะครับ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะว่าพูดเรื่องเศรษฐกิจอย่างนี้ พวกท่าน

ไม่พอหรือคุณ ต้องพลกัน ๓ วัน

สภาผู้แทนราษฎร ๑๘/๕๕ ส.

เล็ก ค.๓๘/๒

นายประภาส คงสมัย (ตรึง) : เมื่อเป็นเรื่องสำคัญก็ควรจะให้สักนิก เพราะ
เรื่องเหมือนเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็คง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เออละ ขอความกรุณา ถ้าหากว่าถามอย่างนี้ละก็
ผมคิดว่าคง ๓ วันก็ไม่หมด

นายประภาส คงสมัย (ตรึง) : ขอนิกเคียว กระผมขอถามเรื่องบุคลากรเก่าเท่านั้น
ละ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบ ๓ ครั้งแล้ว หากก็ค่อยออกแถมแจ้งอย่างนี้
แล้ว ลูกจะเจียงกันนั้นปัญหาขอเท็จจริง เจียง ๓ วันก็ไม่แล้วคุณ

นายประภาส คงสมัย (ตรึง) : ก็หมายความว่าปัญหาขอเท็จจริงต่าง ๆ นี้ไม่
อาจจะ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปลว่าคุณเจียงอย่างนี้ร้อยปีมันก็ไม่แล้ว.....

นายประภาส คงสมัย (ตรึง) : แต่มีหลักฐานนะครีบ บุคลากรก็มีหลักฐานนะ
ครีบ ถ้าหากว่าท่านตอบ แล้วก็มีหลักฐานปรากฏนะครีบ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เออละ พอละคุณ ขอความกรุณาเออละ พอแล้ว
ครบแล้ว

นายประภาส คงสมัย (ตรึง) : กระผมใครจะขอถาม ๒พดๆ น้าบด ๆ ว่า
บุคลากรของประเทศไทยนี้ไต่เปรียบประเทศไหนบ้าง แล้วเมื่อรวมยอดแล้วไต่เปรียบเท่าไร
เท่าที่กระผมทราบจากตัวเลขที่รัฐบาลชี้แจงนั้นนะ เสีบเปรียบตลอดเวลา.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เออละ ขอให้คุณนั่ง

จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : เสีบเปรียบประเทศจีน เพราะเราไป
ไต่กาขาย

นายประภาส คงสมัย (ตรึง) : ขอมพระคุณมาก เพราะเราไม่ไต่ค่ากับประเทศ

สภาผู้แทนราษฎร ๑๔/๕๕ ส.

เลิก ๓๕/๓

จีนเราถึงเสียเปรียบประเทศจีน นั้น.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เออละ ขอให้หนึ่งใจละคุณ ขอไปรคนึงตามขัดบังคับคุณ ขอให้หนึ่งใจ ผมเคื้อนคุณ ๒ ครั้งแล้ว

นายประภาส คงสมัย (ตรึง) : คือวันนี้เป็นวันสุดท้าย.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเคื้อนคุณ ๒ ครั้งแล้ว ขอไปรคให้หนึ่งใจ

นายประภาส คงสมัย (ตรึง) : แล้วเดี๋ยวก่อนเราจะปิดแล้วละครับ ผมขอใจเดียวเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เออละ ปิดแล้วก็เปิดอีกละคุณ ผมบอกให้หนึ่งใจ ๒ ครั้งแล้วคุณ ขอไปรคให้หนึ่งใจละเพื่อรักษาระเบียบของที่ประชุมนี้คุณ อันมีเกียรติยิ่ง

นายประภาส คงสมัย (ตรึง) ขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป เรื่องที่ค้างการพิจารณาจากการประชุมคราวก่อน คือมติขอให้ความตามรัฐธรรมนูญของคุณหิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี)

(นายหิม ภูริพัฒน์ มีใคอยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเจ้าของมติดีไม่อยู่ในที่ประชุม เป็นต้นว่า
ถอนไป หม้กระเปียบวาระ

ต่อไปนี้ มีเรื่องก่อนที่จะปิดสมัยประชุม ก็อยากจะขอเสนอเรื่องอะไรเสียก่อนก่อนที่จะอ่านประกาศพระบรมราชโองการปิดสมัยประชุม คือเนื่องจากว่าจะปิดสมัยประชุมในวันที่ ๒๑ กันยายน คือวันพรุ่งนี้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการสามัญตรวจรายงานการประชุม ขออนุมัติต่อที่ประชุมนี้ เพื่อใคทำเนิกรกิจการตรวจรายงานการประชุมนอกสมัยประชุมที่ประชุมจะมีความเห็นประการใด

ไม่มีใคมีความเห็นเป็นประการใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นประการใดแล้ว ก็ถือว่าอนุมัติให้คณะกรรมการคณะนี้ดำเนินการนอกสมัยประชุมได้

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงประกอบพิธีเปิดงานนิทรรศการ "งานประชันสภาผู้แทนราษฎร" ที่หอประชุมวชิราลงกรณ์ กรุงเทพมหานคร

นายรองประธานฯ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย
บัดนี้ถึงวาระที่จะปิดสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎรสมัยสามัญประจำปี ๒๕๕๕ และ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระราชกฤษฎีกา
มาแล้ว ซึ่งท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรจะได้นำเสนอให้ประชุมนี้ทราบต่อไปตามประเพณีของ
รัฐสภาในประเทศไทยที่เคยทำมา เมื่อก่อนจะปิดสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้น ท่าน
ประธานสภาผู้แทนราษฎรและท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็ได้กรุณาไต่สละเวลาอันมีค่าของท่านให้
นายกรัฐมนตรีได้กล่าวสรุปความต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการมาเพื่อที่จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน
เพื่อให้ทางท่านสมาชิกทั้งหลายได้ทราบเพื่อจะได้นำไปแจ้งต่อราษฎรเท่าที่ท่านจะเห็นเป็นการ
สมควร เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้ข้าพเจ้าจึงขอขอบพระคุณท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและ
ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่ได้กรุณาให้เกียรติแก่ข้าพเจ้าจะได้กล่าวสรุปสักเล็กน้อย ดังต่อไปนี้

ก่อนอื่นนั้น คือว่าในสมัยนี้เป็นสมัยซึ่งเราได้กำลังฝ่าฟันในการที่จะช่วยกันทำนุบำรุง
ระบบประชาธิปไตยของเราให้มีความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้น และก็นอกจากนั้นได้ออกพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับพรรคการเมือง ก็ได้มีประชาชนสนใจในระบบประชาธิปไตยและได้ดำเนินการ
การในวิถีทางของพรรคการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยมาเป็นลำดับ เป็นที่น่ายินดีว่าได้มี
พรรคการเมืองหลายพรรคที่ได้ออกขึ้น และพรรคการเมืองเหล่านี้ได้ดำเนินการไปตามระบบ
ประชาธิปไตยเป็นที่อนุเคราะห์บ้าง ซึ่งเป็นการแสดงถึงความเจริญในระบบประชาธิปไตย โดย
มีพรรคการเมืองตั้ง เช่น พรรคเสรีธรรมบ้าง พรรคเป็นต้น

นอกจากนั้นข้าพเจ้าใคร่ที่จะเรียนว่าประชาชนเองในขณะนี้ก็ได้มีความสนใจเกี่ยวกับ
ระบบประชาธิปไตยขึ้นมาก ดังเช่นทางรัฐบาลได้ใช้วิธีการเกี่ยวกับสภาตำบล ซึ่งสภาตำบล
นั้นเป็นของราษฎรโดยแท้ และก็ได้ดำเนินการประชุมโดยพยายามที่จะก่อสร้างทำนุบำรุงไม่
ห้องที่ของตัวเหล่านี้ให้มีความเจริญขึ้น เพราะฉะนั้นแสดงให้เห็นว่าประชาชนนั้นมีความสนใจ
เกี่ยวกับกิจการบ้านเมืองในระบบประชาธิปไตย ย่อมเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยเรา
นี้มีความเจริญในระบบประชาธิปไตยของเรามีมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ใคร่ที่จะขอเรียนว่าในโอกาสในวันที่ ๒๒ ตุลาคมนี้ พระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวฯ จะเสด็จฯ เฝ้าพระราชกุศล โดยที่เสด็จไปทรงผนวชเพื่อถวายแก่พุทธระฆัง
รัชกาลที่ ๕ และแด่เจ้านายพระองค์อื่น ๆ อีก นอกจากนั้นพระองค์ก็ได้แสดงความปรารถนาว่า

ในการทรงผนวชคราวนี้ ก็เพื่อที่จะไต่ถามเพียงพระราชาคณะ เพื่อเป็นศิริมงคลแก่อาณาประชาราษฎร์
ของพระองค์ด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงหวังว่าบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ณ ที่นี้คงจะมี
ความปลื้มปิติยินดีในการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะไต่เสด็จไปทรงผนวชนั้น และหวัง
ใจว่าท่านทั้งหลายจะใคร่ร่วมกันถวายอนุโมทนาในพระราชาคณะคราวนี้โดยทั่วกัน

อนึ่ง นอกจากนั้นเมื่อข้าพเจ้าเองก็เป็นพิธีที่น่าปลื้มใจแก่บรรดาท่านทั้งหลายเป็น
อันมาก ที่สมเด็จพระบรมราชินีได้เสด็จมาปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖ โดยที่ไต่มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในระหว่างที่พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จไปทรงผนวชนั้น และพระองค์ก็ได้ปฏิบัติทุกอย่างตามรัฐธรรมนูญ
และได้ทรงปฏิบัติหน้าที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความปลื้มปิติเป็นอัน
มากที่สมเด็จพระบรมราชินีได้เสด็จมา บอมนับเป็นเกียรติอันสูงเป็นประวัติการณ์ของสภาแห่ง
ประเทศไทยของเรา ข้าพเจ้าจึงขอแสดงความปิติยินดีไว้ในโอกาสนี้ด้วย

เมื่อกล่าวถึงความสัมพันธ์ไมตรีในระหว่างประเทศตามนโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้
ว่าจะรักษาสัมพันธไมตรีในระหว่างประเทศให้มีความใกล้ชิดสนิทสนมยิ่งขึ้นนั้น บัดนี้ เนื่องจาก
มีกรณีพิพาทเกี่ยวกับคลองสุเอซ บางที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติใคร่อยากจะทราบว่า ทางรัฐบาล
นี้ยังรักษานโยบายที่ไต่แถลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้นไว้คืออยู่หรือ ทางรัฐบาลขอเสนอว่า
รัฐบาลไทยและประเทศไทยนี้ยังรักษาสัมพันธไมตรีต่อกันนานาประเทศที่เป็นมิตรทั่ว ๆ ไปไว้
ดังเดิมตามที่ไต่แถลงไว้ในนโยบายของรัฐบาลนี้ ถึงแม้กรณีคลองสุเอซจะทำให้บรรดาสมาชิก
ขององค์การสหประชาชาติได้แตกแยกออกเป็นสองฝ่ายก็ตาม แต่ทางรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวก็ยังรักษานโยบายที่จะสนับสนุนองค์การสหประชาชาติ และจะพยายามปฏิบัติ
ในฐานะที่เป็นสมาชิกอันดีที่สุดขององค์การสหประชาชาติต่อไป ข้าพเจ้าเชื่อว่าทั้งสองฝ่าย
คงยังจะเป็นมิตรและเราก็คงต้องการที่จะเป็นมิตรที่ดี ซึ่งไม่ว่าฝ่ายใดทั้งสองประเทศเหล่านั้น
เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นจึงขอยืนยันในโอกาสอันนี้ว่า ทางรัฐบาล
เกี่ยวด้วยต่างประเทศนั้นยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายประการใด ตรงกันข้ามประเทศไทย
กลับเพิ่มความสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศสนิทสนมยิ่งขึ้นดังเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ก็ได้
ยืนยันว่าในปีหน้าเขาจะให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยมากกว่าในปี ๒๕๕๕ นอกนั้นสำหรับ
ทางการทูตก็ยังได้เปิดการทูตขึ้นอีกหลายประเทศ เช่นประเทศมอร็อกโค ประเทศญี่ปุ่น เชีย
ประเทศเนปาลเหล่านี้ ก็เป็นการเพิ่มพูนสัมพันธ์ไมตรีซึ่งกันและกันระหว่างประเทศ ไม่ใช่
เป็นการตรงข้าม ซึ่งเสียสัมพันธ์ไมตรีไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้ท่านที่เคารพ
ทั้งหลายทราบ นอกจากนั้นในเกียรติศักดิ์หรือชื่อเสียงของประเทศไทยในต่างประเทศ
ข้าพเจ้าก็ไม่อยากที่จะกล่าว แต่ว่าใครที่จะกล่าวไต่ราทานผู้หญิงละเอียด พิบลสงคราม ซึ่ง
ได้รับเลือกเป็นประธานของสหพันธ์สมาคมสหประชาชาติแห่งโลกในปีที่แล้วที่กรุงเทพฯ ก็ได
รับเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่งเป็นเอกฉันท์ เพราะฉะนั้นก็ยอมเป็นการแสดงความหญิงไทยคนหนึ่งนั้น

นอกจากจะโคปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยดี ก็อาจที่จะเป็นประโยชน์กับประเทศชาติบ้าง ชาวเจาก็รู้สึกปลื้มยินดีเป็นอันมาก ที่นำมาพบในที่นี้ ความจริงชาวเจาไม่กล้าจะพูด เพราะเหตุว่าเป็นภรรยาของชาวเจาเอง เมื่อเมื่อชาวเจาตามเสด็จสมเด็จพระราชินีซึ่งทรงเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ก็ได้รับสั่งกับชาวเจาว่า ที่ท่านหญิงละเอียด พิบูลสงคราม ได้รับเลือกตั้งนั้นไม่ใช่เป็นประโยชน์ชื่อเสียงเฉพาะตระกูลของนายกรัฐมนตรี แต่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนทั้งชาติอีกด้วย ชาวเจาก็รับสนองในพระมหากรุณาธิคุณ นอกจากนั้นในอนาคตชาวเจาก็คิดว่าชื่อเสียงของเราในต่างประเทศยังจะดีขึ้นไปอีก ชาวเจาได้ติดตามชาวตลอดมา ในสมัยประชุมองค์การสหประชาชาติในสมัยหนานั้น ชาวเจาเชื่อมั่นว่าเสด็จในกรมหมื่นราชนิพนธ์ประพันธ์ ทรงจะโคทรงรับเลือกตั้งเป็นประธานของสมัชชาใหญ่แน่นอน เพราะฉะนั้นก็นับว่าเป็นเกียรติอันยิ่งใหญ่สักครั้งหนึ่ง และนอกจากนั้นทางสถานสภามหาวิทยาลัยในเคียมพฤศจิกายนนี้ก็จะมีการประชุมสหภาพรัฐสภาในประเทศไทย ชาวเจาก็เชื่อมั่นและโคทราบวาทานประธานสถานสภามหาวิทยาลัย คงจะโคได้รับเลือกตั้งเป็นประธานของสหภาพรัฐสภาอีกด้วย เพราะฉะนั้นองค์การต่าง ๆ เกี่ยวกับระหว่างสหประชาชาติทั้งสามองค์การซึ่งเป็นองค์การใหญ่ล้วนแต่ประชาชนคนไทยของเราได้รับเลือกตั้งให้เป็นประธาน ชาวเจาก็คิดว่านโยบายในการเมืองของประเทศไทยที่โคดำเนินมาแล้วนั้นก็มีความเจริญและความผาสุกอยู่ตลอดมา ชาวเจาจึงขอประทานเสนาอกราบเรียนต่อที่ประชุมไว้ในโอกาสนี้ด้วย

ในเรื่องเกี่ยวกับวงการเศรษฐกิจ ชาวเจาก็โคติดตามสมาชิกสถานสภามหาวิทยาลัยที่โคตั้งกระทู้ถามเมื่อตะกี้นี้แล้วว่าชาวเจาขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า การเงินของประเทศไทยนั้นยังอยู่ในฐานะที่มั่นคง รายโคมีแต่จะมากขึ้น ทุนสำรองในธนาคารชาติก็มีจำนวนมากขึ้น การทำนุบำรุงประเทศ เราก็อมีเงินที่จะใช้จ่ายใช้สอยของเราต่อไป ไม่มีสิ่งที่น่าวิตกแต่ประการใดเกี่ยวกับความเสถียรของเศรษฐกิจของประเทศไทย ชาวเจาก็ขออ้างรายงานซึ่งทุก ๆ ท่านก็รู้กันทั่วไปแล้วว่า ประการที่หนึ่งนั้นงบประมาณรายโคโคมีมากเกินกว่าที่กะไว้ ย่อมเป็นการแสดงว่าบ้านเมืองมีความเจริญขึ้น ประการที่สอง อัตราแลกเปลี่ยนเงินของเรานั้นอยู่ในเสถียรภาพยิ่งขึ้น ย่อมเป็นการแสดงว่าการค้าในระหว่างประเทศ การค้าของเราดีขึ้น คือเรามีเงินต่างประเทศใช้จ่ายใช้สอยโคพอสมควร ไม่เป็นที่หนักอกหนักใจประชาชนแต่ประการใด ก็ขอสรุปแต่เพียงเท่านั้น

ส่วนในการที่จะส่งเสริมเศรษฐกิจต่อไปนั้น ชาวเจาก็คิดว่าในสมัยต่อไปนี้การส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศชาติจะโคก้าวล่วงเขาไปไกลถึงประชาชน เพราะเราก็อมีเครื่องมือต่าง ๆ ในการจะส่งเสริมการเศรษฐกิจของประเทศทั้งการก่อสร้าง การพัฒนาตามสมัยใหญ่ของเรา ส่วนการอุตสาหกรรม เราก็อกำลังที่จะโคไฟฟ้าเข้ามา สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นอุปกรณ์ที่จะให้การเศรษฐกิจของเรามีความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไปทั้งนั้น

อนึ่ง เกี่ยวด้วยการสังคมนาของประเทศไทยนั้น ท่านที่เคารพทั้งหลายย่อมจะทราบอยู่แล้วว่า การสังคมนาในประเทศไทยในขณะนี้ ในระหว่างนานาประเทศกับคนไทยก็เป็นไปด้วยดีสนิทสนมกันยิ่งขึ้น การสังคมนาเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ซึ่งรัฐบาลนี้มีความสนใจ เราต้องการที่จะให้เป็นประชาธิปไตย โดยอาศัยหลักการสังคมนาเป็นหลักสำคัญอันหนึ่งเหมือนกัน เพราะเหตุว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งการทำด้วยคนหมู่มาก ถ้าคนหมู่มากมีการสังคมนาไม่ดี มีแต่คนที่นอนอยู่กับบ้านไม่ไปสังคมนาบรรดาญาติพี่น้องเพื่อนบ้านเหล่านี้ ก็เป็นไปในทางที่จะทำให้การสังคมนาดี ในระบบประชาธิปไตยของเราเองก็จะเสื่อมถอย แต่ตรงกันข้ามในขณะนี้ท่านจะเห็นได้ว่า ประชาชนชาวไทยได้มีการศึกษาจนไม่ในที่ต่าง ๆ นอกจากนั้นประชาชนยังได้ตั้งสมาคม โคตั้งสโมสร ได้ช่วยจัดการบูรณะสร้างวัดวาอาราม สร้างโรงเรียนเป็นต้นมากขึ้น ความที่ท่านที่เคารพทั้งหลายจะได้เห็นได้ฟังในทางวิทยุ หรือในหน้าหนังสือพิมพ์แล้ว จึงแสดงให้เห็นว่าสังคมนาของเรากำลังคืบคลานไปในทางที่มีความเจริญ และที่ประชาชนของเราเมื่อสังคมนาแล้ว ก็จะได้แสดงให้เห็นว่าประชาชนของเราที่อยู่ไกลซีกกันมากขึ้น สามารถที่จะทำงานเป็นส่วนรวมให้โดยลดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ใครที่จะขอประทานกราบเรียนว่า ในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ทางรัฐบาลขอขอบพระคุณต่อท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่ไต่ถามเอา เพื่อมีมติในไตรจัตตวิติสภาและต่อที่ประชุมนี้ ตามความรู้สึกของข้าพเจ้า นอกจากนี้ท่านรองประธานสภาผู้แทนราษฎรก็เช่นเดียวกัน ตลอดเวลาที่ท่านไต่ถามเป็นประธานฯ นั้น ท่านก็ได้มีความมานะอดทน และด้วยความปราศเปรื่องฉลาดเฉลียวการงานของท่านช้านานมาในตำแหน่งเหล่านี้ จึงทำให้การประชุมของสภาผู้แทนราษฎรนี้ไต่สำเร็จลงไปด้วยดี นอกจากนั้นคณะกรรมการของสภาทั้งกรรมาธิการสามัญก็ดี กรรมาธิการวิสามัญก็ดี ทกคณะได้ช่วยพิจารณาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติที่รัฐบาลของพรรคเสรีมนังคศิลาเสนอมานี้ ก็ได้มีความกรุณาช่วยเหลือจัดการแก้ไขตกเติมจนได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายเป็นจำนวนมาก

อนึ่ง สำหรับเจ้าหน้าที่ของสภาฯ นี้ ข้าพเจ้าก็ได้เคยอยู่ตลอดเวลา ซึ่งท่านที่เคารพทั้งหลายก็ย่อมทราบอยู่แล้วว่าต้องทำงานหนัก ไม่ใช่งานมากเท่านั้น แต่ต้องทำงานชนิดรวดเร็ว อีกด้วย เพราะเป็นเรื่องของการประชุม ท่านเหล่านี้ก็ได้รับความลำบากตรากตรำเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นในนามของรัฐบาลซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะมีมติไตรจัตตวิติสภาความขอบพระคุณต่อท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านรองประธานฯ ท่านคณะกรรมการ และบรรดาเจ้าหน้าที่ที่ได้อมีส่วนเกี่ยวข้องในการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรนี้ให้สำเร็จลงไปด้วยดี

งานที่ใดกระทำไปนี้ชาวเขาเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่อาณาประชาราษฎร์ซึ่งได้เสียดังกล่าว
ทั้งหลายเข้ามา หรือที่เรามีความปรารถนาจะให้เขาอยู่เย็นเป็นสุข ชาวเขาใครที่จะขอยก
ตัวอย่างที่จะเน้นสัก ๒ - ๓ เรื่อง เกี่ยวกับพระราชบัญญัติที่ใดเสนอไปแล้ว คือพระราช
บัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นกฎหมายที่สำคัญที่สุดใน
การรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง สถาบันได้อนุมัติให้ประกาศใช้ได้เรียบร้อย
ประมวลกฎหมายอาญาดำเนินได้ใช้มาประมาณ ๕๐ ปี และได้ใช้มาก่อนประเทศไทยได้มีการ
การปกครองระบอบประชาธิปไตย และรัฐบาลในสมัยการปกครองประชาธิปไตยโดยหลายรัฐบาล
ได้พยายามจะพิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสมกับการปกครอง ก็ไม่มีโอกาสที่จะทำได้ จึงเป็น
แต่เพียงแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อกฎหมายนี้สามารถปรับปรุงขึ้นใหม่ในสมัยของท่าน
ผู้มีเกียรติทั้งหลาย จึงนับว่าเป็นประวัติการณ์ของสถาบันและของประเทศชาติอันหนึ่ง ซึ่งควรที่
จะชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่ง และก็แสดงให้เห็นว่าเราทั้งหลายได้ร่วมกันปรับปรุงกฎหมายอัน
สำคัญยิ่งที่สุดของชาติ ในอันที่จะให้ประชาชนได้รับความเที่ยงธรรมและเหมาะสมกับระบอบการ
ปกครองของประเทศ เมื่อกล่าวถึงประมวลกฎหมายอาญาดำเนินแล้ว ซึ่งชาวเขาได้กล่าว
ขอพระคุณคณะกรรมาธิการทั้งสามัญและวิสามัญมาแล้วด้วย ก็ใครจะขอเน้นว่ากรรมาธิการ
วิสามัญซึ่งพิจารณาร่างกฎหมายอาญานี้ได้ใช้ความวิริยะอุตสาหะอย่างละเอียดละออที่ถ้วนเป็น
อย่างดี กว่าที่ประสบผลสำเร็จเป็นเวลาถึง ๕ ปี ชาวเขาในนามของรัฐบาลของพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงขอเทอคุณพระคุณอันนี้ไว้ตลอดไปจนชั่วกาลนาน กฎหมายอีกฉบับหนึ่ง
ก็คือพระราชบัญญัติแรงงานซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้อนุมัติให้ประกาศใช้ขึ้น ท่านทั้งหลายก็คง
จะมีความภาคภูมิใจที่ได้ช่วยพี่น้องชาวไทยของเราที่มีอาชีพประเภทเกี่ยวกับการเป็นลูกจ้าง
ซึ่งแต่ก่อนโน้นยังไม่ได้รับความเป็นธรรมเพียงพอ มาเมื่อได้ประกาศพระราชบัญญัติแรงงานนี้
แล้วก็จะได้รับความเป็นธรรม ซึ่งท่านที่เคารพทั้งหลายก็ยอมรับอยู่แล้ว พระราชบัญญัติ
อันนี้จะสามารถให้ลูกจ้างกับนายจ้างได้ทำการประนีประนอมกัน ให้ดำเนินไปตามความ
วิวัฒนาการของประเทศชาติเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมและธุรกิจ
ทั้งมวลให้มีความเจริญยิ่งขึ้น นับว่าเป็นพระราชบัญญัติที่เป็นประวัติศาสตร์ของท่านทั้งหลายอีก
ฉบับหนึ่ง เพราะพระราชบัญญัติเช่นนี้ไม่เคยมีมาก่อนเลย นอกจากนั้นยังมีพระราชบัญญัติ
อีกฉบับหนึ่งเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีอาญา กับพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ในเรื่องนี้เกี่ยวกับเรื่องศาล เราก็รู้ว่ามีอยู่
นานแล้วเกี่ยวกับอำนาจตุลาการ แต่ที่ท่านที่เคารพทั้งหลายได้ช่วยกรุณาพิจารณาอนุมัติให้

ผลงานของสภาผู้แทนราษฎรที่ท่านที่เคารพทั้งหลายได้ปฏิบัติไปแล้วในระยะสมัย
 ประชุมสามัญในคราวนี้ ข้าพเจ้าก็สัมผัสได้ว่าประชุมกันประมาณ ๔ ครั้ง เป็นเวลาประมาณ
 ๕๐ ชั่วโมง ได้ออกกฎหมายไปแล้ว ๒๐ ฉบับ มีกระทู้ถามประมาณ ๕๐ กระทู้ เพราะฉะนั้น
 งานที่ใดกระทำให้ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะมีประโยชน์แก่อานาประชาราษฎร์ซึ่งได้เลือกตั้งท่าน
 ทั้งหลายเข้ามา หรือที่เรามีความปรารถนาจะให้เขาอยู่เย็นเป็นสุข ข้าพเจ้าใคร่ที่จะช่วยก
 ติอย่างที่จะเน้นสัก ๒ - ๓ เรื่อง เกี่ยวกับพระราชบัญญัติที่ใดเสนอไปแล้ว คือพระราช
 บัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นกฎหมายที่สำคัญที่สุดใน
 การรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง สภานี้ก็ได้อนุมัติให้ประกาศใช้ได้เรียบร้อย
 ประมวลกฎหมายอาญาฉบับเดิมได้ใช้มาประมาณ ๕๐ ปี และได้ใช้มาก่อนประเทศไทยได้มีการ
 การปกครองระบอบประชาธิปไตย และรัฐบาลในสมัยการปกครองประชาธิปไตยหลายรัฐบาล
 ได้พยายามจะพิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสมกับการปกครอง ก็ไม่มีโอกาสที่จะทำได้ จึงเป็น
 แต่เพียงแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อกฎหมายนี้สามารถปรับปรุงขึ้นใหม่ในสมัยของท่าน
 นี้มีเกียรติทั้งหลาย จึงนับว่าเป็นประวัติการณ์ของสภานี้และของประเทศชาติอันหนึ่ง ซึ่งควรที่
 จะชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่ง และก็แสดงให้เห็นว่าเราทั้งหลายได้ร่วมกันปรับปรุงกฎหมายอัน
 สำคัญยิ่งที่สุดของชาติ ในอันที่จะให้ประชาชนได้รับความเที่ยงธรรมและเหมาะสมกับระบอบการ
 ปกครองของประเทศ เมื่อกล่าวถึงประมวลกฎหมายอาญาฉบับนี้แล้ว ซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าว
 ขอบพระคุณคณะกรรมการทั้งสามัญและวิสามัญมาแล้วด้วย ก็ใคร่จะขอแนะนำการรมาติการ
 วิสามัญซึ่งพิจารณาร่างกฎหมายอาญานี้ได้ใช้ความวิริยะอุตสาหะอย่างละเอียดละออดีถ้วนเป็น
 อย่างดี กว่าที่ประสบผลสำเร็จเป็นเวลาถึง ๕ ปี ข้าพเจ้าในนามของรัฐบาลของพระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงขอเทอดคุณพระคุณอันนี้ไว้ตลอดไปจนชั่วกาลนาน กฎหมายอีกฉบับหนึ่ง
 ก็คือพระราชบัญญัติแรงงานซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้อนุมัติให้ประกาศใช้กัน ท่านทั้งหลายก็คง
 จะมีความภาคภูมิใจที่ได้ช่วยพี่น้องชาวไทยของเราที่มีอาชีพระเภทเกี่ยวกับการเป็นลูกจ้าง
 ซึ่งแต่ก่อนในมายังไม่ได้รับความเป็นธรรมเพียงพอ มาเมื่อได้ประกาศพระราชบัญญัติแรงงานนี้
 แล้วก็จะได้รับความเป็นธรรม ซึ่งท่านที่เคารพทั้งหลายก็ยอมรับอยู่แล้ว พระราชบัญญัติ
 อันนี้จะสามารถให้ลูกจ้างกับนายจ้างได้ทำการประนีประนอมกัน ให้ดำเนินไปความความ
 วัฒนาการของประเทศชาติเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมและธุรกิจ
 ทั้งหมดให้มีความเจริญยิ่งขึ้น นับว่าเป็นพระราชบัญญัติที่เป็นประวัติศาสตร์ของท่านทั้งหลายอีก
 ฉบับหนึ่ง เพราะพระราชบัญญัติเช่นนี้ไม่เคยมีมาก่อนเลย นอกจากนั้นยังมีพระราชบัญญัติ
 อีกฉบับหนึ่งเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีความอาญา กับพระราช
 บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ในเรื่องนี้เกี่ยวกับเรื่องศาล เรารู้ว่ามีอยู่
 นานแล้วเกี่ยวกับช่วยอำนาจตุลาการ แต่ที่ท่านที่เคารพทั้งหลายได้ช่วยกรุณาพิจารณาอนุมัติให้

ออกกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ ก็นับว่าเป็นประวัติการณ์อีกอันหนึ่งเหมือนกัน ซึ่งแต่ก่อนไม่เคย
มีมาเช่นเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อเราจัดตั้งศาลแขวงขึ้นแล้ว ในพระราชบัญญัติฉบับนั้นก็ยังมี
พิพากษาสมทบ ซึ่งราษฎรจะเป็นผู้เลือกตั้ง อันแสดงให้เห็นว่าราษฎรทั้งหลายได้มีโอกาส
เข้ามาร่วมในการรักษาความยุติธรรมในระหว่างกันต่อไป ซึ่งแต่ก่อนนี้ไม่มีเลย เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอแนะนำเป็นกฎหมายประวัติศาสตร์ที่หาทั้งหลายได้ทำไว้ในสมัยประ
ศรวนี้ นอกจากนั้นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ยากไร้ ข้าพเจ้าก็ใคร่ที่จะเรียน
สั้น ๆ ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้แต่ก่อนทางกรมประชาสงเคราะห์ก็ได้ช่วยเหลืออยู่แล้ว แต่ใน
โคตรมาเป็นกฎหมายขึ้น ความเป็นปึกแผ่นหลักฐานในการที่ประชาชนผู้ยากไร้จะได้รับการ
สงเคราะห์จากรัฐก็มีเป็นที่แน่นอน เป็นที่นอกอนุใจมากยิ่งขึ้น อาจจะได้กล่าวได้ว่าพระราช
บัญญัตินี้ไม่เคยมีมา เค็มเกี่ยวกับการสงเคราะห์ท่านเองนี้โดยมากก็ออกนอกกฎระเบียบไรกัน
มาบัดนี้เราโคตรขึ้นเป็นกฎหมาย ข้าพเจ้าก็อยากที่จะขอว่าเป็นกฎหมายประวัติศาสตร์
ของสภาผู้แทนราษฎรนี้อีกฉบับหนึ่ง นอกจากนั้นยังมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งคือ พระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับวิธีการงบประมาณ กฎหมายฉบับนี้ก็เป็กฎหมายประวัติศาสตร์อีกเหมือนกัน คือว่า
เป็นกฎหมายที่แสดงว่ารัฐบาลหรือท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายช่วยกันทอดหนุนส่งเสริมระบบ
ประชาธิปไตยออกไปโดยกระจายอำนาจจากในส่วนกลางให้ไปยังส่วนที่เป็นจังหวัดโดยให้
จังหวัดต่าง ๆ สามารถที่จะตั้งงบประมาณของตัวเองท่านเองกรมกองต่าง ๆ ที่โคตร
งบประมาณอยู่ในปัจจุบันนี้ ในกรณีเช่นนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดพร้อมด้วยข้าราชการและร่วม
กับประชาชนในส่วนภูมิภาคเหล่านั้น ตลอดจนกระทั่งท่านผู้แทนราษฎรก็คงจะโคตรร่วมความ
ต้องการของประชาชนโคตรยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นในการที่เราจะตั้งงบประมาณตามผลที่โคตร
พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณฉบับนี้ออกไป ต่อไปประชาชนก็จะโคตรมีส่วนร่วมในการตั้ง
งบประมาณและท่านผู้แทนราษฎรก็จะโคตรมีโอกาสเสนอให้ความคิดความเห็นในการตั้งบ
ประมาณตั้งแต่นั้น คือที่จังหวัดนั้นมา ก็คงจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนโคตรมากยิ่งขึ้น นอก
จากนั้นยังมีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญซึ่งโคตรอีกอันหนึ่ง
ในเรื่องนี้ก็เป็พระราชบัญญัติที่เราเปลี่ยนแปลงอันสำคัญ กล่าวคือว่าในสมัยก่อนนั้นผู้
ออกไปแล้ว เมื่อเวลากลับมารับราชการอีกเราไม่นับเวลาให้ติดต่อกันเกี่ยวกับบำเหน็จบำ
นาญบำเหน็จบำนาญโคตรน้อย และนอกจากนั้นจำนวนบำเหน็จบำนาญที่โคตรรับเราก็อำหนดไว้
จำนวนหนึ่ง จะโคตรมากกว่านั้นไม่ได้ ถึงแม้จะรับราชการไปทั้งร้อยปีพันปีก็โคตรแค่นั้น ซึ่ง
ทางรัฐบาลในปัจจุบันนี้เห็นว่าเป็นเรื่องของความไม่เป็นธรรม ผู้โคตรทำงานเท่าโคตรก็ควรที่
จะโคตรรับบำเหน็จรางวัลไปเท่านั้น เพราะฉะนั้นเราจึงโคตรแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ให้ต่อเวลา
ราชการโคตร และจำนวนบำเหน็จบำนาญไปโดยที่ไม่โคตรมีขอบเขตขีดขั้นให้เป็ไปตามเวลา
รับราชการซึ่งนับว่าท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านผู้แทนราษฎรในขณะนี้โคตรร่วมกับ
รัฐบาลช่วยเหลือข้าราชการซึ่งโคตรรับราชการมาคราคร่าตั้งแต่นั้นให้โคตรขึ้นในขณะโคตรออก

ซึ่งไม่เคยมีสร้างมาแต่สมัยก่อน เราได้จัดการสร้างกันขึ้น ก็นับว่าเป็นเกียรติของสภาผู้แทน
ราษฎรชุดนี้เป็นอันมาก

อนึ่ง เมื่อเราได้กล่าวถึงข้าราชการเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญแล้ว ก็ใครที่จะกล่าวว่า
สำหรับท่านผู้ใหญ่มาก แพทย์ประจำตำบล สารวัตรตำบลอะไรเหล่านี้ ซึ่งในเรื่องนี้ทางรัฐบาล
ก็ได้รับข้อเสนอจากทางที่ประชุมพรรคให้พิจารณาในเรื่องนี้ ซึ่งทางรัฐบาลก็ได้รับตกลงที่เรา
จะจัดการเพิ่มรายได้ให้แก่ท่านผู้ใหญ่มาก สารวัตรท่านนั้น แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่มาก
ซึ่งมีอยู่ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเวลานี้ท่านเหล่านั้นเองก็ได้
เขามาอยู่ในสภาตำบล ก็จะได้ออกช่วยกันบริหารกิจการในส่วนของท่านตำบลเป็นประโยชน์มาก
ถ้าหากว่าได้เพิ่มรายได้ให้ท่านสมควร ตามกำลังเงิน ก็คิดว่าจะเป็นการบำรุงกำลังน้ำใจให้
แก่ท่านเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี ทางรัฐบาลจึงได้รับที่จะปฏิบัติและคิดว่าจะเสนอเข้าไปใน
งบประมาณในปีหน้า

นอกจากนั้นข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอเรียนว่าตลอดระยะเวลาที่ได้ประชุมกันมาในสมัยนี้
ก็ขอกล่าวว่าอีกว่าในเวลาที่มีการอภิปรายกันนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกวาทะพรรคฝ่ายค้านเองก็ได้
อภิปราย บางทีก็รุนแรง บางทีก็ไม่รุนแรง ส่วนพรรคการเมืองของข้าพเจ้าเอง คือพรรค
เสรีนิยมก็คิดลา ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าจะเอาเรื่องอยู่ กล่าวคือได้โต้แย้งกับรัฐบาลอย่างรุนแรง
อยู่เสมอตลอดเวลา ยิ่งในเวลาไปประชุมของพรรค ข้าพเจ้าขอกล่าวในที่นี้ว่าท่านผู้ที่
เหมือนว่ารัฐบาลนั้นเป็นฝ่ายรัฐบาลอยู่คนเดียว นอกจากนั้นเป็นฝ่ายค้านข้าพเจ้าทั้งนั้น เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าบางทีก็รู้สึกว่าจะเสียใจอยู่เหมือนกัน แต่ว่าในที่สุดเมื่อได้พิจารณาเห็นว่าท่านทั้งหลาย
ก็ได้ทำหน้าที่เป็นประโยชน์เพื่อประชาชนด้วยกันทั้งนั้น ในโอกาสนี้ข้าพเจ้าจึงขอขอบพระคุณ
ที่ท่านได้โต้แย้งให้ความเห็นแก่ข้าพเจ้าและรัฐบาลนี้ให้สามารถที่จะปฏิบัติภารกิจไปในทาง
ที่ถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนกระทั่งเป็นประโยชน์แก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าขอเชิญ
ชวนให้สมาชิกพรรคของข้าพเจ้าที่สนับสนุนนั้นว่า ถ้ารัฐบาลทำอะไรไม่ดี ขอให้โต้แย้งคัดค้าน
แม้แต่จะลงมติไม่รับหลักการกฎหมาย ข้าพเจ้าก็มีความยินดีที่จะรับในเรื่องเหล่านี้ เพราะ
ว่าเราต่างก็มาชุมนุมกัน ณ ที่นี้ เราทำเพื่อราษฎรด้วยกันทั้งนั้น อะไรที่เห็นว่าจะไม่เป็น
ประโยชน์แก่ราษฎร ข้าพเจ้าก็ยินดีเสียสละและรัฐบาลนี้ก็เสียสละที่จะร่วมกับท่านสมาชิก
เสมอ เพราะฉะนั้นในการที่มีผู้กล่าวว่า สมาชิกฝ่ายสนับสนุนเป็นแต่ยกมือเป็นผักกาด ถ้าเขา
ไปเห็นเมื่อทำหน้าที่ในที่ประชุม เขาจะรู้สึกว่ามันไม่ใช่ผักกาด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงรู้สึกวาทะ
เขากล่าวนั้นไม่เป็นความจริง จึงขอถือโอกาสพูด ณ ที่นี้ เพราะเกี่ยวกับความสงบของบ้าน
เมืองอยู่เหมือนกัน เพราะเหตุว่าข้าพเจ้ารู้สึกว่าพรรคฝ่ายรัฐบาลยกมือเป็นผักกาด ไม่ได้ทำประโยชน์

พ้นจากราชการไป นอกจากนั้นก็ยังมีพระราชบัญญัติอื่น ๆ อีกหลายฉบับรวมทั้งหมดเป็น ๒๐ ฉบับ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าพระราชบัญญัติเหล่านั้นทั้ง ๒๐ ฉบับ ก็เป็นกฎหมายที่สำคัญทั้งสิ้น ซึ่งจะอำนวยความสะดวกและความเจริญรุ่งเรืองตลอดจนกระทั่งความผาสุกมาให้แก่ประชาชนในที่สุดด้วยกันทั้งนั้น แต่ความมีข้อที่น่าสังเกตความมีถึง ๔ ฉบับ เป็นกฎหมายซึ่งนับว่าเป็นพิเศษเป็นประวัติศาสตร์ซึ่งไม่เคยมีสร้างมาแต่สมัยก่อน เราก็คงจัดการสร้างกันขึ้น ก็นับว่าเป็นเกียรติของสภาผู้แทนราษฎรชุดนี้เป็นอันมาก

อนึ่ง เมื่อเราได้ออกมาถึงข้าราชการเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญแล้ว ก็ใครที่จะกล้าว่าสำหรับกำนันผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรตำบลอะไรเหล่านี้ ซึ่งในเรื่องนี้ทางรัฐบาลก็ได้รับข้อเสนอจากทางที่ประชุมพรรคให้พิจารณาในเรื่องนี้ ซึ่งทางรัฐบาลก็ได้รับตกลงที่เราจะจัดการเพิ่มรายได้ให้แก่กำนันผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งมีอยู่ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น ข้าพเจ้าคิดว่าเวลานี้ท่านเหล่านั้นเองก็ได้อเข้ามารวมในสภาตำบล ก็จะได้อช่วยกันบริหารกิจการในส่วนของตำบลเป็นประโยชน์ดีมาก ถ้าหากว่าได้เพิ่มรายได้ให้ตามสมควร ตามกำลังเงิน ก็คิดว่าจะเป็นการบำรุงกำลังน้ำใจให้แก่ท่านเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี ทางรัฐบาลจึงใคร่รับที่จะปฏิบัติและคิดว่าจะเสนอเข้าไว้ในงบประมาณในปีหน้า

นอกจากนั้นข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอเรียนว่าตลอดระยะเวลาที่ใคร่ประชุมกันมาในสมัยนี้ก็ขอกล่าวอีกว่าในเวลาที่มีการอภิปรายกันนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกทางพรรคฝ่ายค้านเองก็ได้อภิปราย บางทีก็รุนแรง บางทีก็ไม่รุนแรง ส่วนพรรคการเมืองของข้าพเจ้าเอง คือพรรคเสรีมนังคศิลา ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าจะเอาเรื่องอยู่ กล่าวคือได้โต้เถียงกับรัฐบาลอย่างรุนแรงอยู่เสมอตลอดเวลา ยิ่งในเวลาไปประชุมของพรรค ข้าพเจ้าขอกล่าวในที่นี้ว่าท่านที่ดูเหมือนว่ารัฐบาลจะเป็นฝ่ายรัฐบาลอยู่คนเดียว นอกจากนั้นเป็นฝ่ายค้านข้าพเจ้าทั้งนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าบางทีก็รู้สึกว่าเสียใจอยู่เหมือนกัน แต่ว่าในที่สุดเมื่อใคร่พิจารณาเห็นว่าท่านทั้งหลายก็ได้ทำหน้าที่เป็นประโยชน์เพื่อประชาชนด้วยกันทั้งนั้น ในโอกาสนี้ข้าพเจ้าจึงขอขอบพระคุณที่ท่านได้โต้เถียงให้ความเห็นแก่ข้าพเจ้าและรัฐบาลนี้ให้สามารถที่จะปฏิบัติภารกิจไปในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนกระทั่งเป็นประโยชน์แก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าขอเชิญชวนให้สมาชิกพรรคของข้าพเจ้าที่สนับสนุนนั้นว่า ถ้ารัฐบาลทำอะไรไม่ดี ขอให้โต้แย้งคัดค้านมันแต่จะลงมติไม่รับหลักการกฎหมาย ข้าพเจ้าก็มีความยินดีด้วยที่จะรับในเรื่องเหล่านี้ เพราะว่าเราต่างก็มาชุมนุมกัน ณ. ที่นี้ เราก็คงทำเพื่อราษฎรด้วยกันทั้งนั้น อะไรที่เห็นว่าจะไม่เป็นประโยชน์แก่ราษฎร ข้าพเจ้าก็ยินดีเสียสละและรัฐบาลนี้ก็เสียสละที่จะร่วมกับท่านสมาชิกเสมอ เพราะฉะนั้นในการที่ผู้กล่าวหาว่า สมาชิกฝ่ายสนับสนุนเป็นแค่กมือเป็นผักตัว ถ้าเขาไปเห็นเมื่อทำหน้าที่ในที่ประชุม เขาจะรู้สึกว่ามันไม่ใช่ผักตัว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงรู้สึกว่าเขากล่าวนั้นไม่เป็นความจริง จึงขอถือโอกาสพูด ณ. ที่นี้ เพราะเกี่ยวกับความสงบของบ้านเมืองอยู่เหมือนกัน เพราะเหตุว่าถ้ารู้สึกว่าการฝ่ายรัฐบาลยกมือเป็นผักตัว ไม่ไ้ทำหน้าที่

ในที่สุดราษฎรเกิดเกลียดชังภาพที่เกลียดไลศภาพไปหมด ระบบประชาธิปไตยก็เสื่อมลงลงไป
 ไปเท่านั้น เราพูดกันตามความจริงในหลักการ รัฐบาลก็ต้องมีพรรคฝ่ายสนับสนุนจำนวนมากที่
 ยกมือ ไม่อย่างนั้นมันก็ตั้งไม่ได้แล้วสำหรับพรรคนี้ก็มีพิเศษทั้ง ๆ ที่เป็นพรรครัฐบาลก็ยังมี
 โศกเศร้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็รู้สึกที่เราได้ทำหน้าที่ของเราดีที่สุดด้วยกันทุก ๆ คน และ
 ผลที่เราได้ช่วยกันมานี้ เมื่อจะปิดสภาแล้วทุกคนก็ขอให้เหลือแก่รัฐบาล ถ้าหากว่าข้าพเจ้าและ
 รัฐบาลทำอะไรล่วงเกินก็ขอโทษไปครั้นขอให้เหลือกรรมด้วย และก็ขอขอบพระคุณไว้ในที่นี้

ในที่สุดนี้ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในโอกาสที่เรากำลังจากกัน
 ข้าพเจ้าในนามของรัฐบาลจึงขอฝากความระลึกถึงไปยังพี่น้องชาวไทยในจังหวัดของท่านด้วย
 และขออำนาจพร โดยขอด้วย วิทยคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายได้โปรดประทานพร
 ให้ทุกท่านเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ ให้ประสบแต่สรรพสิ่งอันเป็นมิ่งมงคลเจริญด้วยจตุรพิธพร
 มีอายุ วรรณะ สุข พละ ยั่งยืนนานโดยทั่วกัน แต่ก่อนจะจบข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอเรียนเป็นข้อสุดท้าย
 อีกสักนิดหนึ่งว่า ในการที่รัฐบาลที่ สภาในที่นี้ ได้บริหารหรือได้ปฏิบัติหน้าที่มาโดยความเรียบร้อย
 รอยนั้น ก็เพราะเหตุว่าราษฎรเกือบจะทั้งประเทศให้ความสนับสนุนเรา เพราะฉะนั้นกิจการ
 งานต่าง ๆ จึงสำเร็จไปได้ด้วยความเรียบร้อย ถ้าปราศจากสิ่งซึ่งประชาชนให้ความสนับสนุน
 เป็นจำนวนมากมายแล้วก็ไม่มีความสำเร็จได้ เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้จึงขอฝากความเคารพ
 และคารวะไปยังบรรดาพี่น้องประชาชนชาวไทยทุก ๆ คนฝากท่านผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งพรรคเสรีมนังคศิลาด้วย ขอขอบคุณ

ที่ประชุมปรบมือ.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้า นายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรี และท่าน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอขอบพระคุณ ข้าพเจ้า นายกรัฐมนตรีที่ได้มี
ไมตรีจิตชมเชยถึงผลงานและความเรียบร้อยที่สถานีโตเกียว เป็นไปในระหว่างสมัยประชุมสามัญ
ประจำปี พุทธศักราช ๒๔๕๕ ทั้งยังได้กรุณาชี้แจงให้ทราบถึงกิจการอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอก
ในประเทศให้ที่ประชุมนี้ทราบว่า เวลาที่โตเกียวเป็นการลุล่วงไปแล้วเพียงใด รัฐบาลมีความ
มุ่งหมายจะดำเนินการต่อไปอย่างไร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือในเรื่องที่เพิ่มประโยชน์ให้
แก่กำนันผู้ใหญ่บ้านและแพทย์ประจำตำบลซึ่งมีเสียงร่ำร้องกันอยู่มาก ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ายินดี
เรื่องที่ท่านกรุณาชี้แจงนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งในการที่จะดำเนินการร่วมกันระหว่าง
สภาผู้แทนราษฎร กับรัฐบาล ฉะนั้น ที่ประชุมนี้ขอรับทราบด้วยความยินดีและขอบพระคุณ เป็น
อย่างสูง นอกจากนั้นท่านยังได้กรุณาช่วยพรให้แก่บรรดาสมาชิกทั้งหลายในวาระเปิดสมัย
ประชุมสามัญครั้งนี้ ทั้งยังได้ฝากความระลึกถึงพร้อมทั้งความหวังดีไปยังมวลพี่น้องชาวไทย ซึ่ง
ที่ประชุมนี้ขอรับพรของท่านไว้ด้วยความเคารพ และจะได้นำความเจตนาดีของท่านนี้ไป
แจ้งให้บรรดาพี่น้องชาวไทยทั้งหลายทราบโดยทั่วกัน

นอกจากนี้ เว้นที่จะกล่าวเสียมิได้ในเกียรติที่สภาผู้แทนราษฎร ได้รับในวันนี้ โดย
สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี ได้เสด็จมาทักท้วงปัญหาอันรับหน้าที่ผู้สำเร็จราชการแทน
พระองค์ตามรัฐธรรมนูญ นับว่าเป็นเกียรติแก่สถานีเป็นอย่างสูง และการที่ได้ทรงปฏิบัติเช่นนั้น
นอกจากที่จะได้ทรงปฏิบัติให้เป็นไปตามวิถีทางของรัฐธรรมนูญแล้ว ยังเห็นได้ว่า พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ตรัสตลอดจนพระราชวงศ์ชั้นสูงในพระราชวงศ์จักรีมีกิติ ได้ทรงปฏิบัติกร
นอกจากจะให้ เป็นไปตามวิถีทางของรัฐธรรมนูญแล้ว ยังได้ทรงปฏิบัติกรต่าง ๆ เพื่อเป็นการ
ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ให้เป็นการสอดคล้องถูกต้องของตามวิถีทางของ
รัฐธรรมนูญเป็นอย่างดียิ่ง ทำให้ที่ประชุมนี้ทราบซึ่งในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นเกล้า ๆ

นอกจากนั้น ได้รับทราบด้วยความยินดีในการที่ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม
ซึ่งได้รับหน้าที่ในตำแหน่งประธานสหพันธ์สมาคมสหประชาชาติในวัยที่แล้ว และในขณะนี้ได้เดิน
ทางไปทำหน้าที่ของท่าน ณ ที่ประชุมของสหพันธ์นี้ที่ประเทศสวิส เมื่อต้นเดือนนี้ ได้ทราบว่า
ได้กระทำหน้าที่ของท่านเป็นอย่างดี ทั้งรับหน้าที่ในตำแหน่งประธานสหพันธ์สมาคมสหประชา
ชาตินี้ ต่อไปอีกวาระหนึ่ง ซึ่งนับว่าเป็นการเชิดชูเกียรติของหญิงไทยและเชิดชูเกียรติของชาติ
ไทยเราเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าได้โทรเลขแสดงความยินดีไปยังท่านในนามของสภาผู้แทนราษฎร
และก็ได้รับตอบขอบใจจากท่านแล้ว

ในการที่สถานีได้ดำเนินการประชุมมาด้วยความเรียบร้อยนั้นก็ได้ได้รับความช่วยเหลือร่วมมือจากทางฝ่ายรัฐบาลอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ แม้ในบางครั้งจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันบ้าง ซึ่งก็เป็นสิ่งธรรมดาของที่ประชุมใหญ่ เช่นนี้ เพราะทุก ๆ ท่านซึ่งอยู่ในที่ประชุมต่างก็มีความมุ่งหวังในสิ่งที่จะนำมาซึ่งประโยชน์แก่ประเทศชาติ พร้อมทั้งความเป็นธรรมแก่สังคม และความสมบูรณฟูลสุขของประชาชน แต่รัฐบาลก็ได้รับความเห็นนั้นด้วยดี ทั้งได้อภิปรายชี้แจงหาความกระจ่างแจ้งในปัญหาอัน ๆ ต่อที่ประชุมซึ่งเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้การประชุมของสถานีได้ดำเนินลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้น ในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงขอขอบพระคุณทางฝ่ายรัฐบาลไว้ ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ในระหว่างสมัยประชุมสามัญของสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติลุล่วงไปหลายฉบับ ทั้งนี้อาจเห็นว่าพระราชบัญญัติเหล่านั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านการปกครอง การเศรษฐกิจ การเป็นธรรมแก่สังคมและการส่งเสริมแก่ประชาชนและอื่น ๆ และที่ใคร่ขอกล่าวเป็นพิเศษคือร่างพระราชบัญญัติให้ประมวลกฎหมายอาญา และประมวลกฎหมายอาญา ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความจำเป็นและสำคัญเพียงไร ท่านนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงให้ที่ประชุมนี้ทราบแล้ว และที่ใคร่จะขอกล่าวเป็นพิเศษคือว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว แต่ก็มีเหตุขัดข้องทำให้ต้องตั้งคณพิจารณากันใหม่หลายครั้ง ฟังมาสำนึกและประกาศให้โตเป็นกฎหมายได้ในสมัยประชุมของสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ จึงเป็นเรื่องที่นับว่าควรได้รับความยินดีเป็นพิเศษ นอกจากนี้สำหรับท่านบรรดาศาสนิกทั้งหลายในหน้าที่ ของประธานสภาผู้แทนราษฎรก็ใคร่ขอเรียนด้วยความรู้สึกอย่างจริงใจว่าทุก ๆ ท่านก็ได้พยายามกระทำหน้าที่ของท่านอย่างเต็มความสามารถ มีว่าเรื่องใดที่เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมนี้แล้ว จะต้องได้รับความพิจารณาอย่างละเอียด ละออทุกเรื่องไป แม้ในร่างพระราชบัญญัติซึ่งนี้อาจมีส่วนมากที่ท่านมีความต้องการ เช่นร่างพระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๔๕๕ ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติจะก่อให้เกิดประโยชน์ส่วนรวมนั้นทั้งฝ่ายผู้จ้างและผู้รับจ้าง และเพื่อความเป็นธรรมแก่สังคม แม้กระนั้นก็ตีไม่ร่างพระราชบัญญัตินี้ เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมนี้ก็ได้รับการหักทวงจากที่ประชุมขอให้ถกเติมแก้ไขหลายประการเพื่อความสมบูรณ์ของพระราชบัญญัตินั้นทั้ง เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ และเป็นธรรมกับสังคมทุกด้านอย่างแท้จริงยิ่งกว่าสิ่งอื่น แม้วาบรรดาศาสนิกทั้งหลายจะปฏิบัติหน้าที่เป็นอย่างดีที่สุดเท่าที่ทำได้ดังกล่าวแล้วก็ตาม กระนั้นก็ยังได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์จากบุคคลบางคนว่าแบบที่ประชุมของฝักถ้วม้าง ทำรูปเป็นมือบวมอะไรท่านเองนี่บ้าง เป็นต้น แต่ข้าพเจ้าคิดว่าในการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบพรรคนี้ โดยปกติจำเป็นต้องฟังเสียงข้างมากเป็นธรรมดาจนบางแห่งถึงกับใช้คำว่า เมฆอริคี ลีส เคอะ คิง และรัฐบาลจำต้องไม่เสียงข้างมากอยู่ในรัฐสภาจึงจะสามารถดำรงเป็นรัฐบาลอยู่ได้ ซึ่งหมายความว่าในพรรคซึ่งเป็นรัฐบาลนั้นได้รับคะแนน

จากประชาชนมากกว่าพรรคอื่น ๆ มิฉะนั้นรัฐบาลก็ไม่สามารถจะบริหารประเทศชาติให้ลุล่วง
 ไปตามนโยบายที่ได้วางไว้มันได้ และก็ต้องเป็นเช่นนี้ตลอดไป จนกว่าจะ ได้รับคะแนนนิยมจาก
 ประชาชนน้อยลง และพรรคอื่นที่รับคะแนนจากประชาชนมากกว่าพรรคนี้ ก็ได้รับแต่งตั้งรัฐบาล
 และรัฐบาลนั้น ๆ ก็คงเป็นฝ่ายเสียงข้างมากในรัฐสภา การที่คงจะดำเนินไปในรูปเช่นเดียวกัน
 หมุนเวียนกันดังนี้เรื่อยไป ความจริงการยกมือเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ในที่ประชุมของเรานี้
 ก็ไม่ถืออย่างเคร่งครัดอย่างรัฐสภาบางประเทศ กล่าวคือแม้จะอยู่ในพรรคฝ่ายสนับสนุนหรือฝ่าย
 ค้านหากยังมีข้อข้องใจในบางประการก็อาจไม่ยกมือหรือไม่ออกเสียงลงคะแนนในปัญหานั้น ๆ
 ก็ได้ ซึ่งผิดกว่าระบอบในพรรคของต่างประเทศ ซึ่งถือว่าถ้ากระทำเช่นนี้เป็นการผิดมารยาท
 ของพรรคอย่างร้ายแรง เว้นแต่ในพรรคนี้ ๆ จะต้องมีมติให้สมาชิกของพรรคออกเสียงลงคะแนน
 ได้ตามชอบใจ ซึ่งเรียกกันว่า ฟรีโหวต นั้น ที่ข้าพเจ้ากล่าวไปนี้ออกจะเป็นเรื่องที่ประชาชนสภา
 จะกล่าวในโอกาสเช่นนี้ไปบ้าง แต่ก็เห็นว่าเกี่ยวกับเกียรติของสภา ^{สภา} จึง ^{พูด} กล่าวไปบ้าง เฉพาะ
 ในเรื่องการรักษาระเบียบของการประชุมนั้น ขอเรียนรู้สึกจริงใจอย่างแท้จริงว่า ทุก ๆ ท่าน
 ได้พยายามให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของ
 สภาโดยเคร่งครัด รับฟังข้อคัดค้านหักท้วงของประธานสภา ฯ ด้วยดี จึงขอได้รับความขอบคุณ
 อย่างสูงจากประธานสภา ฯ ไว้ในโอกาสนี้โดยทั่วกันด้วย

ส่วนในด้านการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภา ฯ นั้น หากข้าพเจ้าหรือท่านรอง
 ประธานสภา ฯ ซึ่งทำหน้าที่ประธานสภา ฯ ในบางขณะ จะได้ปฏิบัติผิดพลาด ไม่เรียบร้อยไป
 บ้าง เช่นไม่สามารถจะให้โอกาสแก่บางท่านได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น คำนวณภูมิสมควรม
 คึงใจ เพราะในบางครั้งก็มีมากท่านด้วยกันต้องการ อภิปรายแสดงความคิดเห็นในปัญหา
 เดียวกันหรือเป็น เรื่องที่กล่าวถึงคือเรื่องเกี่ยวกับกันอยู่ จำต้องให้บางท่านได้อภิปรายซ้ำ เลยท่า
 ให้บางท่านต้องพลาดโอกาสที่จะควรจะได้ อภิปรายไปอย่างน่าเสียดาย เพราะในความรู้สึกอย่าง
 แท้จริงอันจริงใจของประธานสภา ฯ นั้น คำอภิปรายของท่านสมาชิกแต่ละท่านถือว่าล้วนแต่มี
 เหตุผลควรรับฟังทุกเรื่อง ทุกประโยคและทุกถ้อยกระห่งความ ถ้าหากว่าข้าพเจ้าก็ดี ท่านรอง
 ประธาน ฯ ในขณะทำหน้าที่ประธานของสภา ฯ นี้ก็ดี ได้ปฏิบัติผิดพลาดไป เช่นนั้นก็ขอได้
 โปรดประทานอภัยจากท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายไว้ด้วย

ในที่สุดนี้ข้าพเจ้าในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขออัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัย
 และบรรดาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงได้ โปรดดลบรรดาลให้ ฯ พณฯ นายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรี
 ทุกท่านจงได้ประสบแต่ความสุขสิริสวัสดิ์สันติพิพัฒน์มงคล ขอจงสมบูรณด้วยพลานามัย สติปัญญา เพื่อ
 บริหารกิจการของประเทศไทยให้ลุล่วงไปสู่ความเจริญและความมั่นคง สมกับที่ท่านได้ตั้งความ
 ปราารถนาไว้ให้จงทุกประการ .

ที่ประชุมปรบมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะได้อ่านพระราชนิพนธ์ที่ภาคภูมิใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พระราชกฤษฎีกา
ปิดประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๔๕๕

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๕
เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ความที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสภา
ผู้แทนราษฎรสมัยประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๔๕๕ ในวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ.
๒๔๕๕ นั้น บัดนี้ จะสิ้นกำหนดสมัยประชุมสามัญ ในวันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๕
สมควรปิดประชุมได้แล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมัยประชุมสามัญประจำปี พ.ศ.
๒๔๕๕ ในวันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา

สภามหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๕

(สามัญ)

ชุดที่ ๑

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

[Signature]

.....

[Signature]

.....

.....

[Signature]

.....

[Signature]

.....

[Signature]

.....

[Signature]

.....

[Signature]

.....

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๐/๑๖/๕๕

[Signature]

ผู้อำนวยการแทนหัวหน้าคณะกรรมการประชุม

[Signature]

รักษาการแทน

หัวหน้ากองการประชุม

[Signature]

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

[Signature]

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

[Signature]

ประธานสภาผู้แทนราษฎร